

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. 1 Ljubljana, petek 5. 1. 2007

Cena 2,75 € • 660 SIT ISSN 1318-0576 Leto XVII

DRŽAVNI ZBOR

1. Zakon o evidenci volilne pravice (uradno prečiščeno besedilo) (ZEVP-1-UPB1)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 20. decembra 2006 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o evidenci volilne pravice, ki obsega:

- Zakon o evidenci volilne pravice – ZEVP-1 (Uradni list RS, št. 52/02 z dne 14. 6. 2002) in
- Zakon o dopolnitvah Zakona o evidenci volilne pravice – ZEVP-1A (Uradni list RS, št. 118/06 z dne 17. 11. 2006).

Št. 213-12/89-1/20
Ljubljana, dne 20. decembra 2006
EPA 1143-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., i.r.

ZAKON O EVIDENCI VOLILNE PRAVICE uradno prečiščeno besedilo (ZEVP-1-UPB1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon ureja vodenje evidence volilne pravice, sestavljanje volilnih imenikov in izdajo volilne karte.

2. člen

Evidenca volilne pravice državljanov in državljanov Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državljani RS) ter državljanov in državljanek držav članic Evropske unije, ki niso državljani Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državljani EU) je stalna. Stalna evidenca volilne pravice je sestavljena iz evidence volilne pravice državljanov RS s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, evidence volilne pravice državljanov EU s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, evidence volilne pravice državljanov RS, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, in evidence volilne pravice za volitve v Evropski parlament.

Volilna pravica državljanov in državljanov RS, pripadnic in pripadnikov italijanske oziroma madžarske narodne skupnosti (v nadaljnjem besedilu: državljani RS, pripadniki italijanske in

madžarske narodne skupnosti) ter državljanek in državljanov RS, pripadnic in pripadnikov romske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: državljani RS, pripadniki romske skupnosti) se evidentira z volilnim imenikom.

3. člen

Stalna evidenca volilne pravice se vodi v registru stalnega prebivalstva v upravni enoti ter v centralnem registru prebivalstva Republike Slovenije.

Za vodenje stalne evidence volilne pravice je pristojna upravna enota (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ).

4. člen

V stalno evidenco volilne pravice se vpiše vsakega državljan RS ali državljan EU, če zakon določa, da ima volilno pravico.

5. člen

Za vsake volitve oziroma glasovanje se na podlagi evidence volilne pravice sestavijo volilni imeniki.

Državljeni RS in državljani EU uresničujejo volilno pravico na volišču, za katero so vpisani v volilni imenik, razen če zakon ne določa drugače.

V primeru, da državljan RS ali državljan EU ni vpisan v volilni imenik, lahko uresničuje volilno pravico na podlagi potrdila iz stalne evidence volilne pravice.

Potrdilo iz prejšnjega odstavka izda pristojni organ, na območju katerega je državljan RS ali državljan EU vpisan v stalno evidenco volilne pravice.

6. člen

Vsa dejanja in akti državnih organov ter vse vloge in dokazila v zvezi z vpisom v stalno evidenco volilne pravice in v zvezi z vpisom v volilne imenike so oproščeni takse.

7. člen

Določbe tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za druge osebe, če zakon določa, da imajo volilno pravico.

II. STALNA EVIDENCA VOLILNE PRAVICE

1. Evidenca volilne pravice državljanov RS in državljanov EU s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji

8. člen

Volilna pravica državljanov RS in državljanov EU s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji se evidentira po uradni dolžnosti v registru stalnega prebivalstva, v katerem je vpisan po svojem stalnem prebivališču, razen če ta zakon ne določa drugače.

9. člen

Državljan RS ali državljan EU, ki spremeni stalno prebivališče v Republiki Sloveniji do dneva potrditve volilnega imenika, uresničuje volilno pravico v kraju svojega novega stalnega prebivališča z dnem, ko je njegova volilna pravica vpisana v register stalnega prebivalstva, ki se vodi za kraj njegovega novega stalnega prebivališča.

Državljana RS, ki se za stalno odseli z območja Republike Slovenije, se izbriše iz evidence volilne pravice državljanov RS in državljanov EU s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji in vpiše v evidenco volilne pravice državljanov RS, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, državljana EU, ki se za stalno odseli z območja Republike Slovenije, pa se izbriše iz evidence volilne pravice državljanov RS in državljanov EU s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji.

2. Evidenca volilne pravice državljanov RS, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji

10. člen

Državljan RS, ki nima stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji in še ni vpisan v evidenco volilne pravice državljanov RS, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, se vpiše v evidenco na podlagi zahteve.

Državljan RS iz prejšnjega odstavka lahko vloži zahtevo kadarkoli. Zahteva se vloži pri pristojnem organu, na območju katerega je državljan ali eden od njegovih staršev imel zadnje stalno prebivališče, če tega ni mogoče ugotoviti, pa pri pristojnem organu, na območju katerega želi uresničevati volilno pravico, ali na diplomatsko konzularnem predstavništvu Republike Slovenije v tujini.

Zahteva vsebuje naslednje osebne podatke državljana RS: ime in priimek, spol, datum rojstva, podatke o zadnjem stalnem prebivališču državljana ali enega od staršev v Republiki Sloveniji, če tega ni mogoče ugotoviti, pa izjavo državljana, v kateri volilni enoti in volilnem okraju bo uresničeval volilno pravico ter pošto številko in naslov stalnega prebivališča v tujini; zahtevi se predloži tudi dokaz o državljanstvu.

Če državljan RS ne predloži dokazila iz prejšnjega odstavka, pristojni organ zahteve za vpis v evidenco volilne pravice državljanov RS, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, ne sme zavreči, temveč po uradni dolžnosti vpogleda v uradno evidenco.

Kot dokaz o državljanstvu se šteje navedba serijske številke potnega lista, izdanega po zakonu o potnih listinah državljanov Republike Slovenije, potrdilo o državljanstvu, odločba o pridobitvi ali ugotovitvi državljanstva Republike Slovenije, izpisek iz rojstne matične knjige ali druga listina pristojnega organa, iz katere je razvidno državljanstvo Republike Slovenije.

Če pristojni organ ugotovi, da vlagatelj nima volilne pravice, zahtevo za vpis v evidenco volilne pravice državljanov RS, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, z odločbo zavrne.

Pristojni organ mora o zahtevi odločiti najpozneje v 30 dneh, če je to potrebno zaradi uresničevanja volilne pravice, pa takoj, ko je to mogoče.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka pristojni organ v primeru, da državljanstvo vlagatelja ni ugotovljeno, postopek vpisa v volilni imenik državljanov RS, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, prekine in počaka na dokončno odločitev o predhodnem vprašanju ugotavljanja državljanstva vlagatelja.

Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena pristojni organ v evidenco volilne pravice državljanov RS, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, vpiše državljana RS, ki nima stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, po uradni dolžnosti, če razpolaga s podatki iz tretjega odstavka tega člena.

Podatke iz tretjega odstavka tega člena pristojni organ pridobi iz uradnih evidenc, ki jih vodi, pri pristojnem diplomatsko-konzularnem predstavništvu Republike Slovenije v tujini

in tudi od državljanov RS, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji.

11. člen

Državljan RS iz prvega odstavka prejšnjega člena sporoči pristojnemu organu ali diplomatsko-konzularnemu predstavništvu Republike Slovenije v tujini spremembo osebnega imena ali naslova stalnega prebivališča v tujini.

Diplomatsko-konzularna predstavništva Republike Slovenije v tujini imajo za namene ugotavljanja volilne pravice državljanov RS pravico pridobivanja podatkov iz evidence iz 10. člena tega zakona za svoje območje.

3. Evidenca volilne pravice za volitve v Evropski parlament

12. člen

Za vpis državljana RS v evidenco volilne pravice za volitve v Evropski parlament se uporabljajo določbe od 8. do vključno 11. člena tega zakona, če zakon ne določa drugače.

Če državljan RS pristojni organ obvesti, da bo volilno pravico za volitve v Evropski parlament uresničeval v drugi državi članici Evropske unije, oziroma če pristojni organ ugotovi, da je državljan RS vpisan v evidenco volilne pravice oziroma volilni imenik za volitve v Evropski parlament v drugi državi članici Evropske unije, državljana RS izbriše iz evidence za volitve v Evropski parlament. O izbrisu mora pristojni organ državljana RS obvestiti.

13. člen

Državljan EU s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji se vpiše v evidenco volilne pravice za volitve v Evropski parlament na podlagi zahteve.

Državljan EU lahko vloži zahtevo kadarkoli. Zahteva se vloži pri pristojnem organu, na območju katerega ima državljan EU stalno prebivališče.

Zahteva vsebuje naslednje osebne podatke državljana EU: ime in priimek, spol, datum rojstva, podatke o stalnem prebivališču, podatke o državi in kraju oziroma volilni enoti, kjer je bil nazadnje vpisan v volilni imenik ter izjavo državljana EU, da bo volilno pravico za volitve v Evropski parlament uresničeval v Republiki Sloveniji. Zahtevi morajo biti priloženi tudi dokaz o državljanstvu, overjena fotokopija javne listine, opremljene s fotografijo, ki jo je izdal državni organ, in izjava, da mu volilna pravica ni bila odvzeta.

Kot dokaz o državljanstvu države članice Evropske unije se šteje potrdilo o državljanstvu države članice Evropske unije, izpisek iz rojstne matične knjige, overjena fotokopija javne listine, opremljena s fotografijo, ki jo je izdal državni organ, če v državi, katere državljan je, velja kot potrdilo o državljanstvu.

Pristojni organ mora o zahtevi odločiti najpozneje v 30 dneh po prejemu zahteve. Pristojni organ mora pred odločitvijo o vpisu državljana EU v evidenco volilne pravice za volitve v Evropski parlament preveriti, ali mu v državi, katere državljan je, volilna pravica ni bila odvzeta.

Če pristojni organ ugotovi, da je zahteva za vpis v evidenco volilne pravice za volitve v Evropski parlament utemeljena in da državljanu EU volilna pravica ni bila odvzeta, državljana EU vpiše v evidenco, v nasprotnem primeru pa zahtevo z odločbo zavrne. O vpisu oziroma zavrnitvi vpisa mora pristojni organ obvestiti državljana EU, državo, katere državljan je, in državo, v kateri je bil nazadnje vpisan v volilni imenik.

14. člen

Pristojni organ na zahtevo državljana EU ali na podlagi obvestila države članice Evropske unije o vpisu državljana EU v volilni imenik države članice EU, državljana EU izbriše iz evidence volilne pravice za volitve v Evropski parlament. O izbrisu mora pristojni organ obvestiti državljana EU in državo, katere državljan je.

III. VOLILNI IMENIKI

15. člen

Volilni imeniki so:

1. splošni volilni imenik,
2. volilni imenik državljanov RS, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji,
3. volilni imenik za volitve v Evropski parlament,
4. volilni imenik državljanov RS, pripadnikov italijanske in madžarske narodne skupnosti in
5. volilni imenik državljanov RS, pripadnikov romske skupnosti.

Volilne imenike iz 1. in 3. točke prvega odstavka tega člena sestavi pristojni organ, volilne imenike iz 2. točke ministrstvo, pristojno za evidenco volilne pravice, volilni imenik iz 4. točke komisija ustrezne samoupravne narodne skupnosti, volilni imenik iz 5. točke pa posebna komisija. Volilne imenike iz prejšnjega odstavka, razen volilnega imenika iz 2. točke, potrdi pristojni organ. Volilni imenik iz 2. točke prejšnjega odstavka potrdi ministrstvo, pristojno za evidenco volilne pravice.

16. člen

Pri ponovnem glasovanju za predsednika republike in župane ter za ponovne in naknadne volitve se uporabijo dvojniki volilnih imenikov, ki so bili sestavljeni za prvo glasovanje, ki se v dodatku ustrezno dopolnijo.

17. člen

Volilni imenik je javna listina.

IV. SESTAVLJANJE VOLILNIH IMENIKOV

1. Splošni volilni imeniki

18. člen

Najpozneje deset dni po razpisu volitev sporoči pristojna volilna komisija pristojnemu organu, katera volišča bodo na območju, za katero vodi register stalnega prebivalstva, ter območja teh volišč.

19. člen

Najpozneje 20 dni po razpisu volitev sestavi pristojni organ splošne volilne imenike za vsa volišča na svojem območju.

Splošni volilni imenik ima naslednje stolpce: zaporedno številko, priimek in ime, spol, datum rojstva, stalno prebivališče, podatek o državljanstvu in opombe.

20. člen

V splošni volilni imenik za posamezno volišče se vpišejo vsi državljani RS, ki imajo v času sestavljanja splošnega volilnega imenika stalno prebivališče na območju volišča in bodo na dan glasovanja imeli volilno pravico.

21. člen

Pristojni organ najpozneje 20 dni po razpisu volitev na krajevno običajen način razgrne splošne volilne imenike za vsa volišča na svojem območju. O tem obvesti državljane RS z razglasom, v katerem jih hkrati pouči, da jih lahko pregledajo in zahtevajo popravek.

Pristojni organ po sestavi splošnih volilnih imenikov tudi sam pregleda, če so splošni volilni imeniki popolni, in jih v skladu s svojimi ugotovitvami po uradni dolžnosti popravi.

22. člen

Vsak državljan RS ima pravico pregledati splošne volilne imenike in zahtevati popravek.

Državljan RS lahko zahteva popravek, če sam ali kdo drug ni vpisan v splošni volilni imenik volišča, na katerem ima pravico glasovati; če je vpisan kdo, ki nima volilne pravice ali

nima volilne pravice na območju tega volišča; če je vpisana oseba, ki je umrla; če je nepravilno vpisano osebno ime ali drug podatek, ki se nanaša nanj ali na koga drugega.

Popravek splošnega volilnega imenika lahko zahteva državljan RS ustno ali pisno pri pristojnem organu najpozneje 15 dni pred dnevom glasovanja. O ustni zahtevi za popravek se napravi uradni zaznamek.

23. člen

Če pristojni organ spozna, da je zahteva za popravek splošnega volilnega imenika utemeljena, popravi splošni volilni imenik, v nasprotnem primeru pa zahtevo zavrne; odločbo o zavrnitvi izda najpozneje v 24 urah po prejemu zahteve.

Zoper odločbo o zavrnitvi zahteve za popravek splošnega volilnega imenika ni dovoljena pritožba, dovoljen pa je upravni spor. Tožba se lahko vložijo na pristojno sodišče najpozneje v 24 urah po vročitvi odločbe.

Sodišče mora o tožbi odločiti v 48 urah po prejemu.

Zoper sodbo pristojnega sodišča je dovoljena pritožba na Vrhovno sodišče. Pritožba se lahko vložijo na Vrhovno sodišče najpozneje v 24 urah po vročitvi sodbe.

Vrhovno sodišče mora o pritožbi odločiti najpozneje v 48 urah po prejemu.

24. člen

Popravki v splošnem volilnem imeniku se opravijo najpozneje šest dni pred dnevom glasovanja. V istem roku se lahko v splošni volilni imenik vpišejo ali iz njega izbrišejo državljani RS, ki so po razpisu volitev spremenili svoje stalno prebivališče ali glede katerih so bile v tem času opravljene spremembe v zvezi z volilno pravico.

25. člen

Ko so splošni volilni imeniki popravljeni, jih pristojni organ potrdi s pečatom in podpisom uradne osebe, ter jih najpozneje šest dni pred dnevom glasovanja pošlje pristojni volilni komisiji.

26. člen

Določbe tega poglavja se uporabljajo tudi za državljane EU s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji za lokalne volitve.

2. Volilni imenik državljanov RS, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji

27. člen

Volilni imenik državljanov RS, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, ima naslednje stolpce: zaporedno številko, priimek in ime, spol, datum rojstva, zadnje stalno prebivališče državljan RS ali enega od njegovih staršev v Republiki Sloveniji, stalno prebivališče v tujini in opombe.

V volilni imenik iz prejšnjega odstavka se vpišejo vsi državljani RS, ki so vpisani v evidenci volilne pravice državljanov RS, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji.

Volilni imenik se izdela po volilnih enotah, okrajih oziroma voliščih, kjer so državljani RS vpisani v evidenco volilne pravice, in sicer po državah, v katerih imajo državljani RS stalno prebivališče.

28. člen

Najpozneje deset dni po razpisu volitev posreduje ministrstvo, pristojno za evidenco volilne pravice podatke o državljanih RS, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji in so vpisani v stalno evidenco volilne pravice, ministrstvu, pristojnemu za zunanje zadeve, ki državljane RS, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, obvesti o razpisu volitev, datumu glasovanja in o možnih načinih uresničevanja volilne pravice oziroma glasovanja.

29. člen

V volilni imenik iz 27. člena tega zakona se vpiše tudi državljana RS, ki nima stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji in še ni vpisan v volilni imenik, če je zahtevek iz 10. člena tega zakona podal pristojnemu organu najkasneje 30 dni pred dnevom glasovanja in je bil najpozneje 20 dni pred dnevom glasovanja vpisan v evidenco volilne pravice.

30. člen

Ministrstvo, pristojno za evidenco volilne pravice najpozneje 10 dni po razpisu volitev izdela volilne imenike iz 27. člena tega zakona in jih pošlje ministrstvu, pristojnemu za zunanje zadeve; to pa jih za razgrnitev pošlje diplomatsko-konzularnim predstavništvom Republike Slovenije v tujini. Kopije volilnih imenikov se razgrnejo na ministrstvu, pristojnem za evidenco volilne pravice.

Za razgrnitev volilnih imenikov in kopij volilnih imenikov iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe drugega odstavka 21. člena in določbe 22. do vključno 24. člena tega zakona.

V primeru, da državljani RS zahtevajo popravek volilnega imenika državljanov RS, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, na diplomatsko-konzularnem predstavništvu Republike Slovenije v tujini, se zahtevek pošlje ministrstvu, pristojnemu za evidenco volilne pravice.

31. člen

Ko so volilni imeniki državljanov RS, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, popravljeni, jih ministrstvo, pristojno za evidenco volilne pravice potrdi s pečatom in podpisom uradne osebe, ter jih najpozneje deset dni pred dnevom glasovanja pošlje ministrstvu, pristojnemu za zunanje zadeve.

Ministrstvo, pristojno za evidenco volilne pravice pošlje kopijo dela volilnega imenika za območje posameznega volišča tudi pristojni volilni komisiji.

Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, posreduje volilne imenike na vsa diplomatsko-konzularna predstavništva Republike Slovenije v tujini, na katerih bo potekalo glasovanje.

3. Volilni imenik za volitve v Evropski parlament

32. člen

Volilni imenik za volitve v Evropski parlament ima naslednje stolpce: zaporedno številko, priimek in ime, spol, datum rojstva, stalno prebivališče, podatek o državljanstvu in opombe.

33. člen

V volilni imenik za volitve v Evropski parlament se vpišejo vsi državljani RS in državljani EU, ki bodo imeli na dan glasovanja volilno pravico za volitve v Evropski parlament in so vpisani v evidenci volilne pravice za volitve v Evropski parlament.

V volilni imenik za volitve v Evropski parlament se vpiše tudi državljani EU, ki ima stalno prebivališče v Republiki Sloveniji in še ni vpisan v volilni imenik, če je državljani EU zahtevek iz 13. člena tega zakona podal najkasneje do dneva razpisa volitev v Evropski parlament in njegov zahtevek ni bil z odločbo zavrnjen.

Za volilne imenike državljanov za volitve v Evropski parlament se smiselno uporabljajo določbe od 18. do vključno 31. člena tega zakona, razen če ni s tem zakonom določeno drugače.

4. Volilni imeniki državljanov RS, pripadnikov italijanske in madžarske narodne skupnosti

34. člen

Volilni imenik državljanov RS, pripadnikov italijanske oziroma madžarske narodne skupnosti ima naslednje stolpce: zaporedno številko, priimek in ime, spol, datum rojstva, stalno prebivališče in opombe.

35. člen

Volilni imenik državljanov RS, pripadnikov italijanske oziroma madžarske narodne skupnosti na območju, kjer ti skupnosti živi, sestavi komisija ustrezne samoupravne narodne skupnosti.

Za vsako volišče se sestavi poseben volilni imenik.

V volilni imenik državljanov RS, pripadnikov italijanske oziroma madžarske narodne skupnosti, vpiše komisija samoupravne narodne skupnosti državljanov RS, ki je pripadnik avtohtone italijanske oziroma madžarske narodne skupnosti.

Pripadnost italijanski oziroma madžarski narodni skupnosti se ugotavlja na podlagi izjave državljanov RS oziroma na podlagi vpisa v volilni imenik državljanov RS, pripadnikov italijanske oziroma madžarske narodne skupnosti na preteklih volitvah. V primeru dvoma se ravna v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek. Če niso izpolnjeni pogoji za vpis, komisija o tem izda odločbo.

Samoupravna narodna skupnost predpiše podrobnejša merila za izpolnjevanje pogoja iz tretjega in četrtega odstavka tega člena.

36. člen

Komisija iz prejšnjega člena ima predsednika in dva člana.

Komisija za sestavo volilnega imenika mora biti ustanovljena ter njen predsednik in člani imenovani najpozneje pet dni po razpisu volitev.

37. člen

Volilni imenik državljanov RS, pripadnikov italijanske oziroma madžarske narodne skupnosti, potrdijo predsednik in člani komisije za sestavo volilnega imenika s podpisom in pečatom ustrezne samoupravne narodne skupnosti.

Komisija predloži volilni imenik najpozneje v 15 dneh po razpisu volitev pristojnemu organu v potrditev.

Pristojni organ pred potrditvijo volilnega imenika preveri, če so državljani RS iz prvega odstavka tega člena vpisani v evidenco volilne pravice državljanov RS s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji.

38. člen

Državljan RS, pripadniki italijanske oziroma madžarske narodne skupnosti, ki nimajo stalnega prebivališča na območjih, kjer živi ta skupnosti, se vpišejo v volilni imenik državljanov RS, pripadnikov italijanske oziroma madžarske narodne skupnosti, na njihovo pisno zahtevo pri ustrezni samoupravni narodni skupnosti.

Za vpis državljanov RS iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe četrtega in petega odstavka 35. člena tega zakona.

39. člen

Za volilne imenike državljanov RS, pripadnikov italijanske oziroma madžarske narodne skupnosti, se smiselno uporabljajo določbe 19. do vključno 24. člena tega zakona.

5. Volilni imeniki državljanov RS, pripadnikov romske skupnosti

40. člen

Volilni imenik državljanov RS, pripadnikov romske skupnosti ima naslednje stolpce: zaporedno številko, priimek in ime, spol, datum rojstva, stalno prebivališče in opombe.

41. člen

Volilni imenik državljanov RS, pripadnikov romske skupnosti, na območju, kjer ta skupnost živi, sestavi posebna komisija, ki jo na predlog društev oziroma zvez društev pripadnikov romske skupnosti imenuje občinski svet.

Za vsako volišče se sestavi poseben volilni imenik.

V volilni imenik državljanov RS, pripadnikov romske skupnosti, vpiše komisija državljana RS, ki je pripadnik romske skupnosti.

Pripadnost romski skupnosti se ugotavlja na podlagi izjave državljana RS oziroma na podlagi vpisa v volilni imenik državljanov RS pripadnikov romske skupnosti na preteklih volitvah. V primeru dvoma se ravna v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek. Če niso izpolnjeni pogoji za vpis, komisija o tem izda odločbo.

Komisija lahko določi podrobnejša merila za izpolnjevanje pogoja iz tretjega in četrtega odstavka tega člena.

42. člen

Komisija iz prejšnjega člena ima predsednika in dva člana.

Komisija za sestavo volilnega imenika mora biti ustanovljena ter njen predsednik in člana imenovani najpozneje pet dni po razpisu volitev.

43. člen

Volilni imenik državljanov RS, pripadnikov romske skupnosti, potrdijo predsednik in člana komisije za sestavo volilnega imenika s podpisom in pečatom občine.

Komisija predloži volilni imenik najpozneje v 15 dneh po razpisu volitev pristojnemu organu v potrditev.

Pristojni organ pred potrditvijo volilnega imenika preveri, če so državljani RS iz prvega odstavka tega člena vpisani v evidenco volilne pravice državljanov RS s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji.

44. člen

Za volilne imenike državljanov RS, pripadnikov romske skupnosti se smiselno uporabljajo določbe 19. do vključno 24. člena tega zakona.

V. IZDAJA VOLILNE KARTE

45. člen

Državljanu RS, ki bo na dan glasovanja v tujini, ker tam začasno ali stalno prebiva in je sporočil Republiški volilni komisiji, da želi glasovati po pošti, izda pristojni organ volilno karto.

Volilna karta vsebuje podatke iz volilnega imenika, podatke o volilni enoti, volilnem okraju in volišču, prostor za potrditev istovetnosti volivca ter naslov državljana v tujini, na katerega se mu pošlje volilno gradivo.

Če državljan RS, ki začasno prebiva v tujini, sporoči Republiški volilni komisiji, da želi glasovati na diplomatsko konzularnem predstavništvu Republike Slovenije v tujini, se vpiše v posebni seznam, ki se sestavi za glasovanje za območje posameznega diplomatsko konzularnega predstavništva. Seznam vsebuje podatke iz prejšnjega odstavka.

Izdaja volilne karte iz prvega odstavka tega člena in način glasovanja iz prejšnjega odstavka se označi v ustreznem volilnem imeniku, v katerem je državljan vpisan.

Zakon o evidenci volilne pravice – ZEVP-1 (Uradni list RS, št. 52/02) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

46. člen

Evidenca volilne pravice, državljanov RS, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, se vzpostavi na podlagi vpisa državljanov RS v posebne volilne imenike za volitve predsednika republike leta 1997 in volitve v državni zbor leta 2000.

Pristojni organ mora evidenco volilne pravice iz prejšnjega odstavka vzpostaviti v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona oziroma najkasneje do prvih prihodnjih volitev, na katerih bodo imeli državljani RS, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, pravico glasovanja.

47. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, preneha veljati zakon o evidenci volilne pravice (Uradni list RS, št. 46/92 in 72/00).

48. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o dopolnitvah Zakona o evidenci volilne pravice – ZEVP-1-A (Uradni list RS, št. 118/06) vsebuje naslednji prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

2. člen

Pristojni organ vzpostavi evidenco volilne pravice državljanov RS, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, po uradni dolžnosti iz 1. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

3. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

2. Zakon o gimnazijah (uradno prečiščeno besedilo) (ZGim-UPB1)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 20. decembra 2006 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o gimnazijah, ki obsega:

- Zakon o gimnazijah – ZGim (Uradni list RS, št. 12/96 z dne 29. 2. 1996),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o gimnazijah – ZGim-A (Uradni list RS, št. 59/01 z dne 19. 7. 2001) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o gimnazijah – ZGim-B (Uradni list RS, št. 115/06 z dne 10. 11. 2006).

Št. 602-03/94-2/15

Ljubljana, dne 20. decembra 2006

EPA 1150-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

ZAKON O GIMNAZIJAH uradno prečiščeno besedilo (ZGim-UPB1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon ureja izobraževanje v splošnih in strokovnih gimnazijah, ki omogoča po opravljeni maturi nadaljevanje izobraževanja v visokem šolstvu.

Strokovne gimnazije izvajajo poleg splošnih tudi strokovne izbirne maturitetne predmete.

2. člen

(cilji)

Splošna in strokovna gimnazija (v nadaljnjem besedilu: gimnazija) ima nalogo, da:

- na mednarodno primerljivi ravni posreduje znanje, potrebno za nadaljevanje izobraževanja v visokem šolstvu,
- razvija samostojno kritično presojanje in odgovorno ravnanje,
- posreduje znanje o slovenskem jeziku in književnosti, na območjih, ki so opredeljena kot narodnostno mešana, pa tudi o italijanskem oziroma madžarskem jeziku in književnosti, ter razvija sposobnost za razumevanje in sporočanje v knjižnem jeziku,
- vzpodbuja zavest o integriteti posameznika,
- razvija zavest o državni pripadnosti in narodni identiteti in vedenja o zgodovini Slovenije in njeni kulturi,
- vzgaja za odgovorno varovanje svobode, za strpno, miroljubno sožitje in spoštovanje soljudi,
- razvija in ohranja lastno kulturno tradicijo in seznanja z drugimi kulturami in civilizacijami,
- vzgaja za obče kulturne in civilizacijske vrednote, ki izvirajo iz evropske tradicije,
- razvija pripravljenost za vzpostavljanje svobodne, demokratične in socialno pravične države,
- vzbuja zavest odgovornosti za naravno okolje in lastno zdravje,
- razvija zavest o pravicah in odgovornostih človeka in državljanja,
- razvija nadarjenosti in usposablja za doživljanje umetniških del in za umetniško izražanje in
- omogoča izbiro poklica.

3. člen

(javno veljavna izobrazba)

V gimnaziji se z opravljeno maturo pridobi srednja izobrazba.

4. člen

(matura)

Matura se opravlja po uspešno končanem četrtem letniku gimnazije oziroma po končanem maturitetnem tečaju v skladu z zakonom o maturi.

Gimnazije lahko v soglasju z ministrom, pristojnim za šolstvo (v nadaljnjem besedilu: minister), izvajajo mednarodno maturo, ki je enakovredna maturi po tem zakonu.

5. člen

(trajanje izobraževanja)

Izobraževalni program gimnazije traja štiri leta.

6. člen

(maturitetni tečaj)

Gimnazije izvajajo maturitetni tečaj kot poseben program priprave na maturo.

Maturitetni tečaj traja največ eno leto.

Program, organizacija in izvedba maturitetnega tečaja se prilagodi kandidatom tako, da se upošteva njihovo predhodno znanje.

7. člen

(status)

Za izvajanje izobraževalnega programa gimnazije se praviloma organizira vzgojno-izobraževalni zavod ali organizacijska enota vzgojno-izobraževalnega zavoda.

8. člen

(učni jezik)

Učni jezik v gimnazijah je slovenski.

Učni jezik v gimnazijah v jeziku narodne skupnosti je italijanski, v dvojezičnih gimnazijah pa slovenski in madžarski.

Na območjih, kjer živijo pripadniki slovenskega naroda in pripadniki italijanske narodne skupnosti, in so opredeljena kot narodno mešana območja, se dijaki v gimnazijah s slovenskim učnim jezikom učijo italijanski jezik, dijaki v gimnazijah z italijanskim učnim jezikom pa slovenski jezik.

Ne glede na prvi odstavek tega člena se v soglasju z ministrom, pristojnim za šolstvo, v tujem jeziku izvaja del izobraževalnega programa, pri katerem sodeluje priznani tuji strokovnjak ali gostujoči učitelj (v nadaljnjem besedilu: gostujoči učitelj), ali zaradi mednarodnih izmenjav. Če gostujoči učitelj izvaja vzgojno-izobraževalno delo samostojno, to ne sme biti daljše od tretjine predvidenih ur predmeta. V tem primeru mora šola zagotoviti, da dijaki obvladajo tudi slovensko strokovno besedišče, slovenščina kot učni jezik pa se mora uporabljati pri ocenjevanju.

Program priprav na mednarodno maturo se lahko izvaja v tujem jeziku.

Izobraževalni program gimnazije lahko šola za tujce izvaja v tujem jeziku. Šola mora zagotoviti možnost izbire slovenščine kot učnega predmeta.

9. člen

(izobraževanje pod enakimi pogoji)

Državljeni Republike Slovenije in državljani drugih držav, članic Evropske unije imajo pravico do izobraževanja v gimnazijah pod enakimi pogoji.

Slovenci brez slovenskega državljanstva se lahko izobražujejo v gimnazijah pod enakimi pogoji kot državljani Republike Slovenije.

Slovenci brez slovenskega državljanstva po tem zakonu so potomci staršev slovenske narodnosti do tretjega kolena v ravni črti.

Tuji državljani se lahko izobražujejo v gimnazijah pod enakimi pogoji kot državljani Republike Slovenije, kadar se izobražujejo po načelu vzajemnosti.

Podrobnejše pogoje v zvezi z obsegom financiranja in načinom izobraževanja oseb iz drugega in četrtega odstavka tega člena ter tujcev določi minister v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja financiranje srednješolskega izobraževanja.

10. člen

(izobraževanje dijakov s posebnimi potrebami)

Vzgoja in izobraževanje dijakov s posebnimi potrebami se v gimnazijah organizira in izvaja v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja usmerjanje otrok s posebnimi potrebami.

II. ORGANIZACIJA IZOBRAŽEVALNEGA DELA

1. Pogoji za vpis

11. člen

(vpis)

V gimnazijo se lahko vpiše, kdor je zaključil osnovnošolsko izobraževanje.

Z izobraževalnim programom se kot pogoj za vpis lahko določijo:

- znanje iz klasičnih oziroma tujih jezikov, ki so izbirni predmeti osnovnošolskega izobraževanja in
- preizkus nadarjenosti ali športni dosežki.

12. člen

(vpis v maturitetni tečaj)

V maturitetni tečaj se lahko vpiše oseba, ki:

- si je pridobila srednjo poklicno ali srednjo strokovno izobrazbo;

– je končala tretji letnik gimnazije in je prekinila izobraževanje najmanj za eno leto;

– je končala zasebni program gimnazije s priznanim statusom javno-veljavnega programa po sklepu pristojnega strokovnega sveta, da zagotavlja minimalna znanja za uspešen zaključek izobraževanja in

– ni končala izobraževanja iz prejšnjih alinej, je pa zaključila osnovnošolsko izobraževanje, če uspešno opravi preizkus znanja na ravni tretjega letnika gimnazije iz obveznih in izbirnih predmetov splošne mature v skladu z zakonom, ki ureja maturo.

13. člen

(razpis za vpis)

Ministrstvo, pristojno za šolstvo, na predlog šol objavi skupen razpis za vpis v začetni letnik in v maturitetni tečaj vsako leto, šest mesecev pred pričetkom šolskega leta. K obsegu vpisa si morajo šole pridobiti soglasje ministra.

14. člen

(omejitev vpisa)

Število dijakov, ki jih šola vpiše v začetni letnik in v maturitetni tečaj, se lahko za posamezno šolsko leto omeji, če je število prijavljenih kandidatov bistveno večje, kot so kadrovske in prostorske zmogljivosti šole.

Šola si mora k sklepu o omejitvi vpisa pridobiti soglasje ministra.

15. člen

(merila za izbiro)

Merila za izbiro kandidatov v primeru omejitve vpisa v gimnazijo določi na predlog pristojnega strokovnega sveta minister.

Merila se javno objavijo najpozneje dan pred začetkom šolskega leta, v katerem lahko kandidati začnejo izpolnjevati pogoje za doseganje predpisanih meril.

Pri izbiri kandidatov za vpis v začetni letnik gimnazije se upoštevajo njihovi učni uspehi v predhodnem izobraževanju, kot dodatno merilo pa se lahko upoštevajo tudi na drug način izkazana znanja in spretnosti, ki so pomembne za uspešno nadaljnje izobraževanje. Za vpis v maturitetni tečaj se upoštevajo učni uspehi pri predhodnem izobraževanju.

Kandidata s posebnimi potrebami, ki se vključuje v izobraževanje v skladu z odločbo o usmeritvi, gimnazija z omejitvijo vpisa sprejme ne glede na merila iz prejšnjega odstavka.

16. člen

(podzakonski predpis)

Podrobnejše določbe o razpisu in izvedbi vpisa predpiše minister.

2. Dijaki

17. člen

(status dijaka)

Kdor se vpiše v gimnazijo oziroma v maturitetni tečaj, je dijak.

18. člen

(vzporedno izobraževanje)

Dijak ima pravico, da se hkrati izobražuje v več šolah oziroma po več izobraževalnih programih.

Če se dijak izobražuje v več šolah, šole z dogovorom določijo, kako dijak izpolnjuje svoje obveznosti na posamezni šoli.

Dijakom, ki se vzporedno izobražujejo, perspektivnim in vrhunskim športnikom in dijakom, ki se pripravljajo na mednarodna tekmovanja v znanju, se lahko prilagodi opravljanje

obveznosti iz izobraževalnega programa na način, ki ga določi minister.

19. člen

(hitrejše napredovanje)

Učiteljski zbor šole lahko dijaku omogoči, da v krajšem času, kot je določeno z izobraževalnim programom, z izpiti opravi obveznosti iz izobraževalnega programa.

20. člen

(ponavljanje)

Dijak, ki do konca šolskega leta ni opravil obveznosti iz izobraževalnega programa, lahko enkrat ponavlja letnik v istem izobraževalnem programu.

Dijak zaključnega letnika, ki do konca šolskega leta ni opravil obveznosti iz tega letnika, lahko manjkajoče obveznosti opravi tudi z opravljanjem izpitov.

Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena ima dijak s posebnimi potrebami in dijak iz 18. člena tega zakona ter dijak, ki zaradi starševstva, izjemnih socialnih in družinskih okoliščin ali zaradi bolezni in drugih utemeljenih razlogov ni izpolnil obveznosti iz izobraževalnega programa, pravico večkrat obiskovati isti letnik.

21. člen

(pogojno napredovanje)

Ravnatelj šole lahko odloči, da dijak, ki zaradi bolezni ali drugih opravičljivih razlogov iz tretjega odstavka 20. člena ni izpolnil obveznosti iz izobraževalnega programa, napreduje v naslednji letnik in mu določi pogoje, ki jih mora izpolniti.

22. člen

(prenehanje statusa dijaka)

Status dijaka preneha:

– za dijaka zaključnega letnika 30 dni po izteku šolskega leta,

– če se med izobraževanjem ne vpiše v naslednji letnik v predpisanih rokih,

– če se izpiše,

– če je bil izključen in

– če je sklenil delovno razmerje ali je pridobil status zasebnika ali samostojnega podjetnika.

23. člen

(podaljšanje statusa dijaka)

Dijakom iz tretjega odstavka 20. člena tega zakona se status dijaka lahko podaljša, vendar največ za dve leti.

O tem odloči ravnatelj šole.

24. člen

(prekinitev izobraževanja)

Dijaku, ki je za več kot dve leti prekinil izobraževanje, ravnatelj določi pogoje za nadaljevanje in dokončanje izobraževanja, če se je izobraževalni program bistveno spremenil.

25. člen

(prestop)

Dijak ima med izobraževanjem pravico prestopiti v drugo šolo. Ravnatelj šole, v katero želi dijak prestopiti, določi, katere obveznosti mora opraviti, da bi lahko nadaljeval izobraževanje, in roke, v katerih mora te obveznosti izpolniti.

Pred odločitvijo si mora ravnatelj pridobiti mnenje učiteljskega zbora.

26. člen

(pohvale in nagrade)

Šola določi merila in postopek za podeljevanje pohval, nagrad in drugih priznanj dijakom.

27. člen

(ukrepi za kršitev)

Za kršitev dolžnosti in za neizpolnjevanje obveznosti se po določbah tega zakona in splošnih aktih šole dijaku lahko izrečejo naslednji vzgojni ukrepi: opomin, ukor in izključitev iz šole.

Dijaku se lahko namesto vzgojnih ukrepov iz prejšnjega odstavka izrečejo tudi drugi alternativni ukrepi (npr. pobotanje oziroma poravnava spora, poprava škodljivih posledic njegovega ravnanja, izvršitev nekega neobveznega dobrega dela oziroma naloge, opravljanje nalog in obveznosti izven načrtovanega časa) pod pogojem, da dijak s tem soglaša.

Izključitev iz šole se lahko izreče za najtežje kršitve dolžnosti oziroma za ponavljajoče neizpolnjevanje obveznosti, vendar največ za dve leti.

Podrobnejše določbe o dolžnostih dijakov, o postopku in načinu izrekanja ukrepov in o šolskem redu predpiše minister.

28. člen

(črtan)

29. člen

(bivanje v dijaškem domu)

Kdor ima status dijaka in izpolnjuje druge predpisane pogoje, ima pravico bivanja v dijaškem domu.

Pogoje in merila ter postopek sprejema v dijaški dom določi minister.

Določbe 26., 27., 41.a, 41.b, 41.c, 41.č in 41.d člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi v dijaških domovih.

30. člen

(odrasli)

Kdor je zaposlen ali ima status brezposelnega ali mu preneha status dijaka ali je starejši od 18 let, se lahko izobražuje kot odrasli, tako da se mu prilagodijo organizacija in trajanje izobraževanja, preverjanje in ocenjevanje znanja ter napredovanje in časovna razporeditev pouka.

Za osebe, ki se izobražujejo kot odrasli, se glede statusa, pravic in dolžnosti ter vodenja dokumentacije in evidenc uporablja zakon, ki ureja izobraževanje odraslih.

31. člen

(skupnost dijakov)

Dijaki gimnazije lahko organizirajo skupnost dijakov. Skupnost deluje na ravni šole in v oddelkih.

Skupnost dijakov vodi odbor, v katerem so predstavniki vseh oddelčnih skupnosti.

Način dela skupnosti in njenih organov določajo pravila skupnosti.

Skupnost dijakov organizira obšolsko življenje in delo in obravnava vprašanja, povezana z vzgojno-izobraževalnim delom in upravljanjem, ter daje organom šole svoje predloge.

Dijaki gimnazij se lahko povezujejo v združenje gimnazijcev.

32. člen

(prehrana)

Gimnazija za vse dijake organizira vsaj en obrok hrane dnevno.

3. Obseg in organizacija izobraževalnega dela

33. člen

(obremenitev)

Organizirano izobraževalno delo obsega:

- pouk splošnoizobraževalnih in strokovnoteoretičnih predmetov ter vaje,
- obvezne izbirne vsebine,

- strokovne ekskurzije,
- praktični pouk in druge oblike praktičnega dela,
- pripravo seminarskih nalog in
- druge oblike samostojnega ali skupinskega dela.

Pouk splošnoizobraževalnih in strokovnoteoretičnih predmetov, vaj in obveznih izbirnih vsebin po predmetniku lahko obsega brez športne vzgoje tedensko največ 30 ur. Obseg vseh oblik izobraževalnega dela ne sme presegati 36 ur tedensko.

34. člen

(šolsko leto)

Šolsko leto se začne 1. septembra in konča 31. avgusta naslednje leto.

Organizirano izobraževalno delo za dijake traja največ 38 tednov v šolskem letu.

Razporeditev pouka, pouka proste dneve ter trajanje in razporeditev šolskih počitnic določi minister s šolskim koledarjem.

35. člen

(letni delovni načrt)

Izobraževalno delo v gimnaziji se izvaja po letnem delovnem načrtu, ki vsebuje zlasti:

- obseg in razporeditev pouka in drugih oblik izobraževalnega dela po predmetniku,
- načrt vpisa,
- razporeditev dijakov v oddelke in skupine,
- roke za opravljanje izpitov,
- strokovno izobraževanje strokovnih delavcev,
- sodelovanje z drugimi šolami, dijaškimi domovi, raziskovalnimi, športnimi in kulturnimi organizacijami ter
- druge naloge.

Ob sprejemanju letnega delovnega načrta se posebej preveri finančna izvedljivost načrta.

Šola lahko v letnem delovnem načrtu za dijake, ki to želijo, v soglasju z njihovimi starši organizira izobraževalno delo, ki ni sestavina predmetnika.

Šola mora dijakom in staršem predstaviti pravice in dolžnosti dijakov ter značilnosti izobraževalnega programa in organizacijo dela šole.

Šola vodi šolsko kroniko.

36. člen

(prilagajanje izvajanja izobraževalnih programov)

Šola posebej nadarjenim dijakom in drugim dijakom s posebnimi potrebami prilagodi izvajanje in trajanje izobraževalnega programa.

Šola tem dijakom v skladu z normativi in standardi zagotavlja dodatno pomoč, organizira oddelke z manjšim številom dijakov in jim zagotavlja uporabo potrebne dodatne opreme in učnega gradiva.

4. Preverjanje in ocenjevanje znanja ter napredovanje

37. člen

(preverjanje in ocenjevanje)

S preverjanjem in ocenjevanjem znanja se ugotavlja uspešnost dijakov pri doseganju standardov znanj, določenih s katalogi, oziroma izpolnjevanje obveznosti, določenih z izobraževalnim programom.

38. člen

(načini)

Znanje se preverja in ocenjuje pri posameznih predmetih oziroma drugih sestavinah izobraževalnega programa, in sicer pisno, ustno ali pri izpitu, z vajami, seminarskimi nalogami oziroma z izdelki, nastopi in na druge načine.

Učitelj dijakom omogoči sodelovanje pri načrtovanju preverjanja in ocenjevanja znanja.

Dijak mora biti z oceno pri ustnem preverjanju znanja seznanjen takoj, ocenjeno pisno nalogo pa je treba dijaku vrniti na vpogled.

Ob koncu pouka v šolskem letu se oceni tudi doseženi splošni učni uspeh.

39. člen (napredovanje)

Dijak napreduje v naslednji letnik, če je ob koncu šolskega leta pozitivno ocenjen iz vseh predmetov in je opravil vse obveznosti, ki jih določa izobraževalni program.

Kdor je ob koncu pouka negativno ocenjen iz največ treh predmetov, ima pravico opravljati popravne izpite.

40. člen (črtan)

41. člen (podzakonski predpisi o ocenjevanju, evidencah, spričevalih)

Podrobnejše določbe o preverjanju in ocenjevanju znanja, obliko in vsebino dokumentacije o preverjanju in ocenjevanju znanja ter obliko in vsebino javnih listin o končanem izobraževanju predpiše minister.

III. POSTOPEK URESNIČEVANJA IN VARSTVA PRAVIC DIJAKOV

41.a člen (varstvo pravic dijaka)

Če dijak ali kandidat za vpis v šolo (v nadaljnjem besedilu: dijak) ali njegov zakoniti zastopnik meni, da so kršene njegove pravice v zvezi z izobraževanjem, lahko pisno zahteva, da pristojni organ šole kršitev odpravi oziroma izpolni svoje obveznosti.

41.b člen (pristojni organi)

O uresničevanju pravic in obveznosti dijaka odločajo strokovni organi šole v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi.

O pritožbi v zvezi s pridobitvijo oziroma izgubo statusa dijaka odloča svet šole, o vseh drugih pritožbah pa pritožbena komisija.

Pritožbena organa odločata na svojih sejah z večino glasov vseh članov s tajnim glasovanjem. Način odločanja pritožbenih organov se podrobneje uredi s poslovnikom, ki ga sprejme svet šole.

Učitelji, ki so člani sveta šole, se izločijo iz odločanja organa prve stopnje, tako da se njihovi glasovi ne štejejo pri ugotavljanju izida glasovanja.

Odločitev pritožbene komisije oziroma sveta šole je dokončna.

Zoper odločitev sveta šole je možno sprožiti upravni spor.

41.c člen (pritožbena komisija)

Pritožbena komisija ima tri člane, od katerih vsaj eden ni strokovni delavec te šole. Člane in predsednika pritožbene komisije ter njihove namestnike imenuje svet šole na predlog ravnatelja.

Mandat pritožbene komisije traja eno leto, od 1. oktobra do 30. septembra naslednjega leta. Ista oseba je lahko imenovana za člana pritožbene komisije večkrat.

Če je član pritožbene komisije odločal o isti zadevi na prvi stopnji, ga je treba v postopku varstva pravic pred pritožbeno komisijo izločiti. O izločitvi člana odloči predsednik pritožbene

komisije, o izločitvi predsednika pritožbene komisije pa svet šole.

41.č člen (ugovor na oceno)

Dijak lahko v treh dneh po prejemu letnega spričevala predloži ravnatelju šole ugovor zoper oceno. Ravnatelj mora v treh dneh imenovati komisijo, ki najpozneje v treh dneh ponovno oceni znanje dijaka. V komisijo mora imenovati vsaj enega člana, ki ni zaposlen v tej šoli.

Odločitev ravnatelja in ocena komisije sta dokončni.

41.d člen (postopek odločanja)

Dijak lahko poda zahtevo za varstvo pravic v osmih dneh od dneva, ko je zvedel za kršitev, razen če je za posamezne primere na podlagi tega zakona določen drug rok. Zahtevo za varstvo pravic dijak ali njegov zakoniti oziroma pooblaščen zastopnik poda na zapisnik pri ravnatelju. Zahtevo za varstvo pravic se lahko pošlje tudi po pošti ali po elektronskih sredstvih komuniciranja.

Roki za odločanje o zahtevi za varstvo pravic dijaka se določijo v izvršilnih predpisih, v katerih se podrobneje urejajo posamezni postopki v zvezi z izobraževanjem, vendar morajo ti roki zagotoviti nemoteno uresničevanje pravic in obveznosti dijaka v izobraževalnem procesu.

Ravnatelj mora najpozneje naslednji dan izročiti zahtevo za varstvo pravic in druge podatke, potrebne za odločanje, organu, ki je pristojen za odločanje o njej, če za to ni sam pristojen.

V postopku odločanja o dijakovi zahtevi oziroma pravicah in obveznostih mora pristojni organ:

- dijaku pomagati, da čim lažje in hitreje uveljavi svojo pravico,
- uporabiti tisti ukrep, ki je za dijaka ugodnejši, če se z njim doseže zakonit namen;
- skrbeti za to, da dijakovo nepoznavanje predpisov ni v škodo pravic, ki mu gredo po zakonu;
- ugotoviti resnično dejansko stanje in v ta namen ugotoviti vsa dejstva, ki so pomembna za zakonito in pravilno odločanje;
- preden odloči o zahtevi, dijaku dati možnost, da pojasni vsa dejstva in okoliščine, ki so pomembne za odločanje;
- postopek voditi hitro, v rokih, ki omogočajo dijaku uresničevanje njegovih pravic in obveznosti v zvezi z izobraževanjem;
- kadar koli popraviti očitne računske in druge napake v zvezi z uresničevanjem pravic dijaka v šolski dokumentaciji ali v izdanih sklepih oziroma šolskih listinah.

Pristojni organ o zahtevi za varstvo pravic dijaku izda pisni sklep, ki vsebuje izrek odločitve, obrazložitev in pravni pouk. Sklep se vroči dijaku, njegovemu zakonitemu zastopniku ali njegovemu pooblaščenemu zastopniku.

Odločitev se lahko izvrši z dnem dokončnosti sklepa.

IV. ZBIRANJE IN VARSTVO DIJAKOVIH OSEBNIH PODATKOV

42. člen (sezname evidenc z osebnimi podatki)

Gimnazije vodijo naslednje evidence z osebnimi podatki dijakov:

1. evidenco prijavljenih kandidatov za vpis,
2. evidenco vpisanih ter evidenco vpisanih po letnikih, oddelkih in skupinah v redovalnicah,
3. osebni list, ki se vodi za vsakega dijaka od vpisa do končanja izobraževanja oziroma do izpisa,

4. matično knjigo, ki obsega splošne podatke o vpisanih, o poteku njihovega izobraževanja od vpisa do dokončanja izobraževanja oziroma do izpisa,

5. evidenco podatkov o gibalnih sposobnostih in morfoloških značilnostih,

6. zapisnike sej šolske maturitetne komisije,

7. zapisnike o maturi,

8. poročilo o maturi,

9. zapisnike o izpitih, ki obsegajo prijavo k izpitu, potek izpita in doseženo oceno,

10. evidenco o dijakih, ki jih obravnava svetovalna služba,

11. evidenco odraslih, ki se izobražujejo, in evidenco odraslih, ki opravljajo izpite,

12. evidenco o preverjanju in ocenjevanju znanja,

13. evidenco izdanih dokumentov o končanem izobraževanju.

Dijaški domovi vodijo evidenco in dokumentacijo iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena in podatke o premoženjskem stanju za tiste dijake, ki pri plačilu oskrbnine uveljavljajo olajšavo.

Evidence iz 1. do 4., 6. do 9. ter 11. do 13. točke prvega odstavka tega člena obsegajo: ime in priimek dijaka, spol, datum, kraj, občino in državo rojstva, prebivališče in predhodno pridobljeno izobrazbo.

Evidenca iz 3. točke prvega odstavka tega člena poleg podatkov iz prejšnjega odstavka obsega še: podatke o splošnem učnem uspehu, o opravljenih izpitih, o napredovanju in dokončanju izobraževanja.

Evidenca podatkov iz 5. točke prvega odstavka tega člena poleg podatkov iz tretjega odstavka tega člena obsega še podatke o: gibalnih sposobnostih in morfoloških značilnostih dijaka, ki se nanašajo na telesno višino, voluminoznost telesa, hitrost alternativnih gibov, eksplozivno moč, koordinacijo gibanja telesa, fizično vzdržljivost trupa, gibljivost, mišično vzdržljivost ramenskega obroča in rok, sprintersko hitrost in vzdržljivost v submaksimalnem kontinuiranem naprežanju.

Podatki iz prejšnjega odstavka se lahko zbirajo s soglasjem dijaka.

Evidenca iz 10. točke prvega odstavka tega člena poleg podatkov iz tretjega odstavka tega člena obsega še:

– družinsko in socialno anamnezo,

– razvojno anamnezo,

– diagnostične postopke,

– postopke strokovne pomoči,

– strokovna mnenja drugih inštitucij: centrov za socialno delo, zdravstvenih inštitucij, svetovalnih centrov oziroma vzgojnih posvetovalnic.

Osebnosti podatke iz 10. točke prvega odstavka tega člena lahko svetovalna služba zbira v soglasju z dijakom, starši oziroma skrbniki dijakov. Če je dijak v družini ogrožen in ga je treba zavarovati, zadostuje soglasje dijaka.

Svetovalni delavci so dolžni podatke iz 10. točke prvega odstavka tega člena varovati kot poklicno skrivnost. Te podatke so kot poklicno skrivnost dolžni varovati tudi drugi strokovni delavci, ki so jim podatki posredovani zaradi narave njihovega dela.

Podrobnejše določbe o načinu zbiranja podatkov in vodenju evidenc in dokumentacije iz tega člena določi minister.

43. člen

(uporaba evidenc)

Osebnosti podatki dijakov iz evidenc iz prejšnjega člena se zbirajo, obdelujejo, shranjujejo in posredujejo za potrebe gimnazij, ministrstva, pristojnega za šolstvo, v drugih primerih pa le v skladu s posebnimi predpisi.

Pri izdelavi statističnih in drugih analiz se smejo osebni podatki uporabiti in objaviti tako, da identiteta dijaka ni razvidna.

44. člen

(shranjevanje evidenc)

Evidence iz 42. člena tega zakona se trajno hranijo v skladu s posebnimi predpisi, če ni s tem zakonom drugače določeno.

45. člen

(dokumentacija)

Določila v zvezi z vodenjem, uporabo in shranjevanjem osebnih podatkov iz evidenc po tem zakonu se uporabljajo tudi za dokumentacijo, na podlagi katere so bili zbrani osebni podatki. Dokumenti o predhodni izobrazbi se po končanem vpisnem postopku vrnejo dijaku.

V. NADZOR IN KAZENSKA DOLOČBA

46. člen

(organ nadzora)

Nadzor nad izvajanjem tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravlja inšpektor, pristojen za šolstvo.

46.a člen

(prekrški)

Z globo od 300.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek šola in s 30.000 tolarjev odgovorna oseba šole, če:

– ne upošteva soglasja ministra o obsegu vpisa (13. in 14. člen);

– ne upošteva predpisanih meril za izbiro kandidatov pri omejitvi vpisa (15. člen);

– brez utemeljenih razlogov onemogoči navzočnost in sodelovanje dijaka pri vseh organiziranih oblikah vzgojno-izobraževalnega dela v šoli;

– dijaku ne izda predpisane šolske javne listine o uspehu.

Z globo 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek šola in z 20.000 tolarjev odgovorna oseba šole, če dijakov ne seznani z dokumenti in podatki v zvezi z organizacijo in izvedbo vzgojno-izobraževalnega dela, ki so nujni za nemoten potek vzgoje in izobraževanja oziroma uresničevanje pravic in obveznosti dijakov v izobraževanju.

Zakon o gimnazijah – ZGim (Uradni list RS, št. 12/96) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

47. člen

(postopnost uvajanja)

Izobraževalni programi po tem zakonu se postopno uvajajo tako, da bodo uvedeni najkasneje v šolskem letu 1998/99 za vse, ki se bodo vpisali v prvi letnik.

Ne glede na določbo 15. člena tega zakona se pri izbiri kandidatov, ki bodo zaključili osnovnošolsko izobraževanje po programu osemletne osnovne šole za vpis v začetni letnik gimnazije upoštevajo ocene iz materinega jezika, matematike, tujega jezika in splošni učni uspeh v šestem, sedmem in osmem razredu osnovne šole, doseženi rezultati pri skupinskem preverjanju znanja iz materinega jezika in matematike ter dosežki državnih tekmovanj na podlagi meril, ki jih določi Strokovni svet Republike Slovenije za splošno izobraževanje.

Merila za izbiro kandidatov morajo zagotoviti enakovredne pogoje za izbiro kandidatov, ki bodo sočasno zaključili osnovno šolo po programu osemletne osnovne šole oziroma po programu devetletne osnovne šole.

48. člen

(nadaljevanje izobraževanja)

Dijaki, ki so se v programe srednjega izobraževanja vpisali do dneva uveljavitve tega zakona, imajo pravico nadaljevati in končati izobraževanje po teh programih, vendar najpozneje v roku, določenem za njihovo izvedbo, podaljšanim za dve leti.

49. člen

(dokončanje izobraževanja)

Dijaki, ki se bodo vpisali v gimnazijo po uveljavitvi tega zakona, vendar pred uvedbo novih izobraževalnih programov, se izobražujejo in končajo izobraževanje v skladu s pogoji, ki so določeni v tem zakonu, vendar najpozneje v roku, določenem za izvedbo vzgojno-izobraževalnega programa, podaljšanim za dve leti.

Dijaki iz prvega in tretjega odstavka 20. člena tega zakona in dijaki iz prejšnjega odstavka, ki imajo pravico do ponavljanja po dosedanjih predpisih, pa zaradi postopnega uvajanja izobraževalnih programov po tem zakonu ne morejo ponavljati letnika po dosedanjih programih, nadaljujejo in končajo izobraževanje po novih izobraževalnih programih v skladu s tem zakonom. Dijaki imajo v tem primeru pravico ponavljati letnik po ustreznem novem programu.

50. člen

(podzakonski predpisi)

Minister sprejme podzakonske predpise na podlagi tega zakona v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

Do sprejema predpisov, določenih s tem zakonom, se uporabljajo predpisi, ki so veljali pred uveljavitvijo tega zakona, razen če so v nasprotju s tem zakonom.

Pravilnik o maturi (Uradni list RS, št. 50/93, 52/94, 20/95 in 77/95) se uporablja do uveljavitve zakona o maturi.

51. člen

(uskladitev aktov o ustanovitvi)

Akte o ustanovitvi gimnazij je treba uskladiti s tem zakonom najkasneje v enem letu od njegove uveljavitve.

52. člen

(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o gimnazijah – ZGim-A (Uradni list RS, št. 59/01) vsebuje naslednjo končno določbo:

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o gimnazijah – ZGim-B (Uradni list RS, št. 115/06) vsebuje naslednji prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

17. člen

(uskladitev izvršilnih predpisov)

Izvršilni predpisi, izdani na podlagi Zakona o gimnazijah (Uradni list RS, št. 12/96 in 59/01), se uskladijo z določbami tega zakona v enem letu po njegovi uveljavitvi.

Z uveljavitvijo tega zakona se določbe izvršilnih predpisov, ki so v nasprotju z določbami tega zakona, ne uporabljajo.

Svet šole imenuje komisijo iz 41.c člena zakona v 60 dneh po uveljavitvi tega zakona.

Do začetka delovanja komisije v skladu s tem zakonom opravlja njene naloge organ, ki je bil pristojen za odločanje o pritožbi pred uveljavitvijo tega zakona.

18. člen

(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. Zakon o maturi (uradno prečiščeno besedilo) (ZMat-UPB1)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 20. decembra 2006 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o maturi, ki obsega:

– Zakon o maturi – ZMat (Uradni list RS, št. 15/03 z dne 14. 2. 2003) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o maturi – ZMat-A (Uradni list RS, št. 115/06 z dne 10. 11. 2006).

Št. 602-03/95-3/16

Ljubljana, dne 20. decembra 2006

EPA 1147-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

ZAKON O MATURI uradno prečiščeno besedilo (ZMat-UPB1)

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon določa vsebino splošne mature in poklicne mature (v nadaljnjem besedilu: matura), pravice in obveznosti dijakov in dijakinj ter drugih kandidatov in kandidatke za opravljanje mature oziroma maturitetnih izpitov (v nadaljnjem besedilu: kandidati), sestavo in pristojnosti maturitetnih organov ter postopek in način opravljanja mature.

2. člen

(splošna matura)

Splošna matura je državni izpit.

S splošno maturo kandidati dokazujejo doseganje standardov znanj, ki so določeni s cilji gimnazijskih programov, programom maturitetnega tečaja in usposobljenost za univerzitetni študij. Z opravljenjo maturo kandidat pridobi srednjo izobrazbo.

Splošna matura se opravlja iz petih predmetov, od tega iz treh predmetov skupnega dela in dveh predmetov izbirnega dela. Kandidat lahko izbere tudi šesti maturitetni predmet, ki ga izbere iz izbirnega dela (v nadaljnjem besedilu: predmeti splošne mature).

3. člen

(poklicna matura)

Poklicna matura je državni izpit.

S poklicno maturo kandidati dokazujejo doseganje standardov znanj, ki so določeni s cilji izobraževalnih programov

srednjega tehniškega in drugega strokovnega izobraževanja, poklicno-tehniškega izobraževanja, poklicnega tečaja ter usposobljenost za visokošolski študij.

Poklicna matura je oblika zaključnega izpita. Z opravljeno poklicno maturo kandidat pridobi srednjo strokovno izobrazbo.

Poklicna matura se opravlja iz štirih predmetov, od tega iz dveh predmetov skupnega dela in dveh predmetov izbirnega dela (v nadaljnjem besedilu: predmeti poklicne mature).

4. člen

(opravljanje mature)

Kandidati opravljajo maturo pod enakimi pogoji.

Kandidatom s posebnimi potrebami, ki so bili v izobraževalne programe usmerjeni z odločbo o usmeritvi, v utemeljenih primerih (poškodbe, bolezen) pa tudi drugim kandidatom, se lahko, glede na vrsto in stopnjo primanjkljaja, ovire oziroma motnje, prilagodi način opravljanja mature in način ocenjevanja znanja.

Pravila za izvajanje mature za kandidate s posebnimi potrebami in v utemeljenih primerih za druge kandidate, določi minister, pristojen za šolstvo (v nadaljnjem besedilu: minister).

II. Maturitetni predmeti

5. člen

(predmeti skupnega dela splošne mature)

Predmeti skupnega dela splošne mature so:

- slovenščina,
- tuj jezik in
- matematika.

Na območjih, kjer živi italijanska narodna skupnost je v šolah z italijanskim učnim jezikom predmet skupnega dela splošne mature namesto slovenščine italijanščina, na območjih kjer živi madžarska narodna skupnost pa lahko kandidat izbere slovenščino ali madžarščino.

Predmeti skupnega dela splošne mature so obvezni za vse kandidate. Tuje jezike kot predmet skupnega dela splošne mature določi Strokovni svet Republike Slovenije za splošno izobraževanje na predlog Državne maturitetne komisije za splošno maturo v soglasju s senati univerz in samostojnih visokošolskih zavodov.

6. člen

(predmeti izbirnega dela splošne mature)

Predmete izbirnega dela splošne mature določi Strokovni svet Republike Slovenije za splošno izobraževanje na predlog Državne komisije za splošno maturo v soglasju s senati univerz in samostojnih visokošolskih zavodov izmed predmetov, ki se poučujejo v gimnaziji in so podlaga za visokošolski študij na več znanstvenih, umetniških ali strokovnih študijskih področjih.

Kandidat se ob prijavi k splošni maturi odloči, iz katerih predmetov bo opravljal splošno maturo, v skladu z izbirnimi pravili, določenimi z Maturitetnim izpitnim katalogom za splošno maturo.

7. člen

(predmeti skupnega dela poklicne mature)

Predmeti skupnega dela poklicne mature so:

- slovenščina,
- izpit iz temeljnega strokovno-teoretičnega predmeta.

Na območjih, kjer živi italijanska narodna skupnost je v šolah z italijanskim učnim jezikom predmet skupnega dela poklicne mature namesto slovenščine italijanščina, na območjih kjer živi madžarska narodna skupnost pa lahko kandidat izbere slovenščino ali madžarščino.

Predmeti skupnega dela poklicne mature so obvezni za vse kandidate. Temeljni strokovno-teoretični predmet kot pred-

met skupnega dela poklicne mature določi Strokovni svet Republike Slovenije za poklicno in strokovno izobraževanje.

8. člen

(predmeti izbirnega dela poklicne mature)

Predmeti izbirnega dela poklicne mature so:

- matematika ali tuj jezik,
- izdelek, storitev, seminarska naloga z zagovorom ali izpit iz predmeta oziroma vsebine (v nadaljnjem besedilu: četrti predmet poklicne mature).

Tuje jezike kot predmet izbirnega dela poklicne mature določi Strokovni svet Republike Slovenije za splošno izobraževanje na predlog Državne komisije za poklicno maturo.

Četrti predmet poklicne mature določi Strokovni svet Republike Slovenije za poklicno in strokovno izobraževanje na predlog Državne komisije za poklicno maturo.

9. člen

(ravni zahtevnosti mature)

Izpitni iz posameznih maturitetnih predmetov se lahko opravljajo na osnovni in višji ravni zahtevnosti. Z njimi se ugotavlja širina in globina maturitetnega znanja.

Z maturitetnim izpitnim katalogom se lahko omeji število maturitetnih izpitov, ki jih kandidat opravlja na višji ravni zahtevnosti.

III. Maturitetni organi in državni izpitni center

10. člen

(maturitetni organi in Državni izpitni center)

Maturitetni organi in Državni izpitni center v skladu s svojimi pooblastili skrbijo za pripravo in izvedbo mature.

Maturitetni organi za splošno maturo so:

- Državna komisija za splošno maturo;
- državne predmetne komisije za splošno maturo;
- šolske maturitetne komisije za splošno maturo;
- šolske izpitne komisije za splošno maturo.

Maturitetni organi za poklicno maturo so:

- Državna komisija za poklicno maturo;
- državne predmetne komisije za poklicno maturo;
- šolske maturitetne komisije za poklicno maturo;
- šolske izpitne komisije za poklicno maturo.

11. člen

(sestava in imenovanje Državne komisije za splošno maturo)

Državna komisija za splošno maturo ima predsednika in dvanajst članov. Sestavljajo jo uveljavljeni strokovnjaki z različnih predmetnih področij splošne mature oziroma s področja šolskega sistema in zunanje ocenjevanja.

Predsednika in devet članov imenuje minister, in sicer:

- enega člana na predlog Slovenske akademije znanosti in umetnosti;
- tri člane izmed visokošolskih učiteljev na predlog univerz;
- dva člane izmed učiteljev gimnazij na predlog gimnazij;
- enega člana izmed delavcev ministrstva, pristojnega za šolstvo;
- enega člana na predlog Strokovnega sveta Republike Slovenije za splošno izobraževanje;
- enega člana izmed predsednikov in članov državnih predmetnih komisij za splošno maturo in
- enega člana izmed strokovnjakov za zunanje preverjanje znanja na predlog ministrstva, pristojnega za šolstvo.

Po funkciji so člani direktor Državnega izpitnega centra, direktor Zavoda Republike Slovenije za šolstvo in predsednik Državne predmetne komisije za slovenščino za splošno maturo.

Namestnika predsednika izvolijo izmed sebe, na predlog predsednika, člani Državne komisije za splošno maturo.

K obravnavi in reševanju posameznih strokovnih vprašanj lahko Državna komisija za splošno maturo vabi tudi predstavnike državnih predmetnih komisij za splošno maturo in druge strokovnjake.

Predsednik, namestnik predsednika in člani se imenujejo za štiri leta in so lahko ponovno imenovani.

Administrativna in strokovna opravila za Državno komisijo za splošno maturo opravlja Državni izpitni center.

Državna komisija za splošno maturo uredi svoje delo s poslovníkom.

12. člen

(pristojnosti Državne komisije za splošno maturo)

Državna komisija za splošno maturo obravnava strokovna vprašanja v zvezi s splošno maturo ter v okviru svojih pooblastil vodi strokovno pripravo splošne mature in spremlja njeno izvedbo. Pri tem:

- na predlog Državnega izpitnega centra imenuje državne predmetne komisije za splošno maturo;
- uskladi in predloži Maturitetni izpitni katalog za splošno maturo ter predmetne izpitne kataloge za splošno maturo Strokovnemu svetu Republike Slovenije za splošno izobraževanje;
- daje mnenje k predlogu izobraževalnih programov za gimnazije in k predlogu izobraževalnega programa za maturitetni tečaj;
- usklajuje strokovno delo državnih predmetnih komisij za splošno maturo;
- določi način in postopek varovanja podatkov in gradiv, ki so označeni kot izpitna tajnost;
- sprejema letno poročilo za splošno maturo, ki ga najkasneje do 1. decembra tekočega leta predloži ministru, Strokovnemu svetu Republike Slovenije za splošno izobraževanje in univerzam ter samostojnim visokošolskim zavodom;
- obravnava in odloča o pritožbah kandidatov in ugovorih na oceno v skladu s pristojnostmi;
- imenuje izvedence za obravnavo ugovorov na ocene in pripravi navodila za njihovo delo;
- opravlja druge naloge v skladu z zakonom in drugimi predpisi.

13. člen

(sestava in imenovanje Državne komisije za poklicno maturo)

Državna komisija za poklicno maturo ima predsednika in dvanajst članov. Sestavljajo jo uveljavljeni strokovnjaki za poklicno in strokovno izobraževanje ter izobraževanje odraslih oziroma strokovnjaki s področja šolskega sistema in zunanjega ocenjevanja.

Predsednika in devet članov imenuje minister, in sicer:

- enega člana na predlog Strokovnega sveta Republike Slovenije za poklicno in strokovno izobraževanje;
- enega člana na predlog Strokovnega sveta Republike Slovenije za splošno izobraževanje;
- enega člana na predlog Strokovnega sveta Republike Slovenije za izobraževanje odraslih;
- enega člana na predlog Andragoškega centra Republike Slovenije izmed predstavnikov organizacij za izobraževanje odraslih;
- enega člana izmed predsednikov in članov državnih predmetnih komisij za poklicno maturo;
- enega strokovnjaka za zunanje ocenjevanje na predlog ministrstva, pristojnega za šolstvo;
- enega člana na predlog univerz in samostojnih visokošolskih zavodov ter višjih strokovnih šol;
- enega člana izmed delavcev ministrstva, pristojnega za šolstvo;
- dva člana na predlog poklicnih in strokovnih šol.

Po funkciji so člani direktorji Državnega izpitnega centra, Zavoda Republike Slovenije za šolstvo in Centra Republike Slovenije za poklicno izobraževanje.

Namestnika predsednika izvolijo izmed sebe, na predlog predsednika, člani Državne komisije za poklicno maturo.

Predsednik in člani se imenujejo za štiri leta in so lahko ponovno imenovani. Namestnik predsednika je voljen za štiri leta.

K obravnavi in reševanju posameznih strokovnih vprašanj lahko Državna komisija za poklicno maturo vabi tudi predstavnike državnih predmetnih komisij za poklicno maturo in druge strokovnjake.

Administrativna in strokovna opravila za Državno komisijo za poklicno maturo opravlja Državni izpitni center.

Državna komisija za poklicno maturo uredi svoje delo s poslovníkom.

14. člen

(pristojnosti Državne komisije za poklicno maturo)

Državna komisija za poklicno maturo obravnava strokovna vprašanja v zvezi s poklicno maturo ter v okviru svojih pooblastil vodi strokovno pripravo na poklicno maturo in spremlja njeno izvedbo. Pri tem:

- na predlog Državnega izpitnega centra imenuje državne predmetne komisije za poklicno maturo;
- uskladi in predloži Maturitetni izpitni katalog za poklicno maturo v sprejem Strokovnemu svetu Republike Slovenije za splošno izobraževanje in Strokovnemu svetu Republike Slovenije za poklicno in strokovno izobraževanje;
- usklajuje delo državnih predmetnih komisij za poklicno maturo;
- določi način in postopek varovanja podatkov in gradiv, ki so označeni kot izpitna tajnost;
- sprejme vmesno maturitetno poročilo o poklicni maturi do 1. decembra v koledarskem letu in letno maturitetno poročilo o poklicni maturi do 31. maja v naslednjem koledarskem letu in ju predloži ministru, Strokovnemu svetu Republike Slovenije za splošno izobraževanje, Strokovnemu svetu Republike Slovenije za poklicno in strokovno izobraževanje, Strokovnemu svetu Republike Slovenije za izobraževanje odraslih ter pošlje univerzam in samostojnim visokošolskim zavodom;
- opravlja druge naloge v skladu z zakonom in drugimi predpisi.

15. člen

(imenovanje in sestava državnih predmetnih komisij za splošno maturo)

Za posamezne predmete splošne mature Državna komisija za splošno maturo imenuje državne predmetne komisije za splošno maturo.

Državne predmetne komisije za splošno maturo sestavljajo predsednik, glavni ocenjevalec in najmanj en član. Glavni ocenjevalec je hkrati namestnik predsednika.

Predsednika in člane imenuje za štiri leta Državna komisija za splošno maturo na predlog Državnega izpitnega centra. Glavnega ocenjevalca imenuje Državni izpitni center najmanj za eno leto.

Za predsednika je lahko imenovan visokošolski učitelj, v primeru ko to ni mogoče, pa tudi srednješolski učitelj z nazivom svetovalec ali svetnik.

Za namestnika predsednika oziroma člana državnih predmetnih komisij za splošno maturo je lahko imenovan srednješolski učitelj, visokošolski učitelj in sodelavci ter drugi strokovnjaki, ki so se uveljavili na določenem predmetnem področju.

Državna predmetna komisija za splošno maturo ima tajnika, ki ga imenuje izmed svojih članov.

Naloge državnih predmetnih komisij za splošno maturo določi minister.

16. člen

(imenovanje in sestava državnih predmetnih komisij za poklicno maturo)

Za posamezne predmete poklicne mature lahko Državna komisija za poklicno maturo na predlog Državnega izpitnega centra imenuje državne predmetne komisije za poklicno maturo.

Državne predmetne komisije za poklicno maturo sestavljajo predsednik, glavni ocenjevalec in najmanj en član oziroma največ štirje člani. Glavni ocenjevalec je hkrati namestnik predsednika.

Za predsednika je lahko imenovan visokošolski učitelj ali srednješolski učitelj, z nazivom svetovalec ali svetnik.

Namestnik predsednika in člani državnih predmetnih komisij za poklicno maturo so lahko srednješolski učitelji, visokošolski učitelji in sodelavci ter drugi strokovnjaki, ki so se uveljavili na določenem predmetnem področju.

Državna predmetna komisija za poklicno maturo izmed svojih članov imenuje tajnika.

Predsednik in člani državnih predmetnih komisij za poklicno maturo so imenovani za štiri leta in so lahko ponovno imenovani. Glavnega ocenjevalca imenuje Državni izpitni center najmanj za eno leto.

Naloge državnih predmetnih komisij za poklicno maturo določi minister.

17. člen

(imenovanja in sestava ter naloge šolskih komisij)

Postopek imenovanja in sestavo ter naloge šolskih maturitetnih komisij za splošno maturo, šolskih maturitetnih komisij za poklicno maturo in šolskih izpitnih komisij za splošno oziroma poklicno maturo določi minister.

18. člen

(naloge Državnega izpitnega centra)

Državni izpitni center opravlja razvojna, raziskovalna, strokovna, tehnična in druga dela pri maturi. Pri tem:

- pripravlja in vzdržuje maturitetni informacijski sistem;
- izbere ocenjevalce za splošno maturo in z njimi sklepa pogodbe o pravicah in obveznostih pri ocenjevanju izpitnih polj;
- imenuje glavne ocenjevalce in pomočnike glavnih ocenjevalcev;
- v imenovanje predlaga predsednika in člane državnih predmetnih komisij za splošno in poklicno maturo;
- z maturitetnimi organi usklajuje ocenjevanje pri poklicni maturi;
- usklajuje dejavnosti državnih predmetnih komisij za splošno oziroma poklicno maturo;
- vodi zbirke izpitnih vprašanj in nalog;
- ureja in izdaja maturitetna gradiva;
- izdaja predmetne kataloge, zbirke maturitetnih vprašanj in nalog;
- opravlja organizacijske in tehnične naloge za izvedbo mature;
- usklajuje delo šolskih maturitetnih komisij pri pripravi in izvedbi mature;
- zbira podatke o rezultatih mature in jih analizira;
- pripravlja strokovno-raziskovalne podlage na področju zunanega preverjanja znanja;
- opravlja tehnične in strokovne naloge ter vodi finančno poslovanje za Državno komisijo za splošno maturo, Državno komisijo za poklicno maturo in državne predmetne komisije za splošno in poklicno maturo;
- zagotavlja varovanje izpitne tajnosti v skladu s pravili o varovanju izpitne tajnosti;
- opravlja druge naloge, določene z zakonom in drugimi predpisi.

18.a člen

(spremljanje kakovosti mature)

Kakovost mature zagotavljajo in ugotavljajo šole in pristojni organi v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi.

Letno analizo kakovosti mature po posameznih šolah pripravi Državni izpitni center v skladu z metodologijo, ki jo na predlog Državne komisije za splošno maturo oziroma Državne komisije za poklicno maturo določi minister.

Podatki iz letne analize o kakovosti mature se ne smejo uporabiti za razvrščanje šol.

Analiza iz drugega odstavka tega člena je sestavni del letnega maturitetnega poročila za splošno oziroma poklicno maturo.

IV. MATURITETNI IZPITNI KATALOG IN PREDMETNI IZPITNI KATALOGI

19. člen

(določitev katalogov za splošno maturo)

Pri splošni maturi se ocenjuje znanje v obsegu in na način kot ju opredeljujejo Maturitetni izpitni katalog za splošno maturo in predmetni izpitni katalogi za splošno maturo, ki jih določi Strokovni svet Republike Slovenije za splošno izobraževanje na predlog Državne komisije za splošno maturo dve leti pred izvedbo splošne mature oziroma do začetka pouka v tretjem letniku. Predmetni izpitni katalogi morajo biti usklajeni z učnimi načrti.

Strokovni svet Republike Slovenije za splošno izobraževanje si pred določitvijo izpitnih katalogov iz prejšnjega odstavka pridobi mnenje Zavoda Republike Slovenije za šolstvo o njihovi usklajenosti z izobraževalnimi programi gimnazije in o pogojih za njihovo izvajanje ter mnenje najmanj dveh recenzentov, od katerih je eden visokošolski, drugi pa srednješolski učitelj.

20. člen

(določitev katalogov za poklicno maturo)

Maturitetni izpitni katalog za poklicno maturo in predmetne izpitne kataloge za poklicno maturo, s katerimi se določata obseg in način ocenjevanja znanja pri poklicni maturi, določi pristojni strokovni svet najpozneje do začetka šolskega leta predzadnjega letnika izobraževalnega programa.

Maturitetni izpitni katalog za poklicno maturo določi Strokovni svet Republike Slovenije za poklicno in strokovno izobraževanje na predlog Državne komisije za poklicno maturo.

Predmetni izpitni katalog za temeljni strokovno-teoretični predmet in četrti predmet poklicne mature določi Strokovni svet Republike Slovenije za poklicno in strokovno izobraževanje po predhodnem mnenju Državne komisije za poklicno maturo.

Predmetne izpitne kataloge za slovenščino oziroma italijanščino ali madžarščino, matematiko in tuje jezike določi Strokovni svet Republike Slovenije za splošno izobraževanje na predlog Državne komisije za poklicno maturo.

K predmetnim izpitnim katalogom iz prejšnjega odstavka se predhodno pridobi mnenje Zavoda Republike Slovenije za šolstvo o njihovi usklajenosti s predmetnimi katalogi znanja.

21. člen

(sestavine Maturitetnega izpitnega kataloga)

V Maturitetnem izpitnem katalogu so opredeljeni cilji mature, število maturitetnih predmetov, obvezni maturitetni predmeti in izbirni maturitetni predmeti.

Z Maturitetnim izpitnim katalogom se določijo:

- povezave izbirnih predmetov, ki jih kandidati lahko opravljajo pri maturi;
- ravni zahtevnosti, na katerih se ocenjuje znanja pri posameznem maturitetnem predmetu;
- načini in oblike ocenjevanje znanja;
- obseg zunanega ocenjevanja znanj;
- prilagoditve za kandidate s posebnimi potrebami.

22. člen

(sestavine predmetnega izpitnega kataloga)

S predmetnim izpitnim katalogom se določijo:

- cilji mature pri posameznem maturitetnem predmetu;
- znanja, ki se preverjajo na posamezni ravni zahtevnosti;
- načini in oblike ocenjevanja znanja;
- delež ocene pri delih izpita v skupni oceni;
- izpitni pripomočki in sredstva, ki jih je dovoljeno uporabljati;
- trajanje posameznih delov izpita;
- primeri izpitnih vprašanj in primeri ocenjevanja;
- prilagoditve za kandidate s posebnimi potrebami.

V. OPRAVLJANJE MATURE

23. člen

(priprava na matura)

Priprava na splošno matura poteka v okviru izobraževalnih programov gimnazij in v okviru maturitetnega tečaja v skladu z zakonom, ki ureja gimnazije.

Priprava na poklicno matura poteka v okviru izobraževalnih programov za pridobitev srednje strokovne izobrazbe ali v okviru poklicnega tečaja, v skladu z zakonom, ki ureja strokovno izobraževanje.

V zaključnem letniku lahko priprava na izpite, ki jih dijaki lahko opravljajo na različnih ravneh zahtevnosti, poteka v ločenih skupinah.

24. člen

(pravica do opravljanja mature)

Splošno matura lahko opravlja kandidat po uspešno končanem četrtem letniku gimnazije ali po uspešno opravljenem maturitetnem tečaju.

Splošno matura lahko opravlja tudi, kdor ne izpolnjuje pogojev iz prejšnjega odstavka, če je ali bo v letu, v katerem bo opravljal matura, dopolnil najmanj 21 let.

Poklicno matura lahko opravlja, kdor je uspešno končal zadnji letnik izobraževalnega programa za pridobitev srednje strokovne izobrazbe ali je opravil mojstrski izpit, oziroma kdor je uspešno končal četrti letnik gimnazije in opravil poklicni tečaj.

Kandidat lahko matura v celoti opravlja večkrat.

25. člen

(opravljanje posameznega izpita splošne mature)

Izpite iz posameznih predmetov splošne mature lahko opravlja kandidat, ki je že opravil splošno matura ali poklicno matura oziroma kandidat, ki opravlja poklicno matura, ter kandidati, ki jim je bilo v tujini pridobljeno spričevalo nostrificirano kot maturitetno spričevalo, če so ti predmeti pogoj za vpis v visokošolski študijski program oziroma se upoštevajo pri izbiri kandidatov za vpis v tak program.

26. člen

(prijava k maturi oziroma posameznemu predmetu splošne mature)

Kandidat se k opravljanju mature prijavi na srednji šoli, na kateri je vpisan oziroma je na njej končal zadnji letnik izobraževanja ali maturitetni oziroma poklicni tečaj.

Kandidat, ki splošno matura opravlja v skladu z drugim odstavkom 24. člena tega zakona, oziroma kandidat, ki opravlja posamezni predmet splošne mature v skladu s 25. členom tega zakona, se prijavi na Državni izpitni center, ki ga razporedi na srednjo šolo.

Srednja šola iz prvega in drugega odstavka tega člena je kandidatu dolžna zagotoviti opravljanje mature oziroma posameznega predmeta splošne mature.

27. člen

(matura v enem oziroma dveh izpitnih rokih)

Kandidat opravlja matura v enem izpitnem roku.

Ne glede na prejšnji odstavek lahko matura v dveh delih, v dveh zaporednih rokih opravljajo kandidati iz drugega odstavka 4. člena in drugega odstavka 24. člena tega zakona ter udeleženci izobraževanja odraslih.

Matura v dveh delih lahko opravljajo tudi drugi kandidati, ki se iz utemeljenih razlogov ne morejo udeležiti mature oziroma posameznih izpitov v enem in istem izpitnem roku.

Kandidat iz prejšnjega odstavka da vlogo skupaj z dokazili ob prijavi oziroma najkasneje v sedmih dneh po nastanku razlogov, zaradi katerih ne more opravljati mature v enem roku.

O utemeljenosti razlogov za opravljanje mature v dveh delih odloči Državna komisija za splošno oziroma poklicno matura v 30 dneh po vložitvi vloge.

Kandidatom, ki so na podlagi odobritve pristojne komisije opravili matura v dveh delih v spomladanskem in jesenskem izpitnem roku, se pri uveljavljanju pravice do vpisa v nadaljnje izobraževanje upošteva, kot da so matura opravili v spomladanskem izpitnem roku, če so izpolnili pogoje za opravljanje mature v tem izpitnem roku.

Določbe četrtega, petega in šestega odstavka tega člena veljajo tudi za kandidate iz drugega odstavka tega člena, ki v letu, v katerem opravljajo matura, želijo uveljaviti pravico iz prejšnjega odstavka.

Postopek odločanja pristojnih komisij podrobneje določi minister.

28. člen

(izpitni roki splošne mature)

Splošna matura se opravlja v spomladanskem in jesenskem izpitnem roku.

29. člen

(izpitni roki poklicne mature)

Poklicna matura se opravlja v spomladanskem, jesenskem in zimskem izpitnem roku.

30. člen

(maturitetni koledar)

Datume pisnih izpitov in obdobje usnih izpitov oziroma izpitnih nastopov v posameznem izpitnem roku določita Državna komisija za splošno matura in Državna komisija za poklicno matura v rokih določenih s šolskim koledarjem. Izpiti so lahko tudi ob sobotah.

31. člen

(ocenjevanje znanja)

Ocenjevanje znanja pri posameznem predmetu poteka z izpitom. Izpit se opravlja pisno, pisno in ustno, pisno in praktično, pisno, ustno in praktično, samo praktično, ali kot izpitni nastop. Oblike opravljanja izpitov določa predmetni izpitni katalog.

Kot praktičen del maturitetnega izpita se lahko štejejo vaje, seminarske naloge, storitev, izdelek oziroma druge oblike predpisane s predmetnim izpitnim katalogom.

Podrobnejša določila o opravljanju in o ocenjevanju izpita oziroma posameznih delov izpita določi minister.

32. člen

(pisni izpit)

Pisni izpit iz maturitetnega predmeta opravljajo vsi kandidati v istem izpitnem roku istega dne ob istem času. V jesenskem izpitnem roku splošne mature pa lahko kandidati opravljajo izpit iz maturitetnega predmeta tudi v različnih dnevih.

Državna komisija za splošno matura določi, na predlog državne predmetne komisije za splošno matura, za posamezen

izpitni rok en izpitni komplet za vse kandidate. Če se v jesenskem izpitnem roku pisni izpiti pri istem predmetu opravljajo v različnih dnevih, se določi več izpitnih kompletov.

Državna komisija za poklicno maturo na predlog državnih predmetnih komisij za poklicno maturo določi v posameznem izpitnem roku iste izpitne komplete za vse kandidate pri splošno-izobraževalnih predmetih.

Na predlog Centra Republike Slovenije za poklicno izobraževanje določi navodila za pripravo izpitnih kompletov za vse kandidate pri strokovno-teoretičnih predmetih Državna komisija za poklicno maturo.

Državna komisija za poklicno maturo lahko določi v posameznem izpitnem roku iste izpitne komplete za vse kandidate pri strokovno-teoretičnih predmetih.

33. člen

(ocenjevalci pri maturi)

Ocenjevalci za posamezne maturitetne predmete so lahko:

- učitelji, ki izpolnjujejo pogoje za poučevanje maturitetnega predmeta in imajo najmanj dve leti pedagoških izkušenj;
- visokošolski učitelji in sodelavci s habiliteracijo ustreznega strokovnega področja in najmanj dvema letoma pedagoških izkušenj;
- upokojeni učitelji, ki izpolnjujejo pogoje iz prve oziroma druge alineje tega člena.

Ocenjevalce izpitnih pol pri splošni maturi izbere Državni izpitni center na podlagi javnega razpisa. Ocenjevalci morajo izpolnjevati pogoje iz prejšnjega odstavka.

Ne glede na določbo prvega in drugega odstavka tega člena, lahko minister, na predlog Državne komisije za poklicno maturo, določi tudi druge pogoje za ocenjevalce pri poklicni maturi.

34. člen

(glavni ocenjevalec in pomočniki glavnega ocenjevalca)

Državni izpitni center lahko izmed zunanjih ocenjevalcev imenuje glavnega ocenjevalca, lahko pa tudi enega ali več pomočnikov glavnega ocenjevalca, za posamezni maturitetni predmet za eno leto.

Naloge glavnega ocenjevalca in pomočnika glavnega ocenjevalca določi minister.

35. člen

(ocenjevanje s točkami)

Uspeh pri maturitetnem izpitu splošne mature se ocenjuje v točkah na način, ki ga opredeli predmetni izpitni katalog za posamezen predmet splošne mature ter ga za posamezni izpitni rok podrobneje določijo državne predmetne komisije za splošno maturo z navodili za ocenjevanje.

Državna komisija za splošno maturo na predlog državnih predmetnih komisij za splošno maturo določi merila za pretvorbo točk v ocene.

Uspeh pri maturitetnem izpitu splošno-izobraževalnih predmetov poklicne mature se ocenjuje v točkah na način, ki ga opredeli predmetni izpitni katalog za posamezen predmet poklicne mature ter ga za posamezni izpitni rok podrobneje določijo državne komisije za poklicno maturo z navodili za ocenjevanje.

Državna komisija za poklicno maturo za splošno-izobraževalne predmete, lahko pa tudi za strokovno-teoretične predmete, na predlog državne predmetne komisije za poklicno maturo, določi merila za pretvorbo točk v ocene.

36. člen

(ocenjevalna lestvica)

Ocenjevalna lestvica za maturitetne predmete je petstopenjska in obsega ocene nezadostno (1), zadostno (2), dobro (3), prav dobro (4) in odlično (5). Ocena nezadostno (1) je negativna, druge ocene so pozitivne.

Ocenjevalna lestvica za maturitetne izpite, ki jih kandidati opravljajo na višji ravni zahtevnosti je ustrezno povišana na način, ki ga na predlog Državne komisije za splošno maturo in Državne komisije za poklicno maturo enotno določi minister.

Način povišanja iz prejšnjega odstavka se uporablja tudi za oblikovanje ocene pri slovenščini, na območjih, kjer živita italijanska in madžarska narodna skupnost, pa tudi pri italijanščini oziroma madžarščini.

37. člen

(splošni uspeh pri maturi)

Splošni uspeh pri maturi se izraža v točkovni lestvici na podlagi ocen pri vseh predmetih mature na način, ki ga določi minister na predlog Državne komisije za poklicno maturo in Državne komisije za splošno maturo.

Če kandidat pri splošni maturi uspešno opravi tri izbirne predmete, se v splošnem uspehu pri splošni maturi upoštevata dva najbolje ocenjena izbirna predmeta. Pozitivna ocena tretjega izbirnega predmeta pa ne more nadomestiti negativne ocene prvega ali drugega izbirnega predmeta.

Ocene za posamezne predmete kandidata pri poklicni maturi določi šolska maturitetna komisija za poklicno maturo na podlagi meril za določitev ocen za posamezen predmet.

38. člen

(opravljena splošna matura)

Kandidat je opravil splošno maturo, če je pri vseh maturitetnih predmetih dosegel pozitivno oceno.

Kandidat, ki je pri enem izmed obveznih predmetov na osnovni ravni zahtevnosti dosegel najmanj 80% točk, potrebnih za pozitivno oceno, je pri tem predmetu pozitivno ocenjen, če je pri ostalih predmetih, iz katerih je opravljal maturo, ocenjen pozitivno in je vsaj pri dveh izmed njih dosegel najmanj oceno dobro (3).

Kandidat, ki je pri enem izmed izbirnih predmetov na osnovni ravni zahtevnosti dosegel najmanj 80% točk, potrebnih za pozitivno oceno, je pri tem predmetu pozitivno ocenjen, če je pri ostalih predmetih, iz katerih je opravljal maturo, ocenjen pozitivno in je vsaj pri enem izmed njih dosegel najmanj oceno dobro (3).

39. člen

(opravljena poklicna matura)

Kandidat je opravil poklicno maturo, če je pri vseh maturitetnih predmetih dosegel pozitivno oceno.

Ne glede na prejšnji odstavek, šolska maturitetna komisija za poklicno maturo kandidatu, ki je pri enem predmetu dosegel vsaj 80% točk, potrebnih za pozitivno oceno, določi oceno tega izpita zadostno (2), če je pri vsakem od preostali predmetov dosegel oceno najmanj dobro (3).

40. člen

(izboljšanje ocen)

Kandidat, ki je opravil maturo in želi izboljšati oceno, ima še dve leti po opravljeni maturi pravico do enkratnega ponovnega opravljanja izpitov iz posameznih maturitetnih predmetov.

Za splošni uspeh pri maturi se upošteva boljša ocena.

41. člen

(popravljanje negativnih ocen splošne mature)

Kandidat, ki je ocenjen z najmanj tremi pozitivnimi ocenami pri splošni maturi, ima pravico do ponovnega opravljanja negativno ocenjenih predmetov še dve leti po opravljanju splošne mature na isti šoli.

Kandidat, ki v skladu z drugim odstavkom 27. člena tega zakona opravlja splošno maturo v dveh delih, lahko popravlja negativno oceno ali izboljšuje oceno predmeta, ki ga je opravljal v prvem delu, ko opravlja drugi del splošne mature.

42. člen

(popravljanje negativnih ocen poklicne mature)

Kandidat, ki je ocenjen z najmanj dvema pozitivnima oceno pri poklicni maturi, ima pravico do ponovnega opravljanja negativno ocenjenih predmetov poklicne mature še dve leti po opravljanju poklicne mature na isti šoli.

Kandidat, ki v skladu z drugim odstavkom 27. člena tega zakona opravlja poklicno maturo v dveh delih, lahko popravlja negativno oceno predmeta, ki ga je opravljal v prvem delu, ko opravlja drugi del poklicne mature.

43. člen

(seznanitev z oceno)

Kandidat mora biti seznanjen z oceno maturitetnih predmetov in s splošnim uspehom pri maturi.

44. člen

(maturitetno spričevalo)

Kandidat, ki je opravil maturo, dobi maturitetno spričevalo.

Šola izda kandidatom, ki so dosegli izjemen splošni uspeh, maturitetno spričevalo s pohvalo – summa cum laude.

Izjemen splošni uspeh iz prejšnjega odstavka določita Državna komisija za splošno oziroma poklicno maturo na podlagi kriterijev, ki jih predpiše minister.

45. člen

(podzakonski predpis)

Izpitni red ter načine in postopke prijave in objave k maturi oziroma k posameznemu izpitu, izvedbo in ocenjevanje pisnega, ustnega dela izpita, praktičnega dela izpita in izpitnega nastopa, postopek vpogleda kandidata v izpitno dokumentacijo in ugovora na oceno, postopek popravka napak pri oceni pisnega ali ustnega dela izpita, postopek seznanjanja kandidatov z oceno ter postopek podelitve maturitetnih spričeval določi minister.

VI. VARSTVO PRAVIC KANDIDATOV

1. Varstvo pravic kandidatov pri splošni maturi

46. člen

(pritožba na postopek izvedbe ustnega in praktičnega dela maturitetnega izpita oziroma izpitnega nastopa splošne mature)

Če so bile pri opravljanju ustnega ali praktičnega dela maturitetnega izpita oziroma izpitnega nastopa splošne mature kršene določbe tega zakona ali predpisov sprejetih na njegovi podlagi, ki se nanašajo na postopek izvedbe, je dovoljena pritožba na šolsko maturitetno komisijo za splošno maturo naslednji dan po opravljanju ustnega oziroma praktičnega dela maturitetnega izpita oziroma izpitnega nastopa.

Šolska maturitetna komisija za splošno maturo odloči o pritožbi v petih dneh od prejema pritožbe. Če ugotovi, da je pritožba utemeljena, lahko spremeni točke na podlagi dokumentacije ali imenuje tričlansko komisijo, ki najkasneje v treh dneh ponovno oceni znanje kandidata.

47. člen

(pritožba na Državno maturitetno komisijo)

Zoper odločitev šolske maturitetne komisije za splošno maturo iz 46. člena tega zakona se kandidat lahko pritoži na Državno komisijo za splošno maturo v treh dneh po prejemu odločbe šolske maturitetne komisije za splošno maturo.

Državna komisija za splošno maturo odloči o pritožbi iz prejšnjega odstavka v 30 dneh po vložitvi pritožbe. Če ugotovi, da so kršitve postopka pri izvedbi mature vplivale na izpitno

oceno, jo Državna komisija za splošno maturo razveljavi in določi novo, na način, ki ga predpiše minister.

Odločitev Državne komisije za splošno maturo je dokončna.

48. člen

(pritožba na postopek pisnega dela maturitetnega izpita)

Če so bile pri opravljanju pisnega dela maturitetnega izpita splošne mature kršene določbe tega zakona ali določbe predpisov, sprejetih na njegovi podlagi, ki se nanašajo na postopek izvedbe, je dovoljena pritožba na Državno komisijo za splošno maturo naslednji dan po opravljanju pisnega dela maturitetnega izpita splošne mature.

Državna komisija za splošno maturo odloči o pritožbi iz prejšnjega odstavka v 30 dneh po vložitvi pritožbe. Če ugotovi, da so kršitve postopka pri izvedbi mature vplivale na izpitno oceno, jo Državna komisija za splošno maturo razveljavi in določi novo, na način, ki ga predpiše minister.

Odločitev Državne komisije za splošno maturo je dokončna.

49. člen

(ugovor na točke praktičnega dela maturitetnega izpita splošne mature)

Kandidat lahko v treh dneh po seznanitvi s točkami, doseženimi pri praktičnem delu maturitetnega izpita vloži obrazložen ugovor na točke pri šolski maturitetni komisiji za splošno maturo.

Šolska maturitetna komisija za splošno maturo odloči o ugovoru v dveh dneh od prejema ugovora. Če ugotovi, da je ugovor utemeljen, lahko spremeni točke na podlagi dokumentacije ali imenuje tričlansko komisijo, ki v treh dneh ponovno oceni praktični del izpita.

Odločitev šolske maturitetne komisije za splošno maturo in ocena komisije iz prejšnjega odstavka sta dokončni.

50. člen

(vpogled v izpitno dokumentacijo in ugovor na oceno)

Kandidat lahko v treh dneh po objavi rezultatov zahteva, da mu Državni izpitni center omogoči vpogled v izpitno dokumentacijo (izpitno polo, list za odgovore, ocenjevalni list, točkovnik in navodila za ocenjevanje) in način izračuna izpitne ocene.

Kandidat lahko najkasneje naslednji dan po vpogledu v izpitno dokumentacijo vloži obrazložen pisni ugovor na način izračuna izpitne ocene ali na oceno, na Državno komisijo za splošno maturo. Kandidat mora ugovoru priložiti dokazilo o plačnem pavšalnem znesku za stroške ugovora, ki se kandidatu v primeru upravičenega ugovora vrnejo.

Državna komisija za splošno maturo odloči o ugovoru kandidata na način izračuna izpitne ocene na podlagi ponovnega pregleda izpitne dokumentacije kandidata v 60 dneh po prejemu vloge.

Državna komisija za splošno maturo odloči o ugovoru kandidata na oceno na podlagi ponovnega pregleda izpitne dokumentacije in mnenja izvedenca v 60 dneh po prejemu vloge.

Če je ugovor upravičen, se ocena popravi. Odločitev Državne komisije za splošno maturo je dokončna.

Kandidati lahko v 14 dneh po roku, ko se izpitna dokumentacija preneha hraniti kot izpitna tajnost, na Državni izpitni center naslovijo pisno vlogo za brezplačno vračilo svojih izpitnih pol.

2. Varstvo pravic kandidatov pri poklicni maturi

51. člen

(pritožba na postopek izvedbe pisnega, ustnega in praktičnega dela maturitetnega izpita poklicne mature)

Če so bile pri opravljanju pisnega, ustnega ali praktičnega dela maturitetnega izpita poklicne mature kršene določbe

tega zakona, ali predpisov sprejetih na njegovi podlagi, ki se nanašajo na postopek izvedbe, je dovoljena pritožba na šolsko maturitetno komisijo za poklicno maturo naslednji dan po opravljanju pisnega, ustnega oziroma praktičnega dela poklicne mature.

Šolska maturitetna komisija za poklicno maturo odloči o pritožbi v petih dneh od prejema pritožbe. Če ugotovi, da je pritožba utemeljena, lahko spremeni točke na podlagi dokumentacije ali imenuje tričlansko komisijo, ki najkasneje v treh dneh ponovno oceni znanje kandidata. Odločitev šolske maturitetne komisije za poklicno maturo je dokončna.

52. člen

(vpogled v izpitno dokumentacijo in ugovor na oceno)

Kandidat lahko v treh dneh po objavi rezultatov zahteva, da mu šola omogoči vpogled v izpitno dokumentacijo (izpitno polo, list za odgovore, ocenjevalni list, točkovnik in navodila za ocenjevanje) in način izračuna izpitne ocene.

Kandidat lahko najkasneje naslednji dan po vpogledu v izpitno dokumentacijo vloži obrazložen pisni ugovor na način izračuna izpitne ocene ali na oceno na šolsko maturitetno komisijo za poklicno maturo.

Šolska maturitetna komisija za poklicno maturo odloči o ugovoru kandidata na oceno na podlagi mnenja komisije, ki jo imenuje predsednik šolske maturitetne komisije za poklicno maturo v 15 dneh po prejemu vloge.

Če je ugovor upravičen, se ocena popravi. Odločitev šolske maturitetne komisije za poklicno maturo je dokončna.

53. člen

(določitev nove ocene)

Če se izdelek kandidata po tem, ko ga je oddal, izgubi ali uniči, se ocena določi na način in po postopku, ki ju določi minister na predlog Državne komisije za splošno oziroma poklicno maturo.

VII. TAJNOST

54. člen

(uradna tajnost)

Gradiva, ki vsebujejo izpitna vprašanja, naloge, šifre kandidatov in ocene pisnih izdelkov so uradna tajnost. Označena morajo biti kot izpitna tajnost, stopnja tajnosti »tajno«. Uradna tajnost je tudi vsebina maturitetnega sklopa za posamezen predmet, dokler ni objavljen v sredstvih javnega obveščanja.

Člani Državne maturitetne komisije za splošno oziroma poklicno maturo, državnih predmetnih komisij za splošno in poklicno maturo, šolskih maturitetnih komisij za splošno in poklicno maturo, šolskih izpitnih komisij za splošno in poklicno maturo, delavci Državnega izpitnega centra in druge fizične ter pravne osebe, ki imajo dostop do izpitnega gradiva in šifer kandidatov, so dolžni varovati izpitno tajnost in ravnati s podatki in gradivi v skladu s pravili o izpitni tajnosti, ki jih določi minister.

Člani in druge fizične ter pravne osebe iz prejšnjega odstavka, ki ravnajo v nasprotju s tem zakonom in pravili o izpitni tajnosti, so odškodninsko in kazensko odgovorni.

Člana iz drugega odstavka tega člena, ki je kršil izpitno tajnost, se takoj razreši.

Zaposleni in druge fizične in pravne osebe iz drugega odstavka tega člena so disciplinsko, odškodninsko in kazensko odgovorni v skladu z zakonom in drugimi predpisi.

VIII. ZBIRANJE IN VARSTVO OSEBNIH PODATKOV

55. člen

(seznam evidenc z osebnimi podatki)

Državni izpitni center vodi evidence:

1. kandidatov, ki opravljajo splošno oziroma poklicno maturo;

2. zunanjih ocenjevalcev;

3. članov Državne komisije za splošno oziroma poklicno maturo in članov državnih predmetnih komisij za splošno in poklicno maturo;

4. kandidatov, ki opravljajo zaključni izpit.

Evidenca kandidatov splošne in poklicne mature vsebuje:

– ime in priimek dijaka, spol, datum, kraj, občino in državo rojstva, prebivališče, enotno matično številko občana in predhodno pridobljeno izobrazbo;

– splošni učni uspeh v tretjem in četrtem letniku ter uspeh pri maturitetnih predmetih v tretjem in četrtem letniku oziroma na maturitetnem in poklicnem tečaju;

– točkovno oceno, oceno maturitetnih predmetov in splošni uspeh pri maturi.

Za kandidate s posebnimi potrebami in kandidate, ki opravljajo maturo v dveh delih, Državni izpitni center zbira še naslednje podatke:

– program vzgoje in izobraževanja, v katerega je bil kandidat vključen;

– strokovno mnenje komisije o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami o vrsti in stopnji otrokove motnje, ovire oziroma pomanjkljivosti;

– zdravniška potrdila in mnenja, na podlagi katerih se odloča, ali lahko kandidat opravlja maturo v dveh delih.

Evidenca zunanjih ocenjevalcev vsebuje:

– ime in priimek zunanjega ocenjevalca, datum, kraj, občino in državo rojstva, prebivališče, davčno številko, transakcijski račun ter enotno matično številko občana;

– podatke o strokovni izobrazbi, pedagoških izkušnjah učitelja ali izvolitvi v naziv visokošolskega učitelja in sodelavca.

Evidenca članov državnih maturitetnih predmetnih izpitnih komisij vsebuje:

– ime in priimek člana komisije, prebivališče, davčno številko, transakcijski račun, enotno matično številko občana, ter naslov zaposlitve.

Evidenca kandidatov, ki opravljajo zaključni izpit vsebuje:

– ime in priimek kandidata, spol, datum, kraj in državo rojstva, prebivališče, enotno matično številko občana in predhodno izobrazbo;

– splošni uspeh ter uspeh pri zaključnem izpitu;

– oceno pri predmetih, ki jih je opravljal na zaključnem izpitu.

Za kandidate, ki opravljajo maturo oziroma izpite iz posameznih maturitetnih predmetov vodi šola, na katero kandidata razporedi Državni izpitni center, tudi naslednje evidence:

1. zapisnikov sej šolske maturitetne komisije;

2. zapisnikov o maturi;

3. poročil o maturi.

56. člen

(uporaba evidenc)

Osebnostne podatke iz evidenc zbira, obdeluje, shranjuje in posreduje Državni izpitni center šolam, ministrstvu, pristojnemu za šolstvo ter univerzam in samostojnim visokošolskim zavodom za izvedbo in analizo mature ter izvedbo vpisa v višje in visoko šolstvo.

Državni izpitni center zbira podatke iz zbirk, ki jih vodijo srednje šole, ki izvajajo maturitetne izpite oziroma poklicno maturo, od vpisne službe visokošolskih zavodov in neposredno od kandidatov, članov izpitnih komisij, zunanjih ocenjevalcev in članov državnih komisij.

Pri izdelavi statističnih in drugih analiz se smejo osebni podatki uporabiti in objaviti tako, da identiteta kandidata oziroma zunanjega ocenjevalca ni razvidna.

57. člen

(shranjevanje evidenc)

Osebni podatki kandidatov iz evidence kandidatov, ki opravljajo splošno oziroma poklicno maturo in iz evidence kandidatov, ki opravljajo zaključni izpit, se hranijo trajno.

Osební podatki zunanjih ocenjevalcev iz evidence zunanjih ocenjevalcev in evidence članov Državnih komisij za splošno oziroma poklicno maturo in članov državnih predmetnih komisij za splošno oziroma poklicno maturo se hranijo pet let po izteku zadnje pogodbe o sodelovanju z Državnim izpitnim centrom oziroma pet let po izteku mandata.

IX. NADZOR IN KAZENSKA DOLOČBA

57.a člen

(notranji nadzor)

Vsi subjekti, ki so v skladu s tem zakonom odgovorni za opravljanje nalog v zvezi z dokumenti, ki so izpitna tajnost pri maturi, morajo zagotoviti oziroma organizirati notranji nadzor.

Za notranji nadzor nad izvajanjem določb zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ki se nanašajo na izpitno tajnost pri maturi, je odgovorna odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, in vsak posameznik, ki je pooblaščen za dostop do dokumentov, ki so izpitna tajnost pri maturi, v mejah svojega pooblastila.

Z notranjim nadzorom se mora zagotoviti redno spremljanje in ocenjevanje posameznih dejavnosti in dejavnost subjekta v celoti glede izvajanja določb o izpitni tajnosti pri maturi. Z nadzorom se preverja sistem določanja, označevanja, varovanja in dostopa do dokumentov in podatkov, ki so izpitna tajnost pri maturi.

57.b člen

(inšpekcijski nadzor)

Izvajanje tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, nadzira inšpektor, pristojen za šolstvo, razen določb, ki se nanašajo na pristojnosti oziroma naloge državnih komisij za splošno oziroma poklicno maturo in državnih predmetnih komisij za splošno oziroma poklicno maturo ter Državnega izpitnega centra.

Če inšpektor ugotovi, da je kršena pravica posameznika v zvezi z opravljanjem mature, da predlog za obravnavo maturitetnemu organu, ki odloči o pravici v skladu s svojimi pristojnostmi.

O ugotovitvah in ukrepih inšpekcijskega nadzora inšpektor sproti obvesti Državno komisijo za splošno oziroma Državno komisijo za poklicno maturo.

58. člen

(globe za prekrške)

Z globo od 10.000 do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, ki se kot nepooblaščen oseba seznani z dokumenti in podatki, ki so izpitna tajnost, če ne zavaruje dokumentov in podatkov pred razkritjem ali omogoči razširjanje informacij, ki so izpitna tajnost.

Z globo od 150.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, ki kot pooblaščen oseba za dostop do dokumentov in podatkov, ki so izpitna tajnost, teh ne zavaruje proti razkritju ali omogoči njihovo razširjanje (57.a člen) in ne obvesti pravočasno pristojnih organov o razkritju dokumentov in podatkov, ki so izpitna tajnost (54. in 57.a člen).

Z globo od 150.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba državnega organa:

1. če ne izvaja predpisanih postopkov in ukrepov za varovanje dokumentov in podatkov, ki so izpitna tajnost (54. člen in 57.a člen);

2. če dokumentov in podatkov, ki so izpitna tajnost, ne označi s predpisanimi oznakami (54. člen);

3. če ne organizira notranjega nadzora nad varovanjem dokumentov in podatkov, ki so izpitna tajnost (57.a člen);

4. če da dokumente in podatke, ki so izpitna tajnost, oziroma kako drugače omogoči dostop do njih drugi pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku ali posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravlja posamezne storitve v zvezi s temi dokumenti, ne da bi se predhodno prepričala, da ima zagotovljene ukrepe za njihovo varovanje (57.a člen);

5. če dovoli oziroma kako drugače omogoči dostop do dokumentov in podatkov, ki so izpitna tajnost, osebi, ki po obsegu ali vsebini nima pooblastila za dostop do njih (54. člen).

Zakon o maturi – ZMat (Uradni list RS, št. 15/03) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

59. člen

(imenovanje komisij)

Maturitetni organi po tem zakonu se imenujejo najkasneje v enem letu po uveljavitvi zakona.

60. člen

(sprejem podzakonskih predpisov)

Podzakonske predpise na podlagi tega zakona sprejme minister v enem letu po uveljavitvi tega zakona. Do sprejema podzakonskih predpisov se uporabljajo določbe pravilnika o maturi (Uradni list RS, št. 50/93, 52/94, 20/95, 77/95, 26/96, 5/97, 84/97, 32/98 in 2/02) in pravilnika o poklicni maturi (Uradni list RS, št. 99/01), če niso v nasprotju z določbami tega zakona. Določbe drugega odstavka 28. člena, prvega in drugega odstavka 32. člena tega zakona se pričnejo uporabljati pri spomladanskem roku mature v letu 2005.

Izpitni katalogi v skladu s tem zakonom morajo biti sprejeti najkasneje do 1. septembra 2003. Do sprejetja izpitnih katalogov v skladu s tem zakonom, se uporabljajo veljavni izpitni katalogi.

61. člen

(sprejem meril)

Merila in druge akte iz svoje pristojnosti Državna maturitetna komisija za splošno maturo in Državna maturitetna komisija za poklicno maturo sprejmeta najkasneje v šestih mesecih po sprejemu predpisov iz prejšnjega člena.

62. člen

(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o maturi – ZMat-A (Uradni list RS, št. 115/06) vsebuje naslednjo končno določbo:

KONČNA DOLOČBA

11. člen

(končna določba)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

4. Zakon o nacionalnih poklicnih kvalifikacijah (uradno prečiščeno besedilo) (ZNPk-UPB2)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 20. decembra 2006 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o nacionalnih poklicnih kvalifikacijah, ki obsega:

– Zakon o nacionalnih poklicnih kvalifikacijah – ZNPK (Uradni list RS, št. 81/00 z dne 15. 9. 2000),

– Zakon o spremembi Zakona o nacionalnih poklicnih kvalifikacijah – ZNPK-A (Uradni list RS, št. 55/03 z dne 9. 6. 2003) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o nacionalnih poklicnih kvalifikacijah – ZNPK-B (Uradni list RS, št. 118/06 z dne 17. 11. 2006).

Št. 602-13/00-2/7

Ljubljana, dne 20. decembra 2006

EPA 1144-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

Z A K O N

O NACIONALNIH POKLICNIH KVALIFIKACIJAH

uradno prečiščeno besedilo (ZNPK-UPB2)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon ureja postopek in telesa oziroma organe in organizacije, pristojne za pripravo in sprejemanje poklicnih standardov in katalogov standardov strokovnih znanj in spretnosti (v nadaljnjem besedilu: katalog), ter pogoje in postopek pridobivanja nacionalnih poklicnih kvalifikacij.

2. člen

(opredelitev poklicne kvalifikacije)

Poklicna kvalifikacija po tem zakonu je delovna poklicna oziroma strokovna usposobljenost, ki je potrebna za opravljanje poklica ali posameznih sklopov zadolžitve v okviru poklica na določeni ravni zahtevnosti.

Poklicna kvalifikacija, ki je pridobljena v skladu s tem zakonom, je priznana kot nacionalna poklicna kvalifikacija (v nadaljnjem besedilu: poklicna kvalifikacija).

Poklicna kvalifikacija se uvršča v nacionalno ogrodje kvalifikacij.

3. člen

(pridobitev nacionalne poklicne kvalifikacije)

Posameznik pridobi poklicno kvalifikacijo:

- z doseženo poklicno oziroma strokovno izobrazbo za vse poklice, ki jih v skladu s poklicnim standardom obsega izobraževalni oziroma študijski program,
- po delih izobraževalnih programov za pridobitev poklicne oziroma strokovne izobrazbe,
- po programih poklicnega in strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja, če je s temi programi tako določeno,
- po delih študijskih programov za pridobitev visokošolske izobrazbe ali po študijskih programih za izpopolnjevanje,
- če dokaže, da dosega znanja in spretnosti, določene s katalogom, sprejetim v skladu s tem zakonom.

Posamezniku, ki ni opravil vseh obveznosti za pridobitev izobrazbe, šola ob izpisu iz programa izda certifikat za poklicno kvalifikacijo, za katero je izpolnil pogoje v skladu s tem zakonom.

Posamezniku, ki ni opravil vseh obveznosti za pridobitev izobrazbe in ni izpolnil pogojev za pridobitev certifikata za poklicno kvalifikacijo iz prejšnjega odstavka, šola izda potrdilo o opravljenih obveznostih.

Listine iz drugega in tretjega odstavka tega člena visokošolski zavod izda na zahtevo študenta oziroma osebe, ki je zaradi neopravljenih obveznosti izgubila status študenta.

3.a člen

(študijski programi)

Študijski programi, po katerih se pridobi poklicna kvalifikacija v skladu s četrto alinejo prvega odstavka 3. člena tega zakona, se sprejemajo in akreditirajo v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo.

Visokošolski zavodi so pri sprejemanju študijskih programov dolžni obravnavati pobude partnerjev iz 7. člena tega zakona.

V študijskem programu je treba poleg sestavin, ki jih določa zakon, ki ureja visoko šolstvo, navesti tudi poklicno kvalifikacijo, ki jo je mogoče pridobiti po študijskem programu.

4. člen

(javno veljavna izobrazba)

S poklicno kvalifikacijo, pridobljeno v skladu s peto alinejo prvega odstavka tretjega člena, ni mogoče pridobiti naziva poklicne in strokovne izobrazbe oziroma strokovnega naslova, ki se pridobi po javno veljavnih izobraževalnih oziroma študijskih programih, sprejetih v skladu z zakoni in drugimi predpisi, ki urejajo poklicno, strokovno in visokošolsko izobraževanje, upošteva pa se pri pridobivanju javno veljavne izobrazbe oziroma strokovnih naslovov v skladu s predpisi, ki urejajo pridobitev navedenih izobrazb oziroma strokovnih naslovov.

5. člen

(javna listina)

Nacionalna poklicna kvalifikacija se izkazuje z javno listino, ki se pridobi po končanem izobraževanju oziroma delih izobraževanja, in z javno listino, pridobljeno v skladu s tem zakonom.

Javne listine, ki jih posamezniki pridobijo v skladu s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: certifikat), se upoštevajo pri pridobivanju javno veljavne izobrazbe v skladu s predpisi, ki urejajo področje izobraževanja.

Obliko in vsebino javnih listin, ki se izdajajo v skladu s tem zakonom, določi minister, pristojen za delo (v nadaljnjem besedilu: minister).

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, vsebino in obliko listine, ki izkazuje pridobitev poklicne kvalifikacije na podlagi študijskih programov v visokem šolstvu, določi pristojni organ visokošolskega zavoda in jo objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

5.a člen

(uporaba zakona za poklicne kvalifikacije na področju visokega šolstva)

Določbe tega zakona, ki urejajo pristojnost strokovnih in drugih organov, teles in organizacij, poklicnih standardov in katalogov, pogojev za pridobitev poklicne kvalifikacije, postopek preverjanja in potrjevanja, varstva pravic kandidatov, nadzora in financiranja, se uporabljajo za pridobitev poklicne kvalifikacije na področju visokega šolstva, če je s tem zakonom izrecno določeno.

II. STROKOVNI IN DRUGI ORGANI TELES

IN ORGANIZACIJE

6. člen

(Strokovni svet)

Strokovni svet Republike Slovenije za poklicno in strokovno izobraževanje (v nadaljnjem besedilu: pristojni strokovni svet):

- predlaga poklicne standarde in kataloge,
- sprejme metodologijo za pripravo poklicnega standarda in kataloga,
- sprejme prioritete izdelave poklicnih standardov in katalogov v določenem obdobju na podlagi dolgoročnih potreb na trgu dela,
- predlaga program usposabljanja za člane komisij za pridobitev licence in
- opravlja druge naloge, določene z zakoni in drugimi predpisi.

Strokovna, tehnična in druga dela na področju poklicnih standardov in katalogov za pristojni strokovni svet opravlja Center Republike Slovenije za poklicno izobraževanje (v nadaljnjem besedilu: CPI).

7. člen

(partnerji)

Na področju pridobivanja poklicnih kvalifikacij opravljajo zbornice, združenje delodajalcev, poklicna združenja, nevladne organizacije, sindikati in pristojna ministrstva kot partnerji predvsem naslednje naloge:

- dajejo pobude za nove poklicne standarde in kataloge,
- dajejo pobude visokošolskim zavodom za sprejem študijskih programov, ki omogočajo pridobitev poklicne kvalifikacije v skladu s četrto alinejo 3. člena tega zakona,
- predlagajo člane področnih odborov za poklicne standarde in
- opravljajo druge naloge, določene z zakonom in drugimi predpisi.

8. člen

(Center Republike Slovenije za poklicno in strokovno izobraževanje)

Razvojno in svetovalno delo ter strokovna dela pri razvoju poklicnih standardov na področju poklicnih kvalifikacij ter pri oblikovanju katalogov opravlja CPI. CPI pri opravljanju svojih nalog sodeluje s strokovnimi institucijami na področju izobraževanja in zaposlovanja doma in v tujini.

Naloge CPI so:

- strokovna pomoč delovnim skupinam za razvoj poklicnih zmožnosti, kvalifikacij, poklicnih standardov, katalogov,
- razvoj metodologije za priznavanje kvalifikacij, pridobljenih v sistemu dela,
- spremljanje certifikatnega sistema,
- spremljanje mednarodne primerljivosti poklicnih kvalifikacij,
- opravljanje strokovnih nalog in dopolnjevanje metodoloških podlag certifikatnega sistema, kreditnega sistema in ogrodja kvalifikacij,
- spodbujanje pridobivanja poklicnih kvalifikacij za nova poklicna in strokovna področja na vseh ravneh zahtevnosti,
- promocija certifikatnega sistema v sodelovanju s partnerji,
- sodelovanje z drugimi partnerskimi institucijami v Evropski uniji,
- razvoj in dopolnjevanje metodologij na področju neposrednega in posrednega preverjanja,
- priprava gradiv in opravljanje drugih nalog, določenih z zakoni in drugimi predpisi ter splošnimi akti in potrebami ministrstva.

9. člen

(Državni izpitni center)

Državni izpitni center:

- skrbi za razvoj metodologij in postopkov preverjanj in potrjevanja poklicnih kvalifikacij,
- organizira usposabljanje kandidatov za člane komisij za preverjanje in potrjevanje,
- skrbi za nabor vprašanj in nalog v postopku preverjanja in potrjevanja poklicnih kvalifikacij,

- skrbi za razvoj mreže za preverjanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij,
- vodi register izvajalcev postopkov za ugotavljanje in potrjevanje kvalifikacij,
- podeljuje licence članom komisij za preverjanje in potrjevanje,
- vodi evidence, za katere je pooblaščen z zakonom,
- spremlja delo komisij za preverjanje in potrjevanje,
- vsaj enkrat letno poroča ministru,
- opravlja druge naloge, določene z zakoni in drugimi predpisi ter splošnimi akti.

10. člen

(izvajalci postopkov za ugotavljanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij)

Postopke za preverjanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij lahko izvajajo medpodjetniški izobraževalni centri, šole, organizacije za izobraževanje odraslih in zbornice, ki izvajajo javno veljavne izobraževalne programe ter izpolnjujejo materialne in kadrovske pogoje, določene s katalogom standardov strokovnih znanj in spretnosti, ter drugimi akti, če je tako določeno s posebnimi predpisi (v nadaljnjem besedilu: izvajalci postopkov za ugotavljanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij).

Za področja, za katera ni zagotovljenih pogojev v organizacijah iz prejšnjega odstavka, izbere Državni izpitni center izvajalca postopkov za ugotavljanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij na podlagi javnega razpisa.

Državni izpitni center vpiše izvajalce postopkov za ugotavljanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij v register izvajalcev postopkov za ugotavljanje in potrjevanje kvalifikacij. Postopek vpisa in način vodenja registra določi minister.

III. POKLICNI STANDARD, KATALOG

11. člen

(podlaga za pripravo katalogov)

Podlaga za pripravo kataloga je pobuda za pripravo poklicnega standarda.

Pobuda za pripravo poklicnega standarda je dokument, ki vsebuje naziv poklica, ključna dela, oceno potreb glede na dolgoročni razvoj dejavnosti, predpise, ki urejajo dejavnost v Republiki Sloveniji in v Evropski uniji, ter mednarodno primerljivost.

Pobudo za pripravo poklicnih standardov lahko poda vsaka pravna ali fizična oseba na obrazcu, ki je objavljen na spletni strani CPI in mu jo posreduje. Če CPI ugotovi, da pobuda izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka tega člena, pripravi predlog poklicnega standarda, če pa pobuda ne izpolnjuje pogojev za pripravo poklicnega standarda v skladu z drugim odstavkom tega člena, o tem obvesti pobudnika.

Katalog se oblikuje na podlagi poklicnega standarda. Odločitev o pripravi kataloga na predlog področnih odborov sprejme pristojni strokovni svet ob sprejetju poklicnega standarda.

12. člen

(katalog)

Katalog je dokument, ki določi vstopne pogoje, vsebino preverjanja in potrjevanja na določeni ravni zahtevnosti in opredeli načine in merila preverjanja, kriterije in merila za posamezna vprašanja in naloge, primere nalog in vprašanj, kreditne točke ter materialne pogoje, ki jih morajo izpolnjevati izvajalci postopkov za ugotavljanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij, ter kadrovske pogoje, ki jih morajo izpolnjevati člani komisije.

Katalog se pripravi na podlagi poklicnega standarda in se kreditno vrednoti po isti metodologiji, po kateri se vrednotijo moduli v poklicnem in strokovnem izobraževanju.

Kataloge sprejme minister na predlog pristojnega strokovnega sveta.

13. člen

(metodologija za pripravo katalogov)

Predlogi poklicnih standardov in katalogov morajo biti oblikovani v skladu z metodologijo, ki jo določi pristojni strokovni svet.

14. člen

(področni odbori za poklicne standarde)

Za posamezno strokovno področje, za posamezne panoge oziroma za več panog imenuje minister področne odbore za poklicne standarde, ki usklajujejo predloge partnerjev.

Področni odbor sestavljajo uveljavljeni strokovnjaki, ki jih predlagajo zbornice, združenje delodajalcev, poklicna združenja, sindikati, neprofitne organizacije in pristojna ministrstva, v sodelovanju s partnerji iz 7. člena tega zakona.

Področni odbori:

- obravnavajo utemeljenost pobud za poklicne standarde in kataloge,
- predlagajo prioritete priprave poklicnih standardov in katalogov pristojnemu strokovnemu svetu,
- predlagajo metodologijo za pripravo poklicnega standarda in kataloga,
- predlagajo pripravo poklicnih standardov in katalogov,
- predlagajo sezname uveljavljenih strokovnjakov za pripravo poklicnih standardov, profilov poklicev in katalogov,
- predlagajo strukturo kvalifikacij za področje,
- usklajujejo vsebine poklicnih standardov in katalogov,
- predlagajo revizijo poklicnih standardov in katalogov,
- predlagajo poklicne standarde in kataloge pristojnemu strokovnemu svetu.

Področni odbori predlagajo posameznim panogam pripravo poklicnega standarda in kataloga ter za to nalogo imenujejo delovno skupino uveljavljenih strokovnjakov. Predlog poklicnega standarda in kataloga, predlog o podaljšanju veljavnosti obstoječega ali prenovljenega poklicnega standarda in kataloga delovna skupina z utemeljitvami posreduje pristojnemu področnemu odboru.

Področni odbor mora pri usklajevanju vsebin poklicnih standardov in katalogov upoštevati predvsem:

- ugotovljene potrebe po poklicni kvalifikaciji,
- mednarodno primerljivost in
- usklajenost s pravnim redom.

Področni odbor preveri predlog iz četrtega odstavka tega člena ter izdela predlog za sprejetje ali zavrnitev poklicnega standarda in kataloga ter posreduje mnenje k poklicnim standardom in katalogom na pristojni strokovni svet.

15. člen

(objava katalogov)

CPI pripravi čistopis katalogov.

Kataloge objavi minister v posebni publikaciji ministrstva, pristojnega za delo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), ki mora biti javno dostopna v tiskani in elektronski obliki.

Katalogi, ki so sprejeti v skladu s tem zakonom, so javno veljavni.

16. člen

(črtan)

IV. POGOJI ZA PRIDOBITEV POKLICNE KVALIFIKACIJE

17. člen

(kandidati)

Poklicno kvalifikacijo po tem zakonu lahko pridobi oseba, ki je stara najmanj 18 let. Izjemoma lahko poklicno kvalifikacijo po tem zakonu pridobi tudi oseba, ki še ni stara 18 let, če ji je prenehal status vajenca ali dijaka in izkazuje ustrezne delovne izkušnje (v nadaljnjem besedilu: kandidat).

18. člen

(dokazovanje poklicne kvalifikacije)

Poklicna kvalifikacija se dokaže:

- z neposrednim preverjanjem strokovnih znanj, spretnosti in sposobnosti, določenih s katalogom (v nadaljnjem besedilu: preverjanje),
- na podlagi listin, pridobljenih po izobraževalnih programih, ali na drug način (v nadaljnjem besedilu: potrjevanje).

Osebam s posebnimi potrebami se lahko prilagodijo oblike in trajanje preverjanja ter sestava komisij za preverjanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij.

Natančnejša navodila določi komisija za preverjanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij za vsak primer posebej, v skladu s katalogom.

V. POSTOPEK PREVERJANJA IN POTRJEVANJA

19. člen

(komisije)

Preverjanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij opravljajo komisije za preverjanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij (v nadaljnjem besedilu: komisije), razen v primerih iz drugega in tretjega odstavka 3. člena tega zakona.

Minister, pristojen za delo, na podlagi javnega razpisa Državnega izpitnega centra, za vojaške poklice pa na predlog ministra, pristojnega za obrambo, določi listo članov komisij za vsak katalog posebej. Člani so imenovani na listo za štiri leta. Izmed teh članov Državni izpitni center imenuje komisije za vsako posamezno preverjanje in potrjevanje.

Predsednik in člani komisij morajo imeti licenco Državne- ga izpitnega centra, ki jo morajo obnoviti vsake štiri leta.

Licenco si lahko pridobi, kdor ima s katalogom določeno kvalifikacijo, vsaj zadnjih pet let delovne izkušnje v stroki ter opravljen program usposabljanja, ki ga na predlog pristojnega strokovnega sveta določi minister. Dokazilo o usposobljenosti lahko kandidati za člane komisij pridobijo tudi z neposrednim preverjanjem na podlagi kataloga znanj in spretnosti, ki ga določi minister.

Če Državni izpitni center pri spremljanju dela komisij ugotovi, da predsednik oziroma član komisije ni strokovno usposobljen za delo v komisiji, oziroma da krši predpise s področja priznavanja poklicnih kvalifikacij, mu odvzame licenco.

Kot član komisije ali predsednik komisije ne sme sodelovati oseba, ki je:

- v času preverjanja delodajalec kandidatu,
- v času preverjanja solastnik podjetja, obratovalnice, prodajalne, lokala ali sodelavec kandidatu,
- v sorodu s kandidatom v ravni ali stranski vrsti do 3. kolena ali njegov zakonec oziroma zunaj zakonski partner.

V komisiji ne sme biti več kot en član, ki je izvajal program usposabljanja in izpopolnjevanja oziroma pripravljal kandidata na preverjanje.

Način in postopek stalnega strokovnega usposabljanja članov komisij podrobneje določi minister.

20. člen

(opravljanje administrativno-tehničnih in strokovnih del)

Administrativno-tehnična in strokovna dela za komisije opravljajo izvajalci postopkov za ugotavljanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij.

Zakonitost in strokovnost dela komisij spremlja Državni izpitni center.

VI. VARSTVO PRAVIC KANDIDATOV

21. člen

(ugovor)

Kandidat ima pravico do ugovora v treh dneh po prejemu odločbe komisije. Ugovor predloži komisiji za ugovore, ki jo imenuje minister.

Komisija za ugovore mora v treh dneh ugotoviti utemeljenost ugovora. Če ugotovi, da je ugovor utemeljen, imenuje komisijo, ki določi novo oceno, če je to možno na podlagi dokumentacije, oziroma ponovno preveri strokovna znanja in spretnosti v skladu s katalogom. Komisijo imenuje v skladu z 19. členom tega zakona. V komisijo ne sme imenovati članov, ki so sodelovali pri izdaji odločbe, zoper katero je vložen ugovor.

21.a člen

(objava razveljavitve certifikata)

Imetnik, ki izgubi certifikat ali se njegov certifikat uniči ali odtuji, mora nemudoma poslati zahtevek za objavo preklica veljavnosti certifikata v Uradni list Republike Slovenije.

Če imetnik takega certifikata ne objavi preklica veljavnosti, ima pravico to storiti izdajatelj certifikata, če ima dokazila, vendar mora o tem obvestiti imetnika oziroma upravičenca do te listine.

21.b člen

(nadomestni certifikat)

Izvajalec postopkov za ugotavljanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij mora imetniku izdati nadomestni certifikat, če ta dokaže, da je zaradi izgube, uničenja ali odtujitve v Uradnem listu Republike Slovenije preklicana veljavnost izvirnika.

Izvajalec postopkov za ugotavljanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij izda nadomestni certifikat na posebnem obrazcu v obliki izpisa iz evidence; ta mora poleg predpisanih podatkov vsebovati še klavzulo, da je ta certifikat nadomesten in enakovreden izvirniku, podatke o izpisu in izvirniku certifikata (številka in datum izdaje) ter oznako evidence, iz katere so podatki povzeti.

Izdajatelj nadomestnega certifikata navede ime izvajalca postopka za ugotavljanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij oziroma pravnega naslednika, ki ima ustrezno evidenco, ne glede na to, kdo je bil, oziroma kako se je imenoval izdajatelj izvirnika certifikata. Izpisek podpiše pooblaščen oseba izdajatelja in potrdi pristnost listine s pečatom izdajatelja.

V evidenci o izdanih certifikatih se vpišejo podatki o izdani nadomestnem certifikatu na podlagi predloženega dokazila o preklicu izvirnika v Uradnem listu Republike Slovenije.

21.c člen

(ravnanje z poškodovanimi certifikati)

Certifikat, ki je poškodovan, imetnik vrne izvajalcu postopkov za ugotavljanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij v uničenje. Izvajalec postopkov za ugotavljanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij uniči certifikat tako, da ga prečrta oziroma preluknja in na sprednji strani označi, da je uničen, ter navede številko in datum izdaje akta, s katerim je certifikat uničen, in ime organa, ki ga je uničil. Če je mogoče, izvajalec postopkov za ugotavljanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij na enak način uniči vse overjene izvode tega certifikata. Podatke o uničenju vnese v evidenco izdanih certifikatov.

22. člen

(izvršilni predpisi)

Sestavo komisij, način in postopek za pridobitev in izgubo licence ter način in postopek preverjanja in potrjevanja poklicnih kvalifikacij podrobneje določi minister.

23. člen

(poročilo)

Izvajalci postopkov za ugotavljanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij in člani komisij enkrat letno poročajo Državnemu izpitnemu centru, ta pa ministru.

Poročilo vsebuje podatke o problematiki svetovanja in izvajanja postopkov ugotavljanja doseganja standardov strokovnih znanj in spretnosti ter predloge za dopolnjevanje katalogov.

VII. NADZOR

24. člen

(inšpektorat)

Nadzor nad zakonitostjo dela izvajalcev postopkov za ugotavljanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij ter zakonitostjo in strokovnostjo dela komisij opravlja Inšpektorat Republike Slovenije za delo (v nadaljnjem besedilu: inšpektorat).

Inšpekcijsko nadzorstvo iz prejšnjega odstavka neposredno opravljajo inšpektorji za delo (v nadaljnjem besedilu: inšpektor).

25. člen

(obseg nadzora)

Inšpektorat nadzira:

- izpolnjevanje pogojev, določenih za izvajalce postopkov za ugotavljanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij,
- zakonitost postopkov ugotavljanja in potrjevanja poklicnih kvalifikacij,
- sestavo komisij in
- usposobljenost članov komisij.

26. člen

(vrste nadzora)

Nadzor se opravi kot redni ali izredni nadzor in ponovni nadzor.

Redni nadzor se opravi v skladu z letnim delovnim načrtom inšpektorata, ki mora zagotoviti, da se opravi nadzor pri posameznem izvajalcu postopkov za ugotavljanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij vsaj enkrat letno.

Izredni nadzor se opravi na zahtevo posameznika, ki mora biti o rezultatih nadzora obveščen, če tako zahteva. Inšpektor mora opraviti izredni nadzor tudi v primeru anonimne prijave.

Ponovni nadzor se izvede po preteku roka, določenega za odpravo kršitev ter izvršitev naloženih ukrepov in nalog.

Redni nadzor se napove, izredni in ponovni nadzor pa se lahko opravi tudi nenapovedano. Inšpektor se ob prihodu najavi odgovorni osebi.

27. člen

(ukrepi)

Inšpektor v primeru, ko ugotovi kršitve, z odločbo:

- določi ukrepe in rok za odpravo kršitev,
- zahteva zamenjavo komisije oziroma posameznega člana ali predsednika,
- odredi začasen ali trajen odvzem dovoljenja za izvajanje postopkov za ugotavljanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij,
- odredi začasen ali trajen odvzem licence predsedniku oziroma članu komisije.

Odločbo vroči stranki, v primerih iz druge, tretje in četrte alineje prejšnjega odstavka pa tudi Državnemu izpitnemu centru, ki je po dokončnosti odločbe dolžan izvršiti v odločbi predlagane ukrepe.

28. člen

(ponovni nadzor in izpolnjevanje ukrepov)

Če inšpektor ob ponovnem nadzoru ugotovi, da odgovorna oseba ni izvršila odločbe, lahko za izvršitev odločbe določi nov rok, če so podani upravičeni razlogi, da odločba v določenem roku ni bila izvršena.

Če v novem roku kršitve niso bile odpravljene oziroma če glede na okoliščine ni mogoče pričakovati odprave ugotovljenih kršitev, inšpektor izreče ustrezen ukrep iz druge do četrte alineje prvega odstavka prejšnjega člena.

29. člen

(zapisnik o opravljenem nadzoru)

O opravljenem inšpekcijskem nadzoru se sestavi zapisnik.

Zapisnik mora obsegati natančno in kratko potek in vsebino ob inšpekcijskem nadzorstvu opravljenih dejanj in danih izjav. Pri tem se mora zapisnik omejiti na predmet postopka. V zapisniku se navedejo listine, ki so bile v kakršenkoli namen uporabljene ob opravljanju nadzorstva.

Zapisnik se vroči stranki, pa tudi Državnemu izpitnemu centru, če se ugotovljene kršitve nanašajo na delo komisije.

30. člen

(pravica do pritožbe na odločbo inšpektorja)

Zoper odločbo, ki jo izda inšpektor, je možna pritožba v osmih dneh od dneva njene vročitve na ministrstvo.

VIII. EVIDENCE

31. člen

(vrste evidenc)

Na področju poklicnih kvalifikacij se za potrebe spremljanja stanja na tem področju, za ugotavljanje, urejanje in uveljavljanje pravic in obveznosti posameznikov in za odločanje o njihovih pravicah in obveznostih po tem zakonu ter za druge zakonite namene vodijo naslednje evidence:

- evidenca poklicnih standardov,
- evidenca katalogov,
- evidenca izdanih certifikatov,
- evidenca imetnikov licenc in
- register izvajalcev postopkov za ugotavljanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij.

32. člen

(vsebina evidenc)

Evidenca poklicnih standardov vsebuje:

- ime in kodo poklicnega standarda,
- ime poklicne kvalifikacije,
- datum sprejema,
- datum objave.

Evidenco iz prejšnjega odstavka vodi CPI.

Evidenca katalogov vsebuje:

- ime kataloga,
- poklicno kvalifikacijo,
- datum sprejema,
- datum objave.

Evidenco iz prejšnjega odstavka vodi CPI.

Evidenca izdanih certifikatov, vsebuje:

- osebne podatke (ime, priimek, datum in kraj rojstva, EMŠO, prebivališče),
- številko in datum izdaje certifikata,
- poklicno kvalifikacijo, ki si jo je kandidat pridobil.

Evidenco iz prejšnjega odstavka vodi izvajalec postopkov za ugotavljanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij. Če izvajalec postopkov za ugotavljanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij preneha s to dejavnostjo, mora v 30 dneh po prenehanju izročiti evidenco Državnemu izpitnemu centru.

Evidenca imetnikov licenc vsebuje:

- osebne podatke (ime, priimek, datum in kraj rojstva, EMŠO, prebivališče),
- številko in datum izdaje licence,
- odvzem licence,
- številko in datum obnovitve licence.

Evidenco iz prejšnjega odstavka vodi Državni izpitni center.

Register izvajalcev postopkov za ugotavljanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij vsebuje:

- ime oziroma firmo,
- sedež,
- registrirano dejavnost,
- številka in datum izdaje odločbe o ugotovljenih pogojih za začetek opravljanja dejavnosti,

– odgovorno osebo,

– datum vpisa oziroma izbrisa iz registra.

Register iz prejšnjega odstavka vodi Državni izpitni center.

33. člen

(varstvo osebnih podatkov)

Za zbiranje in uporabo osebnih podatkov se uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

Evidence iz 31. člena tega zakona se hranijo trajno.

IX. FINANCIRANJE

34. člen

(plačilo stroškov)

Kandidati so ob vložitvi vloge za pridobitev poklicne kvalifikacije dolžni poravnati stroške postopka za pridobitev certifikata.

Stroški se kandidatu zaračunajo v višini, ki jo na predlog partnerjev v skladu z metodologijo oblikovanja cene za pridobitev certifikata določi minister.

Zakon o nacionalnih poklicnih kvalifikacijah – ZNPK (Uradni list RS, št. 81/00) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

X. PREHODNI IN KONČNA DOLOČBA

35. člen

(veljavnost certifikatov)

Certifikati, ki so bili izdani pred uveljavitvijo tega zakona, v skladu z zakonom o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 5/91-I, 12/92, 12/93, 71/93, 38/94, 80/97 in 69/98) imajo javno veljavnost tudi po tem zakonu.

36. člen

(izvršilni predpisi)

Do sprejema predpisov, določenih s tem zakonom, se uporablja pravilnik o postopku za pridobitev poklicnih kvalifikacij (Uradni list RS, št. 48/99).

Minister oziroma Strokovni svet Republike Slovenije za poklicno in strokovno izobraževanje sprejmeta predpise, določene s tem zakonom, najkasneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

Predpise, izdane na podlagi zakonov, ki urejajo področje izobraževanja in so v nasprotju s tem zakonom, uskladi pristojni minister najkasneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

37. člen

(uveljavitev)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi Zakona o nacionalnih poklicnih kvalifikacijah – ZNPK-A (Uradni list RS, št. 55/03) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o nacionalnih poklicnih kvalifikacijah – ZNPK-B (Uradni list RS, št. 118/06) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

26. člen

(podzakonski predpisi)

Podzakonski predpisi, določeni s tem zakonom, se sprejmejo najkasneje v enem letu po njegovi uveljavitvi.

Podzakonski predpisi, izdani na podlagi Zakona o nacionalnih poklicnih kvalifikacijah (Uradni list RS, št. 83/03 – uradno prečiščeno besedilo) se uskladijo z določbami tega zakona najkasneje v roku enega leta, do izteka tega roka pa se ti predpisi uporabljajo, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

27. člen

(kreditno ovrednotenje)

Katalogi, ki so bili sprejeti pred uveljavitvijo tega zakona, se morajo kreditno ovrednotiti najkasneje v dveh letih po njegovi uveljavitvi.

28. člen

(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

5. Zakon o davčni službi (uradno prečiščeno besedilo) (ZDS-1-UPB2)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 20. decembra 2006 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o davčni službi, ki obsega:

– Zakon o davčni službi – ZDS-1 (Uradni list RS, št. 57/04 z dne 27. 5. 2004),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčni službi – ZDS-1A (Uradni list RS, št. 139/04 z dne 28. 12. 2004) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčni službi – ZDS-1B (Uradni list RS, št. 114/06 z dne 9. 11. 2006).

Št. 020-05/91-11/27

Ljubljana, dne 20. decembra 2006

EPA 1153-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

**ZAKON
O DAVČNI SLUŽBI
uradno prečiščeno besedilo
(ZDS-1-UPB2)**

1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon ureja naloge in organizacijo davčne službe, pooblastila davčne službe in davčni register.

2. člen

(Davčna uprava Republike Slovenije)

(1) Naloge davčne službe opravlja Davčna uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: davčna uprava) kot organ v sestavi ministrstva, pristojnega za finance.

(2) Davčna uprava organizira, vodi in upravlja davčni register.

2.a člen

(zastava in znak)

(1) Davčna uprava ima svojo zastavo in svoj znak.

(2) Obliko, barvo in uporabo zastave in znaka določi Vlada Republike Slovenije.

3. člen

(naloge davčne službe)

(1) Naloge davčne službe (v nadaljnjem besedilu: službe) so:

1. pobiranje davkov in drugih obveznih dajatev;

2. opravljanje nadzora nad zakonitostjo, pravilnostjo in pravočasnostjo izpolnjevanja davčnih obveznosti, določenih s predpisi o obdavčenju;

3. preprečevanje in odkrivanje davčnih prekrškov ter drugih kaznivih ravnanj, določenih v predpisih, za nadzor nad izvajanjem katerih je pristojna služba, ter vodenje postopka za prekrške prekrškovnega organa;

4. izvajanje predpisov Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: Skupnosti) in mednarodnih pogodb, ki obvezujejo Slovenijo z delovnega področja službe, sodelovanje in izmenjava podatkov z organi Skupnosti, pristojnimi organi držav članic EU in s pristojnimi organi drugih držav;

5. sodelovanje z mednarodnimi organizacijami in strokovnimi združenji s področja davkov;

6. proučevanje in analiziranje delovanja davčnega sistema in ukrepov davčne politike ter dajanje pobud za reševanje zadev s tega področja;

7. opravljanje drugih nalog, določenih z zakonom ali s predpisom na podlagi zakona.

(2) Davčna uprava izvaja naloge iz prejšnjega odstavka v skladu z zakoni, ki urejajo obdavčenje in postopek v zvezi z obdavčenjem, zakonom, ki ureja inšpekcijski nadzor, z drugimi predpisi ter mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Slovenijo, in v skladu s tem zakonom.

4. člen

(načela delovanja davčne uprave)

(1) Zaradi izpolnjevanja davčnih obveznosti kot državljanke vrednote in s tem učinkovitega pobiranja davkov davčna uprava:

1. pojasnjuje zavezancem za davke njihove pravice in obveznosti;

2. pravočasno in na primeren način obvešča javnost o spremembah v predpisih o obdavčenju in v drugih predpisih, ki se tičejo obdavčenja.

(2) Davčna uprava javno objavi letno poročilo o izvajanju nalog po tem zakonu.

5. člen

(davki in druge obvezne dajatve, ki jih pobira davčna uprava)

(1) Davčna uprava je zadolžena za pobiranje davkov, ki so prihodek državnega proračuna, proračuna Skupnosti in proračunov samoupravnih lokalnih skupnosti.

(2) Davčna uprava je zadolžena za pobiranje prispevkov za socialno varnost, ki so prihodek državnega proračuna.

(3) Davčna uprava je zadolžena tudi za pobiranje prispevkov za socialno varnost, ki so prihodek Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije in Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije, če je z zakonom, ki ureja področje pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ter zakonom, ki ureja področje zdravstvenega zavarovanja, tako določeno.

6. člen

(pokrivanje stroškov pobiranja davkov in drugih obveznih dajatev)

Davčni upravi Republike Slovenije se zagotovijo sredstva za pokrivanje stroškov opravljanja nalog iz prejšnjega člena v državnem proračunu.

7. člen

(črtan)

8. člen

(pooblastilo za izvajanje nalog davčne izvršbe pri pogodbenih izvajalcih)

(1) Opravljanje nalog davčne izvršbe terjatev države in lokalnih samoupravnih skupnosti, ki niso davki, lahko davčna uprava poveri tudi osebam, ki so v skladu z zakonom, ki ureja področje izvršbe in zavarovanja, imenovane za neposredna dejanja izvršbe in zavarovanja, če izpolnjujejo pogoje za izterjevalca po tem zakonu in na način, ki ga določi ministrica oziroma minister (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance, na predlog generalnega direktorja.

(2) Stroški neuspešne izvršbe, ki jo davčna uprava poveri osebam iz prejšnjega odstavka, bremenijo prejemnika sredstev oziroma predlagatelja izvršbe.

II. ORGANIZACIJA SLUŽBE

9. člen

(organizacija davčne uprave)

(1) Davčno upravo sestavljajo Generalni davčni urad in davčni uradi.

(2) Davčni uradi so organizacijske enote davčne uprave, ki se ustanovljajo za opravljanje nalog davčne službe na določenem območju ali za določeno področje dela.

(3) Izpostave in referati so teritorialne organizacijske enote davčnih uradov.

(4) Sedež davčne uprave je v Ljubljani.

(5) Davčne urade, njihovo območje oziroma področje dela in sedež določi vlada.

10. člen

(vodenje davčne uprave)

(1) Davčno upravo vodi generalna direktorica oziroma generalni direktor (v nadaljnjem besedilu: generalni direktor), ki vodi tudi Generalni davčni urad.

(2) Generalni direktor je za svoje delo in delo službe odgovoren ministru, pristojnemu za finance.

(3) Generalni direktor ima lahko dve namestnici oziroma namestnika (v nadaljnjem besedilu: namestnik), ki mu pomagata pri vodenju. Generalni direktor določi namestnika, ki ga nadomešča v primeru odsotnosti ali zadržanosti z vsemi pooblastili.

11. člen

(notranja organizacija in sistemizacija)

Notranja organizacija davčne uprave je določena v aktu o organizaciji davčne uprave in o sistemizaciji delovnih mest v davčni upravi, ki jo določi minister, pristojen za finance, s soglasjem vlade. Predlog akta pripravi generalni direktor.

12. člen

(naloge Generalnega davčnega urada)

(1) Generalni davčni urad opravlja naslednje naloge:

1. organizira in usmerja delo službe, spremlja in proučuje njen razvoj ter ustrezno ukrepa za njeno pravilno delovanje;
2. organizira delo davčnih uradov;
3. nadzira delo davčnih uradov v poslovnih prostorih davčnih uradov in pri zavezancih za davek;
4. zagotavlja enotno izvajanje predpisov s področja obdavčenja in drugih predpisov z delovnega področja službe;

5. organizira in skrbi za enotno izvajanje postopkov davčnega nadzora in davčne izvršbe;

6. opravlja davčne preiskave, davčni nadzor in razvija metode in tehnike preprečevanja in odkrivanja davčnih prekrškov in dejanj v zadevah iz pristojnosti službe;

7. odloča v upravnem postopku na prvi stopnji, kadar ta pristojnost izhaja iz zakonov ali drugih predpisov;

8. vzpostavi, organizira, vzdržuje in vodi davčni register;

9. zbira, obdeluje, hrani, daje na razpolago in razkriva podatke s področja dela službe;

10. vzpostavi, vodi, vzdržuje in povezuje zbirke podatkov in evidenc s področja dela službe;

11. določa vsebino informacijskega sistema, ga upravlja in skrbi za njegov razvoj, vključno z upravljanjem in razvijanjem sistema za elektronsko davčno poslovanje;

12. predlaga obliko in vsebino obrazcev s področja dela službe;

13. določa in izvaja programe za kadrovske, strokovne in tehnični razvoj službe;

14. pripravlja, organizira in izvaja programe za izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje uslužbencev službe;

15. skrbi za izvajanje predpisov Skupnosti, sodeluje in izmenjuje podatke z organi Skupnosti in pristojnimi organi držav članic EU;

16. usklajuje sočasne davčne inšpekcijske nadzore med državami članicami EU;

17. skrbi za izvajanje mednarodnih pogodb, ki obvezujejo Slovenijo, in sodeluje z davčnimi organi drugih držav in mednarodnimi organizacijami ter strokovnimi organizacijami s področja davčnega sistema;

18. sodeluje z državnimi organi in drugimi strokovnimi organizacijami;

19. skrbi za obveščanje javnosti o delu službe;

20. opravlja druge naloge, določene s tem zakonom ali drugimi predpisi.

(2) Davčna preiskava pomeni izvajanje dejanj in ukrepov po tem zakonu in zakonu, ki ureja davčni postopek, v primeru, ko so podani razlogi za sum, da je bilo storjeno dejanje, s katerim so bili kršeni predpisi o obdavčenju. Dejanja in ukrepi davčne preiskave se izvajajo z namenom preprečevanja, preiskovanja in odkrivanja kršitev predpisov o obdavčenju. Davčna preiskava se lahko uvede tudi zaradi izvajanja dejanj in ukrepov po tem zakonu in zakonu, ki ureja davčni postopek, za zagotovitev medsebojne pomoči organom Skupnosti, držav članic EU in tretjih držav.

(3) Za zagotovitev enotne uporabe predpisov in enotnega opravljanja nalog službe izdaja generalni direktor davčnim uradom navodila za delo in izdaja pojasnila v zvezi z uporabo predpisov z delovnega področja službe.

13. člen

(naloge davčnega urada)

Davčni urad opravlja naslednje naloge:

1. opravlja odmero davkov in davčno izvršbo odmerjenih davkov;

2. opravlja davčni nadzor in izvaja postopke davčne izvršbe;

3. vodi davčne evidence;

4. izvaja naloge davčnih preiskav;

5. odloča v davčnem postopku na prvi stopnji, če ni z zakonom pristojnost odločanja prenešana na Generalni davčni urad ali na ministrstvo, pristojno za finance;

6. izvaja postopke davčne izvršbe denarnih terjatev države in samoupravnih lokalnih skupnosti v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, in zakonom, ki ureja prekrške;

7. izvaja vračila preveč plačanih davkov in pripadajočih obresti;

8. odloča v postopku o davčnih prekrških in o prekrških po tem zakonu na prvi stopnji;

9. opravlja določene naloge s področja delovnih razmerij, strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja delavcev službe;

10. sodeluje z drugimi inšpekcijskimi organi ter organi policije;

11. daje strankam potrebne informacije o izvajanju predpisov o obdavčenju in davčnem postopku;

12. opravlja naloge v zvezi z vzdrževanjem davčnega registra;

13. opravlja druge naloge, določene s tem zakonom ali drugimi predpisi.

14. člen

(vodenje postopkov v zvezi z davčnimi prekrški)

(1) Postopek pred prekrškovnim organom službe vodi in v njem odloča uradna oseba krajevno pristojnega davčnega urada, pooblaščená z aktom o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest.

(2) V postopku pred prekrškovnim organom službe pooblaščená uradna oseba iz prejšnjega odstavka odloča tudi, če je za prekršek poleg globe predpisana stranska sankcija oziroma če prekrškovni organ ali predlagatelj postopka glede na naravo kršitve oceni, da so podani pogoji za izrek stranske sankcije po zakonih, ki urejajo obdavčenje ter postopek v zvezi z obdavčenjem, in po tem zakonu.

15. člen

(vodenje davčnega urada)

(1) Davčni urad vodi direktorica oziroma direktor (v nadaljnjem besedilu: direktor).

(2) Direktor izdaja pravne akte v posameznih zadevah iz pristojnosti davčnega urada in opravlja druge naloge, ki jih določa zakon ali drug predpis.

(3) Direktor odloča v davčnem postopku na prvi stopnji.

(4) Direktor je za svoje delo in delo davčnega urada odgovoren generalnemu direktorju.

(5) Direktor ima namestnika. Namestnik nadomešča direktorja, kadar je ta odsoten ali zadržan.

III. DAVČNA POOBLASTILA

16. člen

(davčna pooblastila)

(1) Za opravljanje nalog davčne službe imajo pooblaščené uradne osebe v okviru nalog delovnega mesta, za katerega so sklenile pogodbo o zaposlitvi, pooblastila, določena s tem zakonom, zakonom, ki ureja davčni postopek, zakonom, ki ureja prekrške, in zakonom, ki ureja inšpekcijski nadzor (v nadaljnjem besedilu: davčna pooblastila).

(2) Pooblaščené uradne osebe lahko opravljajo svoje naloge na celotnem območju Slovenije.

17. člen

(pooblaščené uradne osebe)

(1) Pooblaščené uradni osebi iz prejšnjega člena sta:

1. davčna inšpektorica oziroma davčni inšpektor (v nadaljnjem besedilu: inšpektor);

2. davčna izterjevalka oziroma davčni izterjevalec (v nadaljnjem besedilu: izterjevalec).

(2) Inšpektor je za svoje delo odgovoren generalnemu direktorju oziroma direktorju davčnega urada. Če inšpektor opravlja davčni inšpekcijski nadzor zunaj svojega davčnega

urada po nalogu direktorja tega davčnega urada, pa je v zvezi z opravljanjem tega davčnega nadzora odgovoren direktorju davčnega urada, na območju katerega opravlja pregled.

(3) Izterjevalec je za svoje delo odgovoren direktorju davčnega urada. Če izterjevalec opravlja davčno izterjavo zunaj območja svojega davčnega urada po nalogu direktorja tega davčnega urada, pa je v zvezi z opravljanjem te davčne izterjave odgovoren direktorju davčnega urada, na območju katerega opravlja davčno izvršbo.

(4) Pooblaščená uradna oseba iz prvega odstavka tega člena se izkaže s službeno izkaznico in značko. Službeno izkaznico in značko izda minister, pristojen za finance, v soglasju z ministrom, pristojnim za upravo.

(5) Obliko in vsebino službene izkaznice in značke ter postopek za njuno izdajo predpiše minister, pristojen za finance, na predlog generalnega direktorja.

18. člen

(pooblastila inšpektorja)

(1) Inšpektor opravlja davčni inšpekcijski nadzor, preprečuje in odkriva davčne prekrške ter druga kazniva ravnanja in odloča v davčnem postopku.

(2) Inšpektor opravlja davčne preiskave.

(3) Inšpektor opravlja nadzor nad delom organizacijskih enot davčne uprave pri zavezancih za davek.

(4) Pri opravljanju nalog iz prejšnjih odstavkov ima inšpektor pravico:

1. ogledati si in pregledati vsa zemljišča, poslovne prostore in druge prostore, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti ali pridobivanje dohodkov; za poslovne prostore se štejejo tudi stanovanjski prostori, ki jih je davčni zavezanec določil kot svoj sedež oziroma kot poslovni prostor, kjer se opravlja dejavnost;

2. vstopiti in pregledati poslovne in druge prostore (razen stanovanj), ki ne pripadajo zavezancu, ker obstaja utemeljen sum, da zavezanec v njih opravlja dejavnost, ali da so tam stvari zavezanca, na katere se nanaša izvajanje nalog iz prvega do tretjega odstavka tega člena;

3. pregledati prostore, objekte, postroje, naprave, delovna sredstva, napeljave, predmete, blago, stvari, snovi, poslovne knjige, pogodbe, listine in druge dokumente ter poslovanje in dokumentacijo državnih organov, gospodarskih družb, zavodov, drugih organizacij in skupnosti ter fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost;

4. pregledati poslovne knjige in evidence, pogodbe, poslovne listine in poslovno dokumentacijo drugih oseb, ki se nahajajo pri osebi, pri kateri se izvajajo naloge iz prvega do tretjega odstavka tega člena;

5. pregledati evidence o zaposlenih, njihovem številu, pogodbah in dohodkih ter jih primerjati s prijavljenimi podatki in podatki iz uradnih evidenc;

6. pregledati poslovne knjige, pogodbe, listine in druge dokumente ter poslovanje in dokumentacijo ter zahtevati izdelavo njihove pisne oblike, ki mora verodostojno potrjevati elektronsko obliko, kadar se vodijo in hranijo na elektronskem mediju;

7. zaslišati stranke in priče v upravnem postopku;

8. pregledati listine, ki dokazujejo pravni status zavezanca za davek, ter druge listine in dokumente, s katerimi lahko ugotovi istovetnost oseb;

9. brezplačno pridobiti in uporabljati osebne in druge podatke iz uradnih evidenc in drugih zbirk podatkov, ki se nanašajo na zavezanca za davek in ki so potrebni za izvedbo nalog iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena;

10. brezplačno vzeti vzorce blaga, materialov in opreme za potrebe preiskav;

11. fotografirati ali posneti na drug nosilec vizualnih podatkov osebe, prostore, objekte, postroje, napeljave in druge predmete iz 2. in 3. točke tega odstavka;

12. reproducirati listine, avdiovizualne zapise in druge dokumente;

13. preveriti listine, ki spremljajo blago na poti oziroma pri transportu; če se mora pri preverjanju blaga na poti ali pri transportu posebej urediti prometni režim, mora inšpektor zahtevati pomoč policije;

14. zbirati in pridobivati potrebna obvestila in podatke od oseb, ki bi utegnili biti koristni za preprečevanje in odkrivanje kršitev predpisov o obdavčenju;

15. preveriti izvajanje nalog iz prvega in drugega odstavka tega člena pri zavezancih za davek;

16. opraviti druga dejanja, ki so v skladu z namenom izvajanja nalog iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena.

(5) Inšpektor zahteva podatke in dokumente v skladu s 4., 5. in 6. točko in 13. točko prejšnjega odstavka praviloma ustno med izvajanjem nalog iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena. V zahtevi mora navesti kraj in rok predložitve podatkov in dokumentacije ter opozoriti zavezanca za davek oziroma odgovorno osebo zavezanca za davek, da bo ob nepredložitvi zahtevanih podatkov oziroma dokumentov storil prekršek v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(6) Inšpektor ugotavlja identiteto v skladu z 8. točko četrtega odstavka tega člena tako, da od osebe zahteva, da mu izroči na vpogled osebno izkaznico ali drugo veljavno javno listino s fotografijo, ki jo je izdal državni organ, na podlagi katere lahko ugotovi njeno identiteto.

(7) Inšpektor mora pred začetkom uporabe tehničnih pripomočkov za fotografiranje oziroma vizualno snemanje v skladu z 11. točko četrtega odstavka tega člena, s katerimi fotografira ali posname na drug nosilec vizualnih podatkov osebe, prostore, objekte, napeljave in druge predmete iz 3. in 4. točke četrtega odstavka tega člena, s tem seznaniti zavezanca za davek oziroma njegovega pooblaščenca.

(8) Ne glede na prejšnji odstavek se ukrepi iz prejšnjega odstavka izvajajo brez seznanitve zavezanca za davek, če bi to onemogočilo ali otežilo opravljanje nalog službe, o čemer se naredi uradni zaznamek, ki vsebuje tudi navedbo o datumu in kraju fotografiranja oziroma snemanja. Fotografije in posnetki, pridobljeni na tak način, se lahko uporabijo kot dokaz v davčnem postopku.

(9) Kadar inšpektor pri opravljanju nalog iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena razmnoži listino, avdiovizualni zapis oziroma drug dokument v skladu z 12. točko četrtega odstavka tega člena, mora vsako kopijo vidno označiti, tako da bo nedvoumno dokazano, da je kopija, ter napisati datum njene izdelave.

(10) O zbiranju podatkov in obvestil v skladu s 14. točko četrtega odstavka tega člena ni treba obvestiti osebe, o kateri se zbirajo podatki, če bi to onemogočilo ali otežilo opravljanje nalog službe. O zbranih in pridobljenih obvestilih se sestavi uradni zaznamek, iz katerega morata biti razvidna kraj in čas zbiranja obvestil. Pridobljeni podatki oziroma zbrana obvestila se lahko uporabijo v postopku davčnega nadzora. Podatek pomeni dejstvo, predstavljeno v berljivi obliki, kot so številke, črke, slike ali druge oblike zapisa v papirni oziroma elektronski obliki.

(11) Pooblastilo v skladu s 15. točko četrtega odstavka tega člena se izvaja tako, kot je določeno s tem členom. Kadar se nadzor nad delom organizacijskih enot davčne uprave opravlja pri zavezancu za davek, je treba zavezanca za davek pred začetkom opravljanja teh dejanj seznaniti s tem, da je

to nadzor nad delom organizacijskih enot davčne uprave pri zavezancih za davek.

19. člen

(pooblastila za zaseg in prepoved opravljanja dejavnosti)

(1) Inšpektor ima pravico za največ 30 dni zaseči listine, predmete, vzorce, evidence in druge dokumente, ki jih potrebuje za izvajanje davčnega nadzora ali če je to potrebno zaradi zavarovanja dokazov in so podani utemeljeni razlogi za sum kršitve zakonov in drugih predpisov. Izjemoma lahko inšpektor pri obsežnem in dolgotrajnem davčnem inšpekcijskem nadzoru podaljša rok za zaseg listin, predmetov, vzorcev, evidenc in drugih dokumentov iz prejšnjega stavka, vendar največ do skupno 90 dni. O zasegu izda inšpektor potrdilo s seznamom o zaseženi dokumentaciji, predmetih in vzorcih.

(2) Inšpektor vrne zaseženo v roku iz prejšnjega odstavka, razen v primerih, ko je bilo na podlagi določb zakona, ki ureja kazenski postopek, zaseženo predano policiji.

(3) Zavezanec za davek lahko zahteva vračilo zaseženih listin, predmetov, vzorcev, evidenc in drugih dokumentov pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena, če izkaže, da jih nujno potrebuje pri poslovanju.

(4) Vračilo zaseženih listin, predmetov, vzorcev, evidenc in drugih dokumentov potrdi davčni zavezanec s podpisom.

(5) Inšpektor ima pravico zavezancu za davek za največ tri dni prepovedati opravljanje dejavnost.

20. člen

(pogoji za inšpektorja)

(1) Za inšpektorja je lahko imenovana oseba, ki ima univerzitetno ali visoko strokovno izobrazbo in najmanj pet let delovnih izkušenj ter strokovni izpit za inšpektorja.

(2) Zahtevane delovne izkušnje za posamezno delovno mesto inšpektorja iz prejšnjega odstavka se določijo v aktu o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest davčne uprave.

(3) Vsebino in način opravljanja strokovnega izpita iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance, na predlog generalnega direktorja, upošteva je pooblastila inšpektorja iz 18. člena tega zakona.

21. člen

(omejitve)

Inšpektor ne sme opravljanje davčnega inšpekcijskega nadzora:

1. pri osebi, pri kateri je podan izločitveni razlog po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek;
2. ko je uveden disciplinski postopek zoper inšpektorja;
3. kjer je inšpektor delničar ali družbenik in ima vpliv na poslovanje družbe ali z njo povezane osebe po zakonih o obdavčenju.

22. člen

(pooblastila izterjevalca)

(1) Izterjevalec izvaja postopke davčne izvršbe.

(2) Pri opravljanju davčne izvršbe ima izterjevalec pravico vstopiti v poslovne prostore in druge prostore, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti ali pridobivanje dohodkov, in pravico pregledati naprave, blago, stvari, predmete, poslovne knjige, pogodbe, listine in druge dokumente, ki omogočajo davčno izvršbo.

(3) Za poslovne prostore se štejejo tudi stanovanjski prostori, ki jih je davčni zavezanec določil kot svoj sedež oziroma poslovni prostor, kjer se opravlja dejavnost.

(4) V primeru, da izterjevalec v poslovnih prostorih oziroma prostorih, kjer se opravlja dejavnost in služijo za njeno izvajanje, ne najde predmetov, iz katerih bi se s prodajo ali drugačnim unovčenjem lahko poplačali davki, sme vstopiti na zemljišče zavezanca za davek in v stanovanjske in druge prostore zavezanca za davek, kjer se pričakuje, da se nahajajo premočnine, iz katerih bi se davki lahko poplačali.

(5) Za vstop v stanovanje in druge neposlovne prostore ter na zemljišče z namenom, da se zarubijo predmeti, iz katerih naj se poravnava davek, je potrebno predhodno pridobiti odločbo pristojnega sodišča v skladu z določbami zakona o prekrških, ki urejajo hišno preiskavo.

(6) Pri opravljanju davčne izvršbe ima izterjevalec pravico pregledati listine, ki dokazujejo pravni status dolžnika in zavezanca za davek, ter druge listine in dokumente, s katerimi lahko ugotovi istovetnost oseb.

(7) Izterjevalec ugotavlja identiteto iz šestega odstavka tega člena tako, da od osebe zahteva, da mu izroči na vpogled osebno izkaznico ali drugo veljavno javno listino s fotografijo, ki jo je izdal državni organ, na podlagi katere lahko ugotovi njeno identiteto.

(8) Izterjevalec sme zaradi identifikacije, rubeža in prodaje posneti stanje vrednostnih papirjev, premočnega premoženja in nepremičnin, tako da jih fotografira ali posname na drug nosilec vizualnih podatkov.

(9) Izterjevalec mora pred začetkom uporabe tehničnih pripomočkov za fotografiranje oziroma vizualno snemanje iz osmega odstavka tega člena s tem seznaniti zavezanca za davek oziroma njegovega pooblaščenca.

(10) Ne glede na prejšnji odstavek se ukrepi iz osmega odstavka tega člena lahko izvajajo brez seznaitve zavezanca za davek, če bi to onemogočilo ali otežilo opravljanje nalog službe, o čemer se naredi uradni zaznamek, ki vsebuje tudi navedbo o datumu in kraju fotografiranja oziroma snemanja. Fotografije in posnetki, pridobljeni na tak način, se lahko uporabijo kot dokaz v davčnem postopku.

23. člen

(pogoji za izterjevalca)

(1) Za izterjevalca je lahko imenovana oseba, ki ima višjo izobrazbo in najmanj dve leti delovnih izkušenj ali visoko izobrazbo in najmanj eno leto delovnih izkušenj ter opravljen poseben strokovni izpit. Za izterjevalca je lahko imenovana tudi oseba s srednješolsko izobrazbo in najmanj tremi leti delovnih izkušenj ter opravljenim posebnim strokovnim izpitom.

(2) Zahtevane delovne izkušnje za posamezno delovno mesto izterjevalca iz prejšnjega odstavka se določi v aktu o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest davčne uprave.

(3) Vsebinsko in način opravljanja strokovnega izpita iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance, na predlog generalnega direktorja.

IV. ZBIRANJE PODATKOV (DAVČNE EVIDENCE)

24. člen

(splošno)

(1) Davčna uprava zbira osebne in druge podatke zaradi z zakonom določenih nalog neposredno od oseb, na katere se ti podatki nanašajo, od drugih oseb, ki o tem kaj vedo, in iz obstoječih zbirk podatkov.

(2) O zbiranju podatkov iz prejšnjega odstavka, od drugih oseb, ki o tem kaj vedo, in iz obstoječih zbirk podatkov, pooblaščen uradne osebe niso dolžne obvestiti osebe, na katero

se zbiranje podatkov nanaša, če bi to onemogočilo ali otežilo izvrševanje nalog službe.

(3) Davčna uprava upravlja in obdeluje zbirke osebnih in drugih podatkov (v nadaljnjem besedilu: davčne evidence), ki jih zaradi opravljanja nalog davčne službe zbirajo, obdelujejo, uporabljajo in shranjujejo uslužbenci davčne uprave, in osebnih in drugih podatkov, ki jih osebe, ki so zavezanci za davek, dajejo davčnemu organu v skladu z zakoni o obdavčenju, zakonom, ki ureja davčni postopek, in drugimi zakoni.

25. člen

(pooblastilo za obdelavo podatkov, ki so davčna tajnost, pri pogodbenih izvajalcih)

(1) Davčna uprava lahko posamezna opravila v zvezi z obdelavo podatkov, ki so davčna tajnost, s pogodbo zaupa pogodbenemu obdelovalcu, ki je registriran za opravljanje te dejavnosti.

(2) Pogodbeni obdelovalec ali organ, ki je pristojen za odločanje o prenehanju pogodbenega obdelovalca, opravlja posamezna opravila v zvezi z obdelavo podatkov, ki so davčna tajnost, v okviru pooblastil davčne uprave in jih ne sme obdelovati za noben drug namen. Medsebojne pravice in obveznosti se uredijo s pogodbo, ki mora biti sklenjena v pisni obliki in mora vsebovati tudi pogoje in ukrepe za zagotovitev varstva in zavarovanja podatkov, ki so davčna tajnost.

(3) Pogodbeni obdelovalec mora podatke, ki so davčna tajnost in ki jih bo pogodbeno obdeloval, nemudoma vrniti davčni upravi:

1. v primeru spora med davčno upravo in pogodbenim obdelovalcem;

2. v primeru prenehanja pogodbenega obdelovalca;

3. na podlagi zahteve davčne uprave;

4. po opravljeni obdelavi.

(4) V vseh primerih iz prejšnjega odstavka mora pogodbeni obdelovalec vrniti ali komisijsko, v prisotnosti pooblaščenih oseb davčne uprave, uničiti tudi vse morebitne kopije teh podatkov. Na podlagi pisne zahteve pogodbenega obdelovalca, ki izkaže pravni interes za uvedbo sodnega ali drugega postopka, se morebitne kopije teh podatkov ne uničijo, temveč jih pooblaščen osebni davčne uprave osebno prevzame, napiše o tem uradni zaznamek in jih shrani v prostorih davčne uprave za uporabo v morebitnih sodnih ali drugih postopkih.

(5) Organ, ki je pristojen za odločanje o prenehanju pogodbenega obdelovalca, brez odlašanja po uradni dolžnosti preda pooblaščenim osebam davčne uprave tudi vse morebitne kopije teh podatkov. Podatke nato komisijsko uniči davčna uprava.

26. člen

(vrste davčnih evidenc)

(1) Davčna uprava vodi in vzdržuje:

1. evidenco o davkih;

2. knjigovodske evidence;

3. evidenco o vodenju postopkov davčnega nadzora;

4. evidenco o davčnih preiskavah;

5. evidenco o kršitvah davčnih predpisov in drugih predpisov, za izvajanje katerih je pristojna davčna služba.

(2) Evidence iz prejšnjega odstavka vsebujejo osebne in druge podatke fizičnih in pravnih oseb, ki jih vsebuje davčni register iz 41. člena tega zakona.

(3) Evidence iz prvega odstavka tega člena, vodene po posameznem zavezancu za davek, sestavljajo glavno davčno evidenco.

(4) Obliko in način vodenja evidenc iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance, na predlog generalnega direktorja.

27. člen

(evidenca o davkih)

Evidenca o davkih vsebuje:

1. podatke iz davčnih napovedi in iz obračunov davka v vsebini, določeni z zakonom o obdavčenju in zakonom, ki ureja davčni postopek;

2. podatke iz odločb o odmeri davkov, zapisnikov, sklepov in drugih dejanj davčne službe, vključno s podatki o odpisih davkov, odlogih plačila davkov in o obročnem plačevanju davkov;

3. podatke iz sklepov o davčni izvršbi in podatke o zavarovanju plačila davka v postopku davčne izvršbe;

4. podatke iz začasnih sklepov za zavarovanja in o predloženih instrumentih zavarovanja;

5. podatke o razkritju podatkov iz prejšnjih točk državnim organom in drugim osebam, organom Skupnosti, pristojnim organom držav članic EU in pristojnim organom drugih držav v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, tem zakonom in mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Slovenijo.

28. člen

(knjigovodske evidence)

Davčna uprava vodi analitične evidence terjatev in obveznosti, s katerimi se zagotavljajo podatki o stanju in gibanju terjatev in obveznosti do davčnih zavezancev. Za vodenje analitičnih evidenc terjatev in obveznosti se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja računovodstvo.

29. člen

(evidenca o vodenju postopkov davčnega nadzora)

Evidenca o vodenju postopkov davčnega nadzora vsebuje:

1. podatke, pridobljene v postopkih vodenja davčnega nadzora;

2. podatke iz odločb, zapisnikov, sklepov in drugih dejanj davčnega organa v postopku davčnega nadzora;

3. podatke o razkritju podatkov iz prejšnjih točk državnim organom in drugim osebam, organom Skupnosti, pristojnim organom držav članic EU in pristojnim organom drugih držav v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, tem zakonom in mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Slovenijo.

30. člen

(evidenca o davčnih preiskavah)

Evidenca o davčnih preiskavah vsebuje:

1. podatke o kraju, času in drugih okoliščinah opravljanja davčne preiskave, o osebah in predmetu davčne preiskave in o poteku in ugotovitvah davčne preiskave;

2. podatke o razkritju podatkov iz prejšnje točke državnim organom in drugim osebam, organom Skupnosti, pristojnim organom držav članic EU in pristojnim organom drugih držav v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, tem zakonom in mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Slovenijo.

31. člen

(evidenca o kršitvah davčnih predpisov)

(1) Evidenca o kršitvah davčnih predpisov in drugih predpisov, za izvajanje katerih je pristojna davčna služba vsebuje:

1. podatke o ugotovljenih kršitvah davčnih in drugih predpisov in o kršiteljih;

2. podatke o rednih sodnih postopkih za prekrške, in sicer podatke o vloženih obdolžilnih predlogih in podatke o odločanju sodišča v zvezi s temi predlogi;

3. podatke o odločanju sodišča v zvezi z vloženimi zahtevami za sodno varstvo;

4. podatke o vloženih ovadbah, podatke o vloženih obtožnicah in podatke iz izrečenih sodb.

(2) Posredovanje podatkov davčnemu organu na podlagi njegovih zakonitih pristojnosti je brezplačno.

32. člen

(hramba podatkov)

(1) Podatki, vsebovani v davčnih evidencah iz 27. do 30. člena tega zakona, se hranijo deset let, če ni z zakonom o obdavčenju ali zakonom, ki ureja davčni postopek, drugače določeno.

(2) Po preteku rokov iz prejšnjega odstavka se podatki iz prejšnjega odstavka hranijo v skladu s predpisi, ki urejajo arhivsko gradivo in arhive.

(3) Podatki v davčnih evidencah iz prejšnjega člena se hranijo do izbrisa obsodbe ali kazni, če te ni, pa do zastaranja pregona. Pristojni državni organi posredujejo davčni upravi po uradni dolžnosti podatke o izbrisu sodb ali kazni oziroma o zastaranju pregona najkasneje v treh mesecih od izbrisa sodb ali kazni oziroma zastaranja pregona.

(4) Po preteku rokov iz prejšnjega odstavka podatke iz prejšnjega odstavka stalno hrani davčna uprava ločeno od ostalih evidenc. Način ravnanja s temi podatki predpiše minister, pristojen za finance, na predlog generalnega direktorja.

33. člen

(varovanje podatkov)

(1) Za postopke zbiranja, obdelave, shranjevanja, dajanja, uporabe in hrambe podatkov, vsebovanih v davčni evidencah, ki so davčna tajnost, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in zakona, ki ureja davčni postopek.

(2) Arhivsko gradivo, ki ga davčna uprava preda pristojnim arhivom na podlagi predpisov, ki urejajo arhivsko gradivo in arhive, ki vsebuje podatke, označene z davčno tajnostjo, je dostopno v državnih arhivih po 75 letih od nastanka, če ni z zakonom drugače določeno.

34. člen

(vpogled v davčne evidence in obvestilo o stanju)

(1) Zavezanec za davek ima pravico do brezplačnega vpogleda v podatke v davčnih evidencah iz 27., 28., 29. in 31. člena tega zakona.

(2) Zavezanec za davek ima pravico do brezplačnega vpogleda v podatke v davčni evidenci iz 30. člena tega zakona po preteku desetih let od njihovega nastanka.

(3) Zavezanec za davek ima pravico do vpogleda v davčne evidence iz prejšnjih odstavkov na način in po postopku, ki ga določi minister, pristojen za finance, na predlog generalnega direktorja.

(4) Davčna uprava obvesti davčne zavezance rezidente o stanju njihovih terjatev in obveznosti do davkov na dan 31. avgusta. O stanju terjatev in obveznosti na dan 31. avgusta jih mora obvestiti najpozneje do 31. oktobra istega leta.

V. POLOŽAJ, PRAVICE IN DOLŽNOSTI JAVNIH USLUŽBENCEV V DAVČNI SLUŽBI

35. člen

(uslužbenci davčne službe)

Javni uslužbenci v davčni upravi (v nadaljnjem besedilu: uslužbenci davčne uprave) so pooblaščenice uradne osebe in druge osebe, zaposlene v davčni upravi.

36. člen

(omejitve pravic uslužbencev davčne uprave)

(1) Uslužbenec davčne uprave ne sme opravljati dejavnosti, ki je nezdržljiva z nalogami davčne službe.

(2) Podrobnejše določbe o tem, katerih dejavnosti iz 100. člena Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 56/02, 110/02 – ZDT-B in 2/04 – ZDSS-1) uslužbenci davčne uprave ne smejo opravljati, določi minister, pristojen za finance, na predlog generalnega direktorja.

37. člen

(omejitev uporabe informacij)

(1) Uslužbenec davčne uprave ne sme uporabljati informacij, podatkov ali spoznanj, do katerih ima dostop pri opravljanju službenih nalog, v neslužbene namene, razen v raziskovalne ali izobraževalne namene.

(2) Uslužbenec davčne uprave ne sme uporabljati in dajati informacij, podatkov in spoznanj za doseganje kakršne koli premoženjske ali druge koristi za sebe ali drugo osebo.

(3) Uslužbenec davčne uprave, ki mu preneha delovno razmerje v davčni službi, mora davčno, poslovno in drugo tajnost v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena varovati tudi po prenehanju delovnega razmerja v davčni službi.

38. člen

(kršenje obveznosti iz delovnega razmerja)

Kršitev 36. člena in prvega in drugega odstavka 37. člena tega zakona se šteje za tako kršenje obveznosti iz delovnega razmerja, za katero se lahko redno oziroma izredno odpove pogodba o zaposlitvi in ugotavlja odškodninska odgovornost uslužbenca davčne uprave.

39. člen

(izobraževanje)

(1) Uslužbenci davčne uprave, ki opravljajo naloge pooblaščenih uradnih oseb, morajo stalno izpopolnjevati svoja strokovna znanja, se usposabljanje in udeleževati preverjanj strokovne usposobljenosti, ki jih organizira služba.

(2) Uslužbencem davčne uprave, ki opravljajo naloge pooblaščenih uradnih oseb, ki se po svoji krivdi ne usposablajo in udeležujejo preverjanj strokovne usposobljenosti, ki jih organizira služba, se odpove pogodba o zaposlitvi.

(3) Področje in izvajanje ter pogoje za izobraževanje in usposabljanje uslužbencev davčne uprave, ki opravljajo naloge pooblaščenih uradnih oseb, predpiše minister, pristojen za finance, na predlog generalnega direktorja.

39.a člen

(izpit iz davčnega postopka)

Vsebinsko in način opravljanja strokovnega izpita iz davčnega postopka kot posebnega upravnega postopka ter sestavo in oblikovanje izpitnih komisij, način prijave k izpitu, trajanje in način opravljanja izpita ter izdajanje potrdil predpiše minister, pristojen za finance, na predlog generalnega direktorja. Izpit se opravlja na Generalnem davčnem uradu.

39.b člen

(zbirka dokumentov o kandidatu)

Za vsakega kandidata se vodi zbirka dokumentov, ki vsebuje prijavo k izpitu, potrdilo o izobrazbi kandidata, obvestilo o dnevu opravljanja izpita in zapisnik o poteku izpita.

39.c člen

(evidenca o opravljenih izpitih)

(1) Evidenco o opravljenih izpitih iz davčnega postopka kot posebnega upravnega postopka vodi davčna uprava zaradi

spremljanja stanja na področju opravljanja izpitov in opravljanja drugih nalog iz tega zakona.

(2) Evidenca iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje osebne podatke kandidatov, ki opravljajo izpit iz davčnega postopka kot posebnega upravnega postopka:

- osebno ime;
- datum in kraj rojstva;
- stalno oziroma začasno bivališče;
- stopnjo izobrazbe, za katero je izpit opravljen;
- številko zbirke dokumentov o kandidatu;
- datum izpita;
- vrsta izpita (za davčnega inšpektorja ali izterjevalca);
- podatek o tem, ali izpit opravlja prvič ali ga ponavlja;
- uspeh dosežen na izpitu.

(3) Evidenca iz prejšnjega odstavka se hrani trajno, zbirka dokumentov o kandidatu pa eno leto od dneva opravljanja izpita.

(4) Podatke za evidenco iz drugega odstavka tega člena davčna uprava pridobiva neposredno od kandidata oziroma nastajajo v postopku opravljanja izpita.

VI. DAVČNI REGISTER

40. člen

(davčni register)

(1) Davčni register je register zavezancev za davek (v nadaljnjem besedilu: davčni register).

(2) Davčni register se vzpostavi na podlagi davčne številke zavezanca za davek in podatkov o zavezancu za davek, določenih v 41. do 48. členu tega zakona.

(3) Davčni register je enotna, z drugimi evidencami povezana informatizirana baza podatkov.

(4) V davčnem registru se osebni podatki o osebah, ki se vpisujejo v davčni register zbirajo, hranijo in nadalje obdelujejo za namen pobiranja davkov, določen z zakonom, ki ureja davčni postopek ter za namene opravljanja drugih nalog, določenih s tem zakonom.

41. člen

(vsebina davčnega registra)

(1) Davčni register vsebuje za fizične osebe naslednje podatke:

1. davčno številko;
2. podatek, ali je oseba, ki je vpisana v register, identificirana za DDV;
3. osebne podatke: osebno ime, spol, rojstne podatke in datum smrti, enotno matično številko občana oziroma enotno matično številko tujca;
4. podatke o državljanstvu;
5. podatek o rezidentskem statusu zavezanca;
6. naslov stalnega in začasnega prebivališča, naslov za vročanje (naselje, ulica, hišna številka in pošta);
7. številke transakcijskih računov pri izvajalcih plačilnega prometa;
8. druge podatke o fizični osebi (zaposlena/nezaposlena; delodajalec; podatek o tem, ali je prijavljena na zavodu za zaposlovanje; upokojenec; kmet; študent; dijak);
9. podatke o družini (osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ter davčna številka zakonca oziroma osebe, s katero živi oseba v življenjski skupnosti, ki je po predpisih, ki urejajo zakonska in družinska razmerja, v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo oziroma osebe, s katero živi oseba v registrirani istospolni partnerski skupnosti; osebno ime in naslov stalnega in začasnega prebivališča vzdrževanih družinskih članov ter njihove davčne številke);

10. podatke o osebah, ki so pooblaščen za zastopanje fizične osebe (davčna številka, osebno ime, naslov prebivališča, tip zastopnika, meje pooblastil za zastopanje, datum podelitve pooblastila, datum prenehanja pooblastila, podatki o elektronskem potrdilu);

11. podatke o elektronskem potrdilu, če fizična oseba z njim razpolaga;

12. podatke o kapitalskih naložbah doma in v tujini, in sicer: firmo, sedež, organizacijsko obliko podjetja, višino in datum naložbe;

13. razlog za vpis (stalno prebivališče, začasno prebivališče, doseganje obdavčljivih dohodkov, obdavčljivo premoženje, obdavčljivo nepremično premoženje, opravljanje dejavnosti, drugo).

(2) Davčni register vsebuje za pravne osebe, združenja oseb po tujem pravu, ki so brez pravne osebnosti, neposredne uporabnike državnega in občinskih proračunov, in druge osebe, ki opravljajo dejavnost, naslednje podatke:

1. davčno številko;

2. podatek, ali je oseba, ki je vpisana v register, identificirana za DDV;

3. firmo oziroma ime, sedež in naslov (občina, naselje, ulica, hišna številka, dodatek k hišni številki, poštna številka, vse potrebne številke službenih in domačih telefonov in telefaks, naslov službene elektronske pošte);

4. podatke o ustanovitvi (datum začetka oziroma prenehanja, organ registracije, registrska številka);

5. pravnoorganizacijsko obliko oziroma vrsto dejavnosti, dodatno organizacijsko obliko;

6. višino osnovnega kapitala;

7. davčno obdobje;

8. podatek o rezidentskem statusu zavezanca;

9. podatke o številu in lokaciji poslovnih in drugih prostorov, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti in pridobivanje dohodkov;

10. podatke o poslovnih enotah doma in v tujini;

11. podatke o ustanoviteljih, družbenikih oziroma članih (davčna številka, ime in priimek oziroma firma, naslov prebivališča oziroma sedeža, država prebivališča oziroma sedeža, vrsta in obseg odgovornosti, datum vstopa in datum izstopa, višina vložka);

12. podatke o kapitalskih naložbah doma in v tujini, in sicer: firma, sedež, organizacijska oblika podjetja v tujini, višina in datum naložbe;

13. podatke o osebah, ki so pooblaščen za zastopanje pravne osebe in druge osebe, ki opravlja dejavnost (davčna številka, osebno ime, naslov prebivališča, tip zastopnika, meje pooblastil za zastopanje, datum podelitve pooblastila, datum prenehanja pooblastila, podatki o elektronskem potrdilu);

14. identifikacijsko številko, ki jo določi upravljavec poslovnega registra;

15. šifre dejavnosti po standardni klasifikaciji dejavnosti (šifra razreda in podrazreda);

16. številke transakcijskih računov pri izvajalcih plačilnega pomena in številke deviznih računov v Republiki Sloveniji in zunaj nje;

17. davčne številke in številke transakcijskih računov pri izvajalcih plačilnega prometa in številke deviznih računov v Republiki Sloveniji in zunaj nje tudi za povezane osebe, določene z zakonom o obdavčenju;

18. davčno številko, firmo oziroma osebno ime, sedež in naslov osebe, ki vodi poslovne knjige, če se poslovne knjige ne vodijo pri zavezancu za davek;

19. podatke o postopku prisilne poravnave, likvidacije oziroma stečaja ter druge vrste prenehanja (datum pravnomočnega sklepa o začetku postopka, datum pravnomočnega sklepa o dokončanju postopka in način dokončanja postopka);

20. podatke o statusnih spremembah.

(3) Če je oseba iz prvega in drugega odstavka tudi delodajalec, se v davčni register vpiše tudi število zaposlenih, davčne številke zaposlenih in datum izplačila dohodkov iz zaposlitve.

42. člen

(obveznost vpisa v davčni register)

V davčni register se vpiše:

1. subjekt vpisa v sodni register;

2. fizična oseba s stalnim prebivališčem v Sloveniji;

3. fizična oseba z začasnim prebivališčem v Sloveniji;

4. samostojni podjetnik posameznik;

5. pravna in fizična oseba, ki opravlja dejavnost in je vpisana v drug register oziroma drugo predpisano evidenco na območju Slovenije in ni oseba iz 1. ali 4. točke tega člena;

6. pravna in fizična oseba, ki nima sedeža ali druge registrirane oblike v Sloveniji in opravlja aktivnost na območju Slovenije;

7. oseba, ki ni zajeta v prejšnjih točkah;

8. združenje oseb po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti;

9. neposredni uporabnik državnega ali občinskega proračuna.

43. člen

(vpis fizične osebe v davčni register)

(1) Fizična oseba s stalnim oziroma začasnim prebivališčem v Republiki Sloveniji se vpiše v davčni register po uradni dolžnosti. Vpis izvede davčni urad na podlagi podatkov iz centralnega registra prebivalstva.

(2) Če centralni register prebivalstva ne vsebuje vseh podatkov, potrebnih za vpis v davčni register, davčni organ opozori fizično osebo, naj predloži manjkajoče podatke za vpis v davčni register.

(3) Fizična oseba, ki v Republiki Sloveniji nima niti začasnega prebivališča, pa dosega na njenem območju obdavčljive dohodke ali je lastnik obdavčljivega premoženja oziroma nepremičnega premoženja, mora davčnemu uradu predložiti prijavo za vpis v davčni register.

(4) Fizična oseba, ki ima v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, pravico do ugodnosti za vzdrževane družinske člane, mora davčnemu uradu predložiti prijavo za vpis vzdrževanih družinskih članov v davčni register.

44. člen

(vpis fizične osebe, ki opravlja dejavnost)

(1) Samostojni podjetnik posameznik, ki je subjekt vpisa v Poslovni register Slovenije ali druga fizična oseba, ki opravlja dejavnost in je vpisana v Poslovni register Slovenije, se vpiše v davčni register po uradni dolžnosti. Vpis izvede davčni urad na podlagi podatkov iz Poslovnega registra Slovenije.

(2) Druga fizična oseba, ki opravlja dejavnost in ni vpisana v Poslovni register Slovenije, predloži davčnemu uradu prijavo za vpis podatkov o opravljanju dejavnosti v osmih dneh po začetku opravljanja dejavnosti.

(3) Ne glede na prvi odstavek mora samostojni podjetnik posameznik in druga fizična oseba, ki opravlja dejavnosti in je vpisana v Poslovni register Slovenije, v osmih dneh po vpisu v Poslovni register Slovenije, sporočiti davčnemu uradu, upoštevaje svojo organiziranost, podatke o:

1. številu in lokaciji poslovnih prostorov, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti in pridobivanje prihodkov,

2. poslovnih enotah v tujini,

3. kapitalskih naložbah doma in v tujini,

4. številkah računov v tujini,

5. povezanih osebah,
6. osebi, ki vodi poslovne knjige.

(4) Fizična oseba, ki opravlja dejavnost, za katero ne obstaja registrski organ oziroma druga predpisana evidenca, predloži davčnemu uradu prijavo za vpis v davčni register v osmih dneh po začetku opravljanja dejavnosti.

45. člen

(vpis pravnih oseb, združenj oseb po tujem pravu, ki so brez pravne osebnosti, in drugih oseb v davčni register)

(1) Pravna oseba, združenje oseb po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, in druga oseba, ki je subjekt vpisa v sodni register, Poslovni register Slovenije ali kakšen drug register oziroma evidenco, se vpišejo v davčni register po uradni dolžnosti. Vpis izvede davčni urad na podlagi podatkov iz sodnega registra, Poslovnega registra Slovenije ali drugega registra oziroma evidence.

(2) Oseba, ki nima sedeža ali druge oblike registracije v Republiki Sloveniji, predloži davčnemu uradu prijavo za vpis v davčni register pred začetkom opravljanja dejavnosti na območju Republike Slovenije.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora pravna oseba, združenje oseb po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, in druga oseba, ki je subjekt vpisa v sodni register, Poslovni register Slovenije ali kakšen drug register oziroma evidenco, v osmih dneh po vpisu v sodni register, Poslovni register Slovenije ali drug register oziroma evidenco, sporočiti davčnemu uradu, upošteva svoje organiziranost, podatke o:

1. številu in lokaciji poslovnih prostorov, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti in pridobivanje prihodkov,
2. poslovnih enotah v tujini,
3. kapitalskih naložbah doma in v tujini,
4. številkah računov v tujini,
5. povezanih osebah,
6. osebi, ki vodi poslovne knjige.

45.a člen

(določitev krajevne pristojnosti davčnih uradov)

Ne glede na to, kateri davčni urad je izvedel vpis v davčni register po uradni dolžnosti oziroma kje je posamezna oseba oddala prijavo za vpis v davčni register, se za določanje krajevne pristojnosti davčnih uradov šteje:

1. da je fizična oseba s stalnim oziroma začasnim prebivališčem v Republiki Sloveniji vpisana v davčni register pri davčnem uradu, na območju katerega ima stalno oziroma začasno prebivališče;

2. da je fizična oseba, ki v Republiki Sloveniji nima niti začasnega prebivališča, a dosega na njenem območju obdavčljive dohodke, vpisana v davčni register pri davčnem uradu, na območju katerega ima sedež prvi izplačevalec dohodkov oziroma kadar izplačevalec dohodkov nima sedeža v Republiki Sloveniji, pri davčnem uradu, na območju katerega je dosegla prvi obdavčljivi dohodek;

3. da je fizična oseba, ki v Republiki Sloveniji nima niti začasnega prebivališča, je pa lastnik obdavčljivega premičnega oziroma nepremičnega premoženja, vpisana v davčni register pri davčnem uradu, na območju katerega je pretežno to premično premoženje, oziroma na območju katerega nepremičnina leži;

4. da je vzdrževani družinski član vpisan v davčni register pri davčnem uradu, pri katerem je vpisana fizična oseba, ki mora predložiti prijavo za vpis vzdrževanega družinskega člana v davčni register;

5. da je samostojni podjetnik posameznik in druga fizična oseba, ki opravlja dejavnost, vpisana v davčni register pri davčnem uradu, na območju katerega ima sedež;

6. da je fizična oseba, ki opravlja dejavnost, za katero ne obstaja registrski organ oziroma druga predpisana evidenca, vpisana v davčni register pri davčnem uradu, na območju katerega ima stalno oziroma začasno prebivališče;

7. da je pravna oseba, združenje oseb po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, in druga oseba, ki je subjekt vpisa v sodni register ali kakšen drug register oziroma evidenco, vpisana v davčni register pri davčnem uradu, na območju katerega ima sedež;

8. da je oseba, ki nima sedeža ali druge oblike registracije v Republiki Sloveniji, vpisana v davčni register pri davčnem uradu, na območju katerega bo opravljala dejavnost.

46. člen

(vpis v davčni register po uradni dolžnosti)

(1) Oseba, za katero je s tem zakonom določeno, da predloži davčni upravi prijavo za vpis v davčni register, pa tega ni storila, se vpiše v davčni register po uradni dolžnosti in se jo o tem obvesti.

(2) Davčni urad izda subjektu vpisa v davčni register v osmih dneh po vpisu v davčni register potrdilo o vpisu ter mu dodeli davčno številko, ki se jo navede na potrdilu.

47. člen

(vpis sprememb v davčni register)

(1) Oseba, ki je vpisana v davčni register, mora v 15 dneh po nastanku spremembe obvestiti pristojni davčni urad o vseh spremembah podatkov, ki jih vsebuje prijava za vpis v davčni register in jih davčni organ ne pridobi po uradni dolžnosti na podlagi podatkov iz drugih registrov in evidenc.

(2) Za osebo iz prejšnjega odstavka, ki tega ne stori, vpiše davčni urad spremembe podatkov v davčni register po uradni dolžnosti na podlagi pridobljenih podatkov.

48. člen

(izbris iz davčnega registra)

(1) Davčni urad izbriše subjekt vpisa iz davčnega registra, ko oseba umre oziroma preneha obstajati in če je prenehala njena davčna obveznost.

(2) O izbrisu iz davčnega registra davčni urad pisno obvesti morebitne pravne naslednike.

49. člen

(prevzem podatkov)

(1) Davčna uprava prevzema od upravljalcev uradnih registrov, upravljalcev evidenc in od upravljalcev zbirk podatkov (razvidov, imenikov, seznamov, ipd.) podatke, potrebne za opravljanje nalog s svojega delovnega področja.

(2) Upravljalci iz prejšnjega odstavka morajo sproti oziroma najpozneje do zadnjega dne v mesecu za pretekli mesec davčni upravi poslati podatke o spremembah v podatkih, ki jih vodijo.

(3) Prevzemanje podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena se davčni upravi ne zaračuna.

50. člen

(pooblastilo za podzakonski akt)

Natančnejše predpise o vodenju in vzdrževanju davčnega registra, o vsebini in obliki prijave za vpis v davčni register ter listinah, na katerih temeljijo podatki, ki se vpisujejo v davčni register, o prijavi sprememb, o načinu dajanja podatkov in o prevzemu podatkov predpiše minister, pristojen za finance, na predlog generalnega direktorja.

VII. KAZENSKES DOLOČBE

51. člen

(davčni prekrški posameznikov)

Z globo od 210 do 1200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, če:

1. ne predloži ali ne predloži v roku, določenem s tem zakonom, davčnemu uradu prijave za vpis v davčni register (drugi, tretji in četrti odstavek 43. člena);

2. ne obvesti davčnega urada o spremembah podatkov, ki jih vsebuje prijava za vpis v davčni register, v roku, določenem s tem zakonom (47. člen).

52. člen

(davčni prekrški v zvezi z opravljanjem dejavnosti)

(1) Z globo od 1.600 do 25.100 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik in druga fizična oseba, ki opravlja dejavnost, če:

1. ne predloži ali ne predloži v roku, določenem s tem zakonom, davčnemu organu prijave za vpis v davčni register (drugi in četrti odstavek 44. člena in drugi odstavek 45. člena);

2. ne predloži ali ne predloži v roku, določenem s tem zakonom, davčnemu organu podatkov iz tretjega odstavka 44. člena in tretjega odstavka 45. člena;

3. ne obvesti davčnega urada o spremembah podatkov, ki jih vsebuje prijava za vpis v davčni register, v roku, določenem s tem zakonom (47. člen).

(2) Z globo od 420 do 4.100 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

Zakon o davčni službi – ZDS-1 (Uradni list RS, št. 57/04) vsebuje naslednjo prehodno in končne določbe:

VIII. PREHODNA DOLOČBA

53. člen

(prijava vzdrževanih družinskih članov)

Ne glede na četrti odstavek 43. člena tega zakona, predložijo fizične osebe prijavo za vpis v davčni register za vzdrževane družinske člane iz 7. točke prvega odstavka 41. člena tega zakona hkrati s predložitvijo napovedi za odmero dohodnine za leto 2004. Na podlagi prijave se vzdrževani družinski člani iz 7. točke prvega odstavka 41. člena tega zakona vpišejo v davčni register po uradni dolžnosti.

53.a člen – upoštevan ZDS-1B

(prehodna ureditev glede pogojev za inšpektorje)

(1) Ne glede na pogoje iz 20. člena tega zakona lahko delo inšpektorja opravlja tudi delavec, ki nima zahtevane strokovne izobrazbe, pa opravlja dela in naloge inšpektorja, vendar le, če do 31. decembra 2006 predloži dokazilo o začetku izobraževanja za pridobitev univerzitetne ali visoke strokovne izobrazbe in do 31. decembra 2013 dokazilo o uspešnem zaključku izobraževanja.

(2) Inšpektor, ki ne predloži dokazila o začetku izobraževanja oziroma dokazila o uspešnem zaključku izobraževanja v rokih, določenih v prejšnjem odstavku, se razreši naziva inšpektor in opravljanja nalog, ki so vezana na delovno mesto inšpektorja, ter se razporedi na delovno mesto, ki ustreza njegovim strokovnim izobrazbi in delovnim izkušnjam, zahtevanim za zasedbo delovnega mesta.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko delo inšpektorja opravlja tudi delavec, ki na dan 1. januarja 2005 ni

imel zahtevane strokovne izobrazbe, pa na dan uveljavitve tega zakona opravlja dela in naloge inšpektorja več kot deset let.

IX. KONČNE DOLOČBE

54. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o davčni službi (Uradni list RS, št. 18/96, 36/96, 87/97, 48/98, 26/99, 54/99 – ZPPod, 85/00, 79/01 in 52/02 – ZDU-1), uporablja pa se do 31. decembra 2004.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati 62. člen Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 54/04).

55. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2005.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčni službi – ZDS-1A (Uradni list RS, št. 139/04) vsebuje naslednjo končno določbo:

6. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2005.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčni službi – ZDS-1B (Uradni list RS, št. 114/06) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

30. člen

V Zakonu o deviznem poslovanju (Uradni list RS, št. 23/99, 35/01 – ZOU, 52/02 – ZDU-1 in 76/03) se v 56., 61. in 73. členu besedilo »Devizni inšpektorat Republike Slovenije« nadomesti z besedilom »Davčna uprava Republike Slovenije«.

V podglavju 8.4 se naslov spremeni tako, da se glasi: »8.4. Nadzor davčnih organov«.

V prvem odstavku 62. člena se beseda »deviznemu« nadomesti z besedo »davčnemu«.

31. člen

Vsi neposredni uporabniki državnega in občinskih proračunov, ki do 1. januarja 2007 še ne bodo vpisani v davčni register, se na ta dan vpišejo v davčni register po uradni dolžnosti.

32. člen

Z dnem začetka veljavnosti tega zakona preneha veljati Pravilnik o načinu izvajanja pooblastil davčnih inšpektorjev (Uradni list RS, št. 38/06).

33. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, razen 5. člena, prvega odstavka 27. člena in 28. člena tega zakona, ki začnejo veljati 1. januarja 2007.

MINISTRSTVA

6. Višina predpisane obrestne mere zamudnih obresti

Na podlagi četrtega odstavka 2. člena Zakona o predpisani obrestni meri zamudnih obresti (Uradni list RS, št. 56/03 in 105/06) objavlja minister za finance

VIŠINO

predpisane obrestne mere zamudnih obresti

Višina predpisane obrestne mere zamudnih obresti je v 2. členu Zakona o predpisani obrestni meri zamudnih obresti določena kot vodilna obrestna mera Evropske centralne banke, povečana za 8 odstotnih točk.

Predpisana obrestna mera zamudnih obresti velja za šestmesečno obdobje, ki se začne dne 1. januarja 2007, in znaša 11,5 odstotkov.

Št. 4036-5/2006/5
Ljubljana, dne 3. januarja 2007
EVA 2006-1611-0154

dr. Andrej Bajuk l.r.
Minister
za finance

USTAVNO SODIŠČE

7. Odločba o delni ugotovitvi neustavnosti Zakona o sodniški službi, Zakona o državnem tožilstvu, Zakona o državnem pravobranilstvu, Zakona o sistemu plač v javnem sektorju in Odloka o plačah funkcionarjev

Številka: U-I-60/06-200
U-I-214/06-22
U-I-228/06-16
Datum: 7. 12. 2006

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus pobud in v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobude Aleša Zalarja in drugih sodnikov, Slovenskega sodniškega društva, Ljubljana, ki ga zastopa predsednica Janja Roblek, Hinka Jenulla in drugih državnih tožilcev ter Branke Cizel - Varšek in drugih državnih pravobranilcev, po opravljeni javni obravnavi 13. aprila 2006 na seji 7. decembra 2006

o d l o č i l o:

1. V neskladju z Ustavo so:

– drugi in četrti odstavek 44. člena, prvi in drugi odstavek 45. člena, prvi odstavek 49. člena, prvi odstavek 49.b člena, prvi odstavek 49.c člena, 50. in 50.a člen in drugi odstavek 51. člena Zakona o sodniški službi (Uradni list RS, št. 19/94, 8/96, 24/98, 48/01, 67/02, 71/04, 23/05 – ur. p. b., 17/06 in 41/06 – ur. p. b. – v nadaljevanju ZSS);

– prvi odstavek 36. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodniški službi (Uradni list RS, št. 17/06 – v nadaljevanju ZSS-F) in prva alineja 38. člena ZSS-F, kolikor se

nanaša na sodnike, ki so bili v sodniško funkcijo izvoljeni pred začetkom uporabe nove plačne ureditve;

– prvi in drugi odstavek 28. člena ter prvi odstavek 30. člena Zakona o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 63/94, 59/99, 110/02, 14/03 – ur. p. b., 17/06, 20/06, 50/06 – ur. p. b. – v nadaljevanju ZDT) v zvezi z drugim odstavkom 44. člena, s prvim odstavkom 49. člena, prvim odstavkom 49.b člena, prvim odstavkom 49.c člena, prvim odstavkom 49.č člena, z drugim in s tretjim odstavkom 50. člena ter z drugim odstavkom 50.a člena ZSS in četrti odstavek 30. člena ZDT;

– prvi in drugi odstavek 25. člena, uvodna določba 26. člena ter prva alineja 26. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 17/06 – v nadaljevanju ZDT-C), kolikor se nanaša na državne tožilce, ki so bili na funkcijo imenovani pred začetkom uporabe nove plačne ureditve;

– prva alineja 35. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem pravobranilstvu (Uradni list RS, št. 17/06 – v nadaljevanju ZDPra-A), kolikor se nanaša na državne pravobranilce, ki so bili na funkcijo imenovani pred začetkom uporabe nove plačne ureditve;

– drugi odstavek 10. člena in šesti odstavek 49.a člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 56/02, 72/03, 115/03 – ur. p. b., 126/03, 20/04 – ur. p. b., 70/04, 24/05 – ur. p. b., 53/05, 70/05 – ur. p. b., 14/06, 32/06 – ur. p. b., 68/06 in 110/06 – ur. p. b. – v nadaljevanju ZSPJS), kolikor se nanašata na sodnike;

– 9. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 14/06 – v nadaljevanju ZSPJS-E), kolikor se nanaša na sodnike, državne tožilce in državne pravobranilce, ki so bili v funkcijo izvoljeni oziroma imenovani pred začetkom uporabe nove plačne ureditve, in prvi odstavek 10. člena ZSPJS-E, kolikor se nanaša na sodnike in državne tožilce;

– Odlok o plačah funkcionarjev (Uradni list RS, št. 14/06 – v nadaljevanju OdPF) v celoti, kolikor se nanaša na sodnike, peti odstavek 9. člena OdPF, kolikor se nanaša na funkcijo namestnika generalnega državnega pravobranilca, in sedmi odstavek 9. člena OdPF, kolikor se nanaša na državne tožilce.

2. Državni zbor je dolžan neskladnosti z Ustavo, ugotovljene v prejšnji točki, odpraviti v roku enega leta po objavi te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. Do odprave neustavnosti, ugotovljenih s to odločbo, se plače funkcionarjev, razen plač funkcionarjev v lokalnih skupnostih, še naprej obračunavajo in izplačujejo po predpisih, na podlagi katerih so se obračunavale in izplačevale do 1. 3. 2006, in na podlagi individualnih odločb, izdanih na podlagi teh predpisov.

4. Niso v neskladju z Ustavo:

– prvi in drugi odstavek 28. člena in prvi odstavek 30. člena ZDT v zvezi s prvim in z drugim odstavkom 45. člena ZSS; – drugi odstavek 10. člena in šesti odstavek 49.a člena ZSPJS, kolikor se nanašata na državne tožilce;

– prvi odstavek 44. člena Zakona o državnem pravobranilstvu (Uradni list RS, št. 20/97, 17/06 in 41/06 – ur. p. b. – v nadaljevanju ZDPra);

– 7. člen OdPF, kolikor se nanaša na državne tožilce in državne pravobranilce, in 1. člen ter peti odstavek 9. člena OdPF, kolikor se nanašata na državne tožilce.

5. Zavrnejo se:

– pobude sodnikov za začetek postopka za oceno ustavnosti tretjega in četrtega odstavka 24. člena, drugega odstavka 34.b člena, prvega in tretjega odstavka 44. člena, drugega in tretjega odstavka 46. člena, 48. člena, 49.a člena in 53. člena ZSS ter prvega odstavka 7. člena, 9. člena, petega odstavka 22. člena, prvega in tretjega odstavka 23. člena, 48. člena, prvega do petega odstavka in sedmega odstavka 49.a člena, 49.b člena in desetega odstavka 52. člena ZSPJS;

– pobudi državnih tožilcev za začetek postopka za oceno ustavnosti prvega in drugega odstavka 28. člena, prvega odstavka 30. člena ZDT v zvezi s četrtrim odstavkom 44. člena ZSS, drugega in tretjega odstavka 30. člena ZDT, prvega odstavka 49. člena in prvega odstavka 49.c člena ZSPJS, 12. in 13. člena ZSPJS-E, 2. in 3. člena ter osmega odstavka 9. člena OdPF;

– pobuda Branke Cizel - Varšek za začetek postopka za oceno ustavnosti petega odstavka 42. člena ZDPra in 2. člena OdPF.

6. Zavržejo se:

– pobude sodnikov za začetek postopka za oceno ustavnosti 26. člena ZSS in drugega odstavka 10. člena ZSPJS-E; – pobudi državnih tožilcev za začetek postopka za oceno ustavnosti drugega odstavka 51. člena ZSS in drugega odstavka 10. člena ZSPJS-E;

– pobuda Branke Cizel - Varšek za začetek postopka za oceno ustavnosti tretjega in četrtega odstavka 9. člena OdPF.

Obrazložitev

A.

Navedbe pobudnikov

Navedbe sodnikov

1. Pobudnik Aleš Zalar izpodbija drugi, tretji in četrti odstavek 44. člena, prvi in drugi odstavek 45. člena, 48. člen, prvi odstavek 49. člena,¹ prvi odstavek 49.b člena, prvi odstavek

49.c člena,² 50. člen, 50.a člen in drugi odstavek 51. člena³ ZSS, prvo alinejo 38. člena ZSS-F, drugi odstavek 10. člena, peti odstavek 22. člena, 48. člen in šesti odstavek 49.a člena ZSPJS, 9. člen in drugi odstavek 10. člena ZSPJS-E, 1., 2., 3. (A3) in 6. člen ter četrti, sedmi in osmi odstavek 9. člena OdPF. Pobudnik zatrjuje neskladje izpodbijanih določb z 2. členom, z drugim odstavkom 3. člena, z drugim odstavkom 14. člena, z 22. členom, s prvim odstavkom 23. člena, s 50., 87. in 125. členom ter s tretjim odstavkom 153. člena Ustave. V pobudi se sklicuje na številne mednarodne akte in ustavnosodno presojo nekaterih drugih držav. Kot dopolnitev pobude je Ustavnemu sodišču predložil tudi ekspertno mnenje častnega predsednika Mednarodnega sodniškega združenja glede razlage in uveljavitve mednarodnih standardov na področju ekonomske neodvisnosti sodnikov in dopis direktorja za pravno sodelovanje pri Svetu Evrope.

2. Ustavno sodišče je prejelo še 136 pobud za presojo ustavnosti nove ureditve sodniških plač. Večina pobud je enaki pobudi Aleša Zalarja. Nekateri pobudniki izpodbijajo tudi druge določbe izpodbijanih predpisov oziroma navajajo dodatne argumente za utemeljitev pobud. Dodatno izpodbijajo tretji in četrti odstavek 24. člena, 26. člen, drugi odstavek 34.b člena, prvi odstavek 44. člena, drugi in tretji odstavek 46. člena, 49.a in 53. člen ZSS, prvi odstavek 36. člena ZSS-F,⁴ prvi odstavek 7. člena, 9. člen, prvi in tretji odstavek 23. člena, 49.a člen v celoti, 49.b člen in deseti odstavek 52. člena ZSPJS, prvi odstavek 10. člena ZSPJS-E in 7. člen OdPF. Zatrjujejo neskladje izpodbijanih določb s členi 22, 49, 129, 133 in 155 Ustave.

3. Pobudniki menijo, da bi morale biti plače sodnikov določene z zakonom in ne z odlokom kot podzakonskim aktom. Poudarjajo, da je razlika med določitvijo plač z zakonom oziroma z odlokom pomembna zaradi povsem različnih postopkov sprejemanja obeh predpisov. Urejanje plač z OdPF naj bi bilo tudi v neskladju s Poslovnikom Državnega zbora (Uradni list RS, št. 35/02 in nasl. – v nadaljevanju PoDZ-1). Poleg tega naj bi pomenilo nižjo raven procesne zaščite določanja pravice sodnikov do plače, kot je bila zagotovljena sodnikom na podlagi prej veljavnih predpisov. V neskladju z Ustavo naj bi bile tudi zakonske določbe, ki odkazujejo na ureditev sodniških plač s kolektivno pogodbo za javni sektor oziroma prepuščajo ureditev teh vprašanj Vladi z uredbo.

4. Nekateri pobudniki nasprotujejo tudi uvrstitvi sodniških funkcij v plačne razrede. Navajajo, da so sodniki uvrščeni v nižje plačne razrede kot primerljivi funkcionarji izvršilne in zakonodajne oblasti. Očitno nesorazmerje naj bi bilo podano tudi med plačnimi razredi funkcionarjev znotraj sodne veje oblasti. Eden izmed pobudnikov navaja, da je v neskladju z Ustavo tudi, da v zakonu niso oblikovani kriteriji za uvrstitev funkcionarjev v plačne razrede. Poleg tega opozarja na razliko med osnovno plačo sodnikov in javnih uslužbencev, pri katerih se osnovne plače določajo tudi na podlagi uvrstitve delovnih mest in nazivov v tarifne razrede, katerih višina je premo sorazmerna višini pridobljene izobrazbe. Ta element naj bi ostal pri sodnikih povsem prezrt, čeprav se za izvolitev v sodniško funkcijo zahtevajo formalni pogoji v zvezi z izobrazbo, ki pri nekaterih drugih funkcionarjih (npr. poslancih) nimajo nobenega pomena. Zato naj bi bili sodniki v primerjavi z javnimi uslužbenci neupravičeno prikrajšani oziroma neupravičeno izenačeni z navedenimi funkcionarji.

² Pobudnik sicer navaja, da izpodbija 49. c člen ZSS v celoti, iz vsebine pobude pa izhaja, da nasprotuje tej določbi le v delu, v katerem odkazuje na ureditev dodatkov k sodniški plači s kolektivno pogodbo za javni sektor.

³ Pobudnik sicer navaja, da izpodbija 51. člen ZSS v celoti, iz vsebine pobude pa izhaja, da nasprotuje le drugemu odstavku tega člena, ki prepušča določitev pogojev, meril in obsega plačila za dodatno delovno uspešnost Vladi.

⁴ Pobudniki sicer navajata, da izpodbijata ta člen v celoti, iz vsebine pobude pa izhaja, da izpodbijata le prvi odstavek tega člena.

¹ Pobudnik sicer navaja, da izpodbija 49. člen ZSS v celoti, iz vsebine pobude pa izhaja, da nasprotuje tej določbi le v delu, v katerem odkazuje na ureditev dodatkov k sodniški plači s kolektivno pogodbo za javni sektor, kar je vsebina prvega odstavka tega člena.

5. Po mnenju pobudnikov je neustavna zakonska določba o znižanju sodniških plač (četrti odstavek 44. člena ZSS). V zvezi s tem opozarjajo, da se prepoved znižanja plač po novem nanaša le na osnovno plačo, da je znižanje plač dopustno v več primerih kot prej in da ga je mogoče določiti s podzakonskim aktom.

6. Pobudniki nadalje navajajo, da se bodo ob uveljavitvi novega plačnega sistema plače sodnikom tudi dejansko znižale. Zatrjujejo, da se bo vsem sodnikom znižal dodatek na minulo delo, kar naj bi bilo v neskladju s členi 2, 125 in 155 Ustave. Opozarjajo na to, da naj bi višina dodatka za javne uslužbenke ostala nespremenjena, in na to, da Zakon o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 42/02 – ZDR) v prehodni določbi 238. člena že zaposlenim delavcem zagotavlja doseženo raven dodatka za delovno dobo ne glede na njegovo morebitno znižanje v kolektivni pogodbi. Znižanje dodatka za delovno dobo naj bi bilo tudi diskriminacijsko, saj naj bi bolj prizadelo starejše sodnike in še posebej sodnice. Poleg tega naj bi se z znižanjem tega dodatka in posledično z nižjim plačilom prispevkov za socialno varnost znižal tudi obseg pravice sodnikov do socialne varnosti (50. člen Ustave). OdPF naj bi bil po mnenju pobudnikov v neskladju z Ustavo (tudi) zato, ker dopušča znižanje sodniških plač na podlagi prevedbe, s tem ko določa, da se prevedeni nominalni znesek osnovne plače sodnika po starih predpisih uvrsti v najbližji (lahko tudi nižji) plačni razred po ZSPJS.

7. Po mnenju pobudnikov je v neskladju z Ustavo nagrajevanje sodnikov po delovni uspešnosti. Opozarjajo zlasti na to, da je lahko takšno nagrajevanje sodnikov tvegano z vidika zaupanja javnosti v videz neodvisnosti in nepristranskosti sodnikov, vodi pa lahko tudi do slabše kvalitete dela sodnikov. Nagrajevanju sodnikov naj bi bili namenjeni drugi ukrepi (sistem napredovanja). Izpodbijana ureditev po njihovem mnenju nesorazmerno posega v uveljavljeni način in postopek ocenjevanja sodnikov, vzpostavlja vzporedni sistem ocenjevanja uspešnosti sodnikov in uvaja odločanje posameznika (predsednika sodišča) namesto kolektivnega organa (personalnega sveta).

8. Pobudniki očitajo izpodbijani ureditvi tudi, da različno ureja enake pravne položaje, ne da bi zato obstajali utemeljeni razlogi. Nedovoljeno merilo razlikovanja naj bi bil datum izvolitve oziroma imenovanja v sodniško funkcijo oziroma na položaj svetnika. Sodniki, ki bodo prvič izvoljeni v sodniško funkcijo oziroma imenovani na položaj svetnika po dnevu uveljavitve novega plačnega sistema, naj bi bili namreč takoj uvrščeni v višje plačne razrede, ki naj bi jih drugi sodniki dosegli postopoma.

9. Določbe, ki izključujejo možnost napredovanja vrhovnih sodnikov v plačnih razredih, naj bi posegale v njihove pridobljene pravice. Tudi nekateri višji sodniki zatrjujejo, da se jim je v zvezi z napredovanjem poslabšal pravni položaj. V neskladju z Ustavo naj bi bilo tudi to, da ZSPJS in OdPF ne določata, da morajo biti ob prevedbi upoštevane pridobljene uvrstitve v plačilne razrede po starih predpisih v smislu upoštevanja števila doseženih napredovanj pred uveljavitvijo nove plačne ureditve, prav tako pa tudi to, da naj se sodnikom ob prevedbi ne bi varovalo približno dosežene ravni znotraj sistema plačilnih razredov sodnikov na istem sodniškem mestu. V neskladju z načelom enakosti naj bi bilo, da so položajni dodatki vodij sodnih oddelkov določeni v odstotkih, pri predsednikih sodišč pa je odmena za vodstveno funkcijo izražena v plačnem razredu. Po mnenju nekaterih pobudnikov dodatek za nezdružljivost ne bi smel biti vključen v osnovno plačo. Člen 10 ZSPJS-E naj bi bil v neskladju z Ustavo zato, ker določa takojšnje uveljavitev znižanja plač in zgolj postopno povišanje. Določba četrtega odstavka 24. člena ZSS naj bi bila v neskladju z Ustavo zato, ker se nanaša le na napredovanje sodnika v višji plačilni (po novem plačni) razred, ne pa tudi na napredovanje sodnika v višji plačilni (po novem plačni) razred v času, ko je v postopku izdelave ocene sodniške službe.

Navedbe državnih tožilcev

10. Pobudnik Hinko Jenull izpodbija prvi in drugi odstavek 28. člena ZDT in 30. člen ZDT v zvezi z drugim in s četrtem odstavkom 44. člena, s prvim in z drugim odstavkom 45. člena

ZSS.⁵ Izpodbija tudi prvi in drugi odstavek 30. člena ZDT v zvezi s prvim odstavkom 49. člena,⁶ s prvim odstavkom 49.b člena, prvim odstavkom 49.c člena, prvim odstavkom 49.č člena, z drugim in s tretjim odstavkom 50. člena, z drugim odstavkom 50.a člena in z drugim odstavkom 51. člena ZSS. Posebej izpodbija še tretji in četrti odstavek 30. člena ZDT, prvi in drugi odstavek 25. člena ZDT-C⁷ ter uvodni del in prvo alinejo 26. člena tega zakona.⁸ V delih, v katerih se nanašajo na državne tožilce, izpodbija tudi drugi odstavek 10. člena, šesti odstavek 49.a člena in prvi odstavek 49.c člena ZSPJS, 9. člen in 10. člen ZSPJS-E, 1. člen, 2. člen, 3. člen (A4), 7. člen ter peti, sedmi in osmi odstavek 9. člena OdPF. Z vlogo z dne 20. 3. 2006 je pobudo razširil še na prvi odstavek 49. člena ZSPJS ter na 12. in 13. člen ZSPJS-E. Izpodbijanim določbam očita neskladje z 2. členom, z drugim odstavkom 14. člena, s 50., 87., 135. in 136. členom, s tretjim odstavkom 153. člena in s 155. členom Ustave.

11. Vsebinsko podobno pobudo je vložila tudi skupina državnih tožilcev.

12. Pobudniki nasprotujejo ureditvi plač državnih tožilcev z akti, nižjimi od zakona. Menijo, da OdPF samostojno in na novo določa višino osnovnih plač tožilcev, kar naj bi veljalo tako za osnovno kot tudi za prevedbene uvrstitve. V zvezi s tem opozarjajo, da niso kriteriji za uvrstitev funkcij v plačne razrede določeni niti z zakonom niti z OdPF. Določitev plač državnih tožilcev z OdPF naj ne bi ustrezala določbam 2. člena in tretjega odstavka 153. člena Ustave. Kršena naj bi bila pravila o tem, kaj lahko ureja akt, ki je v hierarhiji pravnih predpisov nižji od zakona, ter o tem, kaj mora biti v zakonu opredeljeno in določeno (normativni okvir), da lahko podzakonski predpis na tej podlagi nadalje razčleni in implementira zakonsko določbo (zakonsko pooblastilo). Sklicujejo se tudi na določbo 87. člena Ustave, iz katere naj bi izhajala obveznost o zakonskem urejanju razmerij med posamezniki in državo. Opozarjajo tudi na določbi 135. in 136. člena Ustave, iz katerih naj bi izhajalo, da se položaj državnih tožilcev glede zahteve po zagotavljanju neodvisnosti približuje sodniškemu. Iz drugega odstavka 135. člena naj bi izhajalo, da mora tudi plače državnih tožilcev urejati zakon. Iz prvega odstavka 135. člena Ustave, v skladu s katerim državni tožilec vlaga in zastopa kazenske obtožbe, naj bi izhajalo, da gre za funkcionarja, ki je nepogrešljiv atribut pravne države. V zvezi s tem navajajo, da je glede na ustavnosodno presojo tožilstvo opredeljeno kot samostojen organ, umeščen v področje pravosodja, kar terjaja najvišjo stopnjo poklicne avtonomije. Urejanje plač z OdPF naj bi bilo tudi v neskladju s PoDZ-1. Zatrjujejo tudi, da je plača državnega tožilca po prejšnji ureditvi uživala bistveno višje procesno varstvo v postopku njenega določanja in spreminjanja. V neskladju z določbami 2., 87. in 153. člena Ustave naj bi bile tudi zakonske določbe, ki odkazujejo na ureditev plač

⁵ Pobudnik sicer navaja, da izpodbija te določbe tudi v zvezi z drugim odstavkom 3. člena ZDT. Glede na to, da iz vsebine pobude izhaja, da nasprotuje zgolj ureditvi plačnega položaja državnih tožilcev, drugi odstavek 3. člena ZDT pa izenačuje državne tožilce s sodniki glede vseh pravic iz službenega razmerja, pa je Ustavno sodišče štelo, da navedene določbe ZSS dejansko izpodbija le v zvezi s tistimi določbami ZDT, ki odkazujejo na uporabo določb ZSS za državne tožilce prav v zvezi s plačami.

⁶ Pobudnik sicer navaja, da izpodbija 49. člen ZSS v celoti, iz vsebine pobude pa izhaja, da dejansko nasprotuje le napotitvi na ureditev s kolektivno pogodbo, kar je vsebina prvega odstavka te določbe.

⁷ Pobudnik sicer navaja, da izpodbijajo 25. člen ZDT-C v celoti, iz vsebine pobude pa izhaja, da očita nejasnost zakonski ureditvi, s čimer utemeljuje pobudo v tem delu, zlasti v zvezi s prevedbo plač državnih tožilcev. O prevedbi neposredno govorita le prvi in drugi odstavek 25. člena ZDT-C. Zato je Ustavno sodišče štelo, da sta dejansko izpodbijani le ti dve določbi.

⁸ Pobudnik sicer navaja, da izpodbija 26. člen ZDT-C. Iz vsebine pobude nasprotno izhaja, da izpodbija le uvodni del te določbe, ki govori o ureditvi dodatkov k plači državnega tožilca s kolektivno pogodbo, in prvo alinejo te določbe o višini dodatka za delovno dobo.

državnih tožilcev s kolektivno pogodbo za javni sektor (dodatki k plači, plačilo za delovno uspešnost) oziroma z uredbo Vlade (plačilo za dodatno delovno uspešnost in za povečan obseg dela oziroma za dodatne delovne obremenitve). Ob tem opozarjajo, da državni tožilci niso niti partnerji kolektivnega dogovarjanja niti nimajo v teh postopkih zastopnika svojih interesov.

13. Navajajo, da se bo po novem plačnem sistemu vsem državnim tožilcem znižal dodatek za delovno dobo, kar naj bi bilo v neskladju z načelom varstva zaupanja v pravo. Zaradi nižjega dodatka za delovno dobo naj bi se znižali tudi plačani prispevki za pokojninsko zavarovanje, kar naj bi pomenilo znižanje obsega ustavne pravice do socialne varnosti. Menijo, da bi bilo treba ob presoji dopustnosti posegov v tožilske plače upoštevati tudi ustavni določbi o pristoynostih državnih tožilcev in o nezdružljivosti funkcije. V zvezi s tem opozarjajo, da bi morali biti posegi v njihove plače še posebej utemeljeni, ker je plača edini vir prihodkov državnih tožilcev. Znižanje dodatka za delovno dobo naj bi bilo tudi v neskladju z načelom enakosti. V zvezi s tem zatrjujejo, da se lahko zmanjševanje obsega pravic uveljavi le za vse upravičence hkrati, upošteva veljavno ureditev plač pa so dodatek za delovno dobo (in vsi drugi dodatki) za javne uslužbenke določeni višje kot za funkcionarje. Pobudnik Hinko Jenull ob tem izpodbija tudi določbi 12. in 13. člena ZSPJS-E, ker določata začetek obračunavanja plač s 1. 3. 2006 le za funkcionarje.

14. Opozarjajo, da bo do znižanja plač nekaterih državnih tožilcev prišlo tudi zaradi uvrstitve v najbližji nižji plačni razred ob prevedbi (sedmi odstavek 9. člena OdPF). Šlo naj bi za znižanje brez nujnega, utemeljenega in sorazmernega razloga. S sedmim odstavkom 9. člena OdPF naj bi bilo kršeno tudi načelo enakosti glede na to, da uvrstitev v najbližji plačni razred za nekatere državne tožilce pomeni uvrstitev v nižji, za druge pa v višji plačni razred, kar jim prinaša trajno ugodnejši položaj. V zvezi s tem pojasnjujejo, da lahko takšna ureditev privede do tega, da sta po novem v isti plačni razred uvrščena tožilca, ki sta imela prej različne količnike, oziroma do nelogičnega povečanja razlik med osnovnimi plačami tožilcev glede na do sedaj uveljavljena razmerja. To naj bi privedlo tudi do prikrajšanj v zvezi z napredovanjem.

15. Ustavno načelo enakosti naj bi bilo kršeno tudi z določbo prvega odstavka 49. člena ZSPJS, ker uveljavlja prepoved znižanja plač le za javne uslužbenke. Ta neenakost naj bi posebej in trajno prizadela karijerne funkcionarje, ki bi morali biti zaradi zagotavljanja njihove neodvisnosti posebej zakonsko varovani pred znižanjem plače.

16. Neskladje z načelom enakosti očitajo pobudniki izpodbijani ureditvi tudi zato, ker naj bi omogočala razlikovanje med državnimi tožilci v odvisnosti od datuma imenovanja na državnotožilsko funkcijo. Navajajo, da bodo državni tožilci, ki bodo prvič imenovani v državnotožilsko funkcijo v prehodnem obdobju, takoj uvrščeni v višje plačne razrede po OdPF.

17. Izpodbijani plačni ureditvi očitajo pobudniki tudi razpršenost, nepovezanost in nepreglednost, zaradi česar naj je ne bi bilo mogoče enotno uporabiti.

Navedbe državnih pravobranilcev

18. Pobudnica Branka Cizel - Varšek izpodbija peti odstavek 42. člena in prvi odstavek 44. člena ZDPra,⁹ prvo alinejo 35. člena ZDPra-A, 9. člen ZSPJS-E, 2. člen, 7. člen ter tretji, četrti in peti odstavek 9. člena OdPF. Izpodbijanim določbam očita neskladje z 2., s 14., 50. in 153. členom Ustave ter s 1. členom Protokola št. 12 h Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.¹⁰

⁹ Pobudnica sicer navaja, da izpodbija peti odstavek 19. člena in prvi odstavek 21. člena ZDPra-A, ki pa sploh ne obstajata. Iz vsebine pobude izhaja, da dejansko nasprotuje petemu odstavku 42. člena in prvemu odstavku 44. člena ZDPra, ki sta bila z določbama 19. člena in 21. člena ZDPra-A spremenjena.

¹⁰ Protokol št. 12 je sicer začel veljati 1. 4. 2005, Slovenija ga je podpisala 7. 3. 2001, ni ga pa še ratificirala.

19. Navaja, da je skladno s prvim odstavkom 44. člena ZDPra in 7. členom OdPF kot namestnica generalnega državnega pravobranilca razporejena v 53. plačni razred. S takšno ureditvijo naj bi ji bila odvzeta že dosežena napredovanja in onemogočeno napredovanje v letu nadomeščanja generalnega državnega pravobranilca. Zato naj bi bila v bistveno slabšem položaju kot državni pravobranilci v enakem plačnem razredu in z enakimi pogoji za napredovanje. Diskriminacijo naj bi ustvarjala tudi četrti in peti odstavek 9. člena OdPF glede na to, da naj bi se pri prevedbi plače podpredsednikov sodišč in namestnikov tožilcev, ne pa tudi namestnika generalnega državnega pravobranilca, upošteval tudi dodatek za vodstveno funkcijo. Določba 7. člena OdPF, ki uvršča pobudnico v 53. plačni razred, naj bi posegala tudi v že pridobljene pravice (enega ali dveh doseženih napredovanj). Izpodbijana ureditev po mnenju pobudnice ne upošteva načel legalitete in pravne države, saj prepušča temeljne okvire za oblikovanje plač državnih pravobranilcev podzakonskemu aktu. Predlaga tudi, naj Ustavno sodišče ugotovi neskladje 7. člena OdPF s prvim in tretjim odstavkom 34. člena ZDPra-A in s četrtnim odstavkom 27. člena ZDPra.

20. Po mnenju pobudnice je neustavno tudi znižanje dodatka za delovno dobo. Takšna ureditev naj bi bila v neskladju z načelom varstva zaupanja v pravo. V zvezi s tem se sklicuje na odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-86/96 z dne 12. 12. 1996 (Uradni list RS, št. 1/97 in OdlUS V, 176). Poudarja, da se zakonodajalec za spremembo ureditve ni odločil niti zaradi ekonomske nezmožnosti države izplačevati dodatek v višini 0,5% od osnovne plače niti zaradi odprave nesorazmerij. Opozarja, da se javnim uslužbencem dodatek za delovno dobo ne zmanjšuje. Znižanje dodatka naj bi pomenilo tudi znižanje pravice do socialne varnosti. Znižanju dodatka za delovno dobo z enakimi razlogi nasprotuje tudi skupina državnih pravobranilcev.

Odgovor Državnega zbora

21. Državni zbor v odgovoru na pobudo Aleša Zalarja in drugih navaja, da morajo biti plače sodnikov sicer res urejene z zakonom, vendar pa se lahko posamezna vprašanja, ki po vsebini pomenijo izvrševanje zakona, uredijo s podzakonskimi predpisi. Uvrščanje funkcij v plačne razrede naj ne bi pomenilo samostojnega urejanja pravic, temveč naj bi šlo le za izvrševanje zakona. Poleg tega naj bi bila razlika med zakonom in odlokom samo v postopku njenega sprejemanja in v hierarhiji obeh aktov. Državni zbor zavrača tudi očitke pobudnika o zmanjšanjem procesnem varstvu pri določanju plač sodnikov, pri čemer navaja, da je bilo sodelovanje sodnikov pri pripravi in sprejemanju OdPF zagotovljeno prek sodnega sveta. Ureditev višine dodatkov s kolektivno pogodbo za javni sektor utemeljuje Državni zbor s tem, da ne gre za specifične sodniške dodatke, zaradi česar je utemeljeno, da so urejeni enotno.

22. V zvezi z dopustnostjo znižanja plač z odlokom Državni zbor navaja, da se lahko s odlokom spremeni le uvrstitev posameznih funkcij v plačne razrede. Ker je v osnovno plačo po novem vključen tudi dodatek za nezdružljivost, naj bi bila prepoved znižanja vsebinsko enaka prejšnji prepovedi. Glede dejanskega znižanja dodatka za delovno dobo Državni zbor navaja, da ne iz Ustave ne iz mednarodnih dokumentov, ki zavezujejo Slovenijo, ne izhaja, da bi bilo znižanje sodniških plač prepovedano. Poseg v načelo neodvisnosti sodnikov bi po mnenju Državnega zbora morda lahko pomenilo znižanje, ki bi bilo bistveno ali ki bi se nanašalo samo na sodnike ali če zanj ne bi bilo upravičenih razlogov. Do spornega znižanja dodatka za delovno dobo pa naj bi prišlo zaradi uveljavitve plačne reforme celotnega javnega sektorja, katere glavni cilj naj bi bila zagotavljanje javnosti, preglednosti in primerljivosti plač v javnem sektorju in odprava nesorazmerij. Z znižanjem naj bi bila omogočena postopna odprava nesorazmerij brez povečanja sredstev za plače.

23. Glede nagrajevanja sodnikov po delovni uspešnosti Državni zbor trdi, da se s tem zasleduje legitimen cilj, to je

povečanje učinkovitosti sodstva in odprava sodnih zaostankov. Takšen ukrep sam zase po mnenju Državnega zbora ne more vplivati na kvaliteto sodniškega dela. V zvezi s tem opozarja, da se ta del plače določa v sodstvu.

24. Na navedbe pobudnika o različnem nagrajevanju sodnikov glede na datum nastopa sodniške funkcije Državni zbor odgovarja, da se bo tudi za novoimenovane sodnike upoštevalo prehodno obdobje. Če takšna razlaga ne drži, pa Državni zbor meni, da obstajajo razumni in utemeljeni razlogi za razlikovanje (postopno odpravljanje nesorazmerij), ki veljajo samo v prehodnem obdobju.

25. Na druge pobude, ki so mu bile poslane v odgovor, Državni zbor ni odgovoril.

Mnenje Vlade

26. Očitke sodnikov o neustavnosti urejanja sodniških plač z OdPF Vlada zavrača. Meni, da uvrščanje sodnikov v plačne razrede z odlokom ne more biti sporno z vidika skladnosti z načelom legalitete, ki se nanaša zlasti na razmerje med zakonodajno in izvršilno vejo oblasti. Meni tudi, da je razvrstitev funkcionarjev v plačne razrede mogoče opraviti s konkretno razvrstitvijo in brez predhodne določitve kriterijev. Na enak način naj bi bile urejene plače sodnikov tudi po prejšnji ureditvi. Določbe 87. člena Ustave po mnenju Vlade ni mogoče razlagati tako, da bi moral zakon določati konkretno višino plač, saj na takšen način niso urejene niti plače drugih zaposlenih v javnem sektorju niti plače zaposlenih v zasebnem sektorju. V zvezi z navedbami pobudnika o različnosti postopka sprejemanja zakona oziroma odloka Vlada opozarja, da sta si lahko oba postopka zelo podobna, če gre za sprejemanje zakona po nujnem ali po hitrem postopku. Prav v primeru sprejemanja OdPF pa naj zatrtje razlik med obema postopkoma sploh ne bi bilo.

27. Glede neuravnoveženosti poslanskih in sodniških plač Vlada navaja, da sta uvrstitvi najvišjih funkcij v obeh vejah oblasti enaki, nižja spodnja meja pri sodnikih pa je posledica razlik v naravi obeh vrst funkcij (organiziranost sodišč na štirih različnih ravneh; trajnost sodniškega in omejenost poslanskega mandata). Glede na to, da niso poznane ocene o neustavnosti prejšnje ureditve, Vlada meni, da tudi nova ureditev, ki je za sodnike ugodnejša, ne more biti v neskladju z načelom delitve oblasti. Bistveno naj bi se izboljšal tudi plačni položaj predsednikov sodišč.

28. Vlada meni, da je treba ob presoji pobude upoštevati razloge, ki utemeljujejo potrebo po novem plačnem sistemu, in finančne posledice, ki bi lahko nastale za državni proračun oziroma za javne finance v celoti v primeru odločitve za drugačen sistem prehoda na novi plačni sistem. Meni, da prehod na nov plačni sistem ne sme pomeniti novih obremenitev za javne finance, zaradi česar je treba ustrežnejša plačna razmerja med posameznimi skupinami vzpostaviti z notranjimi prerazporeditvami sredstev za plače. To predpostavlja tudi znižanje posameznih plač. Stališče o načelni dopustnosti znižanja plač naj bi izhajalo tudi iz odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-134/96 z dne 23. 9. 1999 (Uradni list RS, št. 86/99 in OdlUS VIII, 212). Vlada poudarja, da je mogoče govoriti zgolj o potencialnem znižanju plač na individualni ravni, nikakor pa ne o znižanju sodniških plač nasploh, saj se obseg sredstev za plače v sodstvu ne spreminja. Nasprotno naj bi zakonska podlaga za dodatno plačevanje povečanega obsega dela (izven okvira dela plače za delovno uspešnost) povzročila povečanje mase sredstev za plače za sodnike. Dejansko znižanje plače na individualni ravni naj bi bilo mogoče le v primerih, ko bi znižanje dodatka za delovno dobo in morebitno znižanje zaradi prevedbe v najbližji plačni razred (pri kateri lahko pride do zvišanja ali znižanja osnovne plače do 2%) preseglo višino dela plače za delovno uspešnost sodnika, ki jo uvaja novi plačni sistem.

29. Glede znižanja dodatka za delovno dobo Vlada navaja, da je treba zaradi višje osnove, od katere se bo ta dodatek v bodoče obračunaval javnim uslužbencem, višino tega dodatka

znižati. Ohranitev dodatka v višini 0,5% bi po oceni Vlade pomenila znatno povečanje potrebnih sredstev za izplačilo tega dodatka (20,7 milijard SIT) in hkrati spremenila relativni vpliv delovne dobe na višino posameznikove plače. Enoten plačni sistem za funkcionarje in javne uslužbence naj bi zahteval določitev enake stopnje tega dodatka za obe skupini. Masa sredstev, privarčevana zaradi znižanega dodatka za delovno dobo, naj bi bila namenjena nagrajevanju delovne uspešnosti sodnikov.

30. Negativnim učinkom znižanja plač zaradi prevedbe bi se bilo po mnenju Vlade mogoče izogniti zgolj tako, da bi nominalne zneske vseh osnovnih plač namesto v najbližji (višji ali nižji) plačni razred prevedli v prvi najbližji višji plačni razred, kar pa bi ob prehodu na novi plačni sistem zahtevalo približno 1,6% dodatnih sredstev. Glede na to, da bi bilo treba enako pravilo uporabiti tudi za javne uslužbence, bi to po oceni Vlade zahtevalo približno 8,3 milijard SIT dodatnih sredstev za plače. Sicer pa naj bi imela postopna odprava nesorazmerij v obdobju do 31. 12. 2009 za veliko večino sodnikov pozitivne posledice.

31. Vlada zavrača tudi očitke pobudnika o neustavnosti nagrajevanja sodnikov po delovni uspešnosti. V zvezi s tem navaja, da je določitev meril za takšno nagrajevanje prepuščena Sodnemu svetu, s čimer je ohranjena zadostna mera avtonomije sodne veje oblasti. Poleg tega naj bi bila odločitev za nadpovprečno delovno obremenitev svobodna odločitev posameznega sodnika. Sodni svet naj bi imel tudi možnost oblikovati kriterije in merila za to vrsto nagrajevanja sodnikov tako, da bo odpravljena dilema o možnih negativnih učinkih povečanega obsega dela na kvaliteto sodniškega dela. Vlada pojasnjuje tudi, da si prizadeva ustvariti pogoje za zmanjšanje sodnih zaostankov, eden izmed teh pogojev pa je tudi nagrajevanje sodnikov in njihovo dodatno plačilo v primeru povečanega obsega dela. Sistemske rešitve novega plačnega sistema zato po mnenju Vlade zgolj omogočajo, da se bo delo sodnikov opravljalo bolj učinkovito, kar je gotovo v javnem interesu, uresničevanju načela zaupanja v pravo pa je namenjen institut trajnega sodniškega mandata.

32. Na očitke o neustavnosti zakonskih določb, ki odkazujejo na ureditev dodatkov k sodniški plači s kolektivno pogodbo za javni sektor, Vlada navaja, da je takšna ureditev, ne glede na to, da sodniki ne sodelujejo v kolektivnih pogajanjih, nujna. Zaradi enotnega plačnega sistema za funkcionarje in javne uslužbence morajo biti namreč dodatki za sodnike določeni enako kot v kolektivni pogodbi za javni sektor.

33. Očitki pobudnika o različnem nagrajevanju sodnikov glede na datum začetka opravljanja sodniške funkcije po mnenju Vlade ne držijo. Novemu sodniku bo plača določena in obračunana na enak način kot primerljivemu sodniku, ki že opravlja sodniško službo. Edina možna razlaga šestega in sedmega odstavka 49.č člena ZSPJS je namreč po mnenju Vlade takšna, da se v vseh primerih povišanja plač na delovnih mestih in funkcijah, za katere velja ZSPJS, povišanje izvede postopno v obdobju do leta 2009. Prevedba in časovna dinamika odprave plačnih nesorazmerij naj bi se namreč nanašali na funkcije in delovna mesta. To naj bi pomenilo, da posameznik, ki zasede funkcijo oziroma delovno mesto, pridobi pravice glede na osnovno plačo, ki je za delovno mesto oziroma funkcijo določena v obdobju usklajevanja.

34. Na očitke, da pri uvrščanju sodnikov v nove plačne razrede niso bila upoštevana dosežena napredovanja, Vlada navaja, da pri uporabljeni metodi prevedbe ne gre za prevedbo števila napredovanj posameznega sodnika, temveč za prevedbo nominalnega zneska osnovne plače, ki v okviru doseženega plačilnega razreda zajema tudi dosežene stopnje napredovanja. S takšno metodo naj bi pobudnik ohranil nivo prejšnjega plačilnega razreda. Višina pobudnikove plače, vključno z učinkom napredovanja, zato po mnenju Vlade s prevedbo ni bila zmanjšana, večje število možnih napredovanj po novem sistemu pa višjim sodnikom omogoča dodatne možnosti za napredovanje in povečanje plače. Dejstvo, da nekateri posamezniki zaradi osebnih okoliščin teh možnosti morda ne bodo

mogli izkoristiti, ni mogoče šteti za razlog, zaradi katerega bi bila izpodbijana ureditev v neskladju z Ustavo.

35. Med postopkom je Vlada Ustavno sodišče seznanila z izhodišči, ki jih je pripravila za usklajevanje plač funkcionarjev.

Mnenje Ministrstva za javno upravo

36. V svojem mnenju o pobudah sodnikov in o pobudi Hinka Jenulla se Ministrstvo za javno upravo sklicuje na stališča, podana v okviru mnenja Vlade o pobudi Aleša Zalarja in nekaterih drugih sodnikov. Ustavnemu sodišču predlaga, naj jih upošteva pri obravnavi.

37. Ministrstvo za javno upravo posebej zavrača tudi očitke o neustavnosti drugega odstavka 46. člena ZSS, prvega odstavka 7. člena ZSPJS in 7. člena OdPF. Rešitev iz drugega odstavka 46. člena ZSS naj bi ustrezala razmerjem med osnovnimi plačami okrožnih sodnikov in osnovnimi plačami vrhovnih sodnikov. Glede očitkov o neustavnosti prvega odstavka 7. člena ZSPJS Ministrstvo navaja, da ni jasno, kaj pobudnik sploh izpodbija. V zvezi z očitki o neustavnosti 7. člena OdPF pa navaja, da so ravni med osnovnimi plačami državnih tožilcev in sodnikov usklajene, razlikovanje pa naj bi izhajalo iz dejstva organiziranosti sodišč na štirih različnih ravneh.

Stališče Sodnega sveta

38. Sodni svet v svojem mnenju o pobudi Aleša Zalarja navaja, da se bo nekaterim sodnikom plača znižala že na podlagi prevedbe, vsem sodnikom (razen predsednikom in podpredsednikom sodišč) pa zaradi znižanega dodatka na delovno dobo. Opozarja na različno urejanje enakih položajev in pravic javnih uslužbencev in funkcionarjev. Funkcionarjem, ki jim bo po prevedbi pripadala nižja plača, naj bi se nastalo nesorazmerje odpravilo z začetkom uporabe ZSPJS-E (drugi odstavek 10. člena), javnim uslužbencem pa naj bi se na podlagi 49. člena ZSPJS zagotavljala fiksna plača tudi v primeru, če bi po določitvi plače v skladu z ZSPJS prejeli nižjo plačo. Novelirana določba četrtega odstavka 44. člena ZSS po mnenju Sodnega sveta pomeni, da bo sodna veja oblasti zaradi (popolne) finančne odvisnosti od drugih vej oblasti v (povsem) podrejenem položaju, kar bi lahko bistveno vplivalo na neodvisnost sodstva in na zagotavljanje pravne države. Meni tudi, da OdPF v primerjavi z drugimi funkcionarji sodnike neustrezno uvršča v plačne razrede. Opozarja, da bodo na podlagi nove ureditve neizvoljeni sodniki uvrščeni v višji plačni razred od sodnikov, ki so opravljali sodniško službo že pred dnevom uporabe novega plačnega sistema. Ugotavlja, da bi lahko imela plačna reforma zelo obsežne negativne posledice na zagotavljanje učinkovitega sodnega varstva.

Stališče Državnotožilskega sveta

39. Državnotožilski svet v svojem mnenju v zvezi s pobudo Hinka Jenulla navaja, da je pobuda utemeljena in tudi ustrezno obrazložena. Poudarja, da je izpodbijana ureditev v neskladju z načelom varstva zaupanja v pravo in z načelom enakosti pred zakonom. Opozarja na znižanje plač državnih tožilcev zaradi prevedbe in zaradi znižanja dodatka za delovno dobo. Ob tem navaja, da se zaradi sklicevanja ZDT na ZSS plače državnih tožilcev, enako kot plače sodnikov, ne bi smele znižati. Opozarja tudi na nedopustne razlike med državnimi tožilci, ki bodo nastale s tem, ko se bodo ob prevedbi zaradi uvrstitve v najbližji plačni razred plače nekaterim državnim tožilcem znižale, drugim pa povišale. Poseg v pridobljene pravice naj bi pomenilo tudi izplačilo dodatka za delovno uspešnost, ker naj bi bil dosedanj plačni sistem naravnčan na pričakovani obseg dela. Plačilo za povečan obseg dela naj bi posegalo v osnovno plačo državnih tožilcev, ne da bi bila za nagrajevanje po tej podlagi sploh določena merila. Opozarja tudi na neenakosti, ki bodo nastale s tem, ko se bo plača državnih tožilcev

z dolgoletno prakso po OdPF in ZSPJS poviševala le postopoma, za novoimenovane državne tožilce pa takšen postopen prehod na novo plačno ureditev ni določen.

Navedbe udeležencev in drugih vabljenih na javni obravnavi

40. V zadevi, začeti na pobudo pobudnika Aleša Zalarja, je Ustavno sodišče razpisalo javno obravnavo.

41. Pobudnik je na javni obravnavi nasprotoval argumentu Vlade o podobnosti sprejemanja odloka in zakona. Menil je, da daje zakonodajni postopek bistveno več možnosti za strokovno javno razpravo in za angažiranje javnega mnenja interesnih skupin. Sodelovanje sodnikov pri sedanj reformi je bilo po mnenju pobudnika zgolj navidezno. Glede na to, da 28. člen Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94 in nasl. – v nadaljevanju ZS) določa sodelovanje Sodnega sveta zgolj v postopku sprejemanja zakonov, ki urejajo položaj, pravice in dolžnosti sodnikov, pa naj bi bila v bodoče izključena tudi možnost formalnega sodelovanja. Navedbe Vlade o nezmanjšani masi sredstev za plače sodnikov je pobudnik označil kot nebitvene, ker je pravica do plače individualna pravica sodnika, ki se uresničuje individualno. V zvezi z modelom nagrajevanja sodnikov po uspešnosti je poudaril, da bi moral takšen koncept nagrajevanja sodnikov nujno upoštevati, da nagrajevanje ne bi moglo potekati po mesečnih intervalih, da bi se morali upoštevati kvaliteta in kvantiteta dela, da bi lahko šlo zgolj za simbolne nagrade (v smislu prestižnega priznanja) in da bi moral takšno nagrajevanje urejati zakon.

42. Predstavniki Državnega zbora je na javni obravnavi navedel, da ni sporno, da morata biti položaj sodstva in sodnikov urejena z zakonom in da mora biti plača sodnikov primerna, da pa Državni zbor meni, da sta bili ti dve načeli pri sprejemanju izpodbijane ureditve spoštovani. Opozoril je na to, da mednarodni akti ne opredeljujejo konkretne višine plače, ki naj bi pomenila primerno sodniško plačo. Upošteva organizacijo sodstva, način izvolitve sodnikov in trajnost sodniškega mandata naj bi bilo ustrezno urejeno tudi razmerje med plačami sodnikov in funkcionarjev drugih vej oblasti. Temeljna merila za nagrajevanje sodnikov po delovni uspešnosti so po mnenju Državnega zbora urejena že v zakonu, pri takšnem nagrajevanju pa naj bi bilo mogoče upoštevati tudi vse kriterije, na katere je opozoril pobudnik. Bistveno funkcijo pri tem naj bi imel Sodni svet, torej sodstvo samo.

43. Predstavniki Vlade je na javni obravnavi poudaril, da gre pri obravnavani zadevi v velikem delu za vprašanja primernosti nove ureditve, ki niso nujno tudi ustavnopravna vprašanja. Opozoril je tudi na to, da imajo številni mednarodni akti, na katere se sklicuje pobudnik, zgolj naravo priporočil. Glede možnosti urejanja sodniških plač z odlokom je navedel, da mednarodni akti, kolikor so zavezujoči, merijo na to, da mora ta vprašanja urediti zakonodajalec, ne da bi konkretno določali vrsto akta, ki ga mora pri tem uporabiti. Glede določbe prvega odstavka 49. člena ZSPJS, ki javnim uslužbencem zagotavlja varstvo pred znižanjem plač, je navedel, da je za funkcionarje ni mogoče uporabiti, ker v tem primeru ne bi bilo mogoče hkrati zagotoviti vseh zastavljenih ciljev plačne reforme (odprava plačnih nesorazmerij v osnovnih plačah, nagrajevanje po delovni uspešnosti in ohranitev realne mase za plače). Med sodniki, državnimi tožilci in državnimi pravobranilci, za katere je predvideno nagrajevanje po uspešnosti, in med drugimi funkcionarji naj bi obstajala bistvena razlika glede trajnosti mandata in glede tega, da gre v nekaterih primerih za politične funkcije. Prednost novega sistema nagrajevanja po uspešnosti v primerjavi z že vzpostavljenim sistemom ocenjevanja sodniškega dela in predvideno možnostjo znižanja sodniške plače sodniku, ki svojega dela ne opravlja korektno, naj bi bila v tem, da naj bi se delovni rezultati sodnika po novem zrcalili že v njegovi tekoči plači in ne šele po preteku določenega obdobja pri napredovanju. Takšen sistem naj bi zagotavljal tudi stimulacijo mladih sodnikov. Navedel je

še, da merila pri ocenjevanju delovne uspešnosti niso nujno samo kvantitativna in da periodičnost izplačila ni določena, temveč je ureditev teh vprašanj prepuščena sodstvu. V zvezi z uvrščanjem novih sodnikov v plačne razrede je navedel, da se dinamika usklajevanja plač do konca leta 2009 nanaša na funkcije in ne na posamezne osebe (10. člen ZSPJS-E), zaradi česar naj ne bi bila potrebna posebna ureditev za nove sodnike.

44. Predsednik Vrhovnega sodišča je na javni obravnavi navedel, da skladno z večinskim stališčem določba 87. člena Ustave pomeni, da pravic, kot so urejene z OdPF, ni mogoče urejati s podzakonskim aktom. Zahteva po zakonskem urejanju položaja sodnikov naj bi izhajala tudi iz 1. člena ZSS. Opozoril je tudi na neskladje OdPF z drugim odstavkom 1. člena ZSPJS, ki določa uveljavitev načela enakega plačila za delo na primerljivih funkcijah in v zvezi s tem na zgolj navidezno izenačitev plač najvišjih funkcionarjev sodne oblasti (vrhovnih sodnikov) s plačami poslancev. Ob primerjavi uvrstitve posameznih funkcij v plačne razrede je treba po njegovem mnenju upoštevati tudi, da pripada sodnikom tudi odmena zaradi nezdružljivosti funkcij. Poudaril je še, da se bo moralo Ustavno sodišče v tej zadevi opredeliti do četrtega odstavka 44. člena ZSS, ki daje odloku tudi vnaprej moč, da razveljavlja posamezne zakonske določbe. Dosedanja zakonska omejitev možnosti zmanjševanja sodniške plače je namreč po njegovi oceni zakonska nadgradnja ustavne pravice in kot taka (glede na nekatera stališča teorije) del ustavne ureditve. Navedel je da, izhajajoč iz podatkov Ministrstva za javno upravo, tudi ob upoštevanju dela plače za delovno uspešnost pomeni plačna reforma nujno znižanje nominalnih zneskov plač večine sodnikov. Glede sistema nagrajevanja sodnikov po delovni uspešnosti je menil, da temelji na tihi predpostavki, da so znotraj sodstva še velike rezerve, ki bi se jih dalo aktivirati s tem, da sodniki ne bi bili več nagrajevani po uravnilovki, kar pa temelji na nepoznavanju dela sodišč in mehanizmov za ugotavljanje delovne uspešnosti sodnikov in njihovega nagrajevanja. Opozoril je, da bo novi sistem slabo vplival na zdravo profesionalnost in kolegialno tekmovalnost sodnikov ter da bi lahko privedel do tega, da bodo sodniki delali zgolj na normo.

45. Predstavnik Sodnega sveta je na javni obravnavi opozoril na dejstvo, da se je v Sloveniji že uveljavil standard urejanja sodniških plač, saj so bile te v preteklosti v celoti urejene z zakonom. Izrazil je prepričanje, da za zagotavljanje enotnosti plačnega sistema ni bistvena ureditev v enem samem predpisu, temveč so bistvena enotna izhodišča takšnega urejanja. Glede nagrajevanja sodnikov po delovni uspešnosti je poudaril, da takšen sistem nagrajevanja ni predviden za vse funkcionarje. Opozoril je, da so elementi delovne uspešnosti v ZSS že vsebovani (kriteriji za izdelavo ocene sodniške službe). Glede urejanja dodatne delovne uspešnosti je menil, da sodstvo pri tem ne bo avtonomno. Opozoril je tudi na možne težave v zvezi s prenosom instituta nagrajevanja sodnikov po delovni uspešnosti v prakso. V zvezi s tem je navedel, da bi moral Sodni svet pri oblikovanju meril za nagrajevanje delovne uspešnosti smiselno uporabiti kolektivno pogodbo za javni sektor, ki je še sploh ni. Navedel je tudi, da bi se skupni obseg sredstev za delovno uspešnost vsako leto določil s kolektivno pogodbo za javni sektor in se za posamezno proračunsko leto določil v finančnih načrtih uporabnikov proračuna (posameznih sodišč), kar pa se pri sprejemanju proračunov za leti 2006 in 2007 še ni upoštevalo. Do težav bi po njegovem mnenju lahko prišlo tudi zaradi predvidenega dualizma sistema ocenjevanja uspešnosti sodnikovega dela (personalni svet in predsednik sodišča). V zvezi z znižanjem dodatka za delovno dobo je opozoril, da ureditev najbolj prizadene kategorijo sodnic, starejših od 50 let. Nasprotoval je trditvam Vlade, da bi ohranitev dodatka na ravni 0,5% zahtevala dodatnih 20 milijard SIT, in zatrjeval, da gre za znesek, ki se že izplačuje. Menil je, da manj kot tisoč sodnikov ne more bistveno vplivati na zagotavljanje finančne vzdržnosti sistema. Zavrnil je tudi navedbe Vlade, da naj bi se plača novim sodnikom določila na

podlagi šestega in sedmega odstavka 49. člena ZSPJS. Člen 9 OdPF naj bi bil namreč prehodne narave in naj bi po prevedbi obstoječih funkcionarjev v novi sistem ugasnil. Glede na to je menil, da vstopajo novi sodniki v plačne razrede brez prehodnega režima, kar ustvarja neenakost.

46. Predstavnica Slovenskega sodniškega društva je na javni obravnavi povedala, da morajo biti po mnenju tega društva položaj, pravice in dolžnosti sodnikov urejeni izključno z zakonom, pri čemer je primerna ureditev v ZSS. Tudi v Sodniškem društvu menijo, da je s plačno reformo prišlo do nominalnega znižanja plač sodnikov, čemur nasprotujejo, ker menijo, da gre za poseg v pridobljene pravice. Menijo tudi, da bi morali biti sodniki upravičeni do odmene zaradi nezdružljivosti funkcije. Glede nagrajevanja po delovni uspešnosti je navedla, da ureditev, ki bi upoštevala zgolj kvantiteto in ne tudi kvalitete dela, ni v skladu z Ustavo.

B. – I.

Procesna vprašanja

47. Ustavno sodišče je s sklepom št. U-I-60/03 z dne 9. 3. 2006 (Uradni list RS, št. 27/06) do končne odločitve Ustavnega sodišča zadržalo izvajanje določb ZSS, ZSPJS in OdPF, kolikor se nanašajo na obračunavanje in izplačevanje plač funkcionarjev po 1. 3. 2006. Na podlagi drugega odstavka 40. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju ZUstS) je določilo, da se plače funkcionarjev do končne odločitve Ustavnega sodišča obračunavajo in izplačujejo po predpisih, na podlagi katerih so se obračunavale in izplačevale do 1. 3. 2006. Pobude, ki se nanašajo izključno na ureditev materialnega položaja sodnikov, je zaradi skupnega obravnavanja in odločanja združilo. Posebej je združilo pobudi državnih tožilcev in posebej pobudi državnih pravobranilcev. Ustavno sodišče je odločilo, da bo o vseh pobudah odločilo z eno odločbo.

48. Pobudnikom kot sodnikom je Ustavno sodišče priznalo pravni interes za izpodbijanje določb predpisov, s katerimi se posega v njihov položaj. Glede na to se ni posebej ukvarjalo z vprašanjem, ali izkazuje pravni interes za presojo istih določb tudi Slovensko sodniško društvo. Pravni interes za izpodbijanje ureditve, ki določa njihov plačni položaj, je priznalo tudi državnim tožilcem in državnim pravobranilcem.

49. Pobudo Aleša Zalarja, kot prvo pobudo, je Ustavno sodišče poslalo v odgovor Državnemu zboru. Državnemu zboru je vročilo tudi druge pobude sodnikov, za katere je štel, da se od navedene pobude kakorkoli vsebinsko razlikujejo. Državnemu zboru je vročilo tudi pobudo Hinka Jenulla in njeno dopolnitev ter pobudo Branke Cizel - Varšek. Drugih pobud, ki se od navedenih vsebinsko ne razlikujejo, Državnemu zboru ni pošiljalo.

50. Pobude sodnikov za začetek postopka za oceno ustavnosti drugega in četrtega odstavka 44. člena, prvega in drugega odstavka 45. člena, prvega odstavka 49. člena, prvega odstavka 49.b člena, prvega odstavka 49.c člena, 50. in 50.a člena ter drugega odstavka 51. člena ZSS, prvega odstavka 36. člena in prve alineje 38. člena ZSS-F in izpodbijanih določb drugega odstavka 10. člena ter šestega odstavka 49.a člena ZSPJS, 9. člena ter prvega odstavka 10. člena ZSPJS-E in 1. člena, 6. člena ter četrtega in sedmega odstavka 9. člena OdPF, kolikor se nanašajo na sodnike, je Ustavno sodišče sprejelo.

51. Ustavno sodišče je sprejelo tudi pobudi državnih tožilcev za začetek postopka za oceno ustavnosti prvega in drugega odstavka 28. člena ter prvega odstavka 30. člena ZDT v zvezi z drugim odstavkom 44. člena, s prvim in z drugim odstavkom 45. člena, s prvim odstavkom 49. člena, prvim odstavkom 49.b člena, prvim odstavkom 49.c člena, prvim odstavkom 49.č člena, z drugim in s tretjim odstavkom 50. člena in z drugim odstavkom 50.a člena ZSS, četrtega odstavka 30. člena ZDT, prvega in drugega odstavka 25. člena ter uvodnega dela in prve alineje 26. člena ZDT-C. Sprejelo je tudi pobudi za zač-

tek postopka za oceno ustavnosti drugega odstavka 10. člena in šestega odstavka 49.a člena ZSPJS, 9. člena in prvega odstavka 10. člena ZSPJS-E, 1. člena, 7. člena (A4) ter petega in sedmega odstavka 9. člena OdPF, kolikor se nanašajo na državne tožilce.

52. Ustavno sodišče je sprejelo pobudi državnih pravo-branilcev za začetek postopka za oceno ustavnosti prvega odstavka 44. člena ZDPra, prve alineje 35. člena ZDPra-A in 9. člena ZSPJS-E ter 7. člena in petega odstavka 9. člena OdPF, kolikor se nanašajo na državne pravobranilce.

53. Ker so bili izpolnjeni pogoji iz četrtega odstavka 26. člena ZUstS, je nadaljevalo z odločanjem o stvari sami. Pri tem se je omejilo na presojo izpodbijanih določb z vidika položaja pobudnikov, čeprav se posamezne izmed njih nanašajo na vse funkcionarje.

B. – II.

Obravnava pobud sodnikov

Načelo neodvisnosti sodnikov – njegov pomen in vsebina

54. Predmet presoje v obravnavani zadevi so predpisi o ureditvi plačnega položaja sodnikov. Pobudniki jim očitajo neskladje z različnimi ustavnimi določbami, med drugimi tudi s 125. členom Ustave o neodvisnosti sodnikov. Omenjena ustavna določba – v povezavi z drugimi ustavnimi določbami, ki opredeljujejo ustavnopravni položaj sodstva oziroma sodnikov in pomenijo konkretizacijo ustavnega načela o neodvisnosti sodnikov (129., 130., 131., 132., 133. in 134. člen Ustave), je po oceni Ustavnega sodišča za presojo v tej zadevi ključna. Bistveno vprašanje, ki ga mora preučiti Ustavno sodišče v tej zadevi, je namreč vprašanje ustavnopravnega položaja sodstva oziroma sodnikov in v tem okviru vprašanje določitve jamstev, ki jim jih zagotavlja Ustava v razmerju do drugih dveh vej oblasti.

55. Uvodoma je treba poudariti, da na ustavno načelo o neodvisnosti sodstva, katerega nosilci so sodniki, ni mogoče gledati kot na privilegij sodnikov, temveč zlasti kot na bistveno predpostavko za zagotovitev varstva pravic oseb, ki so stranke v sodnih postopkih. Zagotovitev pravice do sodnega varstva in v tem okviru tudi pravice do neodvisnega sodnika lahko pomeni bistveno predpostavko za možnost uresničitve vseh drugih pravic.¹¹ Uresničitev načela neodvisnosti sodstva zato ne služi (zgolj) sodnikom kot takšnim, temveč predvsem tistim, ki potrebujejo sodno varstvo svojih pravic. Neodvisnost sodnikov je tudi predpogoj za njihovo nepristranskost v konkretnih sodnih postopkih in s tem za kredibilnost sodstva in zaupanje javnosti v njegovo delovanje.

56. Pravica do neodvisnega sodnika zavzema pomembno mesto v katalogih človekovih pravic in temeljnih svoboščin v modernih ustavah in številnih mednarodnih instrumentih. Pravico vsakogar do neodvisnega sodišča izrecno določa prvi odstavek 23. člena Ustave.¹² Vsebujejo jo Splošna deklaracija človekovih pravic¹³ in Mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah (Uradni list SFRJ, št. 7/71 in Uradni list RS,

št. 35/92, MP, št. 9/92).¹⁴ Med človekove pravice jo uvršča tudi Konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – v nadaljevanju EKČP).¹⁵ Vsebuje jo tudi Pogodba o Ustavi za Evropo.¹⁶

57. Po stališču Ustavnega sodišča je mogoče na načelo sodniške neodvisnosti gledati z več vidikov. Na eni strani gre za načelo, po katerem je lahko sodnik pri odločanju vezan zgolj na Ustavo in zakon. S tega vidika je kot vir ogrožanja sodniške neodvisnosti mogoče opredeliti karkoli oziroma kogarkoli, med drugimi tudi stranke postopka, sredstva javnega obveščanja, javnost, civilno družbo, različne skupine pritiska in celo sodstvo samo.¹⁷

58. Na drugi strani načelo neodvisnosti sodnikov temelji na načelu delitve oblasti na zakonodajno, izvršilno in sodno (drugi odstavek 3. člena Ustave). Načelo delitve oblasti ima dva pomembna elementa, to je ločitev posameznih funkcij oblasti ter obstoj zavor in ravnovesij med njimi. Prvi element zahteva, da so zakonodajna, izvršilna in sodna veja oblasti ločene druga od druge, kar tudi pomeni, da so organi oziroma nosilci teh posameznih vej oblasti ločeni oziroma da niso isti. Drugi element zahteva, da mora med posameznimi vejami oblasti obstajati sistem zavor in ravnovesij, s katerim vsaka od njih vpliva na drugo in jo omejuje, na drugi strani pa morajo do določene mere med seboj sodelovati, saj si sicer ni mogoče predstavljati delovanja sistema državne oblasti kot celote (tako Ustavno sodišče v odločbi št. U-I-83/94 z dne 14. 7. 1994, Uradni list RS, št. 48/94 in OdlUS III, 89).

59. Ustavno sodišče je v svojih odločbah že poudarilo, da je bistvo načela delitve oblasti v njegovi temeljni funkciji varovanja posameznika v razmerju do države (odločba št. U-I-158/94 z dne 9. 3. 1995, Uradni list RS, št. 18/95 in OdlUS IV, 20; odločba št. U-I-224/96 z dne 22. 5. 1997, Uradni list RS, št. 36/97 in OdlUS VI, 65). Načelo delitve oblasti je tisto načelo, ki naj prepreči zlorabo oblasti, ki gre vselej na račun ljudstva oziroma na račun pravic posameznika (odločba št. U-I-83/94). Ključna vloga pri zagotavljanju varstva položaja vsakogar pred morebitnimi arbitrarnimi posegi drugih dveh vej oblasti pripada prav sodstvu.

60. Sodstvo ima na voljo različne mehanizme, s katerimi lahko vpliva na drugi dve veji oblasti. Določena dejanska moč sodstva v razmerju do zakonodajne veje oblasti izhaja iz dej-

¹⁴ Splošna deklaracija človekovih pravic (Človekove pravice, Zbirka mednarodnih dokumentov, I. del, Univerzalni dokumenti, Družba za ZN za Republiko Slovenijo, Ljubljana, 1995, str. 1–7) v 10. členu določa: "Vsakdo je pri odločanju o njegovih pravicah in dolžnostih in v primeru kakršnekoli kazenske obtožbe zoper njega upravičen ob polni enakosti do pravičnega in javnega obravnavanja pred neodvisnim in nepristranskim sodiščem."

Mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah v 1. točki 14. člena med drugim določa: "Vsakdo ima pravico, da se njegov primer pravično in javno obravnava pred pristojnim, neodvisnim in nepristranskim, po zakonu ustanovljenim sodiščem, ki odloči o utemeljenosti sleherne obtožbe, vložene zoper njega v kazenski zadevi, ali o njegovih državljanskih pravicah in obveznostih, ki jim kdo oporeka."

¹⁵ V prvem odstavku 6. člena med drugim določa: "Vsakdo ima pravico, da o njegovih civilnih pravicah in obveznostih ali o kakršnihkoli obtožbah zoper njega pravično in javno ter v razumnem roku odloča neodvisno in nepristransko, z zakonom ustanovljeno sodišče ..."

¹⁶ Člen II-107 (2) med drugim določa: "Vsakdo ima pravico, da o njegovi zadevi pravično, javno in v razumnem roku odloča neodvisno, nepristransko in z zakonom predhodno ustanovljeno sodišče ...". Slovenija je to pogodbo že ratificirala (Uradni list RS, št. 15/05, MP, št. 1/05), sicer pa še ni začela veljati.

¹⁷ Tako npr. tudi Priporočilo Odbora ministrov Sveta Evrope št. R (94) 12 o neodvisnosti, učinkovitosti in vlogi sodnikov, ki določa, da morajo biti sodniki v postopku odločanja neodvisni in da jim mora biti zagotovljeno, da delujejo brez omejitev in brez neprimernih vplivov, pobud, pritiskov, groženj ali neposrednih ali posrednih vmešavanj kogarkoli ali iz kakršnegakoli razloga (Načelo št. 1, 2. d. točka).

¹¹ Brez ustreznega sistema sodnega varstva pravic bi lahko bilo njihovo normativno priznanje zgolj formalno. Glede človekovih pravic in temeljnih svoboščin podobno P. Jambrek v: L. Šturm (ur.): Komentar Ustave Republike Slovenije, Fakulteta za podiplomske državne in evropske študije, Ljubljana 2002, str. 258 in 259.

¹² Prvi odstavek 23. člena Ustave določa: "Vsakdo ima pravico, da o njegovih pravicah in dolžnostih ter obtožbah proti njemu brez nepotrebnega odlašanja odloča neodvisno, nepristransko in z zakonom ustanovljeno sodišče." Četrti odstavek 15. člena Ustave še posebej zagotavlja tudi pravico do sodnega varstva človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

¹³ Glede Splošne deklaracije človekovih pravic je Ustavno sodišče že zavzelo stališče, da gre za mednarodno običajno pravo (glej sklep št. Up-97/02 z dne 25. 2. 2004).

stva, da so zakonske določbe bolj ali manj določne, napolnitev praznega prostora med abstraktno zakonsko normo in konkretnim primerom pa je prepuščena sodniku ob odločanju v konkretni zadevi.¹⁸ Pomembna pristojnost rednih sodišč v razmerju do zakonodajne veje oblasti je, da lahko sprožijo postopek za oceno ustavnosti zakona. Po 156. členu Ustave mora sodišče, ki pri odločanju meni, da je zakon, ki bi ga moralo uporabiti, protiustaven, postopek prekiniti in začeti postopek pred ustavnim sodiščem. V zvezi z razmerjem sodstva do splošnih aktov izvršilne veje oblasti je mogoče ugotoviti, da so sodišča že po Ustavi vezana le na Ustavo in zakon (125. člen). To pomeni, da predpisov izvršilne veje oblasti pri sojenju niso dolžna uporabiti, če ocenijo, da so v neskladju z zakoni oziroma z Ustavo (t. i. *exceptio illegalis*). Sodstvu je prepuščena tudi kontrola zakonitosti posamičnih aktov in dejanj uprave (157. člen Ustave). Nenazadnje pripada sodstvu tudi vloga razsodnika v vseh sporih, kjer nastopa kot ena izmed strank država.

61. Pomembno vlogo v sistemu varstva vseh v razmerju do zakonodajne in izvršilne veje oblasti ima tudi Ustavno sodišče, ki je organizacijsko sicer ločeno od sodišč, je pa del sodstva v funkcionalnem smislu. Skladno s pristojnostmi, ki jih ima po 160. členu Ustave, je Ustavno sodišče v 1. členu ZUstS opredeljeno kot najvišji organ sodne oblasti za varstvo ustavnosti in zakonitosti ter človekovih pravic in temeljnih svoboščin. V postopku z ustavno pritožbo odloča Ustavno sodišče o kršitvah človekovih pravic in temeljnih svoboščin s posamičnimi akti na najvišji in zadnji stopnji v državi. Najpomembnejša pristojnost Ustavnega sodišča v razmerju do zakonodajne in izvršilne veje oblasti je pristojnost za presojo skladnosti zakonov in drugih predpisov z Ustavo, ratificiranimi mednarodnimi pogodbami in s splošnimi načeli mednarodnega prava oziroma pristojnost za presojo skladnosti podzakonskih predpisov z zakoni. Poleg tega je Ustavno sodišče pristojno sprejemati tudi odločitve, ki se neposredno nanašajo na funkcionarje drugih vej oblasti (odločanje o ustavni obtožbi zoper predsednika republike – 109. člen Ustave, in zoper predsednika Vlade in ministre – 119. člen Ustave). Odloča tudi o sporih o pristojnostih med Državnim zborom, predsednikom republike in Vlado (deveta alineja prvega odstavka 160. člena Ustave). Glede na naravo odločitev, ki jih sprejema Ustavno sodišče, so torej lahko ustavni sodniki pri opravljanju svoje funkcije še toliko bolj kot drugi sodniki izpostavljeni različnim političnim in drugim pritiskom. Zato se morajo ugotovitve iz te odločbe o vseh potrebnih jamstvih za zagotovitev (materialne) neodvisnosti sodnikov nanašati tudi nanje.

62. Predpogoj za to, da lahko sodstvo učinkovito izvaja svojo vlogo, je, da se mu zagotovi neodvisnost v razmerju do drugih dveh vej oblasti. Člen 125 Ustave o neodvisnosti sodnikov same vsebine tega načela izrecno ne določa. Nekatere predpostavke sodniške neodvisnosti izhajajo iz posameznih drugih določb Ustave – gre za določbe prvega odstavka 129. člena (trajnost sodniške funkcije), 130. člena (izvolitev sodnikov), 132. člena (prenehanje in odvzem sodniške funkcije), 133. člena (nezdružljivost sodniške funkcije) in 134. člena (imuniteta sodnika). Pri zapolnjevanju vsebine ustavnega načela neodvisnosti sodnikov pa si je mogoče pomagati tudi z različnimi mednarodnimi akti, katerih predmet je konkretizacija vsebine načela sodniške neodvisnosti. Omeniti velja Temeljna načela Združenih narodov o neodvisnosti in samostojnosti sodstva, sprejeta leta 1985 na 7. Kongresu Združenih narodov o preprečevanju kriminala in ravnanju z obtoženimi, ki jih je potrdila Generalna skupščina (v nadaljevanju Temeljna načela), Priporočilo Odbora ministrov Sveta Evrope št. R (94) 12 o neodvisnosti, učinkovitosti in vlogi sodnikov in v obrazložitvenem memorandumu k temu poročilu (v nadaljevanju Priporočilo o neodvisnosti, učinkovitosti in vlogi sodnikov) ter Evropsko

listino o zakonski ureditvi položaja sodnikov.¹⁹ Poleg tega se je mogoče opreti tudi na posamezna mnenja Posvetovalnega sveta evropskih sodnikov,²⁰ npr. na Mnenje št. 1 (2001) o standardih, ki se nanašajo na neodvisnost sodstva in nepremakljivost sodnikov, in na Mnenje št. 2 (2002) o financiranju in vodenju sodišč v zvezi z učinkovitostjo sodstva in s členom 6 EKČP. Navedeno velja tudi za standarde sodniških stanovskih organizacij (Evropska sodniška listina, Splošna listina o položaju sodnikov), ki odražajo skupna stališča predstavnikov sodstva različnih držav o vprašanih, povezanih s sodniško neodvisnostjo. Ne glede na to, da ti akti niso bili sprejeti v obliki mednarodnopravno zavezujočih instrumentov, lahko pri določanju vsebine 125. člena Ustave služijo kot razlagalno orodje. Gre namreč za uveljavljene standarde in merila, ki so neodtujljivi v vsaki demokratični družbi.

63. Neodvisno sodstvo ima več vidikov. Poleg individualne neodvisnosti sodnikov je treba zagotoviti tudi neodvisnost sodstva kot celote (t. i. kolektivna neodvisnost), saj se posegi v neodvisnost sodstva kot celote nujno odražajo v neodvisnosti posameznih sodnikov. Kolektivna neodvisnost sodstva se nanaša npr. na vprašanja v zvezi z možnostjo sodelovanja sodstva pri odločanju o določitvi sredstev za poslovanje sodišč, pri sprejemanju odločitev v zvezi s pomožnim osebjem na sodiščih, glede tehnične opremljenosti sodišč in vzdrževanjem sodnih stavb ter pri odločanju o odgovornosti svojih članov. Kot poseben vidik neodvisnosti sodnikov je treba omeniti tudi interno neodvisnost sodnikov. Gre za neodvisnost sodnika v razmerju do drugih sodniških kolegov oziroma nadrejenih. V zvezi z neodvisnostjo sodnika kot posameznika sta pomembni tako funkcionalna kot organizacijska neodvisnost. Medtem ko se funkcionalni vidik nanaša na neodvisnost sodnika pri samem sojenju, gre pri organizacijskem vidiku za ustrezno varstvo sodniškega mandata in ureditev samih pogojev za opravljanje sodniške službe. Omenjena vidika sodniške neodvisnosti se poskušata zagotoviti na različne načine. Omeniti velja pravila o imenovanju in razrešitvi sodnikov, o trajnem mandatu sodnikov, o imuniteti sodnikov in o nezdružljivosti sodniške funkcije. Na sodniško neodvisnost pomembno vpliva tudi ureditev sistema izobraževanja in nagrajevanja sodnikov. V slednjem primeru govorimo o materialni neodvisnosti sodnikov.²¹

64. Jedro spora v obravnavani zadevi pomenijo vprašanja, povezana z materialno neodvisnostjo sodnikov. Materialna varnost sodnikov pomeni eno od temeljnih jamstev sodniške neodvisnosti. Sodnik, katerega dohodki ne dosegajo primerne višine za zadovoljevanje njegovih osebnih oziroma družinskih potreb, bo bolj izpostavljen različnim političnim pritiskom in koruptivnosti. Glede na omejitve v zvezi z nezdružljivostjo funkcije kot enim izmed elementov za zagotavljanje sodniške neodvisnosti je namreč možnost iskanja dodatnih virov zaslužka pri sodnikih zelo omejena. Poleg višine sodniških plač ima ključno vlogo pri zagotavljanju sodniške neodvisnosti tudi njihova relativna stabilnost. Visoko stopnjo neodvisnosti v razmerju do drugih dveh vej oblasti uživa le sodnik, katerega višina prihodkov ni le primerna, temveč tudi stabilna, tako da se sodniku ni treba obremenjevati s tem, da bi se lahko njegova materialna varnost v prihodnosti poslabšala. Ustrezen sistem nagrajevanja sodnikov je nenazadnje pomemben tudi z vidika zagotavljanja videza neodvisnosti sodnikov. Poleg tega, da mora biti dejansko neodvisen, mora namreč sodnik vzbujati tudi videz neodvisnosti. Če bi bili sodniki plačani tako nizko,

¹⁹ Listino so sprejeli udeleženci multilateralnega srečanja o zakonski ureditvi položaja sodnikov v Evropi, ki ga je od 8. do 10. 7. 1998 organiziral Svet Evrope.

²⁰ Gre za svetovalno telo Sveta Evrope.

²¹ O različnih elementih sodniške neodvisnosti glej npr. Shimon Shetreet: *Judicial Independence: New Conceptual Dimensions and Contemporary Challenges*. Judicial Independence, Martinus Nijhoff Publishers, Netherlands, 1985, str. 590–681. Glej tudi dr. Mihajlo Dika: *Pravo na nezavisnog suca*. Zbornik Pravnog fakulteta u Zagrebu, št. 5-6/1989, str. 855–878.

¹⁸ O tem npr. Boštjan M. Zupančič: *Prvine pravne kulture: Nadzor in ravnotežje v družbi*, Fakulteta za družbene vede, Ljubljana, 1994, str. 116–118.

da bi jih bilo mogoče šteti za občutljive za politične pritiske in koruptivnost, bi lahko bilo javno zaupanje v neodvisnost sodstva spodkopano.

65. Ustrezna sredstva za delovanje sodstva in v tem okviru za plače sodnikov mora zagotoviti država. Pri tem je dolžna upoštevati, da mora obseg zagotovljenih sredstev ustrezati vlogi sodne veje oblasti in odgovornosti sodnikov. Ker je sodstvo financirano iz državnega proračuna, se določenemu vplivu zakonodajne in izvršilne veje oblasti na ureditev (materialnega) položaja sodnikov ni mogoče izogniti, ga je pa treba omejiti tako, da v kar največji možni meri varuje sodniško neodvisnost. Osrednje vprašanje v tej zadevi je, ali ureditev materialnega položaja sodnikov, kot izhaja iz izpodbijane ureditve, ustreza ustavnim zahtevam o neodvisnosti sodnikov. Na podlagi razlogov, navedenih v nadaljevanju, je Ustavno sodišče ugotovilo, da izpodbijana ureditev tem zahtevam ne ustreza.

Presoja ustavnosti posameznih določb ZSS, ZSPJS in OdPF

O urejanju sodniških plač z akti, nižjimi od zakona ***O urejanju sodniških plač z odlokom Državnega zbora***

66. Eden izmed temeljnih očitkov pobudnikov izpodbijani ureditvi je, da prepušča urejanje sodniških plač odloku Državnega zbora kot podzakonskemu predpisu.

67. Glede uvrstitve sodnika v plačni razred ZSS določa, da se sodnik ob izvolitvi oziroma imenovanju uvrsti v plačni razred v skladu z odlokom, ki ureja plače funkcionarjev (prvi in drugi odstavek 45. člena). Člen 1 OdPF določa, da se s tem odlokom ureja uvrščanje funkcij v državnih organih in organih lokalnih skupnosti v Republiki Sloveniji. Plačni razredi funkcij sodne oblasti so določeni s 6. členom OdPF. ZSPJS določa vrednost osnovne plače za posamezne plačne razrede (Priloga 1) in najnižje ter najvišje plačne razrede po posameznih plačnih podskupinah za funkcionarje (Priloga 2). Konkretno uvrstitev posameznih funkcij v plačne razrede prepušča odloku Državnega zbora (drugi odstavek 10. člena).

68. Prevedba osnovne plače javnega uslužbenca oziroma funkcionarja v osnovno plačo po ZSPJS predpostavlja določitev nominalnega zneska plače sodnika, ki pomeni podlago za prevedbo, in uvrstitve tega zneska v enega izmed plačnih razredov po novih predpisih. Skladno s šestim odstavkom 49.a člena ZSPJS se prevedba plač funkcionarjev v plačne razrede po novem zakonu določi z odlokom, vendar je z ZSPJS že določena osnova, ki se upošteva pri prevedbi nominalnih zneskov osnovnih plač v osnovne plače funkcionarjev po ZSPJS. Določa jo četrty odstavek 49.a člena. Glede določitve nominalnega zneska plače sodnika, ki je podlaga za prevedbo, ZSPJS v tretjem odstavku 49.a člena določa, da se nominalni znesek osnovne plače javnega uslužbenca in funkcionarja, ki je podlaga za prevedbo, določi tako, da se seštevek količnika, ki ga je javni uslužbenec oziroma funkcionar dosegel z napredovanjem na delovnem mestu ali v nazivu,²² in dodatkov iz 49.b člena tega zakona pomnoži z vrednostjo osnove za obračun plač. Dodatki, ki pomenijo podlago za prevedbo plače sodnika, so določeni s prvim oziroma s četrty odstavkom 9. člena OdPF. Iz teh določb izhaja, da se prevedeni nominalni znesek osnovne plače funkcionarja sodne veje oblasti (plačna podskupina A3) določi tako, da se koeficient poveča za sodniški dodatek zaradi

nezdružljivosti sodniške funkcije, tako povečan koeficient pa se pomnoži z veljavno osnovo za določitev plač funkcionarjev. Pri predsednikih in podpredsednikih sodišč se koeficient, povečan za dodatek za nezdružljivost sodniške funkcije, poveča še za dodatek za vodstveno funkcijo. Glede uvrstitve prevedenih nominalnih zneskov osnovnih plač v plačne razrede sedmi odstavek 9. člena OdPF določa, da se prevedeni nominalni zneski osnovnih plač uvrstijo v najbližji plačni razred iz plačne lestvice (Priloga 1 ZSPJS).²³

69. Iz navedenega izhaja, da plača sodnika ni v celoti urejena z zakonom. Vrsta pravnih aktov, s katerimi se odloča o položaju sodnikov, pomembno vpliva na stopnjo neodvisnosti sodnikov. Da ne bi prišlo do prekomernih oziroma nezaželenih vplivov oziroma zunanjih pritiskov na sodnike, je treba v sistem odločanja o ureditvi položaja sodstva oziroma sodnikov vgraditi določena jamstva, v skladu s katerimi bo sprejemanje takšnih predpisov potekalo na način, ki je predviden za odločanje o najpomembnejših in najboljčutljivejših družbenih vprašanjih in ki bo zagotavljal sodnikom visoko stopnjo pravne varnosti. Najpomembnejše odločitve v demokratičnih družbah sprejema parlament kot predstavniško telo ljudstva. V hierarhiji pravnih aktov, ki jih sprejema Državni zbor, pripada zelo pomembno mesto zakonu.²⁴ Zato sprejema Državni zbor zakone praviloma v večfaznem zakonodajnem postopku, kar omogoča večjo pretehtanost sprejetih zakonskih rešitev in načeloma ne omogoča hitrih sprememb zakonske ureditve. Glede odlokov pa PoDZ-1 nasprotno določa, da jih Državni zbor obravnava in sprejema praviloma na isti seji, kjer se po vrsti opravijo splošna razprava, razprava in glasovanje o delih akta in amandmajih ter glasovanje o aktu v celoti (prvi odstavek 171. člena). Tudi možnost veta Državnega sveta in možnost referendumu sta predvideni zgolj v zvezi z zakoni (tretja in četrta alineja 97. člena Ustave). Glede na to ustreza načelu sodniške neodvisnosti le urejanje položaja sodstva oziroma sodnikov z zakoni.

70. Zahteva po urejanju položaja sodnikov z akti, ki naj ne bodo nižji od zakona, izhaja tudi iz mednarodnih aktov.²⁵ Nekateri izmed teh aktov še posebej poudarjajo, da morajo biti z zakonom urejene tudi sodniške plače.²⁶ Vlada sicer meni, da iz omenjenih predpisov izhaja le, da naj plače sodnikov ureja zakonodajalec, vrsta akta, s katerim bo zakonodajalec uredil ta vprašanja, pa ni določena.²⁷ Po stališču Ustavnega sodišča je treba tudi pri razlagi mednarodnih aktov upoštevati namen, s katerim so bili sprejeti. Ta je nedvomno v zagotovitvi najvišje možne stopnje neodvisnosti sodnikov. Zato je treba določbe mednarodnih aktov o vrsti predpisov, s katerimi se lahko ureja položaj sodnikov, razlagati v skladu z že omenjeno zahtevo, da mora sprejemanje odločitev o položaju sodnikov potekati na način, ki je v posamezni državi najprimernejši za

²³ Glede določbe prvega odstavka 36. člena ZSS-F kot morebitne zakonske podlage za prevedbo glej v nadaljevanju odločbe (106. in 107. točka obrazložitve).

²⁴ PoDZ-1 v 107. členu določa: "Državni zbor sprejema ustavne zakone o spremembi ustave, zakone, avtentične razlage zakonov, državni proračun, rebalans državnega proračuna, spremembe državnega proračuna in zaključni račun državnega proračuna, poslovnik državnega zbora, odloke, resolucije, deklaracije, priporočila in sklepe ter uradna prečiščena besedila zakonov."

²⁵ Evropska listina o zakonski ureditvi položaja sodnikov npr. določa, da morajo biti temeljna načela položaja sodnikov v vsaki evropski državi določena v njenem najvišjem normativnem aktu, normativna raven celotne ureditve tega področja pa ne sme biti nižja od zakonske (točka 1.2).

²⁶ Točka 11 Temeljnih načel določa: "Primerna plačila sodnikov morajo biti ustrezno urejena z zakonom." Določba I(2)(a)(ii) Priporočila o neodvisnosti, učinkovitosti in vlogi sodnikov določa: "Trajanje mandata in nagrajevanje sodnikov morata biti zagotovljena z zakonom."

²⁷ Pri tem očitno izhaja iz angleškega izvirnika besedila Temeljnih načel, kjer je v 11. točki uporabljena beseda "law", ne upošteva pa francoskega izvirnika besedila, ki v tej točki uporablja besedo "loi" (in ne "droit"), kar v francoskem jeziku pomeni zakon.

²² Uporaba izrazov delovno mesto in naziv v zvezi s funkcionarji je neustrezna. Funkcionarji izvršujejo funkcijo, na katero so bili imenovani oziroma v katero so bili izvoljeni. Za večino funkcionarjev že Ustava določa njihov status (poslanci in predsednik Državnega zbora, predsednik republike, predsednik Vlade in ministri, sodniki, državni tožilci), za druge posamezni zakoni. Njihova funkcija torej ni odvisna od delovnega mesta, ki se sistematizira z aktom o sistematizaciji, funkcije pa tudi praviloma ne opravljajo v nazivu, kot to sicer velja za druge javne uslužbenke javnega sektorja. Izjema so sodniki in državni tožilci, ki lahko v skladu z zakonom napredujejo v neposredno višji naziv.

sprejemanje najpomembnejših odločitev, kar urejanje plač o sodnikih nedvomno je. Takšen predpis pa je, kot navedeno, v Sloveniji zakon.

71. Eno izmed temeljnih jamstev sodniške neodvisnosti iz 125. člena Ustave je zahteva, v skladu s katero mora biti predstavnikom sodstva vedno zagotovljena možnost sodelovanja pri sprejemanju ureditve, ki se nanaša na položaj sodstva oziroma sodnikov.²⁸ Takšno sodelovanje ne sme biti zgolj formalno. Organ, ki odloča o teh vprašanjih, sicer ni vezan na predloge sodnikov, vendar pa mora, če jih ne sprejme, to argumentirano obrazložiti. Ne gre torej za to, da bi moralo biti odločanje o tem v celoti prepuščeno sodnikom, zahteva pa se, da sodniki pri tem niso izločeni. Tej zahtevi ustreza pooblastilo iz četrte alineje prvega odstavka 28. člena ZS, po kateri daje Sodni svet mnenja k predlogu proračuna za sodišča in mnenja Državnemu zboru o zakonih, ki urejajo položaj, pravice in dolžnosti sodnikov ter osebja sodišč. Upošteva načelo neodvisnosti sodnikov je to zakonsko določbo mogoče razlagati le tako, da pravici Sodnega sveta ustreza nasprotna dolžnost zakonodajalca, da mnenje Sodnega sveta vsebinsko obravnava in se, če se z njim ne strinja, do njega tudi argumentirano opredeli. V primeru, da se položaj sodnikov ureja s podzakonskimi predpisi, takšna možnost sodelovanja sodnikov z zakonom ni zagotovljena. Pri tem za presojlo ni pomembno, da so sodniki v konkretnem primeru v postopku sprejemanja OdPF sodelovali.

72. Iz povedanega izhaja, da je v skladu z načelom neodvisnosti sodstva le takšna ureditev, ki plače sodnikov v celoti ureja z zakonom. Ker odkazujejo na urejanje sodniških plač z odlokom, so določbe prvega in drugega odstavka 45. člena ZSS ter drugega odstavka 10. člena in šestega odstavka 49.a člena ZSPJS, kolikor se nanašata na sodnike, v neskladju z načelom neodvisnosti sodnikov iz 125. člena Ustave. Ker morajo biti plače sodnikov v celoti urejene z zakonom, je v neskladju z Ustavo tudi OdPF, kolikor se nanaša na sodnike. Glede na to se Ustavnemu sodišču v zvezi s presojo plačne ureditve sodnikov ni bilo treba posebej ukvarjati z navedbami Državnega zbora, da pomeni uvrščanje sodniških funkcij v plačne razrede le izvrševanje Zakona.

O urejanju sodniških plač z uredbami Vlade in s kolektivno pogodbo za javni sektor

73. Pobudniki izpodbijajo tudi zakonske določbe, ki prepuščajo urejanje vprašanj, povezanih z določitvijo materialnega položaja sodnikov, Vladi, oziroma ki v zvezi s temi vprašanji odkazujejo na uporabo kolektivne pogodbe za javni sektor.

74. Skladno z drugim odstavkom 51. člena ZSS se z uredbo Vlade določijo pogoji, merila in obseg plačila za povečan obseg dela oziroma za dodatne delovne obremenitve za posamezne sodnike. Na smiselno uporabo podzakonskega akta Vlade odkazuje tudi 50.a člen ZSS o plači iz naslova dodatne delovne uspešnosti. Drugi odstavek 50.a člena ZSS namreč določa, da o izplačilu dela sodnikove plače za dodatno delovno uspešnost zaradi racionalizacije odloči predsednik sodišča ob smiselni uporabi zakona, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, in podzakonskega akta, ki ga za javni sektor sprejme Vlada. Na podlagi na enak način sprejetih meril se po tretjem odstavku 50.a člena ZSS odloča tudi o izplačilu dela plače za dodatno delovno uspešnost predsednikov sodišč. Določba drugega odstavka 50.a člena ZSS se v zvezi z merili za izplačilo plače za dodatno delovno uspešnost sicer sklicuje tudi na zakon, ki ureja sistem plač v javnem sektorju (ZSPJS), ki pa takšnih meril ne ureja. To pomeni, da je določitev meril,

po katerih naj bi se odločalo o delu plače za dodatno delovno uspešnost, prepuščena Vladi.

75. Po določbi drugega odstavka 50. člena ZSS odloča o izplačilu dela plače za delovno uspešnost predsednik sodišča po merilih, ki jih ob smiselni uporabi zakona, ki ureja sistem plač v javnem sektorju in kolektivne pogodbe za javni sektor, določi Sodni svet. Na podlagi na enak način sprejetih meril se odloča tudi o izplačilu plače za delovno uspešnost predsednikov sodišč (tretji odstavek 50. člena ZSS). Tudi glede drugega odstavka 50. člena ZSS sicer velja, da se v zvezi z merili za izplačilo plače za delovno uspešnost sklicuje tudi na zakon, ki ureja sistem plač v javnem sektorju (ZSPJS), ki pa takšnih meril ne določa, kar pomeni, da je določitev meril prepuščena kolektivni pogodbi za javni sektor. Na uporabo kolektivne pogodbe za javni sektor se zakonodajalec sklicuje tudi v zvezi z ureditvijo dodatkov k sodniški plači. ZSS določa, da ima sodnik pravico do dodatkov kot dela plače pod pogoji in v višini, ki jih določajo ta zakon, zakon, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, in kolektivna pogodba za javni sektor (drugi odstavek 44. člena ZSS in prvi odstavek 49. člena ZSS). V višini, določeni s kolektivno pogodbo za javni sektor, pripadajo sodnikom dodatki za delo v manj ugodnih delovnih pogojih in v manj ugodnem delovnem času (prvi odstavek 49.b člena in prvi odstavek 49.c člena ZSS).²⁹

76. Glede na to, da načelo neodvisnosti sodnikov iz 125. člena Ustave ustreza le urejanje plačnega položaja sodnikov z zakonom, so tudi določbe drugega odstavka 44. člena, prvega odstavka 49. člena, prvega odstavka 49.b člena, prvega odstavka 49.c člena, drugega in tretjega odstavka 50. člena, drugega in tretjega odstavka 50.a člena ter drugega odstavka 51. člena ZSS, ker prepuščajo ureditev sodniških plač uredbi Vlade oziroma kolektivni pogodbi za javni sektor, v neskladju s tem ustavnim načelom.

Uvrstitev sodniških funkcij v plačne razrede po ZSPJS

77. Pobudniki izpodbijajo tudi uvrstitev sodniških funkcij v plačne razrede. Izpodbijana ureditev je po njihovem mnenju v neskladju z Ustavo zato, ker ne določa kriterijev, na podlagi katerih je potekalo uvrščanje posameznih funkcij v plačne razrede, ker prenizko vrednoti sodniške funkcije v primerjavi s funkcijami drugih dveh vej oblasti ter zaradi obstoja notranjih nesorazmerij med osnovnimi plačami sodnikov. Kot je bilo že ugotovljeno, je OdPF, kolikor se nanaša na sodnike, v neskladju z Ustavo že zato, ker mora biti skladno z načelom sodniške neodvisnosti urejanje vprašanj v zvezi s položajem sodnikov pridržano zakonu. Neodvisno od tega pa je Ustavno sodišče presodilo, ali je ureditev o uvrščanju posameznih sodniških funkcij v plačne razrede skladna z Ustavo po vsebini.

78. Funkcije v državnih organih in v organih lokalnih skupnosti v Republiki Sloveniji so zajete v plačni skupini A in razvrščene v pet plačnih podskupin: podskupina A1 – predsednik republike in funkcionarji izvršilne oblasti, podskupina A2 – funkcionarji zakonodajne oblasti, podskupina A3 – funkcionarji sodne oblasti, podskupina A4 – funkcionarji v drugih državnih organih in podskupina A5 – funkcionarji v lokalnih skupnostih (prvi odstavek 7. člena ZSPJS in 3. člen OdPF). V nadaljnjih določbah OdPF so po navedenih podskupinah določeni plačni razredi posameznih funkcij. Plačni razredi funkcij sodne oblasti so določeni s 6. členom OdPF.

79. Očitek, da je izpodbijana ureditev v neskladju z Ustavo zato, ker v zakonu ni določeno, kaj je zakonodajalcu služilo kot podlaga za uvrščanje posameznih funkcij v plačne razrede, ni utemeljen. Ustava namreč ne zahteva, da bi morali biti razlogi za sprejem določene zakonske rešitve opredeljeni v samem besedilu predpisa.

80. Določanje višine plač javnih uslužbencev oziroma funkcionarjev sodi, če se pri tem ne posega v ustavne pravice posameznikov, v polje proste presoje zakonodajalca. Pri do-

²⁸ Tako tudi Evropska listina o zakonski ureditvi položaja sodnikov. Točka 1.8 te listine določa: "Sodniki so po svojih predstavnikih in po svojih združenjih udeleženi pri sprejemanju odločitev, ki zadevajo upravljanje sodišč in določanje proračunskih sredstev zanje, in enako pri izvrševanju teh odločitev, tako na državni kakor na lokalni ravni. Na enak način jim je omogočeno, da dajo mnenje o vsaki spremembi predpisov, ki urejajo sodniško službo in izhodišča za določanje višine njihovih prejemkov ter njihovo socialno varnost."

²⁹ Enako velja za določbo prvega odstavka 49.c člena ZSS, ki je sodniki sicer ne izpodbijajo.

ločanju višine sodniških plač mora zakonodajalec spoštovati predvsem zahtevo, da mora plača sodnika varovati pred pritiski, ki bi lahko vplivali na njegovo odločanje,³⁰ in biti v skladu z dostojanstvom sodniškega poklica oziroma ustrezati vlogi sodnikov in njihovim odgovornostim.³¹ Odločitvi zakonodajalca glede višine sodniških prejemkov bi lahko Ustavno sodišče očitilo neskladje s 125. členom Ustave, če bi bila višina teh prejemkov določena očitno neprimerno. Navedenega pobudniki izpodbijajo ureditvi niti ne očitajo. Uvrstitev sodniških funkcij v plačne razrede izpodbijajo zato, ker trdijo, da ni vzpostavljeno ustrezno sorazmerje med plačnimi razredi sodniških funkcij in plačnimi razredi funkcij drugih dveh vej oblasti. Takšni očitki pobudnikov so lahko pomembni z vidika skladnosti izpodbijane ureditve z načelom delitve oblasti iz drugega odstavka 3. člena Ustave. Zahteva po uravnoteženosti posameznih vej oblasti predpostavlja namreč tudi primerljivo plačilo po statusu medsebojno primerljivih funkcionarjev različnih vej oblasti.

81. Funkcije izvršilne veje oblasti so uvrščene v plačne razrede v razponu od 59. do 65. razreda (4. člen OdPF). Plačni razredi funkcij zakonodajne oblasti obsegajo razpon od 55. do 65. plačnega razreda (5. člen OdPF). Med funkcijami sodne veje oblasti so v najvišje plačne razrede uvrščene le nekatere položajne funkcije (funkcija predsednika Vrhovnega sodišča v 65. plačni razred, funkcije podpredsednika Vrhovnega sodišča in predsednikov nekaterih drugih sodišč od 57. do 60. plačnega razreda). Najvišje uvrščeni nepoložajni funkciji sodne oblasti – funkcija vrhovnega sodnika svetnika v 56. plačnem razredu in funkcija vrhovnega sodnika v 55. plačnem razredu komaj dosega (presega) najnižje uvrščeno funkcijo zakonodajne oblasti oziroma sta uvrščeni nižje kot najnižje uvrščena funkcija izvršilne oblasti. Druge nepoložajne funkcije sodne oblasti so v primerjavi s funkcijami izvršilne in zakonodajne veje oblasti uvrščene veliko nižje (funkcija višjega sodnika v 47. plačni razred, funkcija okrožnega kazenskega sodnika v 43. plačni razred, funkcija okrožnega sodnika v 42. plačni razred in najnižje uvrščena sodna funkcija, to je funkcija okrajnega sodnika, v 39. plačni razred). Navidezno primerljivost plačnih razredov funkcij zakonodajne in izvršilne oblasti na eni strani ter funkcij sodne oblasti na drugi strani ustvarja torej le relativno visoka uvrstitev nekaterih najvišjih položajnih funkcij sodne oblasti, dejansko pa obstajajo med plačnimi razredi funkcij sodne oblasti v primerjavi z drugima dvema vejama oblasti opazne razlike. Vlada sicer meni, da je nižja spodnja meja pri sodnikih posledica razlik v naravi primerjanih funkcij. V zvezi s tem opozarja, da so le sodišča organizirana na različnih ravneh, da obstajajo razlike v načinu izvolitve in trajanju mandata funkcionarjev različnih vej oblasti in da so predpisani različni pogoji za nastop posameznih funkcij. Glede zahtevanih pogojev za zasedbo funkcije je mogoče ugotoviti, da so tudi za najnižje sodne funkcije predpisani zelo zahtevni formalni pogoji (izobrazba, delovne izkušnje). Organiziranost sodišč na različnih ravneh sicer lahko utemeljuje različno visoko določene plačne razrede posameznih sodniških funkcij, ne more pa utemeljiti tega, da so z izjemo predsedniških in podpredsedniških sodniških funkcij vse druge sodniške funkcije uvrščene nižje kot najnižje uvrščene funkcije drugih dveh vej oblasti oziroma da sta tudi

najvišje uvrščeni nepoložajni sodniški funkciji uvrščeni nižje kot najnižje uvrščena funkcija izvršilne oblasti oziroma komaj dosega (presega) plačni razred najnižje uvrščene funkcije zakonodajne oblasti. Način izvolitve in trajanje mandata v določeni meri sicer lahko vplivata na višino funkcionarjeve plače, ne upravičujeta pa tako velikih razlik med plačnimi razredi funkcij posameznih vej oblasti, kot so določene z izpodbijano ureditvijo. Ker nasprotni udeleženec ni navedel prepričljivih razlogov za takšna nesorazmerja, je mogoče 6. členu OdPF, ki določa plačne razrede posameznih funkcij sodne oblasti, poleg neskladja s 125. členom Ustave očitati tudi neskladje z načelom delitve oblasti iz drugega odstavka 3. člena Ustave.

82. S problematiko uvrstitve sodniških funkcij v plačne razrede je povezan tudi očitke pobudnikov o zaostajanju plač sodnikov v primerjavi s plačami predsednikov in podpredsednikov sodišč.³² Pri morebitni odpravi neskladij iz prejšnje točke te obrazložitve bo zakonodajalec lahko odpravil tudi ta nesorazmerja.

83. Eden izmed pobudnikov očita neustavnost izpodbijani ureditvi, ker določa dva različna sistema nagrajevanja sodnikov, ki opravljajo vodstvene funkcije. Odmena za vodstvene funkcije predsednikov in podpredsednikov sodišč je izražena v določitvi višjih plačnih razredov teh funkcij. Sodnikom, ki vodijo posamezne oddelke na sodiščih oziroma zunanje oddelke sodišč, pa v skladu z 49.a členom ZSS pripada položajni dodatek v določenem odstotku od njihove osnovne plače (5, 6, 8 ali 10 odstotkov). Obstoj dveh različnih sistemov nagrajevanja sodnikov na vodilnih položajih sam po sebi ni v neskladju z ustavnim načelom enakosti. Določene razlike v višini plačila predsednikov oziroma podpredsednikov sodišč v primerjavi z višino plačila sodnikov, ki opravljajo druge vodstvene sodniške funkcije, so lahko, kolikor so utemeljene s posebnimi pristojnostmi predsednikov oziroma podpredsednikov sodišč, upravičene. Trditve, da bi lahko uporaba izpodbijane ureditve privedla do tega, da bi imeli vodje oddelkov celo višje plače od predsednika istega sodišča, pa pobudnik ni izkazal.

Znižanje sodniških plač

84. Pobudniki izpodbijajo tudi zakonske določbe, ki se nanašajo na znižanje sodniških plač. Varstvo pred znižanjem sodnikove plače v času trajanja mandata gotovo pomeni enega izmed bistvenih elementov sodniške neodvisnosti. Zgolj sodnik, katerega materialni položaj je varovan v največji možni meri, lahko namreč deluje zares neodvisno. V tem smislu pomeni omenjeno jamstvo pred znižanjem sodniških plač predvsem ukrep, s katerim se skuša preprečiti, da bi bili sodniki pri odločanju "prisiljeni" misliti tudi na politično sprejemljivost svojih odločitev. Poleg tega stabilen materialni položaj sodnikov omogoča tudi visoko stopnjo njihove neodvisnosti v njenem najširšem smislu (varstvo pred pritiski strank, javnosti ...). Prav tako kot prepoved zniževanja sodniških plač je pomembno tudi njihovo redno usklajevanje. Z vidika materialne neodvisnosti sodnikov je lahko sporna tudi ureditev, s katero se znižuje socialna varnost sodnika za naprej.

85. Prepoved zniževanja sodniških plač v času trajanja mandata je vgrajena v pravne sisteme številnih držav. V nekaterih državah je prepoved znižanja sodniških plač vključena v

³⁰ Tako tudi Evropska listina o zakonski ureditvi položaja sodnikov, ki v točki 6.1 določa: "Sodniki, ki poklicno opravljajo sodniško funkcijo, imajo pravico do denarnih prejemkov, katerih višina je zagotovljena in določena upošteva izhodiščno predpostavko, da jih mora varovati pred pritiski, ki bi utegnili vplivati na njihovo sojenje ali na njihovo splošno držo pri izvrševanju sodne oblasti in ki bi zato mogli ogroziti njihovo neodvisnost in nepristranskost."

³¹ Tako tudi Priporočilo o neodvisnosti, učinkovitosti in vlogi sodnikov. Iz določbe III (1)(b) tega akta namreč izhaja: "Da bi sodniki lahko delovali učinkovito, jim morajo biti zagotovljeni primerni pogoji, in sicer tudi nagrajevanje sodnikov v skladu z dostojanstvom njihovega poklica in teži odgovornosti." Enako je Mnenje Posvetovalnega sveta evropskih sodnikov, ki v točki 73/8 med drugim določa: "Plačilo sodnikov mora ustrezati njihovi vlogi in odgovornostim."

³² Razlike med plačnimi razredi predsednikov sodišč in izhodiščnimi plačnimi razredi drugih sodnikov posameznih sodišč znašajo npr. 10 plačnih razredov na Vrhovnem sodišču, 13 oziroma 12 plačnih razredov na Višjem sodišču, 16 oziroma 15 razredov na okrožnem sodišču (in 15 oziroma 14 plačnih razredov glede kazenskih sodnikov) ter celo 19 oziroma 18 plačnih razredov na okrajnem sodišču. Razlike med plačnimi razredi podpredsednikov sodišč in izhodiščnimi plačnimi razredi drugih sodnikov na posameznih sodiščih znašajo 5 plačnih razredov na Vrhovnem sodišču, 9 oziroma 8 plačnih razredov na višjem sodišču, 13 oziroma 12 plačnih razredov na okrožnem sodišču (in 12 oziroma 11 plačnih razredov glede kazenskih sodnikov) ter celo 16 oziroma 15 plačnih razredov na okrajnem sodišču.

ustavo (glej npr. ustave ZDA,³³ Brazilije, Indije, Irske, Izraela, Japonske, Malte, Nove Zelandije,) ponekod je takšna prepoved izrecno določena z zakonom (takšno ureditev poznajo npr. Ruska federacija, Litva in Ukrajina). Posebno varstvo sodnikov pred znižanjem plač izhaja tudi iz mednarodnih aktov.³⁴

86. Varstvo sodnikov pred znižanjem plač v času trajanja mandata po 125. členu Ustave sicer ni absolutno, pomeni pa, da je lahko znižanje sodniških plač upravičeno le v res izjemnih primerih. Ocen o tem, ali gre za takšen primer, je po presoji vseh okoliščin, s katerimi se utemeljuje znižanje, mogoče podati le v vsakem posameznem primeru posebej.³⁵

Presoja ustavnosti četrtega odstavka 44. člena ZSS

87. Pobudniki izpodbijajo četrty odstavek 44. člena ZSS kot splošno določbo o dopustnosti zniževanja sodniških plač. Očitajo mu, da uvaja nižje standarde varstva pred posegi v plače sodnikov, kot so veljali pred njeno uveljavitvijo. Ob tem navajajo, da se prepoved znižanja sodniških plač po novi ureditvi nanaša le na osnovno plačo sodnika, da je znižanje plač dopustno v več primerih kot po prejšnji ureditvi in da ga je mogoče določiti tudi s podzakonskim aktom.

88. Četrty odstavek 44. člena ZSS se glasi: "Sodniku se osnovna plača v času trajanja sodniške službe ne sme znižati, razen v primerih, ki jih določata ta zakon in odlok, ki ureja plače funkcionarjev."

89. Varstvo pred znižanjem plače posameznega sodnika, če naj zagotavlja njeno stabilnost in s tem sodnikovo neodvisnost, je treba razumeti kot varstvo pred vsakršnimi posegi, ki povzročijo znižanje sodnikove plače, s katero je lahko sodnik utemeljeno računal ob nastopu sodniške funkcije. Zato pred znižanjem ne more biti varovana samo osnovna plača sodnika, temveč vsa plačila, do katerih je upravičen iz naslova opravljanja sodniške funkcije. O znižanju plače sodnika ni mogoče govoriti le v primeru prenehanja izplačevanja tistih dodatkov k sodniški plači, ki pripadajo sodnikom zaradi opravljanja določenega dela (npr. dodatek za mentorstvo in položajni dodatek) oziroma zaradi opravljanja dela v določenih okoliščinah oziroma pod določenimi pogoji (npr. dodatki za delo v manj ugodnih delovnih pogojih in v manj ugodnem delovnem času), če sodnik sodniške funkcije v določenem obdobju ne opravlja pod temi

pogoji. Enako velja glede morebitnih plačil sodnikom iz naslova delovne uspešnosti, ki prav tako ne pomenijo stalnega dela sodnikove plače.

90. Glede na navedeno je določba četrtega odstavka 44. člena ZSS, kolikor prepoveduje zgolj posege v osnovno plačo sodnika, v neskladju z načelom neodvisnosti sodnikov iz 125. člena Ustave. Ker je sodniške plače dopustno urejati le z zakonom, je četrty odstavek 44. člena ZSS v neskladju z načelom sodniške neodvisnosti iz 125. člena Ustave tudi v delu, v katerem dopušča, da se dodatni primeri znižanja sodniških plač uredijo z odlokom.

91. Neutemeljeni pa so očitki pobudnikov, da je določba četrtega odstavka 44. člena ZSS v neskladju z Ustavo tudi zato, ker z uporabo množinske oblike (... ne sme znižati, razen v primerih ...) zakonodajalcu omogoča določitev novih primerov znižanja. Kot je bilo že navedeno, je lahko namreč znižanje sodniških plač v izjemnih primerih ustavno dopustno. To pa pomeni, da zakonski ureditvi, ki zgolj na splošno določa, da lahko zakonodajalec sprejme ureditev o znižanju sodniških plač, sami po sebi ni mogoče očitati neskladja z načelom sodniške neodvisnosti.

Deseti odstavek 52. člena ZSPJS

92. Pobudniki izpodbijajo deseti odstavek 52. člena ZSPJS, ker določa, da se za izplačilo plač funkcionarjev ne uporablja določba prvega odstavka 49. člena tega zakona. Po prvem odstavku 49. člena ZSPJS se javnemu uslužbencu, ki bi po določitvi plače v skladu z določbami tega zakona prejel plačo v nižjem znesku, kot je znesek plače, določene po predpisih, ki se uporabljajo do začetka uporabe tega zakona, do izenačitve obeh zneskov izplačuje višji znesek plače. Za funkcionarje takšno varstvo pred znižanjem plač ne velja. Drugačno varstvo plačnega položaja funkcionarjev temelji na različnem pravnem statusu, saj položaj funkcionarja v službenem razmerju ni primerljiv s položajem javnega uslužbenca (primerjaj z odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-175/97 z dne 25. 11. 1999, Uradni list RS, št. 101/99 in OdlUS VIII, 264). Zato so očitki pobudnikov o neskladju izpodbijane ureditve z drugim odstavkom 14. člena Ustave neutemeljeni.

Dejansko znižanje sodniških plač

93. Pobudniki zatrjujejo, da je v neskladju z Ustavo tudi dejansko znižanje plač sodnikov, do katerega naj bi prišlo na podlagi določb o višini dodatka za delovno dobo. ZSS je pred novelo ZSS-F določal, da se sodniška plača poveča za 0,5% za vsako začeto leto delovne dobe, vendar največ za 20%. Nadalje je ta zakon določal, da se odstotek 0,5% za sodnice, ki imajo več kot petindvajset let delovne dobe, poveča še za 0,25% za vsako začeto leto nad petindvajset let (tretji odstavek 46. člena Zakona o sodniški službi, Uradni list RS, št. 23/05 – ur. p. b. – v nadaljevanju ZSS-UPB1). Na podlagi spremene ureditve sodniških plač pripada sodnikom dodatek za delovno dobo v višini 0,3% osnovne plače za vsako zaključeno leto delovne dobe (prva alineja 38. člena ZSS-F).

94. Pobudniki menijo, da je znižanje dodatka za minulo delo v neskladju z načelom enakosti pred zakonom iz drugega odstavka 14. člena Ustave. Pri tem se sklicujejo na določbo 238. člena ZDR, ki delavcem, za katere velja ta zakon, zagotavlja pravico do nezmanjšane dodatka za delovno dobo. Ta očitek ni utemeljen. Načelo enakosti pred zakonom namreč ne zahteva splošne enakosti vseh, temveč zavezuje zakonodajalca zgolj k enakemu urejanju bistveno podobnih primerov. Položaj sodnikov kot funkcionarjev v službenem razmerju pa ni primerljiv s položajem delavca v delovnem razmerju.

95. Dodatek za delovno dobo ni ustavnopravna kategorija. Ker ga lahko zakonodajalec uvede ali ne, tudi njegovo znižanje ali celo morebitna ukinitve z vidika Ustave sama po sebi ne bi bila sporna. Z vidika skladnosti s 125. členom Ustave pa je lahko takšno znižanje sporno, če povzroči dejansko znižanje sodnikove plače. Pri tem je treba upoštevati, da je treba takšno varstvo sodnikom zagotoviti le, kolikor pri

³³ Prvi odstavek III. člena Ustave ZDA določa: "Zvezni sodniki in sodniki nižjih sodišč so dolžni vestno opravljati svojo funkcijo in prejemajo za svoje delo plačo, ki jo določa zakon, pri čemer ta plača ne sme biti zmanjšana v času opravljanja njihove funkcije." Glede na to, da Ustava ZDAoloča plačo sodnikov sicer ne ureja, se iz navedene določbe vidi tudi to, kako velik pomen je ustavodajalec pripisal varstvu sodnikov pred znižanjem plač.

³⁴ Iz 62. točke mnenja Posvetovalnega sveta evropskih sodnikov št. 1 izhaja: "Potrebne so posebne zakonske določbe o varstvu sodniških plač pred znižanjem in o rasti plač sorazmerno z rastjo življenjskih stroškov."

Evropska sodniška listina v 8. točki določa: "Plače sodnikov morajo biti ustrezne, da se zagotovi dejanska ekonomska neodvisnost sodnikov, in se v času trajanja mandata ne smejo znižati."

Splošna listina o položaju sodnikov v 13. členu določa: "Sodnik mora prejeti zadostno plačilo, da se zagotovi njegova socialna in ekonomska neodvisnost. Plačilo ne sme biti odvisno od rezultatov njegovega dela in se med mandatom ne sme znižati."

³⁵ Stališča o tem, kdaj gre za takšen izjemni primer, so različna. Znižanje plače je praviloma vedno dopustno v primeru disciplinske sankcije. Iz ustavnosodne presoje ustavnih sodišč drugih držav je mogoče navesti še druge primere, ko je bilo znižanje plač sodnikov ocenjeno kot ustavno dopustno. Ustavno sodišče Slovaške je odločilo, da Ustava ne prepoveduje prilagajanja plač učinkom nacionalnega gospodarstva (odločitev št. PL. US 52/99 z dne 4. 7. 2000). Ustavno sodišče Poljske je v odločitvi št. K 12/03 z dne 18. 2. 2004 opozorilo, da lahko edina izjema od načelne prepovedi znižanja sodniških plač pomeni primer, ko nacionalni dolg preseže tri petine vrednosti letnega bruto domačega dohodka. Na podlagi resnih razlogov in v povezavi z ureditvijo plač v celotnem javnem sektorju naj bi bilo izjemoma dopustno znižanje sodniških plač tudi po stališču Ustavnega sodišča Republike Češke (glej npr. odločitev št. Pl. US 16/2000 z dne 3. 7. 2000).

njih ne bi prišlo do morebitnega povišanja plače iz kakšnega drugega naslova, ki bi pomenil stalni del sodnikove plače, kar bi lahko kompenziralo znižanje plače iz naslova dodatka za delovno dobo.

96. Vlada navaja, da je mogoče kljub znižanju dodatka za delovno dobo govoriti zgolj o potencialnem znižanju sodniških plač na individualni ravni, nikakor pa ne o splošnem znižanju sodniških plač, saj naj bi ostal obseg sredstev za plače v sodstvu enak. Vendar pa to na presojo ne more vplivati. Varstvo pred znižanjem plače se namreč nanaša na vsakega posameznega sodnika, izpodbijana ureditev pa ne zagotavlja, da na njeni podlagi ne bo prišlo do individualnega znižanja plač. Za presojo tudi ni pomembno, da naj bi po navedbah Vlade do dejanskega znižanja prišlo le v izjemnih primerih, ko znižanje plače iz naslova dodatka za delovno dobo oziroma znižanje osnovne plače sodnika ob prevedbi ne bi bilo nadomeščeno s plačilom iz naslova delovne uspešnosti. Kot izhaja že iz 89. točke obrazložitve, morebitno plačilo za delovno uspešnost ni stalni del sodnikove plače, zato z njim znižanja plače posameznega sodnika ni mogoče kompenzirati.

97. Znižanje dodatka za delovno dobo utemeljuje Vlada s potrebo po zagotovitvi sredstev za nagrajevanje sodnikov po delovni uspešnosti in z navedbami, da je treba zagotoviti enakost med javnimi uslužbenci in funkcionarji, ker naj bi se v bodoče tudi javnim uslužbencem dodatek za delovno dobo izplačeval v višini 0,3%. Državni zbor navaja, da je znižanje nujno za uveljavitev plačne reforme celotnega javnega sektorja, saj naj bi bila s tem omogočena postopna odprava plačnih nesorazmerij brez povečanja sredstev za plače. S temi razlogi znižanja ni mogoče utemeljiti. Namen zakonodajalca, da bo v bodoče enako uredil plačilo iz naslova dodatka za delovno dobo za funkcionarje in javne uslužbence, upravičenosti znižanja plače sodnika med trajanjem mandata ne utemeljuje. Prav tako znižanja ni mogoče utemeljiti zgolj s sklicevanjem na potrebo po zagotovitvi sredstev za določene druge namene (v konkretnem primeru za plačilo delovne uspešnosti oziroma za odpravo plačnih nesorazmerij v javnem sektorju). To, da želi zakonodajalec pridobiti sredstva za druge namene, namreč za utemeljitev znižanja sodniških plač ne zadošča.

98. Pobudniki navajajo, da bo do dejanskega znižanja plač sodnikov prišlo tudi pri uvrstitvi sodnikov v plačni razred ob prevedbi. Na podlagi sedmega odstavka 9. člena OdPF se prevedeni nominalni znesek osnovne plače funkcionarja uvrsti v najbližji plačni razred iz plačne lestvice v Prilogi 1 ZSPJS, torej lahko tudi v nižji. Tudi znižanje na podlagi te določbe je moralo Ustavno sodišče preizkusiti z vidika skladnosti s 125. členom Ustave. Znižanje zaradi prevedbe utemeljuje Vlada z navedbami, da gre za prehod iz enega v drug plačni sistem, pri čemer naj prevedbe v nov plačni sistem ne bi bilo mogoče izvesti na drugačen način. Prevedba v najbližji višji plačni razred naj bi namreč (ker naj bi bilo treba enak sistem uporabiti tudi za javne uslužbence) zahtevala dodatnih 8,3 milijard SIT sredstev za plače. S temi argumenti znižanja ni mogoče utemeljiti. Prepoved znižanja sodniških plač namreč ne zahteva uvrstitve prevedenih nominalnih zneskov osnovnih plač sodnikov v najbližje višje plačne razrede, temveč le ohranitev njihovih plač v višini, kot so bile pred prevedbo. To pa je mogoče doseči že s tem, da se sodnikom, ki bi jim zaradi uvrstitve v najbližji (nižji) plačni razred po novem pripadala nižja osnovna plača, do izenačitve zneskov osnovne plače sodnika po starih in novih predpisih zagotovi izplačevanje osnovne plače v višjem znesku. Državni zbor oziroma Vlada niti ne zatrjuje, da tudi takšna rešitev z vidika javnih financ ni sprejemljiva. Pri tem je treba upoštevati tudi, da gre v primeru znižanja zaradi prevedbe zgolj za začasno znižanje.

99. Glede na navedeno sta določbi prve alineje 38. člena ZSS-F in sedmega odstavka 9. člena OdPF, kolikor se nanašata na sodnike, ki so bili v sodniško funkcijo izvoljeni pred začetkom uporabe novih plačnih predpisov, v neskladju s 125. členom Ustave. Enako velja za določbo 9. člena ZSPJS-E, kolikor se nanaša na omenjeno skupino sodnikov.

Plačilo sodnikov za delovno uspešnost

100. Po mnenju pobudnikov je v neskladju z načelom sodniške neodvisnosti tudi plačilo sodnikov za delovno uspešnost. ZSPJS v petem odstavku 22. člena določa, da del plače za delovno uspešnost ne pripada funkcionarjem, razen sodnikom, državnim tožilcem in državnim pravobranilcem, če tako določa zakon. ZSS v tretjem odstavku 44. člena določa, da ima sodnik pravico do dela plače za delovno uspešnost in pravico do dela plače za dodatno delovno uspešnost pod pogoji, določenimi s tem zakonom in z zakonom, ki ureja sistem plač v javnem sektorju. Tudi 48. člen ZSS določa, da se sodniška plača določi tako, da se vrednost plačnega razreda, v katerega je uvrščen sodnik, poveča (med drugim tudi) za del plače za delovno uspešnost oziroma dodatno delovno uspešnost po določbah 50. in 50.a člena tega zakona. Člen 50 ZSS določa, da sodniku, ki je pri opravljanju sodniške službe v tekočem letu dosegel nadpovprečne delovne rezultate na sodnem oddelku ali sodišču oziroma je bil nadpovprečno delovno obremenjen, pripada del plače za delovno uspešnost (prvi odstavek). Člen 50.a ZSS določa, da pripada sodniku, zaposlenemu ali dodeljenemu na sodišče, ki je z uresničitvijo programa racionalizacije doseglo prihranke pri obsegu sredstev za plače, del plače za dodatno delovno uspešnost (prvi odstavek).

101. Kot je bilo že obrazloženo, so določbe drugega in tretjega odstavka 50. in 50.a člena ZSS v neskladju s 125. členom Ustave že zato, ker odkazujejo na ureditev meril za nagrajevanje sodnikov po (dodatni) delovni uspešnosti s kolektivno pogodbo za javni sektor oziroma s podzakonskim aktom Vlade (glej točki 74 in 75 te obrazložitve). Pobudniki poleg tega zatrjujejo, da so te določbe v neskladju z Ustavo tudi zato, ker je plačilo sodnikov za delovno uspešnost samo po sebi v neskladju z ustavnim načelom sodniške neodvisnosti. Plačilo sodnikov za delovno uspešnost je lahko z vidika neodvisnosti sodnikov sporno zlasti v primeru, če je namenjeno zgolj oziroma predvsem spodbujanju produktivnosti sodnikov (v smislu števila rešenih spisov kot edinega oziroma bistvenega kriterija za ocenjevanje njihove delovne uspešnosti). Pri strankah postopka oziroma pri splošni javnosti lahko namreč takšen sistem vzbuja vtis, da dajejo sodniki pri odločanju prednost finančnim motivom pred temeljnim načelom, na podlagi katerega mora potekati sojenje, to je odločanju na podlagi Ustave in zakonov. To lahko negativno vpliva na videz neodvisnosti sodnikov,³⁶ poleg tega pa lahko tudi dejansko povzroči, da bodo sodniki pri sprejemanju odločitev preveč obremenjeni z izpolnjevanjem pričakovanj glede predvidenega obsega opravljenega dela, kar lahko vpliva na potek vodenja sodnih postopkov. To velja zlasti v primeru, če se uspešnost ocenjuje v prekratkih časovnih obdobjih. Navedeno ne pomeni, da bi bila kakršnakoli ureditev, ki bi določala, da je del sodnikove plače odvisen od ocene sodnikovega dela, v neskladju s 125. členom Ustave. Glede na to so očitki o neskladju tretjega odstavka 44. člena ZSS in petega odstavka 22. člena ZSPJS neutemeljeni. Navedeni določbi namreč le na splošno določata pravico sodnikov do dela plače iz naslova delovne uspešnosti oziroma dodatne delovne uspešnosti in kot takšni ne moreta biti v neskladju z Ustavo. Enako velja za 48. člen ZSS.

102. Ocen o skladnosti konkretne ureditve, ki predvideva plačilo sodnikov za delovno uspešnost, z načelom sodniške neodvisnosti iz 125. člena Ustave bi bilo mogoče podati le na podlagi podrobne preučitve učinkov takšnega sistema na položaj posameznega sodnika. Zaradi nezadostne opredeljenosti oziroma nedoločnosti izpodbijanih zakonskih določb o plačilu sodnikov za delovno uspešnost (50. in 50.a člen ZSS) pa tega v obravnavani zadevi ni mogoče storiti. ZSS v prvem odstavku 50. člena določa, da pripada del plače za delovno uspešnost

³⁶ Posledično lahko zaradi izgube zaupanja javnosti v delo sodnikov takšen sistem privede celo do nasprotnih učinkov od zaželenih, in sicer do tega, da se zaradi povečanja števila pritožb zoper odločitve sodnikov postopki v posameznih zadevah podaljšujejo in s tem tudi sodni zaostanki na sodiščih celo povečujejo.

sodniku, ki je pri opravljanju sodniške službe v tekočem letu dosegel nadpovprečne delovne rezultate oziroma je bil nadpovprečno delovno obremenjen. Glede na to, da je plačilo za povečan obseg dela oziroma za nadpovprečno obremenjenost sodnika posebej urejeno v 51. členu ZSS, razmerje med obema zakonskima določbama ni jasno. Povsem nedoločena so tudi merila, po katerih se odloča o izplačilu dela plače za delovno uspešnost. ZSS v drugem odstavku 50. člena odkazuje na smiselno uporabo zakona, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, in kolektivne pogodbe za javni sektor. ZSPJS tega ne ureja podrobneje, kolektivna pogodba za javni sektor pa niti še ni sprejeta. Enako velja glede meril za izplačilo dela plače iz naslova dodatne delovne uspešnosti po 50.a členu ZSS. Skladno s to zakonsko določbo pripada del plače za dodatno delovno uspešnost sodniku, zaposlenemu na sodišču ali dodeljenemu na sodišče, ki je z uresničitvijo programa racionalizacije doseglo prihranke pri obsegu sredstev za plače, pri čemer se smiselno uporabi zakon, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, in podzakonski akt, ki ga za javni sektor sprejme Vlada. ZSPJS v zvezi s tem odkazuje na uredbo Vlade (peti odstavek 21. člena). Vlada je sprejela Uredbo o dodatni delovni uspešnosti v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 14/06 – Uredba), ki pa takšnih meril ne določa.³⁷ Prav tako ni jasno, kaj pomeni "racionalizacija pri obsegu sredstev za plače na sodišču". Kolikor si je pod tem mogoče predstavljati doseganje enakih rezultatov (v smislu števila rešenih zadev) z manjšim številom sodnikov, kar bi pomenilo povečan obseg dela (oziroma nadpovprečno delovno obremenjenost) že zaposlenih sodnikov, tudi ni jasno razmerje te zakonske določbe do določb 50. oziroma 51. člena, ki prav tako govorita o delu plače iz naslova delovne uspešnosti v primeru povečanega obsega dela oziroma nadpovprečne obremenjenosti sodnika. Pravni položaj sodnikov v zvezi s plačilom sodnikov za delovno uspešnost na podlagi določb 50. in 50.a člena ZSS je torej nejasen in nepredvidljiv. Kot takšni sta ti dve določbi v neskladju z 2. členom Ustave.

Uvrščanje sodnikov v plačne razrede v prehodnem obdobju

103. Pobudniki očitajo izpodbijani plačni ureditvi tudi neskladje z načelom enakosti pred zakonom iz drugega odstavka 14. člena Ustave, ker naj bi v prehodnem obdobju dopuščala različno nagrajevanje sodnikov. Nedovoljeno merilo razlikovanja naj bi bila datum izvolitve sodnika v sodniško funkcijo oziroma datum napredovanja na položaj svetnika. Sodniki, ki so (bodo) ob uveljavitvi novega plačnega sistema že opravljali sodniško službo oziroma že dosegli položaj svetnika, naj bi bili na podlagi določbe prvega odstavka 10. člena ZSPJS-E³⁸ uvrščeni v nižje plačne razrede od sodnikov, ki bodo izvoljeni v sodniško funkcijo oziroma imenovani na položaj svetnika po tem datumu. Po mnenju ene od pobudnic naj bi bila takšna ureditev tudi v neskladju z 49. členom Ustave.

104. Če bi bili sodniki, ki že opravljajo sodniško funkcijo, dejansko uvrščeni nižje od novo izvoljenih sodnikov, ne da bi zato obstajal ustavno dopusten razlog, bi bila takšna ureditev v neskladju z drugim odstavkom 14. člena Ustave. Vendar Vlada meni, da se to ne bo zgodilo. Navaja, da bi bilo treba tudi za so-

dnike, ki bodo izvoljeni v sodniško funkcijo oziroma imenovani na položaj svetnika po začetku uporabe nove plačne ureditve, uporabiti določbe šestega in sedmega odstavka 49.č člena ZSPJS oziroma prvega odstavka 10. člena ZSPJS-E, stališče Sodnega sveta pa je prav nasprotno. Po uveljavitvi 10. člena ZSPJS-E, ki samostojno določa način in roke za odpravo nesorazmerij v osnovnih plačah funkcionarjev, sklicevanje na šesti in sedmi odstavek 49.č člena ZSPJS, ki določata način in roke za odpravo nesorazmerij v osnovnih plačah javnih uslužbencev oziroma predvidevata uporabo enakega sistema kot za javne uslužbence tudi za funkcionarje, ni več mogoče. Tega, ali je tudi za sodnike, ki bodo v sodniško funkcijo izvoljeni oziroma na položaj svetnika imenovani v prehodnem obdobju, mogoče uporabiti določbo prvega odstavka 10. člena ZSPJS-E, pa glede na to, da Zakon o uvrščanju sodnikov v plačne razrede v prehodnem obdobju nima prehodne določbe, ni mogoče ugotoviti.

105. Glede na to je prvi odstavek 10. člena ZSPJS-E, kolikor se nanaša na sodnike, v neskladju z 2. členom Ustave. Zato se Ustavnemu sodišču do očitkov o neskladju izpodbijane ureditve z 49. členom Ustave ni bilo treba opredeliti.

Presoja prvega odstavka 36. člena ZSS-F

106. Dve izmed pobudnic izrecno izpodbijata tudi 36. člen ZSS-F. Iz vsebine pobude izhaja, da se ta dejansko nanaša le na prvi odstavek tega člena. Pobudo utemeljujeta zlasti z navedbami, da je Sodni svet v njunem primeru nepravilno uporabil določbe o prevedbi, kar ne more biti predmet ustavnosodne presoje predpisa, poleg tega pa tem zakonskim določbam očitata tudi nejasnost. Očitek o nejasnosti določbe prvega odstavka 36. člena ZSS-F je utemeljen.

107. Prvi odstavek 36. člena ZSS-F se glasi: "Sodnik, ki je uvrščen v plačilni razred na podlagi določb Zakona o sodniški službi (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo), se uvrsti v plačni razred v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja sistem plač v javnem sektorju tako, da vrednost plačnega razreda, v katerega je uvrščen, ustreza njegovi osnovni plači, ki zajema doseženi koeficient plačilnega razreda in sodniški dodatek zaradi nezdružljivosti sodniške funkcije, pri predsednikih in podpredsednikih sodišč pa zajema še dodatek za vodstveno funkcijo." Upošteva besedilo te določbe (sodnik ... se uvrsti v plačni razred v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, tako ...) bi jo bilo mogoče razumeti le tako, da je z njo urejen drugi del prevedbe, to je uvrstitev prevedenih zneskov osnovnih plač sodnikov v plačne razrede po novih predpisih. Glede na to, da prevedeni znesek plače praviloma ne bo povsem ustrezal nobenemu izmed novih plačnih razredov, kar pomeni, da uvrstitev sodnikov v nove plačne razrede v skladu s to določbo očitno sploh ne bi bila vedno možna, pa takšna razlaga te določbe ni mogoča. Zato ostaja pomen te določbe nejasen oziroma nedoločen. To pa pomeni, da je tudi tej določbi mogoče očitati neskladje z 2. členom Ustave.

B. – III.

Obrazložitev pobud državnih tožilcev

O ustavnopravnem položaju državnih tožilcev

108. V zvezi s pobudo državnih tožilcev se mora Ustavno sodišče najprej opredeliti do navedb, da se njihov položaj glede zahteve po zagotavljanju neodvisnosti približuje sodniškemu, kar naj bi izhajalo iz določb 135. in 136. člena Ustave. Utemeljenost takšnih navedb bi namreč posledično pomenila, da morajo tudi za urejanje plačnega položaja državnih tožilcev veljati enaka jamstva, kot so na podlagi 125. člena Ustave zagotovljena sodnikom.

109. Ustava v prvem odstavku 135. člena določa, da državni tožilec vlaga in zastopa kazenske obtožbe in ima druge z zakonom določene pristojnosti. Po drugem odstavku 135. člena Ustave določa ureditev in pristojnosti državnih tožilcev zakon. V 136. členu Ustave je določena nezdružljivost funkcije držav-

³⁷ Uredba v 15. členu določa, da sprejme merila za delitev sredstev za plačilo dodatne delovne uspešnosti na predlog direktorja organ upravljanja osebe javnega prava oziroma da se lahko smiselno uporabljajo tudi merila, ki so določena v kolektivni pogodbi za javni sektor.

³⁸ Prvi odstavek 10. člena ZSPJS-E se glasi: "Funkcionarjem, ki jim pripada višja osnovna plača od prevedene osnovne plače, določene v skladu s predpisi, ki so se uporabljali do začetka uporabe tega zakona, se nastalo nesorazmerje odpravi na naslednji način: nesorazmerja v osnovnih plačah, ki so večja od štirih plačnih razredov, se odpravijo z začetkom uporabe tega zakona v višini nesorazmerja nad štirimi plačnimi razredi; preostala nesorazmerja v osnovnih plačah se odpravijo v obdobju od leta 2006 do leta 2009, pri čemer se pri obračunu plač za mesec december vsakega leta odpravi 25 % nesorazmerja v osnovnih plačah."

nega tožilca s funkcijami v drugih državnih organih, v organih lokalne samouprave in v organih političnih strank ter z drugimi funkcijami in dejavnostmi, za katere to določa zakon. Ustava torej izrecno določa le temeljno funkcijo državnih tožilcev (pregon storilcev kaznivih dejanj) in nezdružljivost te funkcije, za določitev drugih pristojnosti državnih tožilcev pa pooblašča zakonodajalca, ki mu nalaga tudi dolžnost, da določi ureditev in pristojnosti državnih tožilcev (kar se nanaša le na ureditev položaja državnih tožilcev kot organov, ne pa tudi na položaj posameznih državnih tožilcev).

110. Na podlagi navedenega ni mogoče sklepati, da Ustava glede neodvisnosti državnim tožilcem zagotavlja enaka jamstva, kot za sodnike izhajajo iz 125. člena Ustave.

111. To ne pomeni, da je mogoče na državno tožilstvo v naši ustavi ureditvi gledati kot na organ, ki bi ga bilo mogoče podrediti izvršilni veji oblasti. Državni tožilci odločajo le na podlagi Ustave in zakonov (drugi odstavek 1. člena ZDT). Zato je treba zagotoviti, da državni tožilec izvaja svojo funkcijo pregona neodvisno, in preprečiti, da bi odločal v skladu z željami drugih vej oblasti, zlasti izvršne.³⁹ Ustavno sodišče je že sprejelo stališče, da sodi tožilstvo med organe s tako specifičnimi funkcijami, da jih ni mogoče uvrstiti v nobeno od treh vej oblasti. Gre za del pravosodja v širšem smislu,⁴⁰ znotraj katerega pa sodno oblast izvršujejo samo sodniki (odločba Ustavnega sodišča št. U-I-307/94 z dne 14. 5. 1998, Uradni list RS, št. 42/98 in OdlUS VII, 84). Prav v omenjeni oblasti funkciji sodnikov kot nosilcev tretje veje oblasti pa gre iskati razlog za kvalitativno različno urejen ustavnopravni položaj sodnikov in državnih tožilcev, kar zadeva varstvo njihove neodvisnosti. Kot izhaja iz 54. točke in naslednjih točk obrazložitve te odločbe, namreč ustavno načelo o neodvisnosti sodnikov temelji na načelu delitve oblasti na zakonodajno, izvršilno in sodno (drugi odstavek 3. člena Ustave). Bistvo tega načela je v njegovi temeljni funkciji varovanja posameznika v razmerju do države, pri čemer pa pripada (upoštevaje njegove pristojnosti) ključna vloga prav neodvisnemu sodstvu.

Presoja ustavnosti posameznih določb **O urejanju plač državnih tožilcev z akti, nižjimi od** **zakona**

112. Pobudniki nasprotujejo ureditvi plač državnih tožilcev z akti, nižjimi od zakona (odlok, kolektivna pogodba za javni sektor in uredba Vlade). V zvezi s tem izpodbijajo različne določbe ZDT, ZSS, ZSPJS in OdPF. Zatrjujejo neskladje z 2., s 87., 135. in 136. členom ter s tretjim odstavkom 153. člena Ustave.

113. V zvezi z ureditvijo plač državnih tožilcev je treba opozoriti na razmerje med izpodbijanimi določbami ZDT in ZSS. Nekatere določbe ZSS o plačah sodnikov se namreč na podlagi določb prvega in drugega odstavka 28. člena ter prvega odstavka 30. člena ZDT uporabljajo tudi za državne tožilce.⁴¹ Zato je Ustavno sodišče izpodbijane določbe prvega in drugega odstavka 45. člena (uvrščanje funkcij v plačne razrede z odlokom), drugega odstavka 44. člena, prvega odstavka

49. člena, prvega odstavka 49.b člena, prvega odstavka 49.c člena, prvega odstavka 49.č člena, drugega in tretjega odstavka 50. člena (napotitev na ureditev dodatkov in plače iz naslova delovne uspešnosti s kolektivno pogodbo) in drugega odstavka 50.a člena ZSS (napotitev na ureditev plače iz naslova dodatne delovne uspešnosti z uredbo) presojalo v povezavi z ustreznimi določbami ZDT. Določbe drugega, tretjega in četrtega odstavka 30. člena ZDT pa je Ustavno sodišče presojalo posebej. Drugi odstavek 30. člena ZDT o smiselni uporabi ZSS v zvezi z odločanjem o plačilih iz službenega razmerja namreč ne odkazuje na uporabo nobene izmed izpodbijanih določb ZSS. Enako velja za tretji odstavek 30. člena ZDT, ki upošteva četrty odstavek 30. člena ZDT odkazuje le na prvi odstavek 51. člena ZSS, ki pa ni izpodbijan. Četrty odstavek 30. člena ZDT pa pomeni samostojno določbo za državne tožilce.

O urejanju plač državnih tožilcev z odlokom **Državnega zbora**

114. Pobudniki zatrjujejo, da zakonodajalec prepušča ureditev plač državnih tožilcev odloku, kar je v neskladju z Ustavo. V zvezi s tem izpodbijajo prvi in drugi odstavek 28. člena in prvi odstavek 30. člena ZDT v zvezi s prvim in z drugim odstavkom 45. člena ZSS ter določbe drugega odstavka 10. člena in šestega odstavka 49.a člena ZSPJS, 1., 2., 3. in 7. člena (A4) ter petega, sedmega in osmega odstavka 9. člena OdPF, kolikor se nanašajo na državne tožilce.

115. Očitki o neustavnosti 2. in 3. člena ter osmega odstavka 9. člena OdPF, ker naj bi šlo za urejanje plačnega položaja državnih tožilcev s podzakonskim aktom, so neutemeljeni. Osmi odstavek 9. člena OdPF⁴² pomeni zgolj v konkretno določenem znesku izraženo vsebino zakonske določbe četrtega odstavka 49.a člena ZSPJS.⁴³ Enako velja za 3. člen OdPF o plačnih skupinah in plačnih podskupinah funkcij v državnih organih in lokalnih skupnostih, ki pomeni le ponovitev vsebine 7. člena ZSPJS. Člen 2 OdPF določa zgolj to, da sta plačni razred in s tem osnovna plača za posamezne funkcije določena s Prilogo 1 in Prilogo 2 ZSPJS. Presoditi pa je treba, ali je v skladu z Ustavo zakonska ureditev, ki pomeni napotitev na ureditev uvrstitve posameznih funkcij državnih tožilcev v plačne razrede in delno tudi na ureditev prevedbe plač državnih tožilcev z odlokom Državnega zbora, in določbe OdPF, izdane na takšni podlagi.

116. Na podlagi prvega in drugega odstavka 28. člena ter prvega odstavka 30. člena ZDT se tudi za državne tožilce uporabljata prvi in drugi odstavek 45. člena ZSS. V skladu s to zakonsko določbo se državni tožilec ob imenovanju uvrsti v plačni razred v skladu z odlokom, ki ureja plače funkcionarjev. Kot je bilo ugotovljeno že v točki 67 obrazložitve te odločbe, ZSPJS določa višino osnovne plače za posamezne plačne razrede (Priloga 1 ZSPJS) in najvišji ter najnižji plačni razred, v katerega so lahko uvrščene funkcije posamezne plačne podskupine (Priloga 2 ZSPJS), konkretno uvrstitev posameznih funkcij v plačne razrede pa prepušča OdPF (drugi odstavek 10. člena ZSPJS). Na podlagi zakonske ureditve je torej mogoče ugotoviti, da se lahko funkcije državnih tožilcev, uvrščene v plačno podskupino A4 (7. člen ZSPJS), z odlokom uvrščajo

³⁹ V zvezi s tem velja opozoriti na določbo tretjega odstavka 66.c člena ZDT, v skladu s katero pri pravosodnem nadzoru ni dopustno posegati v zakonitost in strokovno pravilnost dela državnih tožilcev v zvezi s predkazenskim postopkom, s sodnimi postopki ter z upravnimi postopki pred drugimi državnimi organi.

⁴⁰ To izhaja tudi iz ZDT, v skladu s katerim so državna tožilstva kot del pravosodja samostojni državni organi (drugi odstavek 5. člena).

⁴¹ Na podlagi prvega oziroma drugega odstavka 28. člena se plača državnega tožilca oziroma pomočnika državnega tožilca določi po enakih osnovah, z enakimi dodatki ter na enak način kot plača sodnika ustreznega naziva oziroma položaja. Prvi odstavek 30. člena ZDT pa določa, da ima državni tožilec oziroma pomočnik državnega tožilca poleg plače pravico do prejemkov, dodatkov in plačil, nadomestil in povračil v enakih primerih in enaki višini kot sodnik ustreznega naziva oziroma položaja, če ZDT ne določa drugače.

⁴² Po osmem odstavku 9. člena OdPF se pri prevedbi nominalnega zneska osnovnih plač v osnovne plače funkcionarjev po ZSPJS upošteva osnova za določitev plač funkcionarjev, veljavna od 1. 7. 2005 dalje, v višini 145.010 tolarjev oziroma izhodiščna plača za negospodarske dejavnosti za I. tarifni razred, veljavna od 1. 7. 2005 dalje, v višini 54.823 tolarjev.

⁴³ Skladno s to določbo je osnova za obračun plač javnih uslužbencev in funkcionarjev, za katere se uporablja izhodiščna plača po Kolektivni pogodbi za negospodarske dejavnosti, znesek izhodiščne plače za I. tarifni razred, veljavne na dan, ko se opravi prevedba. Osnova za obračun plač za javne uslužbenke in funkcionarje, za katere se ne uporablja izhodiščna plača po Kolektivni pogodbi za negospodarske dejavnosti, je znesek, določen po predpisih in kolektivnih pogodbah, ki se je na dan prevedbe uporabljal za določitev njihovih plač.

v plačne razrede od 37 do 65 (Priloga 1), konkretna uvrstitev posameznih funkcij v plačne razrede pa je določena z OdPF (7. člen – A4).

117. Na podlagi šestega odstavka 49.a člena ZSPJS se prevedba plač državnih tožilcev uredi z odlokom. Ne glede na to je s četrtem odstavkom te zakonske določbe določena osnova, ki se upošteva pri prevedbi nominalnih zneskov osnovnih plač v plače funkcionarjev po ZSPJS. Tretji odstavek 49.a člena ZSPJS določa, da se nominalni znesek plače funkcionarja, ki je podlaga za prevedbo, določi tako, da se seštevek količnika, ki ga je funkcionar dosegel z napredovanjem na delovnem mestu ali v nazivu, in dodatkov iz 49.b člena Zakona, pomnoži z vrednostjo osnove za obračun plače. Dodatki za državne tožilce so določeni s prvim oziroma s petim odstavkom 9. člena OdPF. OdPF ureja tudi uvrstitev nominalnih zneskov plač državnih tožilcev v plačne razrede po ZSPJS (sedmi odstavek 9. člena).⁴⁴

118. Pobudniki zatrjujejo, da je zakonodajalec s tem, ko je prepustil ureditev plač državnih tožilcev OdPF, ravnal v neskladju s 87. členom Ustave. Ta določa, da lahko pravice in obveznosti državljanov ter drugih oseb Državni zbor določa samo z zakonom. Vendar to ne pomeni, da bi moral zakonodajalec vse podrobnosti pravic urediti z zakonom. Podrobnejše urejanje pravic in obveznosti posameznikov lahko prepusti odloku, pri čemer pa mora prej v temelju sam urediti vsebino, ki naj bo predmet predpisa, in določiti okvire ter usmeritve za njeno podrobnejšo podzakonsko urejanje, tako da je pravnemu subjektu njegov položaj znan oziroma predvidljiv že na podlagi zakona.⁴⁵ V tem primeru je bilo to upoštevano. S tem, ko ZSPJS določa vrednost osnovne plače za posamezne plačne razrede (Priloga 1) in najnižje ter najvišje plačne razrede po posameznih plačnih podskupinah za funkcionarje (Priloga 2), daje namreč zadostno podlago za podrobnejšo ureditev osnovnih plač državnih tožilcev z OdPF. Šesti odstavek 49.a člena ZSPJS pa pomeni zakonsko podlago za ureditev prevedbe plač državnih tožilcev z OdPF, pri čemer so v samem ZSPJS izrecno določeni tudi kriteriji za določitev nominalnega zneska osnovne plače, ki je podlaga za prevedbo (osnova, količnik, dodatki). Zato izpodbijana ureditev ni v neskladju s 87. členom Ustave. Iz istih razlogov ji tudi ni mogoče očitati neskladja z načelom zakonitosti kot enim izmed načel pravne države iz 2. člena Ustave.

119. Neutemeljeno je tudi sklicevanje pobudnikov na tretji odstavek 153. člena Ustave. Po tej določbi Ustave morajo biti podzakonski predpisi v skladu z Ustavo in zakoni. Ko Ustavno sodišče presoja skladnost podzakonskega predpisa z zakonom, ki mu je dal podlago za določitev podrobnejšega načina izvrševanja posameznih pravic oziroma obveznosti, presoja zlasti, ali podzakonski predpis zakonsko normo razčlenjuje v okviru, ki je dopuščen takšnemu aktu. Upošteva predstavljen zakonsko ureditev pa ni mogoče trditi, da bi bilo urejanje plač državnih tožilcev z OdPF zunaj zakonskega okvira.

120. Očitki o neskladju izpodbijanih določb s 135. in s 136. členom Ustave so neutemeljeni iz razlogov, pojasnjenih v točkah 109 in 110 te obrazložitve.

121. V zvezi z očitkom pobudnikov, da je izpodbijana ureditev v neskladju z Ustavo tudi zato, ker v zakonu ni določeno, kaj je zakonodajalcu služilo kot podlaga za uvrščanje posameznih funkcij v plačne razrede, se Ustavno sodišče sklicuje na obrazložitev iz 79. točke obrazložitve. Očitek pobudnikov, da lahko upošteva PoDZ-1 Državni zbor z odlokom ureja le organizacijo in delo Državnega zbora ter uresničevanje pravic in obveznosti poslank in poslancev, ni utemeljen. Četudi bi bilo določbe PoDZ-1 o tem, kaj je lahko vsebina odloka, mo-

goče razlagati tako, kot jih razumejo pobudniki, to ne pomeni, da zakonodajalec z zakonom ne bi mogel prepustiti odloku tudi urejanja drugih vprašanj, upošteva kriterije, navedene v 118. točki te obrazložitve.

122. Glede na navedeno določbe prvega in drugega odstavka 28. člena ter prvega odstavka 30. člena ZDT v zvezi s prvim in z drugim odstavkom 45. člena ZSS in določbe drugega odstavka 10. člena ter šestega odstavka 49.a člena ZSPJS in 1. člena, 7. člena (A4), petega ter sedmega odstavka 9. člena OdPF, kolikor se nanašajo na državne tožilce, niso v neskladju z Ustavo.

O urejanju plač državnih tožilcev s kolektivno pogodbo za javni sektor

123. Pobudniki izpodbijajo zakonske določbe, ki se v zvezi z ureditvijo dodatkov k plači državnih tožilcev ter z določitvijo meril za plačilo dela plače državnih tožilcev za delovno uspešnost državnih tožilcev sklicujejo na kolektivno pogodbo za javni sektor. Gre za določbe prvega in drugega odstavka 28. člena ter prvega odstavka 30. člena ZDT v zvezi z drugim odstavkom 44. člena, s prvim odstavkom 49. člena, prvim odstavkom 49.b člena, prvim odstavkom 49.c člena, prvim odstavkom 49.č člena in z drugim ter s tretjim odstavkom 50. člena ZSS ter za uvodno določbo 26. člena ZDT-C.

124. Napotitev na ureditev plač državnih tožilcev s kolektivno pogodbo za javni sektor je v neskladju z načeli pravne države iz 2. člena Ustave. Ker državni tožilci ne sodelujejo pri sprejemu kolektivne pogodbe, kar pomeni, da njihovi interesi pri sprejemanju tega akta niso zastopani, zakonodajalec že zato ureditve plač državnih tožilcev ne bi smel prepustiti kolektivni pogodbi. Zato so izpodbijane določbe prvega in drugega odstavka 28. člena ter prvega odstavka 30. člena ZDT v zvezi z drugim odstavkom 44. člena, s prvim odstavkom 49. člena, prvim odstavkom 49. b člena, prvim odstavkom 49. c člena, prvim odstavkom 49.č člena in z drugim ter s tretjim odstavkom 50. člena ZSS ter uvodna določba 26. člena ZDT-C v neskladju z 2. členom Ustave.

O urejanju plač državnih tožilcev z uredbo Vlade

125. Pobudniki izpodbijajo tudi četrty odstavek 30. člena ZDT, ker ureditev vprašanj, povezanih z ureditvijo plač državnih tožilcev, prepušča uredbi Vlade. V zvezi s tem izpodbijajo tudi drugi odstavek 51. člena ZSS, ki pa se za državne tožilce ne uporablja. Določbi četrtega odstavka 30. člena ZDT in drugega odstavka 51. člena ZSS sta namreč enaki, pri čemer velja za državne tožilce le posebna določba četrtega odstavka 30. člena ZDT.

126. Četrty odstavek 30. člena ZDT določa, da Vlada z uredbo določi pogoje, merila in obseg plačila za povečan obseg dela oziroma dodatne delovne obremenitve za posamezne državne tožilce ali za pomočnike državnih tožilcev. Zakonsko pooblastilo, vsebovano v četrtem odstavku 30. člena ZDT, je golo pooblastilo. Zakonodajalec je namreč brez meril in kriterijev prepustil Vladi, da sama uredi celotno vprašanje plačila povečanega obsega dela. Prav tako ni določil okvira, s katerim bi Vlado pri urejanju tega področja omejil. Takšno pooblastilo Vladi je v neskladju z drugim odstavkom 120. člena Ustave. Skladno s to ustavno določbo so upravni organi pri svojem delu, torej tudi pri izdajanju predpisov, vezani na okvir, ki ga določata Ustava in zakon, in niso pristojni izdajati predpisov brez vsebinske podlage v zakonu. Iz navedene ustavne določbe izhaja, da mora zakonodajalec, kadar pooblasti izvršno oblast za izdajo podzakonskega predpisa, prej v temelju sam urediti vsebino, ki naj bo predmet predpisa, in določiti okvire ter usmeritve za njeno podrobnejšo podzakonsko urejanje (tako že v odločbi Ustavnega sodišča št. U-I-73/94 z dne 25. 5. 1995, Uradni list RS, št. 37/95 in OdlUS V, 51). Zakonska norma ne sme vsebovati pooblastil, na podlagi katerih bi izvršilni predpisi urejali materijo (vsebino), za katero ni podlage že v zakonu,

⁴⁴ Glede določbe prvega in drugega odstavka 25. člena ZDT-C kot morebitne zakonske podlage za prevedbo plač državnih tožilcev glej točko 144 te obrazložitve.

⁴⁵ Gre za podobne kriterije, kot izhajajo iz drugega odstavka 120. člena Ustave glede razmerja med akti zakonodajalca in predpisi izvršilne veje oblasti.

zlasti pa ne sme prepuščati samostojnega urejanja pravic in obveznosti. Prav takšna pa je vsebina četrtega odstavka 30. člena ZDT, pri čemer tudi v nobeni izmed drugih določb ZDT ni vsebinske podlage za takšen podzakonski predpis. ZDT namreč nima vsebinskih določb glede povečanega obsega dela, ki bi pomenile normativni okvir in vsebinsko podlago za izdajo podzakonskega predpisa, predvidenega v četrtem odstavku 30. člena ZDT. Zato je četrty odstavek 30. člena ZDT v neskladju z načelom legalitete iz drugega odstavka 120. člena Ustave.

127. Utemeljen je tudi očitek pobudnikov o neustavnosti prvega in drugega odstavka 28. člena ter prvega odstavka 30. člena ZDT v zvezi z drugim odstavkom 50.a člena ZSS. Ker ZDT nima posebnih določb o ureditvi pravice do dela plače za dodatno delovno uspešnost, v prvem odstavku 30.c člena pa predvideva plačilo državnih tožilcev iz tega naslova, je treba 50.a člen ZSS uporabiti tudi za državne tožilce. Skladno z drugim odstavkom 50.a člena ZSS se v zvezi z izplačilom tega dela plače smiselno uporabljata ZSPJS in podzakonski akt, ki ga sprejme Vlada. ZSPJS takšnih meril ne določa, kar pomeni, da je njihova določitev v celoti prepuščena Vladi. Takšna ureditev pa je v neskladju z drugim odstavkom 120. člena Ustave.

128. Glede na to so določbe prvega in drugega odstavka 28. člena in prvega odstavka 30. člena ZDT v zvezi z drugim odstavkom 50.a člena ZSS in četrty odstavek 30. člena ZDT v neskladju z drugim odstavkom 120. člena Ustave.

Znižanje plač državnih tožilcev

129. Državni tožilci izpodbijajo tudi določbe, ki se nanašajo na znižanje njihovih plač. V zvezi s tem zatrjujejo neustavnost prvega odstavka 49. člena ZSPJS, ker zagotavlja varstvo pred znižanjem plač le javnim uslužbencem, ne pa tudi funkcionarjem. Takšni očitki so neutemeljeni iz enakih razlogov, kot jih je Ustavno sodišče v zvezi določbo desetega odstavka 52. člena ZSPJS, ki so jo izpodbijali sodniki, navedlo v 92. točki obrazložitve te odločbe.

130. Posebej je Ustavno sodišče presojalo očitke pobudnikov o neustavnosti določb o znižanju dodatka za delovno dobo in določbe, na podlagi katere se lahko državnim tožilcem zaradi uvrstitve v najbližji nižji plačni razred znižajo osnovne plače ob prevedbi (sedmi odstavek 9. člena OdPF).

131. Na podlagi nove plačne ureditve pripada državnim tožilcem dodatek za delovno dobo v višini 0,3% od osnovne plače za vsako zaključeno leto delovne dobe (prva alineja prvega odstavka 26. člena ZDT-C), prej pa so bili na podlagi prvega in drugega odstavka 28. člena ter 30. člena Zakona o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 14/03 – ur. p. b. – ZDT-UPB1) v zvezi s tretjim odstavkom 46. člena ZSS-UPB1 upravičeni do tega dodatka v enaki višini kot sodniki (glej 93. točko te obrazložitve). Tako kot pri sodnikih lahko znižanje plač državnih tožilcev povzroči tudi sedmi odstavek 9. člena OdPF, v skladu s katerim se prevedeni nominalni znesek osnovne plače funkcionarja uvrsti v najbližji plačni razred iz plačne lestvice v Prilogi 1 ZSPJS, kar lahko pomeni tudi uvrstitev v nižji plačni razred.

132. Znižanje plač državnih tožilcev naj bi bilo v neskladju z 2. členom, z drugim odstavkom 14. člena, s 50. členom, 136. členom ter z drugim odstavkom 155. člena Ustave.

133. Očitek o neskladju izpodbijane ureditve s 136. členom Ustave je neutemeljen. Zgolj to, da iz 136. člena Ustave izhaja načelo o nezdružljivosti funkcije državnega tožilca z drugimi funkcijami in dejavnostmi, še ne pomeni, da bi bilo vsako znižanje plač državnih tožilcev v neskladju z Ustavo. Iz tega načela sicer izhaja, da mora biti plača državnih tožilcev primerna, ne varuje pa jih pred vsakršnim znižanjem plače.

134. Neutemeljen je tudi očitek pobudnikov, da je znižanje dodatka za delovno dobo v neskladju z načelom enakosti iz drugega odstavka 14. člena Ustave, ker se dodatek za delovno dobo zaenkrat znižuje le funkcionarjem, ne pa tudi

javnim uslužbencem. Enako velja za očitek pobudnika Hinka Jenulla o neustavnosti 12. in 13. člena ZSPJS-E,⁴⁶ ker ne predvidevata sočasne uveljavitve nove plačne ureditve tudi za javne uslužbence. Kot izhaja že iz 92. točke te obrazložitve, je zaradi različnega pravnega statusa funkcionarjev in javnih uslužbencev načeloma ustavno dopustno različno urejati njihove plače. Poleg tega predhodna uveljavitev plačne reforme za funkcionarje sama po sebi ne bi mogla pomeniti kršitve tega načela. Prav tako pa se pobudniki ne morejo sklicevati na to, da se jim dodatek izplačuje v nižjem odstotku kot javnim uslužbencem. Vlada je v svojem mnenju namreč pojasnila, da je osnova, od katere se dodatek za delovno dobo (še vedno) obračunava pri plačah javnih uslužbencev, nižja od osnove za funkcionarje. Zato o dejanski neenakosti, ker je za funkcionarje določen nižji odmerni odstotek dodatka, ni mogoče govoriti.

135. Prav tako ni utemeljen očitek o kršitvi pravice do socialne varnosti iz prvega odstavka 50. člena Ustave. Znižanje dodatka za delovno dobo in zaradi tega nižje plačilo prispevkov za socialno varnost samo po sebi še ne pomeni posega v to ustavno pravico.

136. Sklicevanje na 155. člen Ustave ne prihaja v poštev. Ta ustavna določba prepoveduje povratno veljavo pravnih aktov. Skladno z ustaljeno ustavnosodno presojo učinkuje predpis povratno tedaj, ko je za začetek njegove uporabe določen trenutek pred njegovo uveljavitvijo. Za takšen primer v obravnavanem primeru ne gre. Izpodbijane določbe so začele veljati 18. 2. 2006, predviden začetek njihove uporabe je bil 1. 3. 2006 (32. člen ZDT-C). Znižanje dodatka za delovno dobo je torej določeno le za čas po uveljavitvi Zakona, kar pomeni, da ni mogoče govoriti o retroaktivnosti. Dejstvo, da je pravica do dodatka za delovno dobo odvisna od delovne dobe, ki je seveda morala nastajati tudi že pred uveljavitvijo sporne zakonske določbe, na takšen sklep ne more vplivati.

137. Varstvo pred zakonskimi posegi v pravice posameznikov za naprej je zagotovljeno z načelom zaupanja v pravo kot enim izmed načel pravne države iz 2. člena Ustave. To načelo posamezniku zagotavlja, da mu država njegovega pravnega položaja ne bo poslabšala arbitrarno, torej brez razloga, utemeljenega v prevladujočem javnem interesu.⁴⁷ Z vidika kriterijev za presojo dopustnosti posega gre nedvomno za manj strogo varstvo kot po 125. členu Ustave. Medtem ko bi bilo znižanje z vidika 125. člena Ustave mogoče upravičiti le v izjemnih primerih, za dopustnost posega v načelo zaupanja v pravo zadošča, da obstajajo za znižanje razlogi, utemeljeni v prevladujočem javnem interesu.

138. Kot je bilo pojasnjeno že v 95. točki te obrazložitve, dodatek za delovno dobo ni ustavnopravna kategorija, zato tudi njegovo znižanje ali celo morebitna ukinitve z vidika Ustave sama po sebi ne bi bila sporna. Znižanje dodatka je eden izmed ukrepov v okviru celovite plačne reforme, s katero se plače zaposlenih v javnem sektorju povsem na novo določajo. Odločitev zakonodajalca, da ta dodatek zniža in s tem spremeni relativni vpliv delovne dobe na višino plače funkcionarja, je stvar njegove proste presoje. Ker pa gre za prehod iz enega plačnega sistema v drugega, je treba v primeru poslabšanja položaja posameznih kategorij zaposlenih

⁴⁶ Člen 12 ZSPJS-E določa, da se plače funkcionarjev začnejo obračunavati v skladu z zakonom z dnem začetka uporabe tega zakona. Člen 13 ZSPJS-E določa, da začne ta zakon veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, uporabljati pa se začne 1. 3. 2006.

⁴⁷ Vlada napačno razlaga vsebino odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-134/96, iz katere naj bi po njenem mnenju izhajalo stališče o načelni dopustnosti znižanja plač. Ustavno sodišče je v tej odločbi sicer res zapisalo, da plače v določeni višini ni mogoče šteti kot pridobljene pravice, ker se lahko ta v skladu z zakonom, s kolektivno pogodbo in splošnim aktom spreminja. Vendar pa to ne pomeni, da zakonodajalca, ki spreminja plačno ureditev, ne bi bilo treba upoštevati načela varstva zaupanja v pravo iz 2. člena Ustave.

spoštovati 2. člen Ustave, iz katerega izhaja zahteva, da se posameznikom, ki bodo z izpodbijano spremembo prizadeali, omogoči, da se postopno prilagodijo na novo ureditev. Pri tem je treba upoštevati, da bi lahko takojšnje znižanje dodatka za delovno dobo povzročilo bistveno znižanje plač starejših državnih tožilcev in še posebej državnih tožilk, kar bi lahko vplivalo tudi na njihov socialni položaj. Varstvo pred takšnim znižanjem sicer ne pomeni varovanja doseženega zneska plače iz naslova dodatka za delovno dobo na dan uveljavitve novega plačnega sistema, pomeni pa zahtevo po postopnosti zniževanja plače državnih tožilcev, ki so lahko ob imenovanju na funkcijo upravičeno računali na plačo v višini, kot jim je pripadala ob obračunavanju dodatka v višini 0,5% osnovne plače. Prva alineja 26. člena ZDT-C je zato, kolikor se nanaša na državne tožilce, ki so bili na funkcijo imenovani pred začetkom uporabe nove plačne ureditve, ker zanje ne predvideva postopnega znižanja plač, v neskladju z 2. členom Ustave. Kot je bilo navedeno že v 95. točki te obrazložitve, je treba takšno varstvo prizadetim posameznikom zagotoviti le, kolikor pri njih ne bo prišlo do morebitnega povišanja plače iz kakšnega drugega naslova, ki bi pomenil stalni del sodnikove plače, kar bi lahko kompenziralo znižanje plače iz naslova dodatka za delovno dobo. V takšnem primeru o nujnosti zagotovitve postopnega prehoda na novo ureditev, ki naj posamezniku omogoči, da se na takšno ureditev pripravi, ni mogoče govoriti. Seveda pa takšna kompenzacija ne pride v poštev v primerih povišanja plače iz naslova dodatkov zaradi opravljanja določenega dela (npr. dodatek za mentorstvo in položajni dodatek) oziroma zaradi opravljanja dela v določenih okoliščinah oziroma pod določenimi pogoji (npr. dodatki za delo v manj ugodnih delovnih pogojih in v manj ugodnem delovnem času), kot tudi ne zaradi plačil državnim tožilcem iz naslova delovne uspešnosti.

139. V neskladju z 2. členom Ustave je tudi določba sedmega odstavka 9. člena OdPF, kolikor se nanaša na državne tožilce, ki so bili na funkcijo imenovani pred začetkom uporabe novih plačnih predpisov, in kolikor lahko povzroči dejansko znižanje njihove plače. Razlogi za takšno začasno znižanje plač niso izkazani. Vlada se sicer sklicuje na to, da prevedba zgolj v višji plačni razred ni mogoča, ker bi – glede na to, da bi morala enaka ureditev veljati tudi za javne uslužbenke, to zahtevalo dodatnih 20 milijard SIT. Kot je bilo pojasnjeno že v 98. točki obrazložitve, pa ne zatrjuje, da z vidika javnih financ ne bi bila sprejemljiva rešitev, v skladu s katero bi se funkcionarjem, pri katerih bi prišlo ob prevedbi do zgolj začasnega znižanja plač, do izenačitve zneskov osnovne plače po starih in novih predpisih plača izplačevala najmanj v enaki višini kot pred prevedbo. Kolikor pa gre pri izpodbijanju sedmega odstavka 9. člena OdPF za zatiranje neskladja z načelom enakosti pred zakonom iz drugega odstavka 14. člena Ustave, ker naj bi uvrstitev v najbližji plačni razred za nekatere državne tožilce pomenila uvrstitev v nižji, za druge pa v višji plačni razred, kar naj bi za slednje pomenilo trajno ugodnejši položaj, pa so očitki neutemeljeni. Državni tožilci so bili namreč že v okviru prejšnjega plačnega sistema razvrščeni v različne plačilne razrede. Z reformo plačnega sistema zakonodajalec ni posegel v razmerja med državnimi tožilci, uvrščenimi v isti plačilni razred. Morebitna drugačna razmerja med plačnimi razredi funkcionarjev po novi ureditvi pa so posledica same spremembe plačnega sistema in uvrstitve funkcionarjev v nove plačne razrede. Razumljivo namreč je, da novi plačni sistem ne more biti povsem enak prejšnjemu, saj sicer sploh ne bi bilo mogoče govoriti o reformi sistema.

140. Glede na navedeno je prva alineja 26. člena ZDT-C, kolikor se nanaša na državne tožilce, ki so bili na funkcijo imenovani pred začetkom uporabe novih plačnih predpisov, v neskladju z 2. členom Ustave. Enako velja za 9. člen ZSPJS-E, kolikor se nanaša na to skupino državnih tožilcev. V neskladju z 2. členom Ustave je tudi sedmi odstavek 9. člena OdPF, kolikor dopušča začasno znižanje plač državnih tožilcev ob prevedbi.

Uvrščanje državnih tožilcev v plačne razrede v prehodnem obdobju

141. Tudi državni tožilci zatrjujejo neskladje izpodbijane ureditve z drugim odstavkom 14. člena Ustave, ker naj bi bili državni tožilci, ki bodo v prehodnem obdobju prvič imenovani v funkcijo državnega tožilca, takoj uvrščeni v višje plačne razrede, državnim tožilcem, ki so bili na funkcijo imenovani pred začetkom uporabe novega plačnega sistema, pa se bo plača v navedeni višini v celoti izplačevala šele konec leta 2009. Ustavno sodišče je že ugotovilo, da je določba prvega odstavka 10. člena ZSPJS-E, kolikor se nanaša na sodnike, nejasna in kot takšna v neskladju z 2. členom Ustave (105. točka obrazložitve). Enako velja tudi za državne tožilce, zato se Ustavno sodišče sklicuje na obrazložitve v 104. točki te obrazložitve.

Presoja prvega in drugega odstavka 25. člena ZDT-C

142. Pobudniki očitajo izpodbijani ureditvi tudi nejasnost. Očitki o nejasnosti prvega in drugega odstavka 25. člena ZDT-C so utemeljeni. V skladu s prvim odstavkom 25. člena se državnega tožilca uvrsti v plačni razred v skladu z ZDT in ZSPJS, tako da vrednost plačnega razreda, v katerega je uvrščen, ustreza njegovi osnovni plači, ki zajema doseženi koeficient plačilnega razreda in tožilski dodatek zaradi nezdružljivosti funkcije državnega tožilca, pri generalnem državnem tožilcu, namestniku generalnega državnega tožilca, vodjih in namestnikih vodij državnih tožilstev pa zajema še dodatek za vodstveno funkcijo. V skladu z drugim odstavkom 25. člena ZDT-C se uvrstitev pomočnika državnega tožilca v plačni razred opravi tako, da vrednost plačnega razreda, v katerega je uvrščen, ustreza njegovi osnovni plači, ki zajema doseženi koeficient plačilnega razreda. Gre za po vsebini enaki določbi, kot je določba prvega odstavka 36. člena ZSS-F. Zato je iz enakih razlogov, kot so navedeni že v 107. točki obrazložitve, tudi določbama prvega in drugega odstavka 25. člena ZDT-C mogoče očitati nejasnost in s tem neskladje z 2. členom Ustave.

B. – IV.

Obrazložitev pobud državnih pravobranilcev

Urejanje plač državnih pravobranilcev z akti, nižjimi od zakona

143. Pobudnica Branka Cizel – Varšek izpodbija prvi odstavek 44. člena ZDPra in 7. člen OdPF. Očitki pobudnice, da naj bi bila na podlagi teh določb prikrajšana glede pravic v zvezi z napredovanjem, so neobrazloženi in jih Ustavno sodišče ni moglo preizkusiti. Preizkusilo pa je izpodbijani določbi z vidika navedb pobudnice o neustavnosti urejanja plač državnih pravobranilcev z OdPF.

144. Prvi odstavek 44. člena ZDPra določa, da sta generalni državni pravobranilec in namestnik generalnega državnega pravobranilca ob imenovanju uvrščena v plačni razred, določen z odlokom o plačah funkcionarjev. Člen 7 (A4) OdPF ureja med drugim tudi uvrstitev posameznih funkcij državnih pravobranilcev v plačne razrede. Izpodbijani določbi nista v neskladju z Ustavo. ZSPJS pomeni namreč zadostno podlago za podrobnejšo ureditev osnovnih plač državnih pravobranilcev z OdPF (primerjaj s 119. točko obrazložitve te odločbe). Kolikor pa pobudnica 7. členu OdPF očita nezakonitost, pa je njen očitek neobrazložen.

Znižanje dodatka za delovno dobo

145. Državni pravobranilci izpodbijajo tudi določbi prve alineje 35. člena ZDPra-A in 9. člena ZSPJS-E, kolikor pomenita podlago za znižanje dodatka za delovno dobo državnih pravobranilcev. Izpodbijanima določbama očitajo neskladje z 2. členom, z drugim odstavkom 14. člena in s 50. členom Ustave.

146. Na podlagi nove plačne ureditve pripada državnim pravobranilcem dodatek za delovno dobo v višini 0,3% od osnovne plače za vsako zaključeno leto delovne dobe (prva alineja 35. člena ZDPra-A), po 45. členu prej veljavnega ZDPra

(Uradni list RS, št. 20/97) pa je bila ureditev enaka kot pri sodnikih (glej 93. točko te obrazložitve).

147. Glede očitkov o neskladju izpodbijane ureditve z drugim odstavkom 14. člena Ustave in s prvim odstavkom 50. člena Ustave velja vse, kar je Ustavno sodišče ob presoji pobud državnih tožilcev ugotovilo v 134. in 135. točki obrazložitve te odločbe. Očitki o neskladju prve alineje 35. člena ZDPra-A in 9. člena ZSPJS-E z 2. členom Ustave pa so, kolikor se ti dve določbi nanašata na državne pravobranilce, ki so bili na funkcijo imenovani pred začetkom uporabe nove plačne ureditve, utemeljeni iz enakih razlogov, kot to izhaja iz 138. in 139. točke obrazložitve te odločbe.

Prevedba plače namestnika generalnega državnega pravobranilca

148. Pobudnica Branka Cizel - Varšek nasprotuje tudi načinu določitve nominalnega zneska osnovne plače, ki pomeni podlago za prevedbo plače namestnika državnega pravobranilca v plačni razred po novih predpisih. V zvezi s tem izpodbija peti odstavek 9. člena OdPF. Izpodbijani določbi očita neskladje z drugim odstavkom 14. člena Ustave. Navaja, da se pri prevedbi nominalnega zneska osnovne plače funkcije namestnika državnega pravobranilca ni upošteval dodatek za vodstveno funkcijo, pri predsednikih in podpredsednikih sodišč ter pri vodjih in namestnikih državnih tožilcev pa naj bi se takšni dodatki upoštevali. Očitki pobudnice so utemeljeni. Nominalni znesek osnovne plače vodstvenih funkcij v sodstvu in na državnih tožilstvih, s katerimi se utemeljeno primerja pobudnica, je zakonodajalec dejansko prevedel tako, da je že pri sami prevedbi upošteval vodstveni dodatek in vodstveno funkcijo uvrstil v poseben plačni razred (četrti in peti odstavek 9. člena OdPF). Funkcijo namestnika generalnega državnega pravobranilca je zakonodajalec uvrstil v poseben plačni razred. Pri prevedbi pa ni upošteval vodstvenega dodatka, ki je bil sestavni del plače namestnika generalnega državnega pravobranilca. Za takšno razlikovanje ni najti razumnih razlogov. V zakonodajnem gradivu k predlogu ZDPra-A razlogi niso navedeni. Državni zbor pa na pobudo ni odgovoril. Glede na to je peti odstavek 9. člena OdPF, kolikor se nanaša na funkcijo namestnika generalnega državnega pravobranilca, v neskladju z drugim odstavkom 14. člena Ustave.

B. – V.

Odločitev Ustavnega sodišča glede določb, katerih presoja je obrazložena v točkah B. – II. do B. – IV. obrazložitve (točke od 1 do 4 izreka)

149. Zakon, ki ni v skladu z Ustavo, lahko Ustavno sodišče v celoti ali delno razveljavi (43. člen ZUstS). Protiuslavne ali nezakonite podzakonske predpise Ustavno sodišče odpravi ali razveljavi (prvi odstavek 45. člena ZUstS). Če Ustavno sodišče oceni, da je zakon ali drug predpis protiuslaven zato, ker določenega vprašanja, ki bi ga moral urediti, ne ureja ali ga ureja na način, ki ne omogoča razveljavitve oziroma odprave, sprejme o tem ugotovitveno odločbo (prvi odstavek 48. člena ZUstS).

150. V obravnavani zadevi so nekatere izmed določb, za katere je Ustavno sodišče ugotovilo, da so v neskladju z Ustavo, sicer takšne narave, da bi jih bilo mogoče razveljaviti. Ker pa glede nekaterih določb razveljavitev ne bi bila mogoča, izpodbijani predpisi pa so medsebojno povezani in se tudi sklicujejo drug na drugega, je Ustavno sodišče glede vseh ugotovljenih neskladij z Ustavo izdalo ugotovitveno odločbo (1. točka izreka).

151. Glede na to, da je Ustavno sodišče odločilo z ugotovitveno odločbo, z odločitvijo Ustavnega sodišča pa bo prenehal veljati sklep št. U-I-60/06 z dne 9. 3. 2006, s katerim je bilo začasno zadržano izvajanje določb novih plačnih predpisov, bi se po izdaji odločbe Ustavnega sodišča morala začeti uporabljati nova plačna ureditev vključno z določbami, za katere je Ustavno sodišče ugotovilo, da so v neskladju z Ustavo. Da se to ne bi zgodilo, je Ustavno sodišče na podlagi drugega

odstavka 40. člena ZUstS določilo način izvršitve svoje odločbe. Določilo je, da se do odprave neustavnosti, ugotovljenih s to odločbo, plače funkcionarjev, razen plač funkcionarjev v lokalnih skupnostih, še naprej obračunavajo in izplačujejo po predpisih, na podlagi katerih so se obračunavale in izplačevale do 1. 3. 2006, ter na podlagi individualnih odločb, izdanih na podlagi teh predpisov (3. točka izreka). Čeprav je Ustavno sodišče izpodbijano ureditev presojo le z vidika položaja pobudnikov, se pri določitvi načina izvršitve odločbe ni moglo omejiti zgolj nanje. Obračunavanje in izplačevanje plač na podlagi prejšnjih predpisov zgolj pobudnikom bi lahko povzročilo neenakosti med posameznimi kategorijami funkcionarjev, poleg tega pa so posamezne ugotovljene neskladnosti izpodbijane ureditve z Ustavo takšne narave, da bi se lahko nanašale tudi na funkcionarje, ki niso vložili pobud. S podaljšanjem uporabe prejšnjih plačnih predpisov je Ustavno sodišče zakonodajalcu omogočilo, da pri sprejemanju nove ureditve ob upoštevanju razlogov iz te odločbe odpravi tudi morebitna neskladja z Ustavo, ki bi se nanašala na ureditev plač drugih funkcionarjev. Za določitev takšnega načina izvršitve se je Ustavno sodišče odločilo kljub temu, da bo to lahko pomenilo, da se nekaterim funkcionarjem, za katere bi uporaba novega plačnega sistema pomenila povišanje plač, te ne bodo povišale. Za drugačno rešitev, ki bi omogočila uveljavitev novega plačnega sistema in hkrati zavarovala položaj tistih funkcionarjev, ki se jim v skladu s to odločbo plače ne bi smele (takoj) znižati, se Ustavno sodišče ni odločilo, ker ni moglo predvideti, kakšne finančne posledice bi to imelo za proračun.

152. Način izvršitve ne velja za funkcionarje v lokalnih skupnostih. Pri tem je Ustavno sodišče upoštevalo, da ureditev njihovih plač ne posega v plačna razmerja med funkcionarji posameznih vej oblasti in neposredno tudi ne obremenjuje proračuna Republike Slovenije.

153. Ker je za odpravo ugotovljenih neustavnosti treba izvesti zakonodajni postopek, je Ustavno sodišče določilo rok enega leta za njihovo odpravo (2. točka izreka).

B. – VI.

Zavrnitev pobud (točka 5 izreka)

Pobude sodnikov

Napredovanje vrhovnih sodnikov v plačnih razredih

154. Ena izmed pobudnic izpodbija tudi določbo 26. člena in določbo tretjega odstavka 46. člena ZSS, ker naj bi ji kot vrhovni sodnici onemogočali napredovanje v plačnih razredih, s tem pa naj bi bilo poseženo v njeno pridobljeno pravico do rednega napredovanja v plačilni razred s količnikom 3,72, kar naj bi ji zagotavljala prejšnja ureditev.

155. Možnost napredovanja vrhovnih sodnikov v plačnih razredih je izrecno izključena s tretjim odstavkom 46. člena ZSS. Člen 26 ZSS, ki ureja napredovanje okrajnih, okrožnih in višjih sodnikov v plačnih razredih, se torej ne nanaša na napredovanje vrhovnih sodnikov v plačnih razredih.

156. Očitki pobudnice o neustavnosti določbe tretjega odstavka 46. člena ZSS zaradi spremembe položaja vrhovnih sodnikov glede možnosti napredovanja v plačnih razredih bi lahko bili relevantni z vidika skladnosti takšne ureditve z 2. členom Ustave. Ta ustavna določba namreč v določeni meri zagotavlja varstvo tudi pred posegi v pričakovane pravice.

157. Vrhovni sodniki, ki so bili (enako kot pobudnica) pred uveljavitvijo nove plačne ureditve uvrščeni v plačilni razred s količnikom 3,43, so lahko, upoštevaje določbi 26. člena in prvega odstavka 47. člena ZSS-UPB1, utemeljeno pričakovali, da bodo ob naslednjem napredovanju uvrščeni v plačilni razred s količnikom 3,72. Razlika med obema plačilnima razredoma po novi ureditvi je v dveh plačnih razredih. Plačilni razred s količnikom 3,43 je namreč preveden v 51. plačni razred, plačilni razred s količnikom 3,72 pa v 53. plačni razred. Bistveno za odločitev v tej zadevi je torej ugotoviti, ali lahko vrhovni sodniki tudi po novi ureditvi dosežejo 53. plačni razred. Skladno s 6. členom OdPF je funkcija vrhovnega so-

dnika uvrščena v 55. plačni razred. Po novem bodo torej lahko vrhovni sodniki uvrščeni celo v višji plačni razred, kot bi ga lahko pobudnica na podlagi pričakovanega napredovanja dosegla po prejšnji ureditvi. Res pa je, da bi lahko (glede na prvi odstavek 10. člena ZSPJS-E o postopni odpravi nesorazmerij v osnovnih plačah funkcionarjev) vrhovni sodniki 53. plačni razred dosegli (še) decembra 2007. Glede na to, da bi lahko do napredovanja pobudnice prišlo že pred tem, izpodbijana ureditev morda res posega v pričakovane pravice pobudnice glede bodoče rasti njene plače, kar bi lahko bil relevanten očitek z vidika 2. člena Ustave. Ker gre lahko kvečjemu za časovno zelo omejen poseg in ker pobudnica ni izkazala, da bi lahko bil s tem pomembnejše prizadet njen plačni položaj, ter upošteva, da varstvo pred posegi v pričakovane pravice ne more biti tako intenzivno kot varstvo pred dejanskim znižanjem plač, pa z gornjimi navedbami očitkov o neustavnosti tretjega odstavka 46. člena ZSS ni utemeljila.

Napredovanje višjih sodnikov v plačnih razredih

158. Pobudniki (višji sodniki) zatrjujejo, da se jim bo po novi ureditvi poslabšal pravni položaj v zvezi z napredovanjem. Navajajo, da se vsem višjim sodnikom, ki so bili na dan uporabe novega plačnega sistema za sodnike uvrščeni v nižje plačilne razrede kot v plačilni razred s količnikom 3,47 (kot najvišji plačilni razred višjih sodnikov po prejšnji ureditvi), posega v njihove pričakovane pravice glede napredovanja. Zatrjujejo, da morajo višji sodniki zato, da lahko po novi ureditvi dosežejo najvišji plačni razred, napredovati večkrat, kar pomeni, da bodo lahko najvišji plačni razred dosegli šele po preteku večjega števila let. Na položaj svetnika naj bi lahko po novi ureditvi napredovali šele po 21 letih dela v nazivu višji sodnik, po prejšnji ureditvi pa po 9 letih. Po treh napredovanjih naj bi po novem dosegli le 50. plačni razred, po prejšnji ureditvi pa naj bi jim po treh napredovanjih pripadal količnik 3,47, ki je preveden v 52. plačni razred. Menijo, da gre za kršitev načela varstva zaupanja v pravo. Navajajo tudi, da so v slabšem položaju kot višji sodniki, ki so bili na dan uporabe novega plačnega sistema za sodnike že uvrščeni v plačilni razred 3,47.

159. Pred izpodbijanji spremembami so bili predvideni štirje plačilni razredi višjih sodnikov s koeficienti 2,89, 3,02, 3,14 in 3,47 (prvi odstavek 47. člena v zvezi s petim odstavkom 44. člena ZSS-UPB1). Sodniki, ki so izpolnjevali pogoje za napredovanje, so lahko v višji plačilni razred napredovali vsaka tri leta (26. člen ZSS-UPB1). Najvišji plačilni razred višjega sodnika, ki je preveden v novi 52. plačni razred, so lahko višji sodniki dosegli po treh napredovanjih, to je po devetih letih. Pri tretjem napredovanju na mesto višjega sodnika so pridobili tudi položaj svetnika (tretji odstavek 27. člena ZSS-UPB1). Prej najnižji koeficient za višjega sodnika (2,89) je po novi ureditvi preveden v 47. plačni razred, koeficient 3,02 v 48. plačni razred, koeficient 3,14 v 49. plačni razred in koeficient 3,47 v 52. plačni razred. Redno napredovanje v plačnih razredih je tudi sedaj omogočeno vsaka tri leta (26. člen ZSS). Položaj svetnika pridobi višji sodnik tudi po novi ureditvi pri tretjem napredovanju v višji plačni razred na istem sodniškem mestu, izjemoma pa celo prej (tretji odstavek 27. člena v zvezi s tretjo alinejo tretjega odstavka 34.b člena ZSS). Po tretjem odstavku 34.b člena ZSS se višji sodnik, ki napreduje na položaj svetnika, uvrsti v plačni razred svetnika ustreznega sodniškega naziva. Plačni razred svetnika višjega sodišča v OdPF ni določen. Glede na to prihaja v poštev uporaba četrtega odstavka 46. člena ZSS, po kateri se sodnik svetnik s pridobitvijo položaja svetnika uvrsti za en plačni razred višje od najvišjega plačnega razreda posameznega sodniškega naziva. Upošteva, določbo drugega odstavka 46. člena ZSS, po kateri lahko višji sodniki napredujejo za 6 plačnih razredov, se višji sodnik svetnik uvrsti v 54. plačni razred. To pomeni, da bodo višji sodniki položaj svetnika tudi po novi ureditvi dosegli po tretjem napredovanju, pri čemer bodo uvrščeni celo v višji plačni razred kot po prejšnji ureditvi.

Varovanje števila uvrstitev oziroma približno doseženega nivoja znotraj iste skupine sodnikov ob prevedbi

160. Pobudniki uveljavljajo tudi očitek o neustavnosti ZSPJS in OdPF, ker dopuščata možnost znižanja plače sodnika tudi s tem, ker ne določata, da morajo biti pri uvrščanju sodnikov v nove plačne razrede upoštevane že pridobljene uvrstitve v plačilne razrede. Po njihovem mnenju sodnik pri uvrstitvi v plačni razred po novi ureditvi ne bi smel biti prikrajšan za število doseženih uvrstitev po prejšnjih predpisih, pri čemer bi se morala za uvrstitev šteti uvrstitve sodnika v plačilni razred ob nastopu sodniške funkcije in ob vsakem napredovanju. Podoben je tudi očitek, da bi se moralo pri uvrščanju višjih sodnikov v nove plačne razrede sodniku zagotoviti plačni razred na približno enakem nivoju v okviru plačnih razredov višjih sodnikov, kot mu je pripadal po prejšnji ureditvi. Takšni očitki so neutemeljeni. Kolikor lahko prevedba v nove plačne razrede povzroči znižanje osnovne plače sodnika, se Ustavno sodišče sklicuje na že navedene ugotovitve. Golega varovanja števila doseženih napredovanj oziroma uvrstitve v plačilni razred določenega nivoja znotraj skupine plačilnih razredov sodnikov iste stopnje pa Ustava sodnikom ne zagotavlja.

Dodatek za nezdržljivost

161. Nekateri pobudniki menijo, da je ureditev sodniških plač v neskladju s 133. členom Ustave, ker ne določa dodatka za nezdržljivost kot posebnega dela plače sodnika. Takšni očitki so neutemeljeni. Kot je bilo že navedeno, mora biti plača sodnika primerna, tako da sodnika varuje pred pritiski, ki bi lahko vplivali na njegovo odločanje. Pri določanju višine sodniških plač mora zato zakonodajalec gotovo upoštevati tudi dejstvo, da so sodniki zaradi spoštovanja zahteve po nezdržljivosti omejeni pri pridobivanju morebitnih dodatnih virov dohodka. To pa še ne pomeni, da bi moral biti dodatek za nezdržljivost poseben element sodniške plače. Ustavno sporno bi bilo, če bi zakonodajalec sodniške plače določil tako nizko, da te očitno ne bi mogle varovati neodvisnosti sodnikov, česar pa pobudniki niti ne zatrjujejo. Glede na to je Ustavno sodišče pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti prvega odstavka 44. člena ZSS ter prvega in tretjega odstavka 23. člena ZSPJS, zavrnilo.

Četrti odstavek 24. člena ZSS

162. Ena izmed pobudnic izpodbija tudi določbo četrtega odstavka 24. člena ZSS. Zatrjuje njeno neskladje z 2. členom, z drugim odstavkom 14. člena, s 50., 125. in s 129. členom ter s prvim odstavkom 153. člena Ustave. V neskladju z Ustavo naj bi bilo, da se v času, ko je sodnik v postopku izdelave ocene sodniške službe, odločanje o napredovanju (do zaključka postopka izdelave ocene) odloži le v primerih napredovanja sodnika v višji plačni (po prejšnjih predpisih plačilni) razred, ne pa tudi v primerih napredovanja sodnika na višje sodniško mesto. Navaja, da je 11. 5. 2004 kot okrajna sodnica na personalni svet naslovila predlog za izdelavo ocene sodniškega dela, 17. 6. 2004 pa je bila imenovana na sodniško mesto okrožne sodnice in uvrščena v plačilni razred 2,40, pri čemer ni bilo upoštevano, da je v postopku izdelave ocene sodniške službe. Zatrjuje, da bi lahko, če ne bi napredovala na višje sodniško mesto, ob izpolnitvi pogojev za redno napredovanje 28. 6. 2004 napredovala v plačilni razred 2,56, ker je izpolnjevala pogoje za hitrejše napredovanje. Meni, da ni nobenih razlogov za to, da sodnik ob napredovanju na višje sodniško mesto in ob najboljši oceni sodniške službe ne bi bil uvrščen dva plačna (po prejšnjih predpisih plačilna) razreda višje. Ob tem opozarja, da sodnik, ki si zasluži napredovanje na višje sodniško mesto, ne more uveljaviti ocene sodniške službe, ki bi mu omogočala še boljši položaj, če pa bi ostal na nižjem mestu, pa bi to lahko storil.

163. Iz navedenega izhaja, da pobudnico moti, da zaradi napredovanja na mesto okrožne sodnice ni mogla hkrati redno napredovati v plačilnem razredu, za kar naj bi izpolnila pogoje, ko naj bi pretekla tri leta od zadnjega napredovanja v plačil-

nem razredu. Pri tem zmotno meni, da je to posledica četrtega odstavka 24. člena ZSS. Za napredovanje sodnika v plačnem razredu, če ta pred potekom treh let od zadnjega napredovanja v plačnem razredu izpolni pogoje za napredovanje na višje sodniško mesto, je bistvena razlaga določbe 26. člena ZSS, v skladu s katero lahko sodnik v višji plačni razred napreduje vsaka tri leta (gre za vprašanje, ali mora obdobje treh let preteči od zadnjega napredovanja v plačnem razredu ali od zadnje uvrstitve v plačni razred). To vprašanje pa bi lahko bilo predmet konkretnih sodnih postopkov in morebiten predmet postopka z ustavno pritožbo, ne pa predmet pobude.

Upoštevanje elementa izobrazbe pri določanju sodniške plače

164. Očitki o neustavnosti 9. člena ZSPJS, ki jih utemeljuje pobudnik z navedbami o neenakem položaju sodnikov v primerjavi z javnimi uslužbenci oziroma drugimi funkcionarji glede upoštevanja elementa izobrazbe pri določitvi osnovne plače, so neutemeljeni. Na podlagi 8. člena ZSPJS, v skladu s katerim se osnovne plače javnih uslužbencev določajo tudi na podlagi uvrstitve delovnih mest in nazivov v tarifne razrede, še ni mogoče sklepati, da zakonodajalcu pri sprejemanju ureditve o plačah sodnikov ni treba upoštevati tudi elementa izobrazbe, predpisane kot pogoj zaasedbo vseh sodniških funkcij. Seveda pa to ne more pomeniti, da bi bile vse sodniške funkcije že zgolj zaradi tega ovrednotene višje kot nekatere druge funkcije, pri katerih elementa izobrazbe že po naravi stvari ni mogoče predpisati kot pogoj zaasedbo funkcije (npr. pri poslancih).

Drugo

165. Razlogi za zavrnitev očitkov o neustavnosti določb tretjega odstavka 44. člena in 48. člena ZSS ter petega odstavka 22. člena ZSPJS so navedeni v 101. točki te obrazložitve, razlogi za zavrnitev očitkov o neustavnosti desetega odstavka 52. člena ZSPJS pa v 92. točki te obrazložitve.

166. Očitki o neustavnosti določb tretjega odstavka 24. člena, drugega odstavka 34.b člena, drugega odstavka 46. člena in 53. člena ZSS so neobrazloženi, zato jih Ustavno sodišče ni moglo preizkusiti.

167. Kolikor gre pri pobudi za začetek postopka za oceno ustavnosti 49.a člena ZSS za očitek o različnem nagrajevanju sodnikov, ki opravljajo vodstvene funkcije, je Ustavno sodišče nanj že odgovorilo (glej 83. točko te obrazložitve), v preostalem delu pa so trditve o neustavnosti te določbe neobrazložene.

168. Neobrazložene so tudi pobude za začetek postopka za oceno ustavnosti prvega odstavka 7. člena ZSPJS in 48. člena ZSPJS, ki jih pobudniki utemeljujejo zgolj s sklicevanjem na neenako obravnavo sodnikov v primerjavi z drugimi funkcionarji.

169. Očitki o neustavnosti 49.a in 49.b člena ZSPJS, ki jih pobudnici utemeljujejo s tem, da se v njunem primeru pri prevedbi plače niso upoštevali dodatki, so neutemeljeni. S sklicevanjem na morebitno napačno razlago zakonskih določb namreč ni mogoče utemeljiti pobude. Glede na to je Ustavno sodišče tudi pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti 49.a člena (razen glede 6. odstavka te določbe, ki jo je presojalo posebej) in 49.b člena ZSPJS zavrnilo.

170. Neutemeljen je tudi očitek o neskladju izpodbijane ureditve z drugim odstavkom 14. člena Ustave, ker naj po novi ureditvi le višji sodniki ne bi bili uvrščeni v višje plačne razrede. Višji plačni razredi po novi ureditvi pri nekaterih sodniških funkcijah so posledica odprave plačnih nesorazmerij, ki pa pri višjih sodnikih po oceni zakonodajalca očitno niso podana.

Pobudi državnih tožilcev

171. Razloge, ki kažejo na očitno neutemeljenost očitkov državnih tožilcev glede neustavnosti določb 2. in 3. člena ter osmega odstavka 9. člena OdPF, je Ustavno sodišče pojasnilo že v prejšnjih delih obrazložitve (točka 115 obrazložitve te odločbe). Enako velja glede prvega odstavka 49. člena

ZSPJS (točka 129 obrazložitve te odločbe) in 12. ter 13. člena ZSPJS-E (glej 134. točko obrazložitve te odločbe).

172. Pobudniki izpodbijajo tudi prvi in drugi odstavek 28. člena in prvi odstavek 30. člena ZDT v zvezi s četrtem odstavkom 44. člena ZSS. Pobudo utemeljujejo zgolj s tem, da se jim tudi na podlagi te določbe znižuje dodatek za delovno dobo, kar pa ne drži. Podlaga za znižanje tega dodatka za državne tožilce je prva alineja 26. člena ZDT-C. To pa pomeni, da z gornjimi navedbami pobude ne morejo utemeljiti.

173. Očitek pobudnikov o neustavnosti določbe prvega odstavka 49.c člena ZSPJS je neobrazložen, zato ga Ustavno sodišče ni moglo preizkusiti. Enako velja glede očitkov v zvezi z določbami drugega in tretjega odstavka 30. člena ZDT.

Pobuda državne pravobranilke

174. Pobudo Branke Cizel - Varšek za začetek postopka za oceno ustavnosti petega odstavka 42. člena ZDPra je Ustavno sodišče zavrnilo. Očitek o neustavnosti te določbe je neobrazložen, zato ga Ustavno sodišče ni moglo preizkusiti. Enako velja za pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti 2. člena OdPF.

B. – VII.

Zavrženje pobud (točka 6 izreka)

175. Pobude sodnikov in državnih tožilcev za začetek postopka za oceno ustavnosti drugega odstavka 10. člena ZSPJS-E je Ustavno sodišče zavrglo. Drugi odstavek 10. člena ZSPJS-E določa, da se funkcionarjem, ki jim pripada nižja osnovna plača od prevedene, določene v skladu s predpisi, ki so se uporabljali do začetka uporabe tega zakona, nastalo nesorazmerje odpravi z začetkom uporabe tega zakona. Uporaba te določbe za sodnike in državne tožilce ne pride v poštev, zato pobudniki ne izkazujejo pravnega interesa za njeno presojo. Izpodbijana določba se namreč nanaša le na znižanje osnovne plače zaradi odprave plačnih nesorazmerij (in ne tudi načasno znižanje plač zaradi prevedbe), po odpravi plačnih nesorazmerij pa bodo vse sodniške in državnotožilske funkcije uvrščene v višji plačni razred oziroma v plačni razred po višini najmanj enak plačilnemu razredu pred uveljavitvijo novega plačnega sistema. Glede na to za presojo tudi ni pomemben očitek o neskladju z drugim odstavkom 14. člena Ustave, ki naj bi bilo v tem, da se funkcionarjem, ki jim pripada nižja osnovna plača od prevedene, nastalo nesorazmerje odpravi takoj (drugi odstavek 10. člena ZSPJS-E), zvišanje osnovne plače pa bo izvedeno postopoma (prvi odstavek 10. člena ZSPJS-E).

176. Ustavno sodišče je zavrglo pobudo vrhovne sodnice za začetek postopka za oceno ustavnosti 26. člena ZSS. Ta določba se ne nanaša na vrhovne sodnike (glej 161. točko te obrazložitve), zato pobudnica ne izkazuje pravnega interesa za njeno presojo.

177. Ustavno sodišče je zavrglo pobudi državnih tožilcev za začetek postopka za oceno ustavnosti drugega odstavka 51. člena ZSS. Po tej določbi Vlada z uredbo določi pogoje, merila in obseg plačila za povečan obseg dela oziroma dodatne delovne obremenitve za posamezne sodnike. Ker četrty odstavek 30. člena ZDT to posebej ureja za državne tožilce, pobudniki ne izkazujejo pravnega interesa za izpodbijanje določbe drugega odstavka 51. člena ZSS. Po prvem in drugem odstavku 28. člena ter po prvem odstavku 30. člena ZDT se namreč določbe ZSS o plačah sodnikov za državne tožilce uporabljajo le, če ZDT ne določa drugače.

178. Ustavno sodišče je zavrglo tudi pobudo državne pravobranilke za začetek postopka za oceno ustavnosti tretjega in četrtega odstavka 9. člena OdPF. Ti določbi urejata prevedbo nominalnega zneska osnovne plače funkcionarjev zakonodajne oblasti ter funkcionarjev sodne oblasti in se kot takšni ne nanašata na državne pravobranilce, ki so funkcionarji drugih državnih organov. Zato pobudnica ne izkazuje pravnega interesa za njuno presojo.

C.

179. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 21. člena, 25. člena, drugega odstavka 26. člena in 48. člena ter drugega odstavka 40. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk, Jože Tratnik in dr. Dragica Wedam Lukič. Odločbo je sprejelo soglasno, razen glede četrte alineje 4. točke izreka, kolikor se nanaša na državne tožilce, in glede druge alineje 5. točke izreka, kolikor se nanaša na OdPF, glede katerih je sprejelo odločitev z osmimi glasovi proti enemu. Proti je glasoval sodnik Fišer, ki je dal odklonilno ločeno mnenje.

Predsednik
dr. Janez Čebulj l.r.

8. Odločba o razveljavitvi sklepa Višjega sodišča v Ljubljani

Številka: Up-16/06-26
Datum: 7. 12. 2006

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi A. A. iz Ž. na seji 7. decembra 2006

o d l o č i l o:

1. Sklep Višjega sodišča v Ljubljani št. III Cp 3167/2005 z dne 7. 9. 2005 se razveljavi in se zadeva vrne temu sodišču v novo odločanje.

2. Ustavna pritožba zoper sodbo Višjega sodišča v Ljubljani št. I Cp 1594/2002 z dne 20. 11. 2003 v zvezi s sodbo Okrajnega sodišča v Ljubljani št. III P 470/96 z dne 24. 4. 2002 se ne sprejme.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. V pravnem postopku je sodišče pritožniku (tedaj tožencu) naložilo, naj izprazni poslovni prostor ter ga izpraznjene stvari in oseb izroči tožeči stranki. V izvršilnem postopku, ki se je začel na podlagi odločitve sodišča v pravnem postopku, je sodišče prve stopnje pritožnikov (tedaj dolžnikov) ugovor zoper sklep o izvršbi zavrnilo kot neutemeljen. Višje sodišče je njegovo pritožbo zavrnilo. Sodišči sta svojo odločitev utemeljili na stališču, da je izvršilni naslov postal izvršljiv, ker je bila odločba pritožbenega sodišča vročena obema strankama 11. 12. 2003 in je ob vložitvi predloga za izvršbo potekel tudi 30-dnevni paricijski rok za izpolnitev obveznosti.

2. Iz ustavne pritožbe izhaja, da pritožnik nasprotuje tako odločitvi sodišča, izdani v pravnem postopku (sodbi Višjega sodišča v Ljubljani št. I Cp 1594/2002 z dne 20. 11. 2003 v zvezi s sodbo Okrajnega sodišča v Ljubljani št. III P 470/96 z dne 24. 4. 2002), kot tudi odločitvi sodišča, izdani v izvršilnem postopku (sklepu Višjega sodišča v Ljubljani št. III Cp 3167/2005 z dne 7. 9. 2005 v zvezi s sklepom Okrajnega sodišča v Ljubljani št. In 2004/00271 z dne 11. 4. 2005). V njej podrobno opisuje potek različnih pravnih postopkov in kršitve, ki naj bi bile storjene v njih. V pravnem postopku zaradi izpraznitve in izročitve poslovnega prostora naj ne bi bil vabljen na obravnavo, prvo-stopenjska sodba naj bi bila pristranska in neetična, sodišče pa naj bi razsodilo o zadevi brez njegove vednosti. Sodba Višjega sodišča v tej zadevi naj mu sploh ne bi bila vročena. Pritožnik trdi, da izpodbijana sklepa v izvršilnem postopku zato temeljita

na neizvršljivi sodbi, Višje sodišče pa ni odgovorilo na njegove navedbe o nevročitvi sodbe. Sodišči naj bi se sklicevali na sklep o izvršbi z dne 7. 5. 2002, ki po pritožnikovem mnenju ne obstaja. Zatrjuje kršitev 14., 22., 23. in 25. člena Ustave.

3. Senat Ustavnega sodišča je s sklepom št. Up-16/06 z dne 2. 10. 2006 ustavno pritožbo zoper sklep Višjega sodišča v Ljubljani št. III Cp 3167/2005 z dne 7. 9. 2005 v zvezi s sklepom Okrajnega sodišča v Ljubljani št. In 2004/00271 z dne 11. 4. 2005 sprejel v obravnavo in do konca odločitve zadržal izvrševanje izpodbijanih sodnih odločb. V skladu s 56. členom Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju ZUstS) je Ustavno sodišče ustavno pritožbo poslalo Višjemu sodišču v Ljubljani, v skladu z 22. členom Ustave pa upnici v izvršilnem postopku. Višje sodišče na ustavno pritožbo ni odgovorilo. Upnica je v svojem odgovoru navedla, da je ustavna pritožba zoper sodbi, izdani v pravnem postopku, prepozna. Meni, da je ustavna pritožba zoper sklepa, izdana v izvršilnem postopku, neutemeljena, kršene pa so njene pravice, saj ji zaradi nemožnosti uporabe lastne nepremičnine in neplačevanja najemnine za poslovni prostor nastaja škoda. Sodišču v izvršilnem postopku naj ne bi bilo mogoče očitati nepravilnosti, pritožnik pa naj bi s svojim ravnanjem, zlasti neprevzemanjem pošte, skušal izigravati predpise. Pritožnik je na navedbe upnice odgovoril, v svoji obširni vlogi pa večinoma ponavlja navedbe iz ustavne pritožbe ter opisuje potek raznih sodnih postopkov.

B. – I.

4. Pritožnik s tem, ko sodiščema v izvršilnem postopku očita, da nista odgovorili na njegove navedbe o nevročitvi sodbe Višjega sodišča v Ljubljani št. I Cp 1594/2002 z dne 20. 11. 2003, smiselno zatrjuje kršitev pravice do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave. Sestavni del navedene pravice, ki je izraz pravice do enakosti pred zakonom iz drugega odstavka 14. člena Ustave v postopkih pred sodišči in pred drugimi organi, je pravica stranke, da se o okoliščinah, pomembnih za odločitev, v kontradiktornem postopku izjavi, obveznost sodišča pri tem pa je, da se z navedbami strank seznani in, če so dopustne ter za odločitev pravno relevantne, do njih opredeli. Za zagotovitev ustavne pravice do poštenega sojenja kot tudi za zagotovitev zaupanja v sodstvo je namreč velikega pomena, da stranka, tudi če njenemu zahtevku ali pravemu sredstvu ni ugodeno, lahko spozna, da se je sodišče z njenimi argumenti seznanilo in jih obravnavalo, in da ne ostane v dvomu, ali jih sodišče morda ni enostavno prezrlo.

5. V obravnavanem primeru je pritožnik že v ugovoru zoper sklep o izvršbi z dne 22. 4. 2004 navajal, da sodbe Višjega sodišča ni prejel. Očitek je nato ponovil še v pritožbi, vendar je Višje sodišče v obrazložitvi sklepa, s katerim je pritožbo zavrnilo, le pritrdilo stališču sodišča prve stopnje, da je "dokazno podprta ugotovitev, da je bila tako upniku kot dolžniku odločba pritožbenega sodišča vročena 11. 12. 2003", pri čemer tudi iz sklepa Okrajnega sodišča ni razvidno, na podlagi katerega dokaza je bila odločitev pritožniku pravilno vročena takrat, kot trdita sodišči.

6. V skladu z 19. členom Zakona o izvršbi in zavarovanju (Uradni list RS, št. 51/98 in nasl. – ZIZ) postane sodna odločba izvršljiva, če je postala pravnomočna in če je pretekel rok za prostovoljno izpolnitev dolžnikove obveznosti. Rok za prostovoljno izpolnitev obveznosti začne teči naslednji dan od dneva, ko je bila dolžniku odločba vročena. Po drugem odstavku 320. člena Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/99 in nasl. – ZPP) ima nasproti strankam sodba učinek šele od dneva, ko jima je vročena. Iz navedenega izhaja, da je pritožnikova pritožbena navedba o tem, da ni prejel citirane sodbe Višjega sodišča, za odločitev sodišč relevantna, saj je od vročitve drugostopenjske odločbe sodišča odvisna izvršljivost sodne odločbe – izvršilnega naslova v obravnavanem izvršilnem postopku. Višje sodišče bi se zato moralo do nje opredeliti. Ker tega ni storilo, je s tem kršilo pritožnikovo pravico do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave. Ustavno

sodišče je zato sklep Višjega sodišča v Ljubljani razveljavilo in zadevo vrnilo temu sodišču v novo odločanje (1. točka izreka). Ko bo sodišče v ponovljenem postopku ponovno odločalo o pritožbi, bo moralo odgovoriti na pritožbeno navedbo pritožnika o nevročitvi sodbe in pojasniti, na katerih dokazih utemeljuje svojo ugotovitev.

7. Ker je Ustavno sodišče izpodbijani sklep razveljavilo že zaradi kršitve pravice iz 22. člena Ustave, mu očitkov o kršitvah drugih ustavnih pravic v zvezi z navedenim sklepom ni bilo treba presoјati.

B. – II.

8. Ustavne pritožbe zoper sodbi v pravdnem postopku pa Ustavno sodišče ni sprejelo v obravnavo (2. točka izreka), ker očitno ne gre za kršitve človekovih pravic ali temeljnih svoboščin, kot jih zatrjuje pritožnik. Očitek o kršitvi pravice do sodnega varstva (prvi odstavek 23. člena Ustave) zaradi pristranskosti prvostopenjskega sodišča je pavšalen, zato ga Ustavno sodišče ni moglo preizkusiti. Očitek, da pritožnik ni bil vabljen na naroke za glavno obravnavo, zaradi česar naj bi mu bila kršena pravica do enakega varstva pravic (22. člen Ustave), pa je neutemeljen. Pritožnik je v pravdnem postopku

imel pooblaščenko, skladno z določbami ZPP pa se vabila na naroke za glavno obravnavo vročajo le pooblaščenču. Iz ustavne pritožbe izhaja, da je pooblaščenka bila vabljen na naroke za glavno obravnavo.

9. Pri presoјanju ustavne pritožbe zoper sodbi, izdani v pravdnem postopku, se Ustavno sodišče zaradi ugotovitev iz točke B. – I. ni spuščalo v vprašanje njene pravočasnosti.

C.

10. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 59. člena in prve alineje drugega odstavka 55. člena ZUstS ter prve alineje drugega odstavka Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 93/03 in 98/03 – popr.) v sestavi: predsednik dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modriјan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk, Jože Tratnik in dr. Dragica Wedam Lukić. Odločbo je sprejelo s šestimi glasovi proti dvema. Proti sta glasovali sodnici Krisper Kramberger in Škrk. Sodnica Krisper Kramberger je dala odklonilno ločeno mnenje.

Predsednik
dr. Janez Čebulj l.r.

SODNI SVET

**9. Sklep o javnem pozivu sodnikom k vložitvi
kandidatur na prosto mesto predsednika
Delovnega in socialnega sodišča v Ljubljani**

Na podlagi četrtega odstavka 62. člena Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94, 45/95, 38/99, 28/00, 73/04 in 72/05) je Sodni svet Republike Slovenije, Tavčarjeva 9, Ljubljana na 45. seji dne 7. 12. 2006 sprejel

S K L E P

Sodni svet objavlja javni poziv sodnikom k vložitvi kandidatur na prosto mesto:

– predsednika Delovnega in socialnega sodišča v Ljubljani.

Kandidati morajo prijaviti priložiti življenjepis z opisom svoje strokovne dejavnosti in opisom organizacijskih izkušenj po izvolitvi v sodniško funkcijo ter program dela sodišča.

Prijavo naj kandidati v 30-ih dneh od objave poziva v Uradnem listu Republike Slovenije pošljejo na naslov: Republika Slovenija, Sodni svet, Tavčarjeva 9, Ljubljana, p.p. 639.

Predsednik
Marjan Pogačnik l.r.

OBČINE

CELJE

10. Sklep o ukinitvi statusa zemljišč v splošni rabi v k.o. Celje, k.o. Tremerje in k.o. Košnica

Mestni svet Mestne občine Celje je na podlagi 17. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98, 28/99, 117/00, 108/01 in 70/06) na seji dne 19. 12. 2006 sprejel

S K L E P

o ukinitvi statusa zemljišč v splošni rabi v k.o. Celje, k.o. Tremerje in k.o. Košnica

1. člen

S tem sklepom se ukine status zemljišč v splošni rabi za nepremičnine:

I.

parc. št.	vl. št.	kultura	površina m ²	k.o.
2564/5	1458	dvorišče	85	Celje

II.

parc. št.	vl. št.	kultura	površina m ²	k.o.
883/8	153	cesta	97	Tremerje
883/9	153	cesta	110	Tremerje

III.

parc. št.	vl. št.	kultura	površina m ²	k.o.
676/2	170	cesta	724	Košnica
676/3	170	cesta	121	Košnica

2. člen

Nepremičnine iz 1. člena tega sklepa prenehajo imeti značaj zemljišča v splošni rabi in postanejo lastnina Mestne občine Celje.

3. člen

Sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 46503-204/2005, 46503-161/2005, 3502-254/2006
Celje, dne 19. decembra 2006

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l.r.

CERKNICA

11. Odredba o razporeditvi delovnega časa in uradnih ur v občinski upravi Občine Cerknica

Na podlagi 49. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 21/06), 134. člena Statuta Občine Cerknica (Uradni list RS, št. 3/00) in skladno z določili Uredbe o upravnem poslovanju (Uradni list RS, št. 20/05, 106/05, 30/06, 86/06) izdajam

O D R E D B O

o razporeditvi delovnega časa in uradnih ur v občinski upravi Občine Cerknica

1. člen

S to odredbo se določa začetek in konec trajanja ter razporeditev delovnega časa in razporeditev uradnih ur v občinski upravi Občine Cerknica.

2. člen

Delovni čas

Delovni čas v občinski upravi Občine Cerknica se razporedi na pet delovnih dni v tednu, in sicer: ponedeljek, torek, sredo, četrtek in petek.

V primerih, ko to narekuje značaj nalog občinske uprave ali način njihovega dela, lahko župan občine ali po njegovem pooblastilu direktor občinske uprave, organizacijsko enoto ali skupino zaposlenih razporedi delovni čas tudi na soboto ali nedeljo.

3. člen

Delovni čas v občinski upravi Občine Cerknica traja:

- v ponedeljek, torek in četrtek od 7. do 15. ure,
- v sredo od 7. do 16. ure,
- v petek od 7. do 14. ure.

Premakljiv začetek delovnega časa v občinski upravi Občine Cerknica je med 7. in 8. uro.

Premakljiv konec delovnega časa je:

- v ponedeljek, torek in četrtek med 14. in 16. uro,
- v sredo med 15. in 17. uro,
- v petek med 13. in 15. uro.

4. člen

V okviru premakljivega delovnega časa, določenega za prihod na delo oziroma odhod z dela, morajo delavci, upoštevajoč značaj nalog občinske uprave in način njihovega izvrševanja, opraviti 40-urno tedensko delovno obveznost.

Delavci evidentirajo prihod in odhod z dela ter odsotnost med delovnim časom na regulatorju delovnega časa.

Konec meseca direktor občinske uprave pregleda prisotnost delavcev.

5. člen

Delovni čas v krajevnih uradih v Občini Cerknica

Delovni čas v krajevnih uradih Rakek, Cerknica in Begunje se razporedi tako, da zajema čas obvezne prisotnosti delavcev na delovnem mestu:

- v ponedeljek, torek in četrtek od 7. do 15. ure,
- v sredo od 7. do 16. ure,
- v petek od 7. do 14. ure.

6. člen

V primerih, ko to narekuje značaj nalog dela občinske uprave krajevnih uradov ali način njihovega dela, lahko župan občine ali po njegovem pooblastilu tajnik občine razporedi delovni čas, določen v 5. členu te odredbe, tudi drugače.

7. člen

Uradne ure v občinski upravi Občine Cerknica

V občinski upravi Občine Cerknica so uradne ure:

- v ponedeljek in petek od 8. do 12. ure,
- v sredo od 8. do 12. ure in od 13. do 16. ure.

8. člen

Uradne ure v krajevnih uradih v Občini Cerknica

V krajevnih uradih Cerknica, Rakek in Begunje so uradne

ure:

- v ponedeljek od 7. do 10. ure,
- v sredo od 8. do 16. ure,
- v petek od 7. do 11. ure.

9. člen

V krajevnom uradu Cajnarje - Sveti Vid so uradne ure:

- v sredo od 16. do 17. ure.

V krajevnom uradu Grahovo so uradne ure:

- v ponedeljek in petek od 9. do 11. ure in v sredo od 16. do 17. ure.

10. člen

**Uradne ure v sprejemni pisarni občinske uprave
Občine Cerknica**

V sprejemni pisarni občinske uprave Občine Cerknica so uradne ure:

- v ponedeljek od 8. do 12. ure in od 13. do 15. ure,
- v torek od 8. do 12. ure in od 13. do 15. ure,
- v sredo od 8. do 12. ure in od 13. do 16. ure,
- v četrtek od 8. do 12. ure in od 13. do 15. ure,
- v petek od 8. do 12. ure.

11. člen

V primerih, ko to narekuje značaj nalog občinske uprave in način njihovega izvajanja, lahko župan občine ali po njegovem pooblastilu direktor občinske uprave določi večji obseg uradnih ur, kot je to določeno v 9., 10. in 11. členu te odredbe.

12. člen

Razporeditev delovnega časa in uradnih ur v občinski upravi in krajevnih uradih mora biti označena na vidnem mestu v poslovnih prostorih občinske uprave in krajevnih uradih.

13. člen

Z uveljavitvijo te uredbe, preneha veljati Odredba o razporeditvi delovnega časa in uradnih ur v občinski upravi Občine Cerknica (Uradni list RS, št. 50/97).

Ta uredba začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 1. 2007 dalje.

Št. 0201-3/2006-5

Cerknica, dne 21. decembra 2006

Župan
Občine Cerknica
Miroslav Levar l.r.

DOBROVA - POLHOV GRADEC**12. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o proračunu Občine Dobrova - Polhov Gradec za leto 2006**

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (UPB1 – Uradni list RS, št. 100/05), 40. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02) in 16. člena Statuta Občine Dobrova - Polhov Gradec (Naš časopis št. 252/99) je Občinski svet Občine Dobrova - Polhov Gradec na 2. redni seji dne 20. 12. 2006 sprejel

ODLOK**o spremembah in dopolnitvah Odloka
o proračunu Občine Dobrova - Polhov Gradec
za leto 2006**

1. člen

V Odloku o proračunu Občine Dobrova - Polhov Gradec za leto 2006 (Uradni list RS, št. 22/06) se spremeni 2. člen tako, da se glasi:

»Splošni del proračuna na ravni podskupin kontov se določa v naslednjih zneskih:

		v tisoč SIT
A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV		Proračun 2006
I.	SKUPAJ PRIHODKI I (70+71+72+73+74+78)	1.251.815
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	725.145
70	DAVČNI PRIHODKI (700+703+704+706)	604.457
700	DAVKI NA DOHODEK IN DOBIČEK	501.667
703	DAVKI NA PREMOŽENJE	80.458
704	DOMAČI DAVKI NA BLAGO IN STORITVE	22.333
71	NEDAVČNI PRIHODKI (710+711+712+713+714)	120.688
710	UDELEŽBA NA DOBIČKU IN DOHODKI OD PREMOŽENJA	19.382
711	TAKSE IN PRISTOJBINE	1.204
712	DENARNE KAZNI	2.481
713	PRIHODKI OD PRODAJE BLAGA IN STORITEV	31.345
714	DRUGI NEDAVČNI PRIHODKI	66.277
72	KAPITALSKI PRIHODKI (720+721+722)	5.328
720	PRIHODKI OD PRODAJE OSNOVNIH SREDSTEV	0
722	PRIHODKI OD PRODAJE ZEMLJIŠČ IN NEOPREDMETENIH DOLGOROČNIH SREDSTEV	5.328
73	PREJETE DONACIJE (730+731)	651
730	PREJETE DONACIJE IZ DOMAČIH VIROV	651
74	TRANSFERNI PRIHODKI (740)	520.691
740	TRANSFERNI PRIHODKI IZ DRUGIH JAVNOFINANČNIH INSTITUCIJ	520.691
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	1.642.851
40	TEKOČI ODHODKI (400+401+402+403+409)	352.131
400	PLAČE IN DRUGI IZDATKI ZAPOSLENIM	52.734
401	PRISPEVKI DELODAJALCEV ZA SOCIALNO VARNOST	7.586
402	IZDATKI ZA BLAGO IN STORITVE	269.841
403	PLAČILA DOMAČIH OBRESTI	157
409	REZERVE	21.813
41	TEKOČI TRANSFERI (410+411+412+413)	381.897
410	SUBVENCije	14.982
411	TRANSFERI POSAMEZNIKOM IN GOSPODINJSTVOM	237.066
412	TRANSFERI NEPROFITNIM ORGANIZACIJAM IN USTANOVAM	41.264
413	DRUGI TEKOČI DOMAČI TRANSFERI	88.586

42	INVESTICIJSKI ODHODKI (420)	889.658
420	NAKUP IN GRADNJA OSNOVNIH SREDSTEV	889.658
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI (430)	19.165
431	INVESTICIJSKI TRANSFERI PRAVNIM IN FIZIČ. OSEBAM	17.797
432	INVESTICIJSKI TRANSFERI PRORAČUNSKIM UPORABNIKOM	1.368
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (I. – II.) (SKUPAJ PRIHODKI MINUS SKUPAJ ODHODKI)	–391.036
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	0
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIHI DELEŽEV (750+751+752)	0
C.	RAČUN FINANCIRANJA	0
IX.	POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.–II.–V.–VIII.)	–391.036
XI.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH OB KONCU PRETEKLEGA LETA	391.036

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 011-4932/06

Dobrova, dne 20. decembra 2006

Župan
Občine Dobrova - Polhov Gradec
Lovro Mrak l.r

DOMŽALE**13. Sklep o določitvi članarine Območni obrtni zbornici Domžale za leto 2007**

Na podlagi 41. člena in skladno z 39. členom Obrtnega zakona (Uradni list RS, št. 50/94, 36/00, 61/00, 42/02, 18/04 in 40/04) in na podlagi 54. člena Statuta Območne obrtne zbornice Domžale, sprejetega na seji skupščine Območne obrtne zbornice Domžale dne 7. 4. 2005 je skupščina Območne obrtne zbornice Domžale na 2. redni seji dne 13. 12. 2006 sprejela

S K L E P**o določitvi članarine Območni obrtni zbornici Domžale za leto 2007**

I.

Članarino plačujejo člani Območne obrtne zbornice Domžale (v nadaljnjem besedilu: zbornica) s statusom fizične in pravne osebe, ki opravljajo pridobitno dejavnost na območju, na katerem deluje zbornica, kot obrtno, obrti podobno ali domačo in umetnostno obrt, obrtno zadrugo in oblike njihovega združevanja.

Obveznost iz prvega odstavka te točke velja tudi za vse člane, ki so pristopili v članstvo na podlagi lastne pisno izkazane odločitve (prostovoljni člani).

II.

Člani iz prve točke tega sklepa plačujejo mesečno članarino, kot sledi:

– fizična oseba, ki je iz naslova opravljanja dejavnosti zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovana, v višini 2,4% od najnižje zavarovalne osnove za obračun prispevka za zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovanje, vendar ta osnova ne sme biti nižja od najnižje pokojninske osnove, povečane za povprečno stopnjo davkov in prispevkov, in ne višja od dvakratne najnižje pokojninske osnove, povečane za povprečno stopnjo davkov in prispevkov;

– fizična oseba, ki iz naslova opravljanja dejavnosti ni zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovana, v višini 2,4% od najnižje pokojninske osnove, povečane za povprečno stopnjo davkov in prispevkov;

– fizična oseba, ki osebno opravlja dejavnost domače ali umetnostne obrti in presega milijon in pol tolarjev skupnih prihodkov iz poslovanja v preteklem letu, v višini 0,7% od najnižje pokojninske osnove, povečane za povprečno stopnjo davkov in prispevkov;

– fizična oseba, ki osebno opravlja dejavnost domače ali umetnostne obrti in ne presega milijon in pol tolarjev skupnih prihodkov iz poslovanja v preteklem letu, ne plačuje članarine;

– pravna oseba (gospodarska družba, obrtna zadruga in njihova združenja) mesečno v višini 18,00 EUR.

III.

V primeru, ko prične član zbornice z opravljanjem dejavnosti tekom meseca, nastane obveznost plačevanja članarine zbornici s prvim dnevom naslednjega meseca, oziroma ko preneha z opravljanjem dejavnosti tekom meseca, preneha obveznost plačevanja zadnjega dne v mesecu, v katerem je prenehal z opravljanjem dejavnosti.

IV.

Članarina se plačuje mesečno, najpozneje do vsakega 15. v tekočem mesecu za pretekli mesec.

V.

Članarina se za vsakega člana posebej skladno z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek odmeri z odmerno odločbo, ki jo izda Območna obrtna zbornica Domžale.

Članarina se plačuje Območni obrtni zbornici Domžale na podlagi odmerne odločbe na njen transakcijski račun.

Zapadlo in neplačano članarino skladno z določbami zakona, ki ureja davčni postopek izterjuje Območna obrtna zbornica Domžale, ki lahko kadarkoli izterjavo s pogodbo prenese na Davčno upravo RS.

VI.

Članarina zbornice se lahko zmanjša ali odpiše osebam iz I. točke tega sklepa le na podlagi pisne vloge člana za vsak primer posebej, če tako odloči upravni odbor Območne obrtne zbornice Domžale.

VII.

Ta sklep stopi v veljavo z dnem objave v Uradnem listu RS.

Predsednik
skupščine OOO Domžale
Zoran Poljšak l.r.

DRAVOGRAD**14. Sklep o določitvi višine in načina plačevanja članarine Območni obrtni zbornici Dravograd za leto 2007**

Na podlagi 39. in 41. člena Obrtnega zakona (Uradni list RS, št. 40/04 – UPB1) in na podlagi 15. člena Statuta Območne obrtne zbornice Dravograd, sprejetega na seji skupščine Območne obrtne zbornice Dravograd dne 3. 3. 2005, je skupščina Območne obrtne zbornice Dravograd na 2. redni seji dne 14. 12. 2006 sprejela

S K L E P**o določitvi višine in načina plačevanja članarine Območni obrtni zbornici Dravograd za leto 2007****I.**

Članarino plačujejo člani Območne obrtne zbornice Dravograd (v nadaljnjem besedilu: zbornica) s statusom fizične in pravne osebe, ki opravljajo pridobitno dejavnost v Republiki Sloveniji kot obrtno, obrti podobno ali domačo in umetnostno obrt, obrtne zadruge in oblike njihovega združevanja.

Obveznost iz prvega odstavka te točke velja tudi za vse člane, ki so pristopili v članstvo na podlagi lastne pisno izkazane odločitve (prostovoljni člani).

II.

Člani iz prve točke tega sklepa, skladno z določenimi osnovami v drugem odstavku 39. člena Obrtnega zakona, plačujejo mesečno članarino, kot sledi:

– fizična oseba, ki je iz naslova opravljanja dejavnosti zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovana, plačujejo članarino v višini 3,1% od bruto najnižje pokojninske osnove (169.595,00 SIT), kar znaša 5.258,00 SIT mesečno oziroma 22 eurov mesečno, preračunano v eure po tečaju zamenjave;

– fizična oseba, ki iz naslova opravljanja dejavnosti ni zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovana, plačujejo članarino v višini 3,1% od bruto najnižje pokojninske osnove (169.595,00 SIT), kar znaša 5.258,00 SIT mesečno oziroma 22 eurov mesečno, preračunano v eure po tečaju zamenjave;

– fizična oseba, ki osebno opravlja dejavnost domače ali umetnostne obrti in presega milijon in pol tolarjev skupnih prihodkov iz poslovanja v preteklem letu, plačujejo članarino v višini 1,55% od bruto najnižje pokojninske osnove (169.595,00 SIT), kar znaša 2.629,00 SIT mesečno oziroma 11 eurov mesečno, preračunano v eure po tečaju zamenjave;

– fizična oseba, ki osebno opravlja dejavnost domače ali umetnostne obrti in ne presega milijon in pol tolarjev skupnih prihodkov iz poslovanja v preteklem letu, ne plačujejo članarine.

– pravna oseba (gospodarska družba, obrtna zadruga in njihova združenja) v višini 5.258,00 SIT mesečno oziroma 22 eurov mesečno, preračunano v eure po tečaju zamenjave.

– prostovoljni član, v višini 5.258,00 SIT mesečno oziroma 22 eurov mesečno, preračunano v eure po tečaju zamenjave.

III.

Član, ki mu je na podlagi četrtega odstavka 11. člena Obrtnega zakona dovoljena začasna prekinitev dejavnosti, za čas prekinitve ne plača članarine.

IV.

Za člane iz prvega odstavka I. točke tega sklepa, ki opravljajo tudi neobrtne dejavnosti, se članarina zbornici obračuna v skladu s sklenjenim sporazumom s Kmetijsko gozdarsko zbornico Slovenije.

V.

V primeru, ko prične član zbornice z opravljanjem dejavnosti tekom meseca, nastane obveznost plačevanja članarine zbornici s prvim dnevom naslednjega meseca, oziroma ko preneha z opravljanjem dejavnosti tekom meseca, preneha obveznost plačevanja zadnjega dne v mesecu, v katerem je prenehal z opravljanjem dejavnosti.

VI.

Obrtna zbornica Slovenije, člane s pisnim obvestilom oziroma odločbo seznani o odmeri članarine za leto 2007.

Članarina zapade v plačilo najpozneje do 15. dne v mesecu za pretekli mesec in se plačuje na prehodni – transakcijski račun številka 19100-0010141210 odprt pri Deželni banki Slovenije d.d.

Fizične in pravne osebe, ki postanejo člani zbornice med letom, se seznani o odmeri članarine, s smiselno uporabo določbe prvega odstavka te točke.

VII.

Članarina zbornice se lahko zmanjša ali odpiše osebam iz I. točke tega sklepa le na podlagi pisne vloge člana za vsak primer posebej, če tako odloči Upravni odbor Območne obrtne zbornice Dravograd.

O odločitvi iz prvega odstavka te točke je Območna obrtna zbornica Dravograd dolžna pisno obvestiti Upravni odbor Obrtne zbornice Slovenije.

Št. 060/2006

Dravograd, dne 14. decembra 2006

Predsednica
skupščine OOO Dravograd
Dragica Rudolf l.r.

IVANČNA GORICA**15. Sklep o imenovanju predsednika in članov Komisije Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica za statutarno-pravna vprašanja**

Na podlagi 30. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo) in devete alineje drugega odstavka 16. člena ter 23. člena Statuta Občine Ivančna Gorica (Uradni list RS, št. 89/04) je Občinski svet Občine Ivančna Gorica na 2. seji dne 21. 12. 2006 sprejel

S K L E P**o imenovanju predsednika in članov Komisije Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica za statutarno-pravna vprašanja****I.**

V Komisijo Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica za statutarno-pravna vprašanja se imenujejo:

1. Igor Bončina, roj. 28. 5. 1961, Malo Hudo 5a, Ivančna Gorica – predsednik,

2. Urh Erjavec, roj. 16. 2. 1982, Stična 50a, Ivančna Gorica – član,

3. Jure Gorec, roj. 28. 10. 1980, Ulica Cankarjeve brigade 11, Ivančna Gorica – član,

4. Vera Hribar, roj. 18. 8. 1956, Veliki Kal 4A, Šentvid pri Stični – članica,

5. Tatjana Zadel, roj. 24. 4. 1949, Grm 3, Šentvid pri Stični – članica.

II.

Mandat predsednika in članov Komisije Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica za statutarно-pravna vprašanja traja do prenehanja mandatov članom Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica, izvoljenih na volitvah dne 22. 10. 2006.

III.

Ta sklep začne veljati z dnem imenovanja in se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 012-0013/2006

Ivančna Gorica, dne 21. decembra 2006

Župan
Občine Ivančna Gorica
Jernej Lampret l.r.

16. Sklep o imenovanju predsednika in članov Nadzornega odbora Občine Ivančna Gorica

Na podlagi 32. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo) in osme alineje drugega odstavka 16. člena ter 38. člena Statuta Občine Ivančna Gorica (Uradni list RS, št. 89/04) je Občinski svet Občine Ivančna Gorica na 2. seji dne 21. 12. 2006 sprejel

S K L E P

o imenovanju predsednika in članov Nadzornega odbora Občine Ivančna Gorica

I.

V Nadzorni Odbor Občine Ivančna Gorica se imenujejo:

1. Janko Tomažin, roj. 23. 7. 1957, Cesta talcev 11, Višnja Gora – predsednik,
2. Ludvik Čampa, roj. 28. 8. 1932, Cesta II. grupe odredov 26, Ivančna Gorica – član,
3. Avgust Fortuna, roj. 17. 12. 1966, Videm pri Teme-nici 7, Šentvid pri Stični – član,
4. Irena Finec Golf, roj. 24. 3. 1977, Vir pri Stični 108, Ivančna Gorica – članica,
5. Peter Mišmaš, roj. 15. 11. 1976, Podbukovje 13, Krka – član.

II.

Mandat predsednika in članov Nadzornega odbora Občine Ivančna Gorica traja do prenehanja mandatov članom Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica, izvoljenih na volitvah dne 22. 10. 2006.

III.

Ta sklep začne veljati z dnem imenovanja in se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 011-0018/2006

Ivančna Gorica, dne 21. decembra 2006

Župan
Občine Ivančna Gorica
Jernej Lampret l.r.

17.

Sklep o imenovanju predsednika in članov Odbora Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica za gospodarstvo, komunalo in varstvo okolja

Na podlagi 30. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo) in devete alineje drugega odstavka 16. člena ter 23. člena Statuta Občine Ivančna Gorica (Uradni list RS, št. 89/04) je Občinski svet Občine Ivančna Gorica na 2. seji dne 21. 12. 2006 sprejel

S K L E P

o imenovanju predsednika in članov Odbora Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica za gospodarstvo, komunalo in varstvo okolja

I.

V Odbor Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica za gospodarstvo, komunalo in varstvo okolja se imenujejo:

1. Anton Medved, roj. 18. 8. 1958, Šentpavel 19, Šentvid pri Stični – predsednik,
2. Jože Adler, roj. 1. 3. 1969, Grintovec 9, Zagradec – član,
3. Alojz Čebular, roj. 7. 9. 1958, Škoflje 8, Šentvid pri Stični – član,
4. Anton Kralj, roj. 14. 11. 1952, Trubarjeva 12, Ivančna Gorica – član,
5. Barbara Mušič, roj. 6. 7. 1975, Krka 38, Krka – članica,
6. Stanislav Okorn, roj. 19. 1. 1961, Vir pri Stični 89, Ivančna Gorica – član,
7. Jože Gregor Strah, roj. 29. 11. 1966, Podbukovje 1, Krka – član,
8. Janez Tomažič, roj. 24. 1. 1982, Kriška vas 18, Višnja Gora – član.

II.

Mandat predsednika in članov Odbora Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica za gospodarstvo, komunalo in varstvo okolja traja do prenehanja mandatov članom Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica, izvoljenih na volitvah dne 22. 10. 2006.

III.

Ta sklep začne veljati z dnem imenovanja in se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 011-0019/2006

Ivančna Gorica, dne 21. decembra 2006

Župan
Občine Ivančna Gorica
Jernej Lampret l.r.

18.

Sklep o imenovanju predsednice in članov Odbora Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica za družbene dejavnosti

Na podlagi 30. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo) in devete alineje drugega odstavka 16. člena ter 23. člena Statuta Občine Ivančna Gorica (Uradni list RS, št. 89/04) je Občinski svet Občine Ivančna Gorica na 2. seji dne 21. 12. 2006 sprejel

S K L E P**o imenovanju predsednice in članov Odbora Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica za družbene dejavnosti****I.**

V Odbor Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica za družbene dejavnosti se imenujejo:

1. Magdalena Urbančič, roj. 5. 6. 1956, Vir pri Stični 40, Ivančna Gorica – predsednica,
2. Boštjan Kastelic, roj. 15. 4. 1977, Velike Pece 22, Šentvid pri Stični – član,
3. Marija Koščak, roj. 27. 3. 1957, Vir pri Stični 44, Ivančna Gorica – članica,
4. Nataša Lukman, roj. 20. 12. 1974, Znojile pri Krki 31, Krka – članica,
5. Andreja Miše, roj. 14. 2. 1952, Kamni Vrh 17, Zagradec – članica,
6. Gregor Štrubelj, roj. 15. 10. 1973, Stična 158, Ivančna Gorica – član,
7. Janko Zadel, roj. 2. 1. 1966, Dedni Dol 26, Višnja Gora – član.

II.

Mandat predsednice in članov Odbora Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica za družbene dejavnosti traja do prenehanja mandata članom Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica, izvoljenih na volitvah dne 22. 10. 2006.

III.

Ta sklep začne veljati z dnem imenovanja in se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 011-0020/2006

Ivančna Gorica, dne 21. decembra 2006

Župan
Občine Ivančna Gorica
Jernej Lampret l.r.

19. Sklep o imenovanju predsednika in članov Odbora Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica za kmetijstvo in gozdarstvo

Na podlagi 30. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo) in devete alineje drugega odstavka 16. člena ter 23. člena Statuta Občine Ivančna Gorica (Uradni list RS, št. 89/04) je Občinski svet Občine Ivančna Gorica na 2. seji dne 21. 12. 2006 sprejel

S K L E P**o imenovanju predsednika in članov Odbora Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica za kmetijstvo in gozdarstvo****I.**

V Odbor Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica za kmetijstvo in gozdarstvo se imenujejo:

1. Ignacij Kastelic, roj. 9. 1. 1952, Pungert 7, Šentvid pri Stični – predsednik,
2. Jože Adler, roj. 1. 3. 1969, Grintovec 9, Zagradec – član,
3. Anton Černivec, roj. 21. 9. 1955, Gabrovka pri Zagradcu 26, Zagradec – član,
4. Darka Zupanc Puš, roj. 22. 10. 1960, Znojile pri Krki 16, Krka – članica,

5. Kristina Strah, roj. 20. 9. 1960, Krka 43, Krka – članica,

6. Luka Šeme, roj. 13. 4. 1954, Žabjek 7, Višnja Gora – član,

7. Milena Vrhovac, roj. 15. 5. 1958, Vir pri stični 113, Ivančna Gorica – članica.

II.

Mandat predsednika in članov Odbora Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica za kmetijstvo in gozdarstvo traja do prenehanja mandata članom Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica, izvoljenih na volitvah dne 22. 10. 2006.

III.

Ta sklep začne veljati z dnem imenovanja in se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 011-0021/2006

Ivančna Gorica, dne 21. decembra 2006

Župan
Občine Ivančna Gorica
Jernej Lampret l.r.

KOMEN**20. Sklep o začasnem financiranju Občine Komen v obdobju januar–marec 2007**

Na podlagi 33. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02, 56/02 – ZJU in 110/02 – ZDT-B) in 30. člena Statuta Občine Komen (Uradni list RS, št. 46/01) je župan Občine Komen dne 20. 12. 2006 sprejel

S K L E P**o začasnem financiranju Občine Komen v obdobju januar–marec 2007****1. SPLOŠNA DOLOČBA****1. člen**

(vsebina sklepa)

S tem sklepom se določa in ureja začasno financiranje Občine Komen (v nadaljevanju: občina) v obdobju od 1. januarja do 31. marca 2007 (v nadaljevanju besedila: obdobje začasnega financiranja).

2. člen

(podlaga za začasno financiranje)

Začasno financiranje temelji na proračunu občine za leto 2006. Obseg prihodkov in drugih prejemkov ter odhodkov in drugih izdatkov občine je določen v skladu z Zakonom o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU in 110/02 – ZDT-B; v nadaljevanju: ZJF) in Odlokom o proračunu Občine Komen za leto 2006 (Uradni list RS, št. 11/06; v nadaljevanju: odlok o proračunu).

2. VIŠINA IN STRUKTURA ZAČASNEGA FINANCIRANJA**3. člen**

(sestava proračuna in višina splošnega dela proračuna)

V obdobju začasnega financiranja se prihodki in drugi prejemki ter odhodki in izdatki splošnega dela proračuna določijo v naslednjih zneskih:

A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
	v EUR
Skupina / Podskupina kontov / Konto / Podkonto	Proračun januar–marec 2007
I. SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	520.876,57
TEKOČI PRIHODKI (70+71)	420.313,96
70 DAVČNI PRIHODKI	282.550,56
700 Davki na dohodek in dobiček	263.784,36
703 Davki na premoženje	17.160,69
704 Domači davki na blago in storitve	1.605,51
706 Drugi davki	0
71 NEDAVČNI PRIHODKI	137.763,40
710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	130.022,12
711 Takse in pristojbine	2.057,78
712 Denarne kazni	0
713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	5.607,13
714 Drugi nedavčni prihodki	76,36
72 KAPITALSKI PRIHODKI	538,53
720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	538,53
721 Prihodki od prodaje zalog	0
722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	0
73 PREJETE DONACIJE	29.391,33
730 Prejete donacije iz domačih virov	0
731 Prejete donacije iz tujine	29.391,33
74 TRANSFERNI PRIHODKI	70.632,75
740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	70.632,75
II. SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	609.484,74
40 TEKOČI ODHODKI	171.799,68
400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	30.161,73
401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	5.061,74
402 Izdatki za blago in storitve	136.576,21
403 Plačila domačih obresti	0
409 Rezerve	0
41 TEKOČI TRANSFERI	208.912,02
410 Subvencije	26,71
411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	117.260,53
412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	10.450,88
413 Drugi tekoči domači transferi	81.173,90
414 Tekoči transferi v tujino	0
42 INVESTICIJSKI ODHODKI	225.889,96
420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	225.889,96
43 INVESTICIJSKI TRANSFERI	2.883,08
430 Investicijski transferi	2.883,08
III. PRORAČUNSKI PRESEŽEK (I.-II.) (PRORAČUNSKI PRIMANJLJAJ)	-88.608,17
B. RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV. PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0
75 PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
750 Prejeta vračila danih posojil	0
751 Prodaja kapitalskih deležev	0
752 Kupnine iz naslova privatizacije	0

V. DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442+443)	0
44 DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
440 Dana posojila	0
441 Povečanje kapitalskih deležev in naložb	0
442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	0
443 Povečanje namenskega premoženja v javnih skladih in drugih osebah javnega prava, ki imajo premoženje v svoji lasti	0
VI. PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	0
VI. PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	0
C. RAČUN FINANCIRANJA	
VII. ZADOLŽEVANJE (500)	0
50 ZADOLŽEVANJE	0
500 Domače zadolževanje	0
VIII. ODPLAČILA DOLGA (550)	0
55 ODPLAČILA DOLGA	0
550 Odplačila domačega dolga	0
IX. POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-88.608,17
X. NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	0
XI. NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX.)	-88.608,17
STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH DNE 31. 12. PRETEKLEGA LETA	
9009 Splošni sklad za drugo	109.952,43

V obdobju začasnega financiranja se lahko prejemi in izdatki občine povečajo za namenske prejemke in izdatke, ki so tako opredeljeni s 43. členom ZJF oziroma odlokom o proračunu, če niso načrtovani v začasnem financiranju.

4. člen

(posebni del proračuna)

Finančni načrti neposrednih uporabnikov se določijo do ravni proračunskih postavk in so priloga temu sklepu ter se objavijo na spletni strani občine.

3. IZVRŠEVANJE ZAČASNEGA FINANCIRANJA

5. člen

(uporaba predpisov)

V obdobju začasnega financiranja se za izvrševanje začasnega financiranja uporabljajo ZJF, pravilnik, ki ureja postopke za izvrševanje proračuna Republike Slovenije, zakon, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije in odlok o proračunu.

6. člen

(prevzemanje in plačevanje obveznosti)

V obdobju začasnega financiranja lahko neposredni uporabniki prevzemajo in plačujejo obveznosti iz istih proračunskih postavk kot v proračunu preteklega leta.

Neposredni uporabniki lahko v obdobju začasnega financiranja prevzemajo in plačujejo obveznosti v breme svojega finančnega načrta samo v okviru pravic porabe iz svojega finančnega načrta, določenega v posebnem delu proračuna.

Nove proračunske postavke lahko neposredni uporabnik odpre le na podlagi 41., 43. in 44. člena ZJF.

4. OBSEG ZADOLŽEVANJA OBČINE V OBDOBJU ZAČASNEGA FINANCIRANJA

7. člen

(obseg zadolževanja občine)

V obdobju začasnega financiranja se lahko občina zadolži do višine 41.673,61 eurov, ki je potrebna za odplačilo glavnice dolga v tekočem letu.

5. KONČNA DOLOČBA

8. člen

(uveljavitev sklepa)

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2007 dalje.

Št. 410-11/06-1

Komen, dne 20. decembra 2006

Župan
Občine Komen
Uroš Slamič l.r.

KRANJ

21. Sklep o določitvi višine in načina plačevanja članarine Območni obrtni zbornici Kranj za leto 2007

Na podlagi 39. in 41. člena Obrtnega zakona (Uradni list RS, št. 40/04 – UPB1) in na podlagi 15. člena Statuta Območne obrtne zbornice Kranj, sprejetega na seji skupščine Območne obrtne zbornice Kranj dne 21. 12. 2006, je skupščina Območne obrtne zbornice Kranj na 8. seji dne 21. 12. 2006 sprejela

S K L E P

o določitvi višine in načina plačevanja članarine Območni obrtni zbornici Kranj za leto 2007

I.

Članarino plačujejo člani Območne obrtne zbornice Kranj (v nadaljnjem besedilu: zbornica) s statusom fizične in pravne osebe, ki opravljajo pridobitno dejavnost v Republiki Sloveniji kot obrtno, obrti podobno ali domačo in umetnostno obrt, obrtne zadruge in oblike njihovega združevanja.

Obveznost iz prvega odstavka te točke velja tudi za vse člane, ki so pristopili v članstvo na podlagi lastne pisno izkazane odločitve (prostovoljni člani).

II.

Člani iz prve točke tega sklepa, skladno z določenimi osnovami v drugem odstavku 39. člena Obrtnega zakona, plačujejo mesečno članarino, kot sledi:

– fizična oseba, ki je iz naslova opravljanja dejavnosti zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovana, plačuje članarino v enaki višini, kot je članu bila določena za mesec november 2006, preračunano v evre po tečaju zamenjave;

– fizična oseba, ki iz naslova opravljanja dejavnosti ni zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovana, plačuje članarino v enaki višini, kot je članu bila določena za mesec november 2006, preračunano v evre po tečaju zamenjave;

– fizična oseba, ki osebno opravlja dejavnost domače ali umetnostne obrti in presega milijon in pol tolarjev skupnih prihodkov iz poslovanja v preteklem letu, plačuje članarino v

enaki višini, kot je članu bila določena za mesec november 2006, preračunano v evre po tečaju zamenjave;

– fizična oseba, ki osebno opravlja dejavnost domače ali umetnostne obrti in ne presega milijon in pol tolarjev skupnih prihodkov iz poslovanja v preteklem letu, ne plačuje članarine;

– pravna oseba (gospodarska družba, obrtna zadruga in njihova združenja) plačuje članarino v enaki višini, kot je članu bila določena za mesec november 2006, preračunano v evre po tečaju zamenjave;

– fizične in pravne osebe, ki so postali člani zbornice po 1. 11. 2006, plačujejo članarino v višini 6.470,28 SIT mesečno oziroma 27 evrov mesečno, preračunano v evre po tečaju zamenjave;

– prostovoljni član, v višini 6.470,28 SIT mesečno oziroma 27 evrov mesečno, preračunano v evre po tečaju zamenjave.

Članarino za leto 2006 (kamor sodi tudi članarina za mesec november 2006) je določila skupščina Območne obrtne zbornice Kranj dne 21. 12. 2005.

III.

Član, ki mu je na podlagi četrtega odstavka 11. člena Obrtnega zakona dovoljena začasna prekinitev dejavnosti, za čas prekinitve ne plača članarine.

IV.

Za člane iz prvega odstavka I. točke tega sklepa, ki opravljajo tudi neobrtne dejavnosti, se članarina zbornici obračuna v skladu s sklenjenim sporazumom s Kmetijsko gozdarsko zbornico Slovenije.

V.

V primeru, ko prične član zbornice z opravljanjem dejavnosti tekom meseca, nastane obveznost plačevanja članarine zbornici s prvim dnevom naslednjega meseca, oziroma ko preneha z opravljanjem dejavnosti tekom meseca, preneha obveznost plačevanja zadnjega dne v mesecu, v katerem je prenehal z opravljanjem dejavnosti.

VI.

Obrtna zbornica Slovenije, člane s pisnim obvestilom, oziroma odločbo, seznani o odmeri članarine za leto 2007.

Članarina zapade v plačilo najpozneje do 15. dne v mesecu za pretekli mesec in se plačuje na prehodni – transakcijski račun št. 19100-0010141210, pri Deželni banki Slovenije d.d.

Fizične in pravne osebe, ki postanejo člani zbornice med letom, se seznani o odmeri članarine, s smiselno uporabo določbe prvega odstavka te točke.

VII.

Članarina zbornice se lahko zmanjša ali odpiše osebam iz I. točke tega sklepa le na podlagi pisne vloge člana za vsak primer posebej, če tako odloči upravni odbor Območne obrtne zbornice Kranj.

O zmanjšanju ali odpisu članarine odloča upravni odbor OOO Kranj. O odločitvi iz prvega odstavka te točke je OOO Kranj dolžna pisno obvestiti UO OZS.

VIII.

Obrtna zbornica Slovenije na podlagi pooblastila Območne obrtne zbornice Kranj izdaja skupna obvestila oziroma odločbe o odmeri članarine ter opravlja druga dela za OOO povezana s pobiranjem članarine.

Št. 1221-8

Kranj, dne 21. decembra 2006

Predsednica
skupščine OOO Kranj
Mirjana Grašič Šircelj l.r.

KRŠKO**22. Sklep o javni razgrnitvi predloga sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Industrijska cona Žadovinek, okoljskega poročila in revizije okoljskega poročila**

Na podlagi 31. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03), v povezavi s 43. členom Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo) in na podlagi 33. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo) ter 35. člena Statuta Občine Krško (Uradni list RS, št. 98/00 – prečiščeno besedilo in 5/03) župan Občine Krško dne 3. 1. 2007 izdaja

S K L E P**o javni razgrnitvi predloga sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Industrijska cona Žadovinek, okoljskega poročila in revizije okoljskega poročila****I.**

Javno se razgrne: predlog sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta industrijska cona Žadovinek, ki sta ga izdelala Elite d.o.o. Krško in Urbis d.o.o. Maribor pod št. 045-SZN/2005 v decembru 2006; okoljsko poročilo za spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta industrijska cona Žadovinek, ki ga je izdelal Marbo d.o.o. Bled v juliju 2006 ter poročilo o revizijskem pregledu, ki ga je izdelala revizorka Hermina Finžgar v juliju 2006.

II.

Dokumentacija bo v času uradnih ur javno razgrnjena v prostorih Občine Krško, CKŽ 14, Krško, na Oddelku za urejanje prostora in varstvo okolja ter v prostorih Krajevne skupnosti Leskovec pri Krškem, Ul. 11. novembra 24, Leskovec pri Krškem in Krajevne skupnosti mesta Krško, CKŽ 23, Krško. Javna razgrnitev bo trajala najmanj 30 dni od začetka veljavnosti tega sklepa.

III.

V času javne razgrnitve lahko podajo svoje pisne pripombe in predloge vsi zainteresirani organi, organizacije in posamezniki. Pripombe in predloge se lahko poda pisno ali ustno na javni obravnavi, kot zapis v knjigo pripomb in predlogov na mestih javne razgrnitve ali posreduje v pisni obliki Občini Krško, Oddelku za urejanje prostora in varstvo okolja, CKŽ 14, Krško.

IV.

V času javne razgrnitve bo izvedena javna obravnavna v KS Leskovec pri Krškem v torek, 30. 1. 2007, ob 17. uri v dvorani gasilskega doma ter v KS mesta Krško, isto v torek, 30. 1. 2007, ob 19. uri, v sejni sobi »A« Občine Krško.

V.

Sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Šifra: 3505-7/2006 O502

Župan
Občine Krško
Fran Bogovič l.r.

LAŠKO**23. Sklep o začasnem financiranju Občine Laško v obdobju januar–marec 2007**

Na podlagi 33. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02) in 36. člena Statuta Občine Laško (Uradni list RS, št. 64/06) je župan Občine Laško dne 22. decembra 2006 sprejel

S K L E P**o začasnem financiranju Občine Laško v obdobju januar–marec 2007****I. SPLOŠNA DOLOČBA****1. člen**

(vsebina sklepa)

S tem sklepom se določa in ureja začasno financiranje Občine Laško (v nadaljevanju: občina) v obdobju od 1. januarja do 31. marca 2007 (v nadaljnjem besedilu: obdobje začasnega financiranja).

2. člen

(podlaga za začasno financiranje)

Začasno financiranje temelji na proračunu Občine Laško za leto 2006. Obseg prihodkov in drugih prejemkov ter odhodkov in drugih izdatkov občine je določen v skladu z Zakonom o javnih financah (v nadaljevanju: ZJF) in Odlokom o proračunu Občine Laško za leto 2006 (Uradni list RS, št. 120/05, 32/06, 62/06 in 102/06; v nadaljevanju: odlok o proračunu).

II. VIŠINA IN STRUKTURA ZAČASNEGA FINANCIRANJA**3. člen**

(sestava proračuna in višina splošnega dela proračuna)

V obdobju začasnega financiranja se prihodki in drugi prejemki ter odhodki in drugi izdatki splošnega dela proračuna določijo v naslednjih zneskih:

A) BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV		EUR
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	1.921.649
70	DAVČNI PRIHODKI	980.397
	700 Davki na dohodek in dobiček	775.292
	703 Davki na premoženje	30.962
	704 Domači davki na blago in storitve	174.143
	706 Drugi davki	0,00
71	NEDAVČNI PRIHODKI	277.003
	710 Udeležba na dobičku	23.527
	711 Takse in pristojbine	2.302
	712 Denarne kazni	2.044
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	8.146
	714 Drugi nedavčni prihodki	240.984
72	KAPITALSKI PRIHODKI	4.691
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	0
	722 Prihodki od prodaje zemljišč	4.691
73	PREJETE DONACIJE	-
	730 Prejete donacije iz domačih virov	
	731 Prejete donacije iz tujine	

74	TRANSFERNI PRIHODKI	659.558
	740 Transf. prihodki iz drugih javnofinancijskih institucij	659.558
	743 Drugi transferni prihodki	0
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	1.904.705
40	TEKOČI ODHODKI	464.394
	400 Plače in drugi osebni prejemki	136.480
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	22.851
	402 Izdatki za blago in storitve	232.738
	403 Plačilo domačih obresti	4.651
	409 Rezerve	67.674
41	TEKOČI TRANSFERI	891.114
	410 Subvencije	0,00
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	420.506
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in društvom	44.454
	413 Drugi domači transfer	426.154
	414 Tekoči transferi v tujino	0
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	469.664
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	469.664
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	80.603
	431 Invest. transferi prav. in fiz. oseb, ki niso pror. upor.	58.407
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	22.196
III.	PRORAČUNSKI PRIMANJLJAJ (I.-II.)	16.944
B) RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB		
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	295
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	295
	750 Prejeta vračila danih posojil	295
	751 Prodaja kapitalskih deležev	0
	752 Kupnine iz naslova privatizacije	0
V	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	-
44	DANA POSOJILA IN POVEČ. KAP. DELEŽEV	-
	440 Dana posojila	0
	441 Povečanje kapitalskih deležev	0
	442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	0
	443 Povečanje nam. premož. V JS in dr. os. jav. prava	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	295
C) RAČUN FINANCIRANJA		
VII.	ZADOLŽEVANJE	
50	ZADOLŽEVANJE	0
	500 Domače zadolževanje	0
VIII.	OPLAČILA DOLGA	
55	ODPLAČILA DOLGA	31.480
	550 Odplačilo domačega dolga	31.480
IX.	SPREMEMBE STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-14.241

X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	-31.480
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX. = -III.)	-16.944
X.	STANJE NA RAČUNIH DNE 31.12. PRET. LETA	1.720.913

V obdobju začasnega financiranja se lahko prejemki in izdatki občine povečajo za namenske prejemke in izdatke, ki so tako opredeljeni s 43. členom ZJF oziroma odlokom o proračunu, če niso načrtovani v začasnem financiranju.

4. člen

(posebni del proračuna)

Finančni načrti neposrednih uporabnikov se določijo na ravni proračunskih postavk – kontov so priloga k temu sklepu ter se objavijo na spletni strani občine.

III. IZVRŠEVANJE ZAČASNEGA FINANCIRANJA

5. člen

(prevzemanje in plačevanje obveznosti)

V obdobju začasnega financiranja lahko neposredni uporabniki prevzemajo in plačujejo obveznosti iz istih proračunskih postavk kot v proračunu preteklega leta.

Neposredni uporabniki lahko v obdobju začasnega financiranja prevzemajo in plačujejo obveznosti v breme svojega finančnega načrta samo v okviru pravic porabe iz svojega finančnega načrta, določenega v posebnem delu proračuna.

Nove proračunske postavke lahko neposredni uporabnik odpre le na podlagi 41., 43. in 44. člena ZJF.

IV. OBSEG ZADOLŽEVANJA OBČINE V OBDOBJU ZAČASNEGA FINANCIRANJA

6. člen

(obseg zadolževanja občine)

V obdobju začasnega financiranja se lahko občina zadolži do višine 35.152,00 EUR, ki je potrebna za odplačilo glavnice dolga v tekočem proračunskem letu.

V. KONČNA DOLOČBA

7. člen

(uveljavitev sklepa)

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-12/06

Laško, dne 22. decembra 2006

Župan
Občine Laško
Franc Zdolšek l.r.

LOGATEC

24. Sklep o določitvi višine in načina plačevanja članarine Območni obrtni zbornici Logatec za leto 2007

Na podlagi 39. in 41. člena Obrtnega zakona (Uradni list RS, št. 40/04 – UPB1) in na podlagi 16. člena Statuta Območne obrtne zbornice Logatec, sprejetega na seji skupščine Območne obrtne zbornice Logatec dne 15. 6. 2005, je skupščina

Območne obrtne zbornice Logatec na 9. seji dne 14. 12. 2006
2006 sprejela

S K L E P

o določitvi višine in načina plačevanja članarine Območni obrtni zbornici Logatec za leto 2007

I.

Članarino plačujejo člani Območne obrtne zbornice Logatec (v nadaljnjem besedilu: zbornica) s statusom fizične in pravne osebe, ki opravljajo pridobitno dejavnost v Republiki Sloveniji kot obrtno, obrti podobno ali domačo in umetnostno obrt, obrtne zadruge in oblike njihovega združevanja.

Obveznost iz prvega odstavka te točke velja tudi za vse člane, ki so pristopili v članstvo na podlagi lastne pisno izkazane odločitve (prostovoljni člani).

II.

Člani iz prve točke tega sklepa, skladno z določenimi osnovami v drugem odstavku 39. člena obrtnega zakona, plačujejo mesečno članarino, kot sledi:

– fizična oseba, ki je iz naslova opravljanja dejavnosti zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovana, plačuje članarino v višini 2,826% od bruto najnižje pokojninske osnove (169.595,00 SIT), kar znaša 4.793,00 SIT mesečno oziroma 20 evrov mesečno, preračunano v evre po tečaju zamenjave;

– fizična oseba, ki iz naslova opravljanja dejavnosti ni zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovana, plačuje članarino v višini 2,826% od bruto najnižje pokojninske osnove (169.595,00 SIT), kar znaša 4.793,00 SIT mesečno oziroma 20 evrov mesečno, preračunano v evre po tečaju zamenjave;

– fizična oseba, ki osebno opravlja dejavnost domače ali umetnostne obrti in presega milijon in pol tolarjev skupnih prihodkov iz poslovanja v preteklem letu, plačuje članarino v višini 2,826% od bruto najnižje pokojninske osnove (169.595,00 SIT), kar znaša 4.793,00 SIT mesečno oziroma 20 evrov mesečno, preračunano v evre po tečaju zamenjave;

– fizična oseba, ki osebno opravlja dejavnost domače ali umetnostne obrti in ne presega milijon in pol tolarjev skupnih prihodkov iz poslovanja v preteklem letu, ne plačuje članarine.

– pravna oseba (gospodarska družba, obrtna zadruga in njihova združenja) v višini 4.793,00 SIT mesečno oziroma 20 evrov mesečno, preračunano v evre po tečaju zamenjave;

– prostovoljni član, v višini 4.793,00 SIT mesečno oziroma 20 evrov mesečno, preračunano v evre po tečaju zamenjave.

III.

Član, ki mu je na podlagi četrtega odstavka 11. člena Obrtnega zakona dovoljena začasna prekinitev dejavnosti, za čas prekinitve ne plača članarine.

IV.

Za člane iz prvega odstavka I. točke tega sklepa, ki opravljajo tudi neobrtne dejavnosti, se članarina zbornici obračuna v skladu s sklenjenim sporazumom s Kmetijsko gozdarsko zbornico Slovenije.

V.

V primeru, ko prične član zbornice z opravljanjem dejavnosti tekom meseca, nastane obveznost plačevanja članarine zbornici s prvim dnem naslednjega meseca, oziroma ko preneha z opravljanjem dejavnosti tekom meseca, preneha obveznost plačevanja zadnjega dne v mesecu, v katerem je prenehal z opravljanjem dejavnosti.

VI.

Območna obrtna zbornica Logatec člane s pisnim obvestilom, oziroma odločbo, seznani o odmeri članarine za leto 2007.

Članarina zapade v plačilo najpozneje do 15. dne v mesecu za pretekli mesec in se plačuje na prehodni – transakcijski račun št. 19100-0010141210 odprt pri Deželni banki Slovenije d.d.

Fizične in pravne osebe, ki postanejo člani zbornice med letom, se seznani o odmeri članarine, s smiselno uporabo določbe prvega odstavka te točke.

VII.

Članarina zbornice se lahko zmanjša ali odpiše osebam iz I. točke tega sklepa le na podlagi pisne vloge člana za vsak primer posebej, če tako odloči upravni odbor Območne obrtne zbornice Logatec.

O odločitvi iz prvega odstavka te točke, je Območna obrtna zbornica Logatec dolžna pisno obvestiti Upravni odbor Obrtne zbornice Slovenije.

VIII.

Območna obrtna zbornica Logatec je pooblastila Obrtno zbornico Slovenije, za skupno izdajanje obvestil oziroma odločb o odmeri članarine ter za druga dejanja, povezana s pobiranjem članarine.

Št. AS 01/06

Logatec, dne 15. decembra 2006

Predsednik
skupščine OOO Logatec
Vlado Puc l.r.

MISLINJA

25. Sklep o določitvi povprečnih stroškov komunalne opreme poslovnih nepokritih površin na območju Občine Mislinja

Na podlagi Navodil za izračun komunalnega prispevka (Uradni list RS, št. 4/99), 20. člena in 55. člena Statuta Občine Mislinja (Uradni list RS, št. 8/00 – prečiščeno besedilo, 150/00 in 60/02) je Občinski svet Občine Mislinja na 4. seji sveta dne 28. 12. 2006 sprejel

S K L E P

o določitvi povprečnih stroškov komunalne opreme poslovnih nepokritih površin na območju Občine Mislinja

I.

Povprečni stroški komunalne opreme v letu 2007 na območju Občine Mislinja se določijo v znesku 3.527,00 SIT (14,71 EUR) na m² za urejenih površin, ki se funkcionalno uporabljajo za gospodarsko dejavnost (parkirišča, odprta skladišča, gostinski vrtovi in druge urejene nepokrite površine) ter površine za športno in rekreativno dejavnost (igrišča).

II.

Povprečni stroški komunalne opreme na 1 m² nepokrite poslovne površine za posamezno komunalno opremo znašajo:

individualna raba:

	SIT/m ²	EUR/m ²	delež
kanalizacijsko omrežje	529,00	2,21	(15%)
vodovodno omrežje	529,00	2,21	(15%)
električno omrežje	353,00	1,47	(10%)
SKUPAJ:	1.411,00	5,89	(40%)

kolektivna raba:

	SIT/m ²	EUR/m ²	delež
makadamska cesta	1.058,00	4,41	(30 %)
asfaltna prevleka	353,00	1,47	(10 %)
meteorna kanalizacija	423,00	1,76	(12 %)
javna razsvetljava	282,00	1,18	(8 %)
SKUPAJ:	2.116,00	8,82	(60 %)

III.

Pri odmeri višine komunalnega prispevka se upoštevata kriterija lokacije stavbnega zemljišča glede na razvrstitev v posamezna območja v občini in namembnost objekta tako, da se upošteva ustrezen korekcijski faktor.

a) korekcijski faktor glede na lokacijo objekta:

– KL = 0,75 za I. območje

– KL = 0,50 za II. območje

– KL = 0,25 za III. območje

b) korekcijski faktor glede namembnosti objekta:

– KN = 0,60 za proizvodno in poslovno dejavnost,

– KN = 0,20 za športno in rekreativno dejavnost.

Pri izračunu stroškov komunalne opremljenosti se upošteva tista komunalna infrastruktura, na katero je mogoče objekt priključiti oziroma jo uporabljati pod normalnimi pogoji. Pogoje določi občinski svet s sklepom.

IV.

Od povprečnih stroškov komunalne ureditve stavbnega zemljišča se odštejejo vsa pretekla namenska plačila zavezanca v izgradnjo komunalne infrastrukture na območju predvidene gradnje v višini plačil, ki se valorizirajo glede na čas vlaganja, največ do višine, po tem sklepu ovrednotenih stroškov komunalne ureditve za tisto infrastrukturo, v katero je zavezanec vlagal.

Med namenska vlaganja v izgradnjo komunalne infrastrukture ne štejejo plačani prispevki upravljalcem za priključitev objekta na komunalno infrastrukturo.

V.

Ta sklep prične veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 1. 2007 dalje.

Št. 351-023/2006

Mislinja, dne 28. decembra 2006

Župan
Občine Mislinja
Viktor Robnik l.r.

26. Sklep o določitvi povprečnih stroškov komunalne opreme za objekte na območju Občine Mislinja

Na podlagi Navodil za izračun komunalnega prispevka (Uradni list RS, št. 4/99) in 20. člena ter 55. člena Statuta Občine Mislinja (Uradni list RS, št. 8/00 – prečiščeno besedilo, 150/00 in 60/02) je Občinski svet Občine Mislinja na 4. seji sveta dne 28. 12. 2006 sprejel

S K L E P

o določitvi povprečnih stroškov komunalne opreme za objekte na območju Občine Mislinja

I.

Povprečni stroški komunalne opreme v letu 2007 na območju Občine Mislinja se določijo v znesku 24.714,00 SIT (103,14 EUR) na m²stavbišča.

II.

Povprečni stroški komunalne opreme na 1 m² stavbišča za posamezno komunalno opremo znašajo:

individualna raba:

	SIT/m ²	EUR/m ²	delež
Kanalizacijsko omrežje	3.954,00	16,50	(16 %)
vodovodno omrežje	2.472,00	10,32	(10 %)
električno omrežje	2.472,00	10,32	(10 %)
telefonsko omrežje	988,00	4,12	(4 %)
SKUPAJ:	9.886,00	41,26	(40 %)

kolektivna raba:

	SIT/m ²	EUR/m ²	delež
makadamska cesta	7.415,00	30,94	(30 %)
asfaltna prevleka	2.472,00	10,32	(10 %)
meteorna kanalizacija	2.965,00	12,37	(12 %)
javna razsvetljava	1.977,00	8,25	(8 %)
SKUPAJ:	14.829,00	61,88	(60 %)

III.

Pri odmeri višine komunalnega prispevka se upoštevata kriterija lokacije stavbnega zemljišča glede na razvrstitev v posamezna območja v občini in namembnost objekta tako, da se upošteva ustrezen korekcijski faktor.

a) korekcijski faktor glede na lokacijo objekta:

– KL = 0,75 za I. območje

– KL = 0,50 za II. območje

– KL = 0,25 za III. območje

b) korekcijski faktor glede namembnosti objekta:

– KN = 1,00 za počitniške hiše,

– KN = 0,60 za proizvodne in poslovne objekte,

– KN = 0,40 za stanovanjske objekte,

– KN = 0,30 za kmetijske gospodarske objekte in

– KN = 0,20 za garaže in športne objekte.

Pri izračunu stroškov komunalne opremljenosti se upošteva tista komunalna infrastruktura, na katero je mogoče objekt priključiti oziroma jo uporabljati pod normalnimi pogoji. Pogoje določi občinski svet s sklepom.

IV.

Od povprečnih stroškov komunalne ureditve stavbnega zemljišča se odštejejo vsa pretekla namenska plačila zavezanca v izgradnjo komunalne infrastrukture na območju predvidene gradnje v višini plačil, ki se valorizirajo glede na čas vlaganja, največ do višine, po tem sklepu ovrednotenih stroškov komunalne ureditve za tisto infrastrukturo, v katero je zavezanec vlagal.

Med namenska vlaganja v izgradnjo komunalne infrastrukture ne štejejo plačani prispevki upravljalcem za priključitev objekta na komunalno infrastrukturo.

V.

Stroški komunalne opreme za 1 m² stavbišča oziroma stavbne parcele na območjih kompleksne gradnje, ki se urejajo s prostorsko izvedbenimi akti, se obračunajo na osnovi predhodno izdelanega programa komunalnega opremljanja stavbnih zemljišč za posamezno območje. Za izračun najnižjega prispevka, ki ga mora zavezanec plačati za priključitev individualne stanovanjske hiše na javno kanalizacijo, se upošteva 100 m² stavbišča. Za priključitev večstanovanjskega objekta na javno kanalizacijo pa se upošteva 60% površine stanovanja, ki se pomnoži z zneskom povprečnih stroškov komunalnega opremljanja s kanalizacijo na 1 m² stavbišča.

VI.

Ta sklep prične veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 1. 2007 dalje.

Št. 351-022/2006

Mislinja, dne 28. decembra 2006

Župan
Občine Mislinja
Viktor Robnik l.r.

27. Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Mislinja za leto 2007

Na podlagi 218. člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02), prve alinee 56. člena Zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97), 20. člena in 55. člena Statuta Občine Mislinja (Uradni list RS, št. 8/00 – prečiščeno besedilo, 150/00 in 60/02), ter 13. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Uradni list RS, št. 77/96, 37/98 ter 17/01) je Občinski svet Občine Mislinja na 4. redni seji dne 28. 12. 2006 sprejel

S K L E P

o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Mislinja za leto 2007

1. člen

Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Mislinja za leto 2007 znaša 0,097 SIT (0,00040477 EUR).

2. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 1. 2007 dalje.

Št. 422-0005/2006

Mislinja, dne 28. decembra 2006

Župan
Občine Mislinja
Viktor Robnik l.r.

28. Sklep o določitvi povprečne gradbene cene stanovanj, povprečnih stroškov komunalnega urejanja stavbnih zemljišč in vrednosti stavbnega zemljišča v Občini Mislinja za leto 2007

Na podlagi 20. člena in 55. člena Statuta Občine Mislinja (Uradni list RS, št. 8/00 – prečiščeno besedilo, 150/00 in 60/02) in 5. člena Odloka o povprečni gradbeni ceni stanovanj,

povprečnih stroškov komunalnega urejanja stavbnih zemljišč, vrednosti in plačilu sorazmernega dela stroškov za pripravo in opremljanje stavbnega zemljišča v Občini Mislinja (Uradni list RS, št. 35/97 in 37/98) je Občinski svet Občine Mislinja na 4. redni seji dne 28. 12. sprejel

S K L E P

o določitvi povprečne gradbene cene stanovanj, povprečnih stroškov komunalnega urejanja stavbnih zemljišč in vrednosti stavbnega zemljišča v Občini Mislinja za leto 2007

1. člen

A. Povprečna gradbena cena 1 m² stanovanjske površine zmanjšane za povprečne stroške komunalnega urejanja na dan 31. 12. 2006 znaša 143.190,00 SIT (597,52 EUR).

B. Povprečni stroški komunalnega urejanja stavbnih zemljišč, za III. kategorijo opremljenosti pri 2. skupini gostote poselitve, na dan 31. 12. 2005 znašajo:

– za individualno komunalno rabo (IKR) 6.009,00 SIT (25,08 EUR) na m² koristne površine objekta,
– za kolektivno komunalno rabo (KKR) 8.584,00 SIT (35,82 EUR) na m² koristne površine objekta.

2. člen

Vrednost stavbnega zemljišča se oblikuje na osnovi 3. člena Odloka o povprečni gradbeni ceni stanovanj, povprečnih stroškov komunalnega urejanja stavbnih zemljišč, vrednosti in plačilu sorazmernega dela stroškov za pripravo in opremljanje stavbnega zemljišča v Občini Mislinja (Uradni list RS, št. 35/97 in 37/98).

3. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 1. 2007 dalje.

Št. 3529-01/2006

Mislinja, dne 28. decembra 2006

Župan
Občine Mislinja
Viktor Robnik l.r.

29. Sklep o najemnini grobov in uporabi mrliške vežice

Na podlagi 14. člena Odloka o pokopališkem redu v Občini Mislinja (Uradni list RS, št. 41/96) in 20. člena Statuta Občine Mislinja (Uradni list RS, št. 8/00 – prečiščeno besedilo, 115/00, 60/02 in 114/04) je Občinski svet Občine Mislinja na 4. seji dne 28. 12. 2006 sprejel

S K L E P

o najemnini grobov in uporabi mrliške vežice

I.

1. Najemnina za grobni prostor za leto 2007 znaša:

Vrsta groba	Najemnina in vzdrževanje pokopališča in objektov	
– enojni	2.455,20 SIT	(10,25 EUR)
– dvojni	3.979,50 SIT	(16,61 EUR)
– trojni	6.301,70 SIT	(26,30 EUR)
– žarni	1.780,00 SIT	(7,43 EUR)

V ceni je vključen davek na dodano vrednost.

2. Najemnina za uporabo mrliške vežice v letu 2007 znaša:

do 8 ur	8.214,70 SIT	(34,28 EUR)
do 32 ur	8.889,90 SIT	(37,10 EUR)
nad 32 ur	10.424,40 SIT	(43,50 EUR)

V času ogrevanja prostorov se najemnina poveča za 2.751,90 SIT/dan oziroma 11,48 EUR.

Za izposojena prevozna sredstva na dom je pristojbina 1.370,80 SIT oziroma 5,72 EUR.

V cenah ni vključen davek na dodano vrednost.

II.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 1. 2007 dalje.

Št. 354-001/2006, 354-009/2006, 354-044/2006
Mislinja, dne 28. decembra 2006

Župan
Občine Mislinja
Viktor Robnik l.r.

RAZKRIŽJE

30. Odlok o spremembah Odloka o proračunu Občine Razkrižje za leto 2006

Na podlagi 57. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 uradno prečiščeno besedilo; ZLS-UPB1), 32. in 33. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02) in Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94, 56/98) in 45. in 46. člena Statuta Občine Razkrižje (Uradni list RS, št. 12/99, 2/01 in 38/04) je Občinski svet Občine Razkrižje na 2. redni seji dne 28. 12. 2006 sprejel

ODLOK o spremembah Odloka o proračunu Občine Razkrižje za leto 2006

1. člen

Spremeni se 3. člen Odloka o proračunu Občine Razkrižje za leto 2006 (Uradni list RS, št. 2/06) tako, da se glasi:

»A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV:

I.	Prihodki proračuna 2006	v SIT
7.	Skupaj PRIHODKI	195.208.627
70	Davčni prihodki	56.169.000
	700 Davki na dohodek in dobiček	44.000.000
	703 Davki na premoženje	5.800.000
	704 Domači davki na blago in storitve	6.369.000
71	Nedavčni prihodki	20.665.627
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	2.353.100
	711 Upravne takse	499.510
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	1.985.500
	714 Drugi nedavčni prihodki	15.827.517
72	Kapitalski prihodki	2.340.000
	720 Prodaja osnovnih sredstev	340.000
	722 Prihodki od prodaje zemljišč	2.000.000
74	Transferi prihodki	116.034.000

	740 Transferi prihodki iz drugih javno-finančnih institucij	116.034.000
II.	Odhodki proračuna 2006	
4	Skupaj ODHODKI	193.732.627
40	Tekoči odhodki	51.203.242
	400 Plače in drugi izdatki	15.752.158
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	2.765.446
	402 Izdatki za blago in storitve	26.691.338
	403 Plačila domačih obresti	563.707
	409 Sredstva izločena v rezerve	5.430.593
41	Tekoči transferi	83.744.187
	410 Subvencije	4.122.613
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	19.216.613
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	5.639.748
	413 Drugi tekoči transferi	54.765.213
42	Investicijski odhodki	39.017.553
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	39.017.553
43	Investicijski transferi	19.767.645
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski porabniki	367.645
	432 Investicijski transferi proračunskim porabnikom	19.400.000
III.	Proračunski presežek	1.476.000

B. RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB

IV.	Prejeta vračila danih posojil in prodaja kapitalskih deležev	
75	Prejeta vračila danih posojil	
	750 Prejeta vračila danih posojil	
V.	Dana posojila in povečanje kapitalskih deležev	
44	Dana posojila in povečanje kapitalskih deležev	
VI.	Prejeta minus dana posojila in spremembe kapitalskih deležev (IV-V)	

C) RAČUN FINANCIRANJA

VII.	Zadolževanje proračuna	
50	Zadolževanje	
	500 Domače zadolževanje	
VIII.	Odplačilo dolga	
55	Odplačilo dolga	
	550 Odplačilo domačega dolga	1.476.000
IX.	Povečanje (zmanjšanje)sredstev na računih (I+IV+VII-II-V-VIII)	
X.	Neto zadolževanje proračuna (VII-VIII)	-1.476.000
XI.	Neto financiranje (VI+VII-VIII-IX)	
	Stanje sredstev na računih	

Pregled prihodkov in odhodkov, račun finančnih terjatev in naložb ter račun financiranja je sestavni del odloka.«

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 403-02/06-18
Šafarsko, dne 29. decembra 2006

Župan
Občine Razkrižje
Stanko Ivanušič l.r.

31. Odlok o spremembah Odloka o oprostitvi plačila občinskih prispevkov za družine z dvema ali več otroki

Na podlagi 21. in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo; ZLS-UPB1), Odloka o oprostitvi plačila občinskih prispevkov za družine z dvema ali več otroki (Uradni list RS, št. 35/03, 137/04, 22/06) in 14. člena Statuta Občine Razkrižje (Uradni list RS, št. 12/99, 2/01 in 38/04) je Občinski svet Občine Razkrižje na 2. redni seji dne 28. 12. 2006 sprejel

O D L O K**o spremembah Odloka o oprostitvi plačila občinskih prispevkov za družine z dvema ali več otroki****1. člen**

Doda se novi 2.b člen, ki se glasi:

»2.b člen

Fizične osebe, ki bodo v letu 2007 gradile stanovanjske objekte, so v tem letu v celoti oproščene plačila sorazmernega dela stroškov opremljanja stavbnih zemljišč.«.

2. člen

Ta odlok začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-01/06-5

Šafarsko, dne 29. decembra 2006

Župan
Občine Razkrižje
Stanko Ivanušič l.r.

32. Sklep o določitvi ekonomskih cen vzgojno-varstvenih programov v vrtcu v Občini Razkrižje

Na podlagi 30. in 31. člena Zakona o vrtcih – uradno prečiščeno besedilo (Uradni list RS, št. 100/05), 22. člena Pravilnika za oblikovanje cen v vrtcih, ki izvajajo javno službo (Uradni list RS, št. 97/03, 77/05), 7. člena Pravilnika o plačilih staršev za programe vrtca (Uradni list RS, št. 129/06) in 14. člena Statuta Občine Razkrižje (Uradni list RS, št. 12/99, 2/01, 38/04) je Občinski svet Občine Razkrižje na 2. redni seji dne 28. 12. 2006 sprejel

S K L E P**o določitvi ekonomskih cen vzgojno-varstvenih programov v vrtcu v Občini Razkrižje****1. člen**

Ekonomske cene vzgojno-varstvenih programov v vrtcu Občine Razkrižje od 1. 1. 2007 mesečno po otroku:

1. oddelek za prvo starostno obdobje (1 do 3 let)	
9- oziroma 10-urni program	358,92 EUR
2. oddelek za drugo starostno obdobje (3 do 6 let)	
9- oziroma 10-urni program	358,92 EUR.

2. člen

Z uveljavitvijo tega sklepa preneha veljati Sklep o določitvi ekonomskih cen vzgojno-varstvenih programov v vrtcu v Občini Razkrižje, št. 64/05-42 (Uradni list RS, št. 111/05).

3. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 64/06-51

Šafarsko, dne 29. decembra 2006

Župan
Občine Razkrižje
Stanko Ivanušič l.r.

33. Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Razkrižje za leto 2007

Na podlagi 16. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Razkrižje (Uradni list RS, št. 133/03) in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo; ZLS-UPB1) je Občinski svet Občine Razkrižje na 2. redni seji dne 28. 12. 2006 sprejel

S K L E P**o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Razkrižje za leto 2007****1.**

Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Razkrižje znaša 0,0086 EUR.

2.

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2007.

Št. 423-06/06-8

Šafarsko, dne 29. decembra 2006

Župan
Občine Razkrižje
Stanko Ivanušič l.r.

34. Sklep o povprečni gradbeni ceni, stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč in vrednosti stavbnih zemljišč v Občini Razkrižje za leto 2007

Na podlagi 6. in 14. člena Statuta Občine Razkrižje (Uradni list RS, št. 12/99, 2/01, 38/04) in 4. člena Odloka o plačilu sorazmernega deleža stroškov opremljanja stavbnega zemljišča na območju Občine Ljutomer (Uradni list RS, št. 30/96), ki se na podlagi 50. člena Statuta Občine Razkrižje do uveljavitve lastnih predpisov uporabljajo na območju Občine Razkrižje (Uradni list RS, št. 12/99, 2/01, 38/04), je Občinski svet Občine Razkrižje na 2. redni seji dne 28. decembra 2006 sprejel

S K L E P**o povprečni gradbeni ceni, stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč in vrednosti stavbnih zemljišč v Občini Razkrižje za leto 2007****1. člen**

Povprečna gradbena cena m² uporabne stanovanjske površine na območju Občine Razkrižje na dan 31. 12. 2006 znaša 639,33 EUR.

2. člen

Povprečni stroški komunalnega urejanja stavbnih zemljišč na območju Občine Razkrižje znašajo 15% gradbene vrednosti objekta, in sicer:

– 8% od vrednosti objekta znašajo stroški kolektivne komunalne opreme ali 51,15 EUR za m² uporabne stanovanjske površine,

– 7% od vrednosti objekta znašajo stroški individualne komunalne opreme ali 44,75 EUR za m² uporabne stanovanjske površine.

Fizične in pravne osebe, ki bodo v letu 2007 gradile stanovanjske objekte, so v tem letu v celoti oproščene plačila stroškov komunalnega urejanja stavbnih zemljišč.

3. člen

Cena za m² stavbnega zemljišča se določi od povprečne gradbene cene določene v 1. členu tega sklepa in znaša:

– v strnjenih naseljih (Gibina, Šafarsko, Razkrižje in Veščica) 0,8% ali 5,11 EUR za m²

– na območju razpršene gradnje (Kopriva in Šprinc) 0,6% ali 3,83 EUR za m².

Občinski svet Občine Razkrižje lahko ceno m² stavbnega zemljišča izjemoma zniža, vendar največ za 50% vrednosti cene iz prejšnjega odstavka tega člena.

Ne glede na določbe iz prejšnjega odstavka za stavbna zemljišča v stanovanjski coni Gibina, ki so v lasti občine, veljajo naslednje olajšave in oprostitve:

– družine, ki imajo 3 ali več otrok, imajo 95% popusta od vrednosti zemljišča,

– družine, ki imajo 2 otroka, imajo 85% popusta od vrednosti zemljišča,

– družine, ki imajo 1 otroka, imajo 75% popusta od vrednosti zemljišča,

– družine, ki nimajo otrok, imajo 55% popusta od vrednosti zemljišča.

Podrobnejše pogoje določi občinski svet z javnim razpisom.

4. člen

Povprečna gradbena cena in povprečni stroški komunalnega urejanja stavbnih zemljišč se med letom valorizirajo skladno z indeksi rasti cen gradbenih storitev v stanovanjski gradnji, ki jih vodi GZS – Združenje gradbeništva in IGM Slovenije.

5. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Po uveljavitvi tega sklepa preneha veljati Sklep o povprečni gradbeni ceni, stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč in vrednosti stavbnih zemljišč v Občini Razkrižje za leto 2006 (Uradni list RS, št. 22/06).

Št. 352-01/06-6

Šafarsko, dne 29. decembra 2006

Župan
Občine Razkrižje
Stanko Ivanušič l.r.

ROGAŠOVCI**35. Ugotovitev občinske volilne komisije, da je mandat člana Občinskega sveta Občine Rogašovci prešel na naslednjega kandidata**

Glede na sklep št. 7 Občinskega sveta Občine Rogašovci z dne 1. 12. 2006 se je župan Edvard Mihalič javno opredelil, da sprejema funkcijo župana in se odreka funkciji člana občinskega sveta tako, da mu preneha mandat člana Občinskega sveta Občine Rogašovci na podlagi 37.b člena, v povezavi s peto alineo prvega odstavka 37.a člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – ZLS-UPB1), je Občinska volilna komisija dne 13. 12. 2006 na podlagi 30. in 41. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 22/06 ZLV-UPB2 in 70/06 – odl. US)

u g o t o v i l a,

da je mandat člana Občinskega sveta Občine Rogašovci prešel na naslednjega kandidata z list LDS Liberalna demokracija Slovenije v volilni enoti 1.

Ta kandidat je Jožef Bagar, rojen 14. 4. 1982, Večeslavci 11.

Št. 041-0001/2006-118

Rogašovci, dne 13. decembra 2006

Predsednik
Občinske volilne komisije
Občine Rogašovci
Silvij Podlesek, univ. dipl. prav., l.r.

SEVNICA**36. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ureditvenem načrtu Šmarje ob Planinski cesti URN 34**

Na podlagi 23. in 175. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – popr. in 58/03 – ZZK-1) ter 16. člena Statuta Občine Sevnica (Uradni list RS, št. 78/05 – uradno prečiščeno besedilo) je Občinski svet Občine Sevnica na 2. redni seji dne 21. 12. 2006 sprejel

O D L O K**o spremembah in dopolnitvah Odloka o ureditvenem načrtu Šmarje ob Planinski cesti URN 34****1. člen**

S tem odlokom se spremeni in dopolni Odlok o ureditvenem načrtu Šmarje ob Planinski cesti URN 34 (Uradni list SRS, št. 48/87).

2. člen

V elaboratu št. 1640/U-87, ki je sestavni del v 1. členu navedenega odloka, se v poglavju 2.3. Funkcionalne in oblikovske rešitve predvidenih objektov in naprav v drugi točki besedilo tretjega stavka črta in nadomesti z novim stavkom, ki se glasi: »Višina objekta je K+P+4+M, pod pogojem, da ne presega višine sosednjih obstoječih stanovanjskih blokov.«

V isti točki se črta besedilo zadnjega stavka in nadomesti z novim, ki se glasi: »Finalna obdelava fasade bo omet svetle barve. Dovoljena je kombinacija več barv in izvedba balkonov ali lož. Ograje so kovinske ali v kombinaciji akril-kovina. Na strehi je dovoljena izvedba strešnih oken in strešnih teras.«

V prej navedenem elaboratu v poglavju 3.4. Potrebne ureditve zelenih površin se za prvim odstavkom doda novi odstavek, ki se glasi:

»V sklopu gradbene parcele se uredijo parkirne in zelene površine za potrebe načrtovanega objekta. Najmanj 20% gradbene parcele mora biti ozelenjene.«

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3505-0011/2006

Sevnica, dne 21. decembra 2006

Župan
Občine Sevnica
Kristijan Janc l.r.

37. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o zazidalnem načrtu »Pod Srednjim hribom« Krmelj

Na podlagi 23. in 175. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – popr. in 58/03 – ZZK-1) ter 16. člena Statuta Občine Sevnica (Uradni list RS, št. 78/05 – uradno prečiščeno besedilo) je Občinski svet Občine Sevnica na 2. redni seji dne 21. 12. 2006 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah Odloka o zazidalnem načrtu »Pod Srednjim hribom« Krmelj

1. člen

S tem odlokom se spremeni in dopolni Odlok o zazidalnem načrtu »Pod Srednjim hribom« Krmelj (Uradni list SRS, št. 43/88).

2. člen

V 4. členu Odloka o zazidalnem načrtu »Pod Srednjim hribom« Krmelj (Uradni list SRS, št. 43/88) se na koncu drugega odstavka doda novi stavek, ki se glasi: »Pri proizvodnih objektih je lahko streha skrita za zaključnim strešnim vencem ali masko.«

V istem členu se v tretjem odstavku črta prvi stavek in nadomesti z novim, ki se glasi: »Maksimalna višina hal je do 8.5 m.«

V istem členu se v tretjem odstavku za tretjim stavkom doda nova stavka, ki se glasita: »Fasade proizvodnih objektov se lahko obložijo s prefabriciranimi fasadnimi paneli iz jeklene profilirane pločevine. Možna pa je tudi kombinacija navedenih fasadnih oblog.«

V istem členu se na koncu zadnjega stavka pred besedo »ali« doda beseda »pločevina«.

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3505-0010/2006

Sevnica, dne 21. decembra 2006

Župan
Občine Sevnica
Kristijan Janc l.r.

38. Odlok o spremembi Odloka o ustanovitvi javnega podjetja Plinovod Sevnica

Na podlagi Sklepa o uskladitvi dejavnosti javnega podjetja Plinovod Sevnica s standardno klasifikacijo dejavnosti, št. 014-0013/2006, z dne 30. 11. 2006 in na podlagi 16. člena Statuta Občine Sevnica (Uradni list RS, št. 78/05) je Občinski svet Občine Sevnica na 2. redni seji dne 21. 12. 2006 sprejel

O D L O K

o spremembi Odloka o ustanovitvi javnega podjetja Plinovod Sevnica

1. člen

Spremeni se 5. člen Odloka o ustanovitvi javnega podjetja Plinovod Sevnica (Uradni list RS, št. 106/05 – uradno prečiščeno besedilo), tako da se glasi:

»Javno podjetje opravlja naslednje dejavnosti:

E/40.221	Distribucija plinastih goriv po plinovodni mreži
F/40.222	Trgovanje s plinastimi gorivi po plinovodni mreži
F/45.210	Splošna gradbena dela
F/45.330	Vodovodne, plinske in sanitarne inštalacije
G/52.440	Trgovina na drobno s pohištvo, svetili in drugimi predmeti za gospodinjstvo
G/52.450	Trgovina na drobno z električnimi gospodinskimi, radijskimi in TV napravami
G/52.461	Trgovina na drobno s kovinskimi izdelki
G/52.462	Trgovina na drobno z barvami, laki in drugimi kemičnimi sredstvi
G/52.463	Trgovina na drobno z gradbenim materialom
G/52.720	Popravilo električnih gospodinskih aparatov
I/60.300	Cevovodni transport
K/74.120	Računovodske, knjigovodske dejavnosti, davčno svetovanje
K/74.203	Arhitekturno in gradbeno projektiranje in z njim povezano tehnično svetovanje
K/74.204	Drugo projektiranje in tehnično svetovanje
K/74.300	Tehnično preizkušanje in analiziranje.«

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 014-0013/2006

Sevnica, dne 21. decembra 2006

Župan
Občine Sevnica
Kristijan Janc l.r.

39. Odlok o spremembah Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč v Občini Sevnica

Na podlagi 218. člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 102/04 – uradno prečiščeno besedilo), prve alinee 56. člena Zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97) in na podlagi 16. člena Statuta Občine Sevnica (Uradni list RS, št. 78/05 – uradno prečiščeno besedilo) je Občinski svet Občine Sevnica na seji dne 21. 12. 2006 sprejel

O D L O K**o spremembah Odloka o nadomestilu
za uporabo stavbnih zemljišč
v Občini Sevnica**

1. člen

Spremeni se 12. člen Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč v Občini Sevnica (Uradni list RS, št. 37/00, 23/01, 24/01 in 133/03), tako da se glasi:

»Vrednost točke za leto 2007 znaša 0,190 SIT.«

2. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati s 1. 1. 2007.

Št. 3505-0012/2006

Sevnica, dne 21. decembra 2006

Župan
Občine Sevnica
Kristijan Janc l.r.

**40. Sklep o imenovanju Občinske volilne komisije
Občine Sevnica**

Na podlagi 35. in 38. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 22/06 – UPB2) ter 16. člena Statuta Občine Sevnica (Uradni list RS, št. 78/05 – uradno prečiščeno besedilo) je Občinski svet Občine Sevnica na 2. redni seji dne 21. 12. 2006 sprejel

S K L E P**o imenovanju Občinske volilne komisije
Občine Sevnica**

1. člen

Za vodenje in izvedbo volitev za župana, volitev v občinski svet, svete krajevnih skupnosti in referendum na območju občine se imenuje Občinska volilna komisija Občine Sevnica.

2. člen

V občinsko volilno komisijo se imenujejo:

1. Marko Lisec, roj. 24. 3. 1981, Dol. Boštanj 104, Boštanj, univ. dipl. prav., za predsednika,
2. Alenka Šintler, roj. 18. 1. 1980, Pot na Zajčjo Goro 18, Sevnica, univ. dipl. prav., za namestnico predsednika,
3. Vlasta Kuzmički, roj. 5. 8. 1977, Naselje heroja Maroka 4, Sevnica, za članico,
4. Ana Strajnar Erpič, roj. 16. 6. 1970, Zg. Mladetiče 2, Tržišče, za namestnico članice,
5. Sebastjan Dobovšek, roj. 23. 11. 1982, Šmarčna 8b, Boštanj, za člana,
6. Matej Renko, roj. 24. 3. 1980, Leskovec v Podborštu 5, Šentjanž, za namestnika člana,
7. Ivana Traven, roj. 10. 5. 1952, Florjanska ulica 47a, Sevnica, za članico,
8. Samo Bregar, roj. 4. 2. 1979, Naselje heroja Maroka 24, Sevnica, za namestnika članice.

3. člen

Člani občinske volilne komisije so imenovani za štiri leta.

4. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-0011/2006

Sevnica, dne 28. decembra 2006

Župan
Občine Sevnica
Kristijan Janc l.r.

41. Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Sevnica (Uradni list RS, št. 78/05 – uradno prečiščeno besedilo) in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo) je Občinski svet Občine Sevnica na 2. redni seji dne 21. 12. 2006 sprejel

S K L E P**o ukinitvi statusa javnega dobra**

1. člen

S tem sklepom se ukine status javnega dobra za parcele št. 1520/32 – pot v izmeri 1007 m², 1520/7 – pot v izmeri 155 m², 1520/9 – travnik v izmeri 99 m² in njiva v izmeri 154 m², 1522/8 – odprto skladišče v izmeri 1940 m², 1523/5 – pašnik v izmeri 444 m², 556/18 – gozd v izmeri 387 m², vse k.o. Sevnica, parcele št. 2533/8 – pot v izmeri 632 m², k.o. Log in parcele št. 297/5 – travnik v izmeri 161 m², k.o. Boštanj.

2. člen

Nepremičnine, ki so navedene v 1. členu tega sklepa, prenehajo imeti značaj javnega dobra in se odpišejo iz zemljiško-knjižnih vložkov št. 1717, k.o. Sevnica, št. 1019, k.o. Boštanj in št. 736, k.o. Log ter se zanje v isti k.o. odprejo novi vložki, nato pa se pri novih vložkih vknjiži lastninska pravica na ime Občina Sevnica, Glavni trg 19a, 8290 Sevnica.

3. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 360-0005/2006

Sevnica, dne 21. decembra 2006

Župan
Občine Sevnica
Kristijan Janc l.r.

42. Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Sevnica (Uradni list RS, št. 78/05 – uradno prečiščeno besedilo) in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo) je Občinski svet Občine Sevnica na 2. redni seji dne 21. 12. 2006 sprejel

S K L E P**o ukinitvi statusa javnega dobra**

1. člen

S tem sklepom se ukine status javnega dobra za parcele št. 2671/2 – pot v izmeri 2330 m², 2671/4 – pot v izmeri 2363 m²,

2671/6 – pot v izmeri 839 m², vse k.o. Studenec, 977/15 – pot v izmeri 917 m², 977/16 – pot v izmeri 273 m², 977/17 – pot v izmeri 198 m², 795 – neplodno v izmeri 755 m², vse k.o. Brezovo in 661 – pot v izmeri 83 m², 662 – pot v izmeri 122 m², 660/2 – pot v izmeri 25 m², 660/3 – pot v izmeri 350 m², 660/4 – pot v izmeri 21 m², vse k.o. Blanca.

2. člen

Nepremičnine, ki so navedene v 1. členu tega sklepa, prenehajo imeti značaj javnega dobra in se odpišejo iz zemljiško-knjižnih vložkov št. 1593, k.o. Studenec, št. 352, k.o. Brezovo, in št. 292, k.o. Blanca ter se zanje v isti k.o. odprejo novi vložki, nato pa se pri novih vložkih vknjiži lastninska pravica na ime Občina Sevnica, Glavni trg 19a, 8290 Sevnica.

3. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 360-0005/2006

Sevnica, dne 21. decembra 2006

Župan
Občine Sevnica
Kristijan Janc l.r.

43. Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra

Na podlagi 23. člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 102/04 – uradno prečiščeno besedilo, 14/05 – popravek, 92/05 – ZJC-B, 93/05 – ZVMS in 111/05 – odločba US) in 16. člena Statuta Občine Sevnica (Uradni list RS, št. 78/05 – uradno prečiščeno besedilo) je Občinski svet Občine Sevnica na 2. redni seji dne 21. 12. 2006 sprejel

S K L E P

o ukinitvi statusa javnega dobra

1. člen

S tem sklepom se ukine status javnega dobra za parcelo št. 1502, pot v izmeri 3396 m², parcelo št. 1506/1, pot v izmeri 2035 m², ki sta pripisani v zemljiško knjižnem vložku št. 635, k.o. Ledina in parc. št. 1503/7, pot v izmeri 230 m², ki je pripisana v zemljiško knjižnem vložku št. 634, k.o. Ledina.

2. člen

Nepremičnine, ki so navedene v 1. členu tega sklepa, prenehajo imeti status javnega dobra. Parceli št. 1502 in 1506/1 se odpišeta iz zemljiško knjižnega vložka št. 635, k.o. Ledina, parcela št. 1503/7 se odpiše iz zemljiško knjižnega vložka št. 634, k.o. Ledina in se zanje v isti k.o. odpre nov vložek, nato pa se pri novem vložku vknjiži lastninska pravica na ime Občina Sevnica, Glavni trg 19/a, p. Sevnica.

3. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 7113-0061/2006

Sevnica, dne 21. decembra 2006

Župan
Občine Sevnica
Kristijan Janc l.r.

44. Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra

Na podlagi 23. člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 102/04 – uradno prečiščeno besedilo, 14/05 – popravek, 92/05 – ZJC-B, 93/05 – ZVMS in 111/05 – odločba US) in 16. člena Statuta Občine Sevnica (Uradni list RS, št. 78/05 – uradno prečiščeno besedilo) je Občinski svet Občine Sevnica na 2. redni seji dne 21. 12. 2006 sprejel

S K L E P

o ukinitvi statusa javnega dobra

1. člen

S tem sklepom se ukine status javnega dobra za parcelo št. 504, pot v izmeri 7337 m², parcelo št. 507/4, pot v izmeri 1478 m², ki sta pripisani v zemljiško knjižnem vložku št. 217, k.o. Žurkov dol.

2. člen

Nepremičnini, ki sta navedeni v 1. členu tega sklepa, prenehata imeti status javnega dobra. Parceli št. 504 in 507/4 se odpišeta iz zemljiško knjižnega vložka št. 217, k.o. Žurkov dol, in se zanju v isti k.o. odpre nov vložek, nato pa se pri novem vložku vknjiži lastninska pravica na ime Občina Sevnica, Glavni trg 19/a, p. Sevnica.

3. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 7113-0060/2006

Sevnica, dne 21. decembra 2006

Župan
Občine Sevnica
Kristijan Janc l.r.

45. Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra

Na podlagi 23. člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 102/04 – uradno prečiščeno besedilo, 14/05 – popravek, 92/05 – ZJC-B, 93/05 – ZVMS in 111/05 – odločba US) in 16. člena Statuta Občine Sevnica (Uradni list RS, št. 78/05 – uradno prečiščeno besedilo) je Občinski svet Občine Sevnica na 2. redni seji dne 21. 12. 2006 sprejel

S K L E P

o ukinitvi statusa javnega dobra

1. člen

S tem sklepom se ukine status javnega dobra za parcelo št. 1494/1, cesta v izmeri 4862 m², ki je pripisana v zemljiško knjižnem vložku št. 1717, k.o. Sevnica.

2. člen

Nepremičnina, ki je navedena v 1. členu tega sklepa, preneha imeti status javnega dobra. Parcela št. 1494/1 se odpiše iz zemljiško knjižnega vložka št. 1717, k.o. Sevnica, in se zanje v isti k.o. odpre nov vložek, nato pa se pri novem vložku vknjiži lastninska pravica na ime Občina Sevnica, Glavni trg 19/a, p. Sevnica.

3. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 7113-0054/2006

Sevnica, dne 21. decembra 2006

Župan
Občine Sevnica
Kristijan Janc l.r.

SLOVENSKE KONJICE**46. Odlok o kategorizaciji občinskih cest (in kolesarskih poti) v Občini Slovenske Konjice**

Na podlagi prvega odstavka 82. člena Zakona o javnih cestah (Uradni list RS, št. 29/97) in 16. člena Statuta Občine Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 31/99, 19/01 in 100/02) je Občinski svet Občine Slovenske Konjice na 2. redni seji dne 21. 12. 2006 sprejel

ODLOK**o kategorizaciji občinskih cest (in kolesarskih poti) v Občini Slovenske Konjice**

1. člen

Ta odlok določa občinske ceste po njihovih kategorijah in namenu uporabe glede na vrsto cestnega prometa, ki ga prevzemajo, ter občinske kolesarske poti.

2. člen

Občinske ceste se kategorizirajo na lokalne ceste (s skrajšano oznako LC) in javne poti (s skrajšano oznako JP).

3. člen

Lokalne ceste so:

– ceste med naselji v Občini Slov. Konjice in ceste med naselji v Občini Slov. Konjice in naselji v sosednjih občinah;
– ceste, ki so pomembne za navezovanje prometa na ceste enake ali višje kategorije.

Javne poti so:

– ceste namenjene povezovanju naselij ali delov naselij v občini in ne izpolnjujejo predpisanih meril za lokalno cesto ali so namenjene samo določenim vrstam udeležencev v prometu.

4. člen

Lokalne ceste (LC) med naselji v občini in naselji v sosednjih občinah so:

Zap. št.	Številka ceste ali odseka	Začetek ceste ali odseka	Potek ceste	Konec ceste ali odseka	Dolžina ceste v občini (m)	Namen uporabe	Preostala dolžina ceste v sosednji občini
1.	383011	R2 430	Sl. Konjice–Polene–Bukovlje	R2 430	3.991	V	2.457
2.	383021	R3 700	Sl. Konjice–Dobrava	R3 701	1.354	V	1753
3.	383031	R2 430	Sl. Konjice–Zreče	LC 485061	2.581	V	1689
4.	383041	R2 430	Sl. Konjice–Gabrovlje–Gračič	LC 485061	2.596	V	2.101
5.	383051	R3 700	Vešenik–Gabrovnik–Sv. Barbara	R3 700	2.323	V	
6.	383061	R2 430	Golič–Pobrež	LC 440271	2.187	V	
7.	383071	R2 430	Sl. Konjice–(Šolska Industrijska)	R3 688	1.785	V	
8.	383081	R2 430	Sl. Konjice–Breg–Dražva vas	R3 686	5.375	V	
9.	383091	R2 430	Tep.Vrh–Konjiška vas–Trije križi	LC 464041	10.317	V	
10.	383101	R3 686	Žički samostan–Sojek	LC 464041	2.884	V	3.750
11.	383111	R3 686	Škedenj–Suhadol	R3 688	4.334	V	
12.	383121	R3 686	Perovec–Brezje	LC 440341	3.042	V	
13.	383131	R3 686	Dražva vas–Podob–Koble	LC 440361	1.979	V	
14.	383141	R3 687	Golobjek–Šednje–viadukt Zbelovo	R3 688	2.547	V	1.050
15.	383151	R3 688	Zbelovo–Jernej	LC 440361	3.659	V	
16.	383161	LC 383151	Jernej–Lušečka vas	R3 688	3.868	V	1.450
17.	383171	R2 430	Tepanje–Brdo–Gabrovnik	LC 383051	3.931	V	
18.	440271	R2 430	Tepanje – Oplotnica	R3 700	1010	V	4065
19.	440311	R2 430	Vrhole – Ličenca	LC 440361	601	V	2644
20.	440341	R2 430	Preloge–Grušovje–Petelinjek	LC 440361	2.861	V	2200
21.	440361	R1 219	Križni vrh–Loče	R3 688	7.199	V	3910
22.	464041	R2 430	Verpete–Kamna gora–Sl. Konjice	LC 383071	9.640	V	1750

V – vsa vozila

5. člen

Javne poti (JP) v mestu Slov. Konjice so:

Zap. št.	Številka ceste ali odseka	Začetek ceste ali odseka	Potek ceste	Konec ceste ali odseka	Dolžina ceste v občini (m)	Namen uporabe	Preostala dolžina ceste v sosednji občini
1.	883092	JP 883091	Market Gologrančevo	JP 884691	166	V	
2.	883093	JP 883092	Market Gologrančevo	HŠ16	29	V	
3.	883094	JP 883092	Market Gologrančevo	HŠ 6A	30	V	
4.	883162	JP 883161	Povezava – pralnica	HŠ 3C	42	V	
5.	883163	JP 883161	Veterinarska postaja	HŠ 2A	115	V	
6.	883172	JP 883161	Vezna za Lamut	JP 883171	126	V	
7.	884241	JP 884251	C. pod goro–odcep	LC 383071	202	V	
8.	884242	JP 884241	C. pod Goro –Poličar –Frim	HŠ 8	50	V	
9.	884243	JP 884241	Žička c.: Rebernak – Jančič	HŠ 20	66	V	
10.	884244	JP 884241	Žička cesta: Vipotnik – Peček	HŠ 18	64	V	
11.	884251	LC 383071	Cesta pod goro	Graščina	500	V	
12.	884261	JP 884241	Kajuhova ulica 1	Bloki	142	V	
13.	884271	JP 884241	Kajuhova ulica	JP 883931	195	V	
14.	884281	JP 883931	Kletna ulica	Ratajc	366	V	
15.	884291	JP 883931	Ul. Vzporodna Kletni	Gubčeva ul.	188	V	
16.	884301	JP 884302	Ul. Antona Janše	JP 884304	134	V	
17.	884302	JP 884311	Vezna–ul. A. Janše	Ul. A. Janše 15a	126	V	
18.	884303	JP 884302	Vezna–ul. A. Janše	JP 884304	136	V	
19.	884304	JP 884311	Vezna–ul. A. Janše	Ul. A. Janše 8	128	V	
20.	884311	LC 383071	Mizarska cesta	R3 688	742	V	
21.	884312	JP 884311	Mizarska ulica – Fijavž	HŠ 15a	102	V	
22.	884313	JP 884311	Odsek Ulčnik – Gorenjak	HŠ 35A	103	V	
23.	884321	Kobale	Prečna na Mizarsko	Gubčeva ul.	384	V	
24.	884331	JP 884321	Taborniška ulica	Taborniška 9	110	V	
25.	884341	JP 884321	Ulica Anice Černejeve	Ul. A. Černejeve 11	188	V	
26.	884351	JP 884321	Gubčeva ulica	Gubčeva 10	112	V	
27.	884361	JP 884321	Ulica Pri izviru	Ul. Pri izviru 10	304	V	
28.	884371	LC 464041	Tattenbachova ulica	HŠ 19	388	V	
29.	884372	LC 464041	Nad pokopališčem	JP 884371	482	V	
30.	884381	LC 464041	Tattenbachova–vezna	Zg. vrtec 5b	123	V	
31.	884391	LC 464041	Cvetlična ulica	JP 884251	235	V	
32.	884401	LC 464041	Cesta pod gradom	JP 884411	92	V	
33.	884411	LC 383071	Aškerčeva ulica	JP 884391	180	V	
34.	884421	LC 383071	Prešernova ulica	Levart	120	V	
35.	884422	JP 884421	Prešernova–vezna	Hlastec	46	V	
36.	884431	LC 383071	Prečna ulica	JP 884471	274	V	
37.	884441	JP 884431	Vrtna ulica	Lenartič	171	V	
38.	884451	JP 884431	C. do Wagnerjeve hiše	Wagnerjeva hiša	254	V	
39.	884461	LC 383071	Podaljšek Industrijske	JP 884451	239	V	
40.	884471	LC 383071	Stari trg	R2 430	605	V	
41.	884472	R2 430	Avtobusno postajališče	JP 884471	131	V	
42.	884473	JP 884471	Avtob. postaja – sodišče – hotel	JP 884481	361	V	
43.	884481	R2 430	Ul. A. Tavčarjeva	LC 383071	446	V	
44.	884482	JP 884481	Cesta k Vili Štok	HŠ 9	37	V	
45.	884491	LC 383071	Lambrechtinova ulica	JP 884531	172	V	
46.	884501	LC 383071	Obrtniška ulica	R2 430	135	V	
47.	884511	LC 383071	Šolska–vezna	Jurač	373	V	
48.	884521	JP 884501	Ul. dr. Rudolfa	JP 884491	93	V	
49.	884531	R2 430	Celjska cesta	JP 884471	271	V	
50.	884541	LC 383081	C. mimo Konusa	Trgovina	231	V	
51.	884542	JP 884541	884541–vezna	LC 383081	177	V	
52.	884543	JP 884541	Krožna cesta – pošta	JP 884541	240	V	
53.	884544	JP 383071	Cesta Konus	JP 884542	459	V	

54.	884545	JP 884544	Cesta do Kotlovnice	Kotlovnica	244	V	
55.	884551	LC 383081	Ul. Borisa Vinterja	R3 688	468	V	
56.	884561	LC 383081	Poljska cesta	HŠ 16	287	V	
57.	884571	LC 383081	Ul. Toneta Melive	R3 688	406	V	
58.	884572	JP 884571	Ul.T. Melive–vezna	JP 884551	143	V	
59.	884573	JP 884571	Vzhodno Štajerska	HŠ 32	115	V	
60.	884581	JP 884601	Mariborska cesta	R3 688	212	V	
61.	884591	JP 884601	Štajerska cesta	R2 688	331	V	
62.	884601	R2 430	Metka–Kralj	R2 430	196	V	
63.	884611	R3 700	Avtomehanik Kuk	Krožna	263	V	
64.	884621	R3 700	Šarhova ulica	LC 383041	204	V	
65.	884631	JP 883101	Vinogradna ulica	R3 700	487	V	
66.	884632	JP 884631	Vinogradna–vezna	LC 383031	38	V	
67.	884633	JP 884631	Vinogradna–vezna	JP 883101	1.138	V	
68.	884641	LC 383031	Vzporedna Slomškovi	JP 884651	253	V	
69.	884651	LC 383031	Vzporedna Rimski ulici	LC 383031	681	V	
70.	884661	LC 383031	Rimska–vezna	LC 383031	331	V	
71.	884662	LC 383031	Igrišče Rimska	Igrišče	62	V	
72.	884663	LC 383031	Rimska ul: Korbar – Štante	HŠ 22	72	V	
73.	884671	JP 884691	Ul. Dušana Jereba	LC 383031	313	V	
74.	884672	LC 383031	Vezna Dušana Jereba –Slomškova	JP 884671	89	V	
75.	884673	JP 884672	Slomškova ul: Opraus – Ravnak	HŠ 11A	88	V	
76.	884681	LC 383031	Mlinska cesta	Mlin	270	V	
77.	884682	JP 884681	Mlinska ulica: Hlačar – Kačič	HŠ 11C	45		
78.	884691	R2 430	Škalska cesta	LC 383031	229	V	
79.	884692	JP 884691	Kotlovnica – blok	HŠ 12	64	V	
80.	884693	JP 884692	Škalska cesta – bloki	JP 884691	82	V	
81.	885041	R2 430	Povezovalna do smetišča	JP 883261	527	V	
82.	885311	LC 383081	Nova Industrijska	Industrijska cona	170	V	
83.	885421	R2 430	Odsek Medven – Slomškova ulica	LC 383031	194	V	
84.	885422	JP 885421	Odsek Medven – banka	Banka	57	V	
85.	885631	LC 383021	Obvozna Lip	HŠ 38A	746	V	
86.	885632	R2 430	Dostavna Lip	JP 885631	46	V	
87.	885661	LC 383071	Odsek Vila Marija	LC 464041	447	V	
88.	885911	LC 383041	Povezava – pralnica	HŠ 8A	46	V	
89.	885931	LC 383071	V poslovno cono Kostroj	Poslovna cona	184	V	

V – vsa vozila

6. člen

Javne poti (JP) v naseljih in med naselji so:

Zap. št.	Številka ceste ali odseka	Začetek ceste ali odseka	Potek ceste	Konec ceste ali odseka	Dolžina ceste v občini (m)	Namen uporabe	Preostala dolžina ceste v sosednji občini
1.	883011	LC 383011	Fink – Preloge – Bobik – Lipa	LC 383011	3.468	V	
2.	883012	JP 883011	Preloge: S32 – zgornja	Štih	202	V	
3.	883013	JP 883011	Preloge: Potočnik – Žvikart	HŠ 6	121	V	
4.	883014	JP 883011	Preloge: Rebernak – Krančan	HŠ 9	84	V	
5.	883015	JP 883011	Sp. Preloge: Šibanc – Keblič	HŠ 11A	119	V	
6.	883016	JP 883011	Preloge: odcep Zbičajnik	HŠ 7	79	V	
7.	883017	JP 883011	Preloge: Slapnik – Jerman	HŠ 17	209	V	
8.	883018	JP 883011	Polene: odsek Skrbinšek–Šloser	HŠ 25A	135	V	
9.	883019	JP 883011	Zeče: odsek Rečnik	HŠ 1	197	V	
10.	883021	LC 383011	Zg. Pristava–desno	HŠ 3C	106	V	
11.	883031	LC 383011	Zg. Pristava–levo	Zg.Pristava31	344	V	
12.	883041	LC 383021	Konjice: odsek Režabek	LC 383031	131	V	
13.	883051	LC 383021	Dobrava: odsek Lebeničnik	Lebeničnik	150	V	
14.	883061	LC 383021	Dobrava: odsek Šelih	Šelih	157	V	
15.	883071	LC 383021	Dobrava–avtomehanik	LC 383031	385	V	

16.	883081	LC 383021	Dobje	Marguč–Lazar	186	V	
17.	883091	LC 383031	Konjice: odsek Sp. Vrtec	R2 430	215	V	
18.	883101	LC 383031	Škalce	LC 383041	1.544	V	
19.	883102	JP 883101	Škalce: odcep Valand	HŠ 60	186	V	
20.	883111	LC 383031	povezovalna Škalce	JP 883131	799	V	
21.	883121	LC 383031	Škalce: odsek Ložak–Leskovar (vezna)	JP 883141	69	V	
22.	883131	LC 383031	Gabrovlje: odsek Uršek	LC 383041	1.168	V	
23.	883141	LC 383031	Gabrovlje: odsek Kokol	JP 883071	634	V	
24.	883151	LC 383031	Gabrovlje: odesk Krolej–Gorinšek	Gabrovlje 11	239	V	
25.	883161	LC 383041	Vet. postaja–Golič	LC 383061	1.304	V	
26.	883164	JP 883161	Vešenik: odsek Strašek – Macuh	HŠ 48	147	V	
27.	883171	JP 883161	Dinos – Pliberšek – Konec	Vešenik 11	547	V	
28.	883181	JP 883161	Vešenik: Kuk–Gavge	JP 883201	864	V	
29.	883182	JP 883181	Vešenik: odcep Grah – Kuk	HŠ 44	129	V	
30.	883183	JP 883181	Vešenik: odsek Pekovšek	HŠ 46	93	V	
31.	883184	JP 883181	Vešenik: Trafo post. – Slapnik	HŠ 21	104	V	
32.	883185	JP 883184	Vešenik: Trafo post. – Jezernik	HŠ 21A	67	V	
33.	883191	R3 700	Bezina – Kokošja farma	LC 383041	1.274	V	
34.	883201	LC 383051	Gavge–Vešenik	LC 383061	1.296	V	
35.	883202	JP 883201	Vešenik: odsek Štraser	hš 27	126	V	
36.	883203	JP 883201	Vešenik: odsek Kolarič	hš 26	90	V	
37.	883204	JP 883201	Vešenik: odsek Sevšek– Habjan	HŠ 34	137	V	
38.	883211	LC 383051	Strtenik: odsek Hlastec	HŠ 7A	792	V	
39.	883221	LC 383171	Tepanje	LC 383171	654	V	
40.	883231	JP 883221	Tepanje–naselje	Celcer	182	V	
41.	883241	LC 383171	Nemič–zg. Tepanje	JP 884161	855	V	
42.	883251	LC 383081	Zg. Breg	LC 883921	553	V	
43.	883252	JP 883251	Breg: odsek Černec	HŠ 28	217	V	
44.	883261	LC 383081	Nova vas–Prevrat	R3 688	3.434	V	
45.	883271	LC 383091	Konjiška vas: odsek Vidali	Vidali	561	V	
46.	883272	JP 883271	Konjiška vas–Laznik	HŠ 43	306	V	
47.	883281	LC 383091	Tolsti vrh: odsek Planinc	HŠ 27	817	V	
48.	883291	LC 383091	Tolsti vrh: Golob – Grajzl	R3 686	2.007	V	
49.	883301	LC 383161	Zg. Laže	JP 883551	982	V	
50.	883311	LC 383091	Kamna gora: odsek Kumno	Kumno	609	V	
51.	883321	LC 383091	Kamna gora: odsek Jevšenak	HŠ 18	450	V	
52.	883331	LC 382091	Kamna gora: odsek Mrkolak	Mrkolak	330	V	
53.	883341	LC 464041	Grad Tattenbach	Grad	835	V	
54.	883351	LC 464041	Borovje	HŠ 17	743	V	
55.	883352	JP 883360	Sojek: odsek Žalar	HŠ 28	73	V	
56.	883361	LC 464041	Sojek: Podgoršek – Brdce	Meja občine	410	V	
57.	883371	LC 383101	Kamna gora: odsek na Loke	HŠ 24	1.146	V	
58.	883372	JP 883371	Kamna gora: Iskrač–Korošec	HŠ 23	506	V	
59.	883373	JP 883371	Odsek Grašič – Slemene	HŠ 29	181	V	
60.	883381	LC 383101	Stare Slemene – Hrastnik	HŠ 21	1.765	V	
61.	883382	JP 883381	Slemene: odsek Šelih	HŠ 48	321	V	
62.	883383	JP 883381	Slemene: odsek Rošer	Meja občine	91	V	
63.	883391	LC 383111	Suhadol	JP 883421	1.999	V	
64.	883392	JP 883391	Sovič – Suhadol – Stupan	HŠ 6	437	V	
65.	883401	LC 383111	Suhadol–Kraberk	Jesenek	1.287	V	
66.	883402	JP 883401	Kraberk: odsek Macuh	HŠ 20	122	V	
67.	883403	JP 883401	Kraberk: Kotnik– Macuh na breg	HŠ 22	342	V	
68.	883404	JP 883401	Kraberk: pod gozdom Robar	HŠ 6A	322	V	
69.	883411	LC 383111	Klokočovnik (Kukovič)	JP 883661	2.056	V	
70.	883421	LC 383111	Klokočovnik–Suhadol	LC 383111	2.697	V	
71.	883422	LC 383111	Bukovnik–kapela–Gumzej	JP 883421	660	V	
72.	883431	LC 383111	Loče: Anderlič – Fink	JP 883861	1.078	V	
73.	883432	JP 883431	Loče: Gumzej – Fink	HŠ 10	319	V	
74.	883441	LC 383121	Zafošt	JP 883951	686	V	

75.	883451	LC 383121	Brezje	JP 883501	744	V
76.	883452	JP 883451	Brezje: Cvahte – Ratej	HŠ 10A	282	V
77.	883461	LC 440361	Loče–Konus	LC 440361	258	V
78.	883471	LC 440361	Komet–Štajerska vas–c. za Jernej	LC 383151	2.403	V
79.	883472	JP 883471	Kravjek: odsek Petek – Hace	HŠ 12	216	V
80.	883473	JP 883471	Sp.Jernej: odsek Gornik–Hren	HŠ 6	191	V
81.	883481	JP 883471	Kolar – Šmid – Povh – Dobršek	LC 440360	1.377	V
82.	883482	JP 883481	Kravjek: odsek Bračič	Vikendi	172	V
83.	883483	LC 440361	Koble – Festunge	HŠ 2	426	V
84.	883491	LC 440361	Mali Breg	Most–Oplotnica	567	V
85.	883501	LC 440361	Koble–Kolačno	LC 440341	2.983	V
86.	883502	JP 883501	Koble: odsek Čakš – Pristovnik	HŠ 10	350	V
87.	883511	LC 440361	Petelinjek: c. proti Čretam	Črete	1.181	V
88.	883521	LC 440361	Ličenca–Rebernak	LC 440341	1.712	V
89.	883531	LC 440361	Ličenca–Falentek	LC 383161	2.644	V
90.	883541	LC 440361	Ličenca: Dalmatinci	Dalmatinci	601	V
91.	883551	LC 383161	Pušna gošča–Vrh–sp. Laže	R3 688	3.671	V
92.	883552	JP 883551	Zg.Laže: Čater – Ganzitti	HŠ 14	385	V
93.	883553	JP 883551	Zg. Laže: odsek Marguč	HŠ 10	205	V
94.	883554	JP 883553	Zg. Laže: odsek Kamenik	HŠ 9	157	V
95.	883555	JP 883551	Selski vrh: odsek Zlodej	hš 15	323	V
96.	883556	JP 883551	Selski vrh: odsek Lugarič	LC 383161	638	V
97.	883557	JP 883551	Selski vrh: Šuštar – Jamnik	LC 383161	929	V
98.	883561	LC 383141	Zbelovska gora: odsek Gmajna	Cenc	181	V
99.	883571	LC 383141	Zbelovska gora: Prenoš–Pšeničnik	Pšeničnik	1.051	V
100.	883572	JP 883571	Zbel. gora: kapela – Senker	HŠ 53	837	V
101.	883573	JP 883571	Zbel. gora: Korenjak – Vrhovšek	JP 883571	938	V
102.	883574	JP 883573	Zbel. gora: Peček – Pisanec	G.C.093909	654	V
103.	883581	LC 383140	Zbelovska gora	Lovrenčič	1.211	V
104.	883582	JP 883581	Zbel. gora: Medved – Rečnik	HŠ 118	323	V
105.	883583	JP 883581	Zbel. gora: Šurbek – Koren	G.C.093911	744	V
106.	883584	JP 883581	Zbel. gora: Koren – Gumzej	JP 883571	784	V
107.	883585	JP 883584	Zbel. gora: Pislak – Senker	HŠ 74A	206	V
108.	883591	JP 883581	Zbel. gora: Gradišče	Meja občine	1.969	V
109.	883592	JP 883591	Na Ljubično	Meja občine	496	V
110.	883593	JP 883591	Zbel. gora: Cenc– Lovrenčič	JP 883581	704	V
111.	883594	JP 883593	Zbel.gora: Lovrenčič–Klančnik	HŠ 101	596	V
112.	883601	LC 383141	Podpeč	G.C.093921	306	V
113.	883611	R3 687	Mali Lipoglav	JP 883631	698	V
114.	883612	JP 883611	Most Penoje – Voh	HŠ 1	285	V
115.	883621	R3 687	Penoje	Zadnja hiša	459	V
116.	883631	R3 687	Penoje–Lipoglav	JP 883661	1.924	V
117.	883641	R3 687	Penoje–Mernik–žel. Podvoz	LC 383141	1.863	V
118.	883642	JP 883841	Zbelovska gora: Kolar–Mavrič	HŠ 4	117	V
119.	883643	JP 883641	Zbel. gora.:Rebernak–Bezenšek	HŠ 8	126	V
120.	883644	JP 883641	Zbel. gora: Kumberger – kamnolom	HŠ 14A	416	V
121.	883645	JP 883641	Zbel.gora: Pečar – Taks	HŠ 16	147	V
122.	883646	JP 883641	Zbel. gora: Korošec – Hriberni	HŠ 21A	115	V
123.	883651	JP 883611	Lipoglav: odsek Papež–Ratajc	R3 687	628	V
124.	883652	JP 883651	Lipoglav: odsek Čuješ – Kamen	HŠ 11	572	V
125.	883661	JP 883651	Papež–Veliki Lipoglav	HŠ 42	1.111	V
126.	883671	R3 688	Sp.Laže – Selski vrh	JP 883551	1.134	V
127.	883681	R3 688	Sp. Laže: odsek Valant	Valant	220	V
128.	883682	JP 883681	Podpeč:Valand–Ajdnik–Požlep	JP 883681	1.155	V
129.	883691	R3 688	Zbelovo–Selski vrh	JP 883551	2.502	V
130.	883701	R3 688	Zbelovo: odsek kapela– ribnik	JP 883691	1.131	V
131.	883702	JP 883701	Zbelovo: Marguč – Cesarec	HŠ 24	312	V
132.	883703	JP 883701	Zbelovo: Šretl – Razboršek	JP 883702	109	V
133.	883711	R3 688	Zbelovo–gasilski dom	LC 383141	620	V

134.	883712	JP 883711	Zbel. gora: Ob železnici – velbi	HŠ 37	148	V	
135.	883721	JP 883711	Zbelovska gora	Zbel.gora 29	939	V	
136.	883722	JP 883721	Zbel. gora: Rozman – Korošec	HŠ 26	552	V	
137.	883731	R3 688	Zbelovo–osnovna šola	Zbelovo št. 4	113	V	
138.	883741	R3 688	Zbelovo naselje	Zadnja hiša	377	V	
139.	883751	R3 688	Zbelovo–silosi	Silosi	162	V	
140.	883761	R3 688	Mlače	JP 883781	383	VV	
141.	883762	JP 883761	Mlače: Šmid – Štefanič	HŠ 7	130	V	
142.	883771	JP 883781	Mlače–Sovič h. št. 15	Mlače št. 15	472	V	
143.	883781	R3 688	Mlače–Štajerska vas	JP 883471	1.278	V	
144.	883791	R3 688	Buser–proti Štajerski vasi	JP 883471	955	V	
145.	883801	R3 688	Loče–Konus	LC 440361	461	V	
146.	883802	JP 883801	Loče: odsek Kračun – Grum	HŠ 2	116	V	
147.	883811	JP 883801	Loče–mimo Kometa	Grajska ul.12	269	V	
148.	883821	JP 883811	Loče	Sončna ul.8	117	V	
149.	883831	R3 688	Loče–Lipoglav–Tičevo	LC 396031	3.717	V	2.900
150.	883832	JP 883841	Loče: Kračun – Bezenšek	HŠ 10	188	V	
151.	883833	JP 883831	Ostrožno: odsek Črešnar – Povh	Meja občine	432	V	
152.	883834	JP 883831	Loče: Svibošno – Konec	HŠ 80A	1.418	V	
153.	883835	JP 883834	Lipoglav: Bevčič – Kračun	JP 883834	467	V	
154.	883836	JP 883834	Lipoglav: Jančič – Lubej	HŠ 90	251	V	
155.	883837	JP 883831	Lipoglav – Lapoš – Loče	JP 883631	714	V	
156.	883841	R3 688	Loče–Sv. Duh	JP 883831	112	V	
157.	883851	JP 883831	Loče–pokopališče	Pokopališče	233	V	
158.	883861	R3 688	Žiče–na Gmajni–Klokočovnik	JP 883421	1.831	V	
159.	883862	JP 883861	Žiče: Kobale – Podkubovšek	Podkubovšek	399	V	
160.	883863	JP 883861	Žiče: odsek Gumzej pri kapeli	Gumzej	67	V	
161.	883871	R3 688	Žiče – Sv. Peter	JP 883881	412	V	
162.	883881	R3 688	Žiče	JP 885451	350	V	
163.	883882	JP 883881	Žiče. Ratej – Črešnar	HŠ 103	334	V	
164.	883891	R3 688	Žiče–ob avtocesti	LC 383081	593	V	
165.	883901	R3 688	Hrovati	Skrbinjšek	524	V	
166.	883911	R3 688	Konjiška vas	LC 383091	603	V	
167.	883912	JP 883911	Konjiška vas: Cesta pod goro	HŠ 34	427	V	
168.	883913	JP 883912	Konjiška vas: odsek Mlakar	HŠ 28	116	V	
169.	883914	JP 883911	Konjiška vas: mimo Podergajs	HŠ 35	57	V	
170.	883921	R3 688	Blato	LC 383081	860	V	
171.	883922	JP 883941	Blato: povezovalna Retuznik	JP 883921	114	V	
172.	883923	JP 883941	Blato: povezovalna Kuk	JP 883921	145	V	
173.	883931	R3 688	Blato–Konjice	LC 383071	1.013	V	
174.	883932	JP 883931	Polene: do kamnoloma	Kamnolom	102	V	
175.	883941	R3 688	Blato–obvoznica	JP 883921	223	V	
176.	883951	R3 686	Zafošt–Perovec	LC 383121	1.109	V	
177.	883952	R3 686	Dražas vas: kapela – Marguč	JP 883951	311	V	
178.	883953	JP 883952	Dražas vas: Gosnik – Robar	HŠ 55	82	V	
179.	883961	JP 883951	Dražas vas: odsek Šmid	Šmid	360	V	
180.	883971	R3 686	Zafošt – Kolačno	JP 883501	2.000	V	
181.	883981	JP 883971	Dražas vas: odsek Rubin	Rubin	551	V	
182.	883982	JP 883981	Dražas vas: odsek Koprivnik	HŠ 75	303	V	
183.	883991	R3 686	Dražas vas	R3 686	488	V	
184.	883992	JP 883991	Dražas vas: odsek Bobik	Bobik	91	V	
185.	883993	JP 883991	Dražas vas: Mlakar – Satler	Satler	342	V	
186.	884011	R3 686	Žiče (pri el. črpalki)	Mernik	215	V	
187.	884021	LC 383111	Povezovalna: Kraberk – Škedenj	R3 686	1.184	V	
188.	884022	JP 884021	Kraberk: odsek Pivec – Mulej	HŠ 4	341	V	
189.	884023	JP 884021	Kraberk: odsek Šuperger	HŠ 10	154	V	
190.	884031	R3 686	Bernač	Bernač	660	V	
191.	884041	JP 884031	Kraberk: odesk Verdelak	Verdelak	604	V	
192.	884042	JP 884041	Kraberk:odsek Pod orehi Ledine	HŠ 12	396	V	

193.	884051	R3 686	Škedenj – Ambrož	Ambrož	1.030	V	
194.	884061	R3 686	Škedenj–Krafova klet	JP 383091	2.046	V	
195.	884062	JP 884061	Tolsti vrh: Zorko – konec	HŠ 4	473	V	
196.	884063	JP 884061	Tolsti vrh: Zorko – Klokočovnik	HŠ 41	174	V	
197.	884071	LC 440341	Sp. Grušovje: odsek Lah	HŠ 9	326	V	
198.	884081	LC 440341	Sp. Grušovje–Perovec	LC 383121	2.048	V	
199.	884082	JP 884081	Sp. Grušovje: športno igrišče	HŠ 17	348	V	
200.	884083	LC 383121	Povezovalna Perovec–Grušovje	JP 884081	62	V	
201.	884091	R2 430	sp. Grušovje–Piš	JP 884081	1.293	V	
202.	884092	JP 884091	Sp. Grušovje: odsek Podergajs	hš 6	149	V	
203.	884093	JP 884091	Odsek Grušovje 10	HŠ 11	147	V	
204.	884101	JP 884091	Tajna–motel Maribor	Motel–Maribor	656	V	
205.	884111	R2 430	Motel (AC proti Celju)	Motel–Celje	622	V	
206.	884121	R2 430	Zeče: Krepel – Bobik	JP 883011	2.537	V	
207.	884122	JP 884121	Zeče: odsek Zatler	HŠ 21	102	V	
208.	884123	JP 884121	Zeče: odcep Ungar – Obrul	Ungar	177	V	
209.	884124	JP 884121	Zeče: zajetje Krepel	HŠ 3A	96	V	
210.	884131	LC 440341	Brezje	LC 383121	1.298	V	
211.	884132	JP 884131	Dražva vas: Majšler– Kropf	JP 884081	671	V	
212.	884141	R2 430	Tepanje	LC 383121	1.546	V	
213.	884142	JP 884141	Tepanje: Črešnar–Vezjak–Golob	HŠ 45	168	V	
214.	884151	R2 430	Novo Tepanje–Prode–Brdo	JP 884171	2.255	V	
215.	884152	LC 383061	Brdo: odsek Rak – Kapela	JP 884151	319	V	
216.	884161	JP 884151	Zg. Tepanje	JP 884171	124	V	
217.	884162	JP 884171	Tepanje: odsek Ljubič Martin	HŠ 67	135	V	
218.	884171	R2 430	Trgovina (Bon–ami)	HŠ 66D	350	V	
219.	884172	JP 884171	Tepanje: zadruga – šola	Šola	83	V	
220.	884181	R2 430	Zeče: Preložnik – Slokar	JP 884121	475	V	
221.	884191	R2 430	Sp. Tepanje–Nemič	LC 383171	631	V	
222.	884192	JP 884191	Tepanje: Esih – Purgaj	HŠ 14C	162	V	
223.	884193	LC 383171	Tepanje: odsek Hohler	HŠ 10A	399	V	
224.	884201	R2 430	Sp. Tepanje–Tepanjski vrh	R2 430	1.234	V	
225.	884202	JP 884201	Dobrnež: odsek Črešnar	HŠ 12B	63	V	
226.	884211	R2 430	Dobrnež	LC 383091	1.159	V	
227.	884212	JP 884211	Dobrnež: odsek Gorinšek	HŠ 9	150	V	
228.	884221	R2 430	Dobrava: odsek Rimer	LC 383021	278	V	
229.	884231	R2 430	Preloge	JP 883011	869	V	
230.	884232	JP 884231	Preloge: odcep Hren	HŠ 20	150	V	
231.	884701	LC 383171	Tepanjski vrh: odsek Noner	HŠ 14A	142	V	
232.	884711	LC 383171	Tepanjski vrh: kapela–Hribernik	HŠ 7	190	V	
233.	884721	LC 383151	Selski vrh: Šplajt – Peček	HŠ 8	418	V	
234.	884731	R2 430	Sp. Preloge: odesk Muršič	HŠ 24	188	V	
235.	884741	R2 430	Sp. Preloge: odcep Dečman	HŠ 17B	193	V	
236.	884751	R2 430	Zeče: odcep Kline	HŠ 28A	116	V	
237.	884761	LC 383151	Sp. Jernej: Strmšek – Enci	HŠ 9	304	V	
238.	884771	LC 383151	Jernej: odsek Žnidar	HŠ 26	206	V	
239.	884781	LC 383151	Jernej: pod pokopališčem–Korošec	HŠ 13	381	V	
240.	884782	JP 884781	Jernej: odsek Koropec	HŠ 12	87	V	
241.	884791	LC 383161	Jernej: odsek Mlakar – Cugmas	HŠ 33A	592	V	
242.	884801	JP 383181	Zg. Laže: odsek Ribič	HŠ 29	405	V	
243.	884811	LC 440361	Jernej: odsek Kušter – Koroše	HŠ 2	224	V	
244.	884821	LC 383061	Dobrnež: odsek Golič	HŠ 4	110	V	
245.	884831	LC 440361	Ličenca: odsek Rak	HŠ 6	445	V	
246.	884841	LC 440361	Ličenca: Bračko – Pušnik	G.C.. 093937	750	V	
247.	884851	JP 884841	Ličenca: Rampaher – Bračko	JP 884841	399	V	
248.	884861	R3 686	Cerkev Špitalič – Gilčvert – Gaber	HŠ10	1.345	V	
249.	884871	LC 383151	Jernej pokopališče	Pokopališče	71	V	
250.	884881	LC 383051	Strtenik – odsek Oblak	HŠ 8	220	V	
251.	884891	LC 383171	Brdo: Kotnik – Klančnik	HŠ 18C	53	V	

252.	884901	LC 383161	Zg. Laže: odsek Rebernak	HŠ 15	188	V	
253.	884911	LC 383161	Zg. Laže: odsek Hribernik	HŠ 17	135	V	
254.	884921	R3 688	Konjiška vas—ob avtocesti	HŠ 45	458	V	
255.	884931	LC 383091	Konjiška vas: odsek Pišotek	HŠ 36a	151	V	
256.	884932	JP 884931	Konjišk vas: odsek Pušnik	HŠ 16 C	37	V	
257.	884941	R3 700	Novo naselje Vešenik – Kladnik	HŠ 15B	182	V	
258.	884942	JP 884941	Novo naselje Vešenik – Vlečna	HŠ 16I	197	V	
259.	884943	JP 884941	Novo nas. Vešenik: nad Polegek	HŠ 16	46	V	
260.	884951	R3 686	Dražva vas: odsek Cugmas	Cugmas	93	V	
261.	884952	JP 884951	Dražva vas: odsek Vrhovšek	HŠ 49A	47	V	
262.	884961	R3 686	Dražva vas – stara železnica	LC 383081	1.303	V	
263.	884971	R3 688	Konjiška vas: odsek križ–Penič	HŠ 49	327	V	
264.	884972	R3 688	Konjiška vas: odsek Šild	HŠ 50	191	V	
265.	884981	R3 688	Konjiška vas – nova vas nad AC	LC 383081	1.117	V	
266.	884982	JP 884981	Žiče: Razboršek – Strmšek–Podplatan	Zidanica Podplatan	173	V	
267.	884983	LC 383081	Nova vas: odsek Cegnar	HŠ 11	103	V	
268.	884991	R2 430	Tepanje: Legat – Vrbek	HŠ 3B	83	V	
269.	884992	R3 686	Tepanje: Ribič – Ferjuc	HŠ 2H	145	V	
270.	884993	R3 686	Dražva vas: Marguč – Vezjak	HŠ 52	180	V	
271.	884994	R3 686	Dražva vas: odsek Vezjak	HŠ 78	28	V	
272.	884995	R3 686	Dražva vas: odsek Reš	HŠ 48	108	V	
273.	885001	LC 383011	Preloge: odsek Vipotnik – Hren	HŠ 4	242	V	
274.	885011	LC 383171	Gabrovnik: Bukovšek – Rebernak	HŠ 33A	88	V	
275.	885021	LC 383081	Breg: odsek Ercek	HŠ 5	252	V	
276.	885022	LC 383081	Breg: odsek Brdnik	HŠ 6A	140	V	
277.	885031	R2 430	Novo Tepanje: Močnik–Juhart	HŠ 8	511	V	
278.	885032	R2 430	Novo Tepanje: Kropf – Pučnik	HŠ 2	295	V	
279.	885033	R2 430	Novo Tepanje: Klokočovnik–Golob	HŠ 2A	451	V	
280.	885034	JP 885033	Novo Tepanje: Golob – Pučnik	HŠ 4	762	V	
281.	885035	R2 430	Novo Tepanje: Esih–potok Čadram	potok	241	V	
282.	885036	R2 430	Tepanje: Kropf – Munda	HŠ 19	158	V	
283.	885037	R2 430	Dom krajanov – Pozeb–Napotnik	HŠ 58	544	V	
284.	885038	R2 430	Tepanje: cerkev – športni center	Športni center	180	V	
285.	885039	R2 430	Sp. Grušovje: odsek Zabukovšek	HŠ 5	405	V	
286.	885051	LC 383081	Breg: odsek Rečnik	HŠ 19	79	V	
287.	885061	LC 383091	Breg: odsek Toman	HŠ 25	204	V	
288.	885062	LC 383081	Breg: odsek Leskovar	HŠ 23	62	V	
289.	885063	LC 383081	Breg: Mernik – Nova vas	HŠ 24	118	V	
290.	885071	LC 383091	Prežigal: odsek Valant	HŠ 7	113	V	
291.	885081	LC 383081	Sp. Pristava: odsek Sirc	HŠ 5	72	V	
292.	885091	LC 383081	Sp. Pristava: odsek Šmid	hš 4	98	V	
293.	885101	R3 688	Konjiška vas: odsek Brglez	HŠ 38	258	V	
294.	885111	R3 688	Žiče: Ribič – Nareks	HŠ 61A	667	V	
295.	885121	LC 383011	Bornšek – Dom krajanov– Bobik	JP 883011	989	V	
296.	885131	LC 383011	Polene: odsek Brglez–Kmetec	HŠ 42	210	V	
297.	885141	LC 383011	Polene: Fijavž – Skrbinešek	HŠ 25A	373	V	
298.	885151	LC 383051	Bezina: Mlakar– Terbos	hš 61	354	V	
299.	885161	LC 464041	Kamna gora: Plešnik–razbremenilnik	Razbremenilnik	640	V	
300.	885171	LC 383111	Klokočovnik: Leber–Slatenšek	HP 57	337	V	
301.	885181	LC 383111	Klokočovnik: Petelinšek–Žurej	HŠ 61	200	V	
302.	885191	LC 383041	Škalce: odsek golf	HŠ 91	561	V	
303.	885201	LC 383111	kapela – Rupnik – Žurej	HŠ 41	313	V	
304.	885211	LC 383121	Tepanje–Perovec: Šibanc–Stopar	HŠ 1	323	V	
305.	885221	LC 383111	Suhadol: Podkubovšek–Petek	HŠ 19	175	V	
306.	885231	LC 383101	Slemene: Jevšenak – Rečnik	HŠ 32	737	V	
307.	885241	LC 383061	Gabrovnik: odsek Hren	HŠ 29	93	V	
308.	885242	LC 383061	Brdo: odsek Sovinc	HŠ 15	199	V	
309.	885243	LC 383061	Brdo: Trafo postaja – Sovinc	HŠ 14a	102	V	
310.	885251	R3 687	Loče: odsek Smolej – Macuh	HŠ 15	904	V	

311.	885261	R3 700	Bezina – odsek Brglez	HŠ 23	543	V	
312.	885271	LC 383051	Bezina – do hš 53	HŠ 53	158	V	
313.	885272	JP 885271	Bezina: odsek Stopar – Iršič	hš 55	239	V	
314.	885281	R3 688	Loče: odsek Potočnik – Kokol	HŠ 8A	98	V	
315.	885291	R3 688	Loče: odsek Hribernik – Šket	HŠ 10	80	V	
316.	885301	R3 686	Loče: odsek Prah – Zeme	HŠ 3	76	V	
317.	885321	R3 688	Konjiška vas: cesta Grinpan	HŠ 6	125	V	
318.	885331	R3 686	Dražva vas: avtob. post. – Vuce	HŠ 36	101	V	
319.	885341	LC 383041	Bezina: odsek Obrul	HŠ 3	312	V	
320.	885342	LC 383041	Škalce: odcep Šelih	HŠ 2	169	V	
321.	885351	R3 686	Dražva vas: križišče Arbajter	Verhovšek	139	V	
322.	885361	R3 687	Lipoglav:nad železnico–Orešnik	JP 885362	577	V	
323.	885362	JP 885361	Zbelovska gora: odsek Grajžl– Zidanšek	HŠ 47	216+71	V	
324.	885371	LC 383111	Klokočovnik: Ogrizek – Pavlič	HŠ 36A	190	V	
325.	885381	R3 687	Lipoglav: odsek Smolej –Veber	HŠ 14	287	V	
326.	885391	LC 383131	Koble:odsek Lovrenčič – Povh	HŠ 31	256	V	
327.	885401	LC 440361	Loče: cesta Livada	HŠ 1A	275	V	
328.	885402	JP 885402	Loče: Livada – Pokelšek	HŠ 5	337	V	
329.	885411	LC 464041	Kamna gora povezovalna pod goro	LC 464041	674	V	
330.	885431	LC 464041	Kamna gora: odsek Gaber	HŠ 26A	278	V	
331.	885441	LC 440361	Loče:Zdravstveni dom – Šola	Loče šola	86	V	
332.	885451	R3 686	Žiče: Križ–Ribič–Potočnik	JP 884981	1.470	V	
333.	885452	JP 886751	Žiče: odsek Strmšek Peter	HŠ 100	72	V	
334.	885453	JP 883881	Žiče: Brusl – Pančič	HŠ 108	778	V	
335.	885454	JP 886851	Žiče: Brusl – Ratej	JP 886751	261	V	
336.	885461	R3 686	Gastuž – Marinšek – Kobale	HŠ 36	932	V	
337.	885462	R3 686	Stare Slemene: odsek Mernik	HŠ 15	179	V	
338.	885471	R3 686	Slemene: odsek Kotnik–Stare	HŠ 12	706	V	
339.	885481	R3 686	Škedenj–Šranger	JP 884061	871	V	
340.	885491	R3 686	Škedenj: odsek Leber	HŠ 13	293	V	
341.	885501	R3 686	Škedenj: domačija Podkrajšek	Podkrajšek	162	V	
342.	885511	R3 686	Škedenj: odsek Zidanšek–Jesenek	HŠ 15	2.537	V	
343.	885512	JP 885511	Škedenj – Grušce	Meja občine	891	V	
344.	885521	R3 688	Žiče: Košir – Rečnik	HŠ 59	263	V	
345.	885531	R3 686	Škedenj: Podkrajšek – Planinc	HŠ 28	1.357	V	
346.	885532	JP 885531	Tolsti vrh: Klokočovnik – Gilč	HŠ 34	318	V	
347.	885541	R3 686	Viadukt Škedenj – Kelemina	HŠ 2	598	V	
348.	885551	R3 686	Škedenj: Plešnik – Jošt	HŠ 19	1.034	V	
349.	885561	R3 686	Žiče: odsek Strasner	HŠ 57	121	V	
350.	885571	R3 688	Žiče: Kukovič – Knafelc	HŠ 46	457	V	
351.	885581	R3 686	Škedenj: odsek Zorko	HŠ 14	156	V	
352.	885591	R3 688	Žiče: Rečnik – kamnolom	R3 686	723	V	
353.	885601	R3 686	Tolsti vrh: odcep Rožanc	HŠ 3	153	V	
354.	885602	JP 885601	Tolsti vrh: odcep Štante	HŠ 2	106	V	
355.	885611	R3 686	Tolsti vrh: odcep Launka	HŠ 3A	194	V	
356.	885612	JP 885611	Stare Slemene: odcep Rožanc	HŠ 47	158	V	
357.	885621	R3 686	Slemene: odsek Ratej – Jurše	HŠ 43	436	V	
358.	885641	LC 383091	Planinc – Tolsti vrh	HŠ 44	752	V	
359.	885651	LC 383091	Slemene:avtob. postaja–Pančič	HŠ 39	1056	V	
360.	885671	R3 700	Bezina – športno igrišče	R3 700	217	V	
361.	885672	R3 700	Vešenik – do hš 6	HŠ 6	171	V	
362.	885673	R3 700	Bezina – do hš 73a	HŠ 73A	111	V	
363.	885674	R3 700	Bezina – do hš 98	HŠ 98	114	V	
364.	885675	R3 700	Bezina: odsek Leskovar	HŠ 62A	364	V	
365.	885676	R3 700	Bezina – odsek Založnik	HŠ 70B	193	V	
366.	885677	R3 700	Bezina – odsek Iršič	HŠ 55	317	V	
367.	885681	LC 383061	Brdo: odsek Sodrznik	HŠ 26	156	V	
368.	885691	LC 383101	Sojek: odsek Ambrož – Plešnik	LC 383101	105	V	
369.	885701	LC 383101	Sojek: odsek Kline	HŠ 30	316	V	

370.	885711	LC 383041	Bezina – do hš 21	HŠ 21	840	V	
371.	885721	LC 383171	Gabrovnik: Šintarjev graben	JP 883201	958	V	
372.	885722	JP 885721	Gabrovnik: odsek Ribič	Ribič	190	V	
373.	885723	LC 383051	Križišče Gabrovnik – Bogatin	JP 885721	382	V	
374.	885731	LC 383141	Zbel. gora: podvoz – Hribernik	HŠ 38D	423	V	
375.	885741	R3 686	Žiče: Ganziti – Založnik	HŠ 83A	75	V	
376.	885751	R3 686	Žiče: Lojen – Strmšek	HŠ 81A	121	V	
377.	885761	R3 686	Žiče:Krančan pokopališče–žel.	Železnica	964	V	
378.	885771	R3 686	Dražva vas: Marguč Ferdo–polje	polje	297	V	
379.	885781	JP 883671	Sp. Laže – povezovalna	JP 883551	432	V	
380.	885791	Meja občine	Podpeč:Ljubično – Valand	HŠ 6	522	V	
381.	885801	LC 383041	Bezina: odsek Jevšenak	HŠ 9A	303	V	
382.	885811	LC 383151	Zbelovo: odesk Košir – Povh	HŠ 23	302	V	
383.	885821	R3 686	Žiče: odsek letališče	Letališče	396	V	
384.	885831	R3 688	Žiče: odsek Očko	HŠ 95	52	V	
385.	885841	R3 688	Žiče: šola – Virt	Virt	514	V	
386.	885851	R3 686	Žiče: odsek Gosak	HŠ 27B	88	V	
387.	885861	R3 688	Žiče: Dovnik – Kokotec	JP 883881	264	V	
388.	885862	JP 885861	Žiče: odsek Klokočovnik Zvonko	HŠ 70I	77	V	
389.	885863	JP 885861	Žiče: Klokočovnik MIhael	HŠ 70C	58	V	
390.	885871	LC 383141	Zbelovska gora: odsek Rupnik	HŠ 52	210	V	
391.	885881	R3 688	Zbelovo: odsek Lešnik	HŠ 16	88	V	
392.	885891	LC 383011	Odsek Vinter – Tič	HŠ 8B	353	V	
393.	885901	LC 383011	Polene: odesk Nežmah – Ravnak	HŠ 6	313	V	
394.	885921	LC 383081	Dražva vas: Malič – Goričan	HŠ 24A	122	V	
395.	885941	R2 430	Preloge: S32 – Goričan	HŠ 67	218	V	
396.	885942	JP 885941	Povezovalna Postiljonovo S32	JP 885944	274	V	
397.	885943	JP 883011	Preloge S32	HŠ 61	289	V	
398.	885944	JP 883011	Povezovalna Postiljonovo	JP 885944	354	V	
399.	885951	LC 383081	Dražva vas: Malič – Macuh	HŠ 25	118	V	
400.	885961	R3 686	Dražva vas: Levart – Ratej	HŠ 35	130	V	
401.	885971	LC 383041	Bezina – do hš 9	HŠ 9	300	V	
402.	885972	LC 383041	Škalce: odcep Fideršek	HŠ 51	98	V	
403.	885981	LC 383091	Tolsti vrh: Zazijal – Grašič	HŠ 15	605	V	
404.	885991	LC 383051	Bezina – Kapela – Sv. Barbara	HŠ 39B	291	V	
405.	896061	Meja občine	Sljemene: Mastnak – Štante	R3 686	1.555	V	
406.	896062	R3 686	Sljemene: odsek Iskrač	HŠ 15	156	V	

V – vsa vozila

7. člen

Javne poti za kolesarje (KJ) so:

Zap. št.	Številka ceste ali odseka	Začetek ceste ali odseka	Potek ceste	Konec ceste ali odseka	Dolžina ceste v občini (m)	Namen uporabe	Preostala dolžina ceste v sosednji občini
1.	988311	R2 430	Fink–Zgornja šola	Zg. šola	292	Kolesar	
2.	988321	JP 883091	Del Slomškove ulice	Mercator	267	Kolesar	

8. člen

H kategorizaciji občinskih cest in kolesarskih poti, določeni z odlokom, je bilo v skladu z določbo 17. člena te uredbe o merilih za kategorizacijo javnih cest (Uradni list RS, št. 48/97) pridobljeno pozitivno mnenje Direkcije Republike Slovenije za ceste šifra 37162–3/2006 z dne 14. 12. 2006.

9. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka se za območje Občine Slovenske Konjice prenehajo uporabljati določbe Odloka o kategorizaciji občinskih cest na območju Občine Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 31/99).

10. člen

Ta odlok začne veljati z dnem sprejema in se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 37101–0027/2006(134)

Slovenske Konjice, dne 21. decembra 2006

Župan
Občine Slovenske Konjice
Miran Gorinšek l.r.

47. Sklep o ukinitvi javnega dobra

Na podlagi 7. in 16. člena Statuta Občine Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 31/99, 19/01 in 100/02) in na podlagi 2. in 82. člena Zakona o cestah (Uradni list RS, št. 29/97) je Občinski svet Občine Slovenske Konjice na 2. redni seji dne 21. 12. 2006 sprejel

S K L E P
o ukinitvi javnega dobra

1. člen

S tem sklepom se ukine status javnega dobra parc. št. 740/3 pot v izmeri 215 m², vpisana v vložni številki 238 k.o. Jernej pri Ločah. Ta parcela postane lastnina Občine Slovenske Konjice in se odpiše od dosedanje vložne številke 238 k.o. Jernej pri Ločah in se pri tej katastrski občini odpre nova vložna številka _____ k.o. Jernej pri Ločah, kjer naj se vpiše lastninska pravica za Občino Slovenske Konjice, Stari trg 29, Slovenske Konjice.

2. člen

Pristojno Okrajno sodišče v Slovenske Konjicah po uradni dolžnosti vpiše v zemljiško knjigo lastninsko pravico Občine Slovenske Konjice na zemljišču, ki je navedeno v 1. členu tega sklepa.

3. člen

Ta sklep začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 47802-0017/2006(132)
Slovenske Konjice, dne 21. decembra 2006

Župan
Občine Slovenske Konjice
Miran Gorinšek l.r.

ŠTORE

48. Spremembe Statuta Občine Štore

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – ZLS UPB) in 16. člena Statuta Občine Štore (Uradni list RS, št. 66/99, 112/00 in 5/03) je Občinski svet Občine Štore na 2. redni seji dne 20. 12. 2006 sprejel

S P R E M E M B E S T A T U T A
Občine Štore

1. člen

V Statutu Občine Štore (Uradni list RS, št. 66/99, 112/00 in 5/03) se spremeni besedilo prvega stavka drugega odstavka 25. člena tako, da se glasi: »Odbori in komisije štejejo od tri do sedem članov.«

2. člen

Spremeni se prvi odstavek 34. člena tako, da se glasi:
»Za pomoč pri opravljanju nalog župana ima občina enega ali več podžupanov. Podžupana imenuje izmed članov občinskega sveta župan, ki ga lahko tudi razreši. Podžupan, ki opravlja funkcijo župana, nima pravice glasovati za odločitve občinskega sveta.«

3. člen

Spremeni se drugi odstavek 37. člena tako, da se glasi:
»Podžupanu preneha mandat tudi, če ga župan razreši.«

4. člen

Te spremembe Statuta Občine Štore začnejo veljati takoj, ko jih sprejme občinski svet.

Šifra: 030-0001/2006-1
Štore, dne 27. decembra 2006

Župan
Občine Štore
Miran Jurkošek l.r.

49. Spremembe Poslovnika Občinskega sveta Občine Štore

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – ZLS UPB 1) in 16. člena Statuta Občine Štore (Uradni list RS, št. 66/99, 112/00 in 5/03) je Občinski svet Občine Štore na 2. redni seji dne 20. 12. 2006 sprejel

S P R E M E M B E P O S L O V N I K A
Občinskega sveta Občine Štore

1. člen

V Poslovniku Občinskega sveta Občine Štore (Uradni list RS, št. 74/99, 112/00 in 5/03) se besedilo prvega odstavka 59. člena spremeni tako, da se glasi:
»Odbor za družbene dejavnosti ima sedem članov.«

2. člen

Spremeni se besedilo prvega odstavka 60. člena tako, da se glasi:
»Odbor za varstvo okolja in urejanje prostora ima pet članov.«

3. člen

Spremeni se besedilo prvega odstavka 61. člena tako, da se glasi:
»Odbor za komunalo ima sedem članov.«

4. člen

Spremeni se besedilo prvega odstavka 62. člena tako, da se glasi:
»Odbor za finance ima pet članov.«

5. člen

Spremeni se besedilo prvega odstavka 65. člena tako, da se glasi:
»Odbor za socialo ima pet članov.«

6. člen

Spremeni se besedilo prvega odstavka 67. člena tako, da se glasi:
»Odbor za izdajo časopisa ima sedem članov.«

7. člen

Črta se 104. člen.

8. člen

Spremembe Poslovnika Občinskega sveta Občine Štore začnejo veljati takoj, ko jih sprejme občinski svet.

Šifra: 030-0002/2006-1

Štore, dne 27. decembra 2006

Župan
Občine Štore
Miran Jurkošek l.r.

3. člen

Ta odlok prične veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Šifra: 450-0001/2006-1

Štore, dne 27. decembra 2006

Župan
Občine Štore
Miran Jurkošek l.r.

50. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Štore za leto 2005

Na podlagi 98. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99) in 106. člena Statuta Občine Štore (Uradni list RS, št. 66/99, 112/00 in 5/03) je Občinski svet Občine Štore na 2. redni seji dne 20. 12. 2006 sprejel

O D L O K

o zaključnem računu proračuna Občine Štore za leto 2005

1. člen

Občinski svet Občine Štore sprejme zaključni račun proračuna Občine Štore za leto 2005 z naslednjimi postavkami:

	V tisočih SIT
Bilanca prihodkov in odhodkov	
– skupni prihodki	634.414
– skupni odhodki	644.794
– proračunski primanjkljaj	–10.380
Izkaz računa finančnih terjatev in naložb	
– prejeta vračila danih posojil in prodaja kapitalnih deležev	35.764
– dana posojila in povečanje kapitalnih deležev	0
– prejeta minus dana posojila in spremembe kapitalnih deležev	35.764
Izkaz računa financiranja	
– zadolževanje	70.000
– odplačila dolga	61.234
– neto zadolževanje	8.766
– povečanje (zmanjšanje) sredstev na računih	34.150
– neto zadolževanje	8.766
– neto financiranje	10.380
Stanje sredstev na računih 31.12. preteklega leta	6.067
Bilanca stanja sredstev in virov sredstev na dan 31. 12. 2005	
a) vrednost aktive	2.455.862
– dolgoročna sredstva in sredstva v upravljanju	2.136.721
– kratkoročna sredstva	319.141
b) vrednost pasive	2.455.862
– kratkoročne obveznosti	510.334
– lastni viri in dolgoročne obveznosti	1.945.528

2. člen

Bilanca prihodkov in odhodkov, izkaz računa finančnih terjatev in naložb, izkaz računa financiranja in bilance stanja sredstev in virov sredstev so sestavni del tega odloka.

51. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o povprečni gradbeni ceni stanovanjske površine, povprečnih stroškov komunalnega urejanja stavbnih zemljišč in vrednosti m² stavbnega zemljišča v Občini Štore

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Štore (Uradni list RS, št. 66/99, 112/00 in 17/03) je Občinski svet Občine Štore na 2. redni seji dne 20. 12. 2006 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah Odloka o povprečni gradbeni ceni stanovanjske površine, povprečnih stroškov komunalnega urejanja stavbnih zemljišč in vrednosti m² stavbnega zemljišča v Občini Štore

1. člen

S tem odlokom se določajo spremembe in dopolnitve Odloka o povprečni gradbeni ceni stanovanjske površine, povprečnih stroškov komunalnega urejanja stavbnih zemljišč in vrednosti m² stavbnega zemljišča v Občini Štore (Uradni list RS, št. 25/97, 35/03, 120/05).

2. člen

Spremeni se besedilo 2. člena odloka, tako da se znesek 148.946 SIT nadomesti z zneskom 155.425 SIT/648,60 EUR.

3. člen

Ostala določila odloka ostanejo nespremenjena.

4. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Šifra: 35101-0001/2003-3

Štore, dne 27. decembra 2006

Župan
Občine Štore
Miran Jurkošek l.r.

52. Pravilnik o enkratni denarni pomoči za novorojence v Občini Štore

Na podlagi 21. in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 z vsemi dopolnitvami in spremembami) ter 16. člena Statuta Občine Štore (Uradni list RS, št. 66/99, 112/00 in 5/03) je Občinski svet Občine Štore na 2. redni seji dne 20. 12. 2006 sprejel

P R A V I L N I K
o enkratni denarni pomoči za novorojence
v Občini Štore

1. člen

Ta pravilnik ureja pogoje za dodeljevanje enkratne denarne pomoči za novorojence z območja Občine Štore, določa upravičence, višino prispevka ter pogoje in postopek za uveljavitev te pravice.

2. člen

Enkratna denarna pomoč za novorojenca (v nadaljevanju: prispevek) je enkratna denarna pomoč za novorojenega otroka, s katero se upravičencu zagotovi dopolnilni prejemek za pokrievanje stroškov, ki nastanejo z rojstvom otroka.

3. člen

Upravičenec do denarne pomoči je eden od staršev novorojenca (v nadaljevanju vlagatelj-ica) če sta on in otrok državljana Republike Slovenije in imata stalno prebivališče v Občini Štore.

4. člen

Pravica do denarne pomoči se uveljavlja s posebno pisno vlogo, ki je na voljo na spletni strani ali na sedežu Občine Štore, najkasneje pet mesecev po rojstvu otroka.

5. člen

V vlogi iz prejšnjega člena morajo biti navedeni podatki o novorojencu in upravičencu ter številka transakcijskega računa, kamor se nakaže denarni prispevek. Vlogi je potrebno priložiti:

- kopijo izpiska iz rojstne matične knjige za otroka,
- dokazilo o državljanstvu vlagatelja-ice ter
- dokazilo o stalnem prebivališču vlagatelja-ice in otroka.

Navedeno dokumentacijo si bo pridobila občinska uprava po uradni dolžnosti, če bo stranka na vlogi soglašala, da tovrstne podatke pridobi občinska uprava.

6. člen

Višina denarne pomoči znaša za prvega novorojenca 100,00 EUR oziroma 23.964,00 SIT, izračunano po centralnem paritetnem tečaju, za drugega novorojenca 150,00 EUR oziroma 35.946,00 SIT, izračunano po centralnem paritetnem tečaju ter za tretjega in vsakega nadaljnjega novorojenca 200,00 EUR oziroma 47.928,00 SIT, izračunano po centralnem paritetnem tečaju. O spremembi višine denarne pomoči odloča Občinski svet Občine Štore s sklepom. Sredstva za izplačilo prispevka zagotovi Občina Štore iz proračuna.

7. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se za vse novorojence, rojene od 1. novembra 2006 dalje.

Šifra: 122-0012/2006-1

Štore, dne 27. decembra 2006

Župan
Občine Štore
Miran Jurkošek l.r.

53. Sklep o povečanju vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Štore (Uradni list RS, št. 66/99, 112/00 in 5/03) in 10. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč v Občini Štore (Uradni list RS,

št. 135/03) je Občinski svet Občine Štore na 2. redni seji dne 20. 12. 2006 sprejel

S K L E P

o povečanju vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč

1. člen

Poveča se vrednost točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč v Občini Štore in znaša 0,2251816 SIT na mesec oziroma 2,70 SIT/0,011 EUR na leto.

2. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS. Nova vrednost točke se uporablja od 1. 1. 2007.

Šifra: 410-0044/2006-1

Štore, dne 27. decembra 2006

Župan
Občine Štore
Miran Jurkošek l.r.

54. Sklep o povečanju vrednosti točke za odmero komunalnih taks

Na podlagi 2. člena Odloka o komunalnih taksah (Uradni list RS, št. 15/96) je Občinski svet Občine Štore na 2. redni seji dne 20. 12. 2006 sprejel

S K L E P

o povečanju vrednosti točke za odmero komunalnih taks

1. člen

Poveča se vrednost točke za odmero komunalnih taks in znaša 9,997 SIT/0,0417 EUR.

2. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS. Nova vrednost točke se uporablja od 1. 1. 2007 dalje.

Šifra: 42304-0001/2003-5

Štore, dne 27. decembra 2006

Župan
Občine Štore
Miran Jurkošek l.r.

55. Sklep o podelitvi statusa javnega dobra

Na podlagi 21. člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02 in 47/04) in 29. člena Statuta Občine Štore (Uradni list RS, št. 66/99, 112/00, 5/03) je Občinski svet Občine Štore na 2. redni seji dne 20. 12. 2006 sprejel

S K L E P

o podelitvi statusa javnega dobra

1.

Status grajenega javnega dobra lokalnega pomena se podeli naslednjim zemljiščem:

– parc. št. 97/13 – cesta v izmeri 135 m², vpisano v vl. št. 714 k.o. Kompole,
– parc. št. 103/1 – cesta v izmeri 294 m², vpisano v vl. št. 714 k.o. Kompole,
– parc. št. 5/24 – cesta v izmeri 57 m², vpisano v vl. št. 656 k.o. Prožinska vas,
– parc. št. 45/5 – cesta v izmeri 285 m², vpisano v vl. št. 714 k.o. Kompole,
– parc. št. 97/10 – cesta v izmeri 78 m², vpisano v vl. št. 797 k.o. Kompole,
– parc. št. 51/1 – cesta v izmeri 298 m², vpisano v vl. št. 714 k.o. Kompole,
– parc. št. 52/2 – cesta v izmeri 1577 m², vpisano v vl. št. 714 k.o. Kompole,
– parc. št. 58/4 – cesta v izmeri 278 m², vpisano v vl. št. 71 k.o. Kompole,
– parc. št. 61/3 – cesta v izmeri 662 m², vpisano v vl. št. 783 k.o. Kompole,
– parc. št. 104/10 – pot v izmeri 550 m², vpisano v vl. št. 769 k.o. Kompole.

2.

Ta sklep se objavi v Uradnem listu in začne veljati naslednji dan po objavi.

Šifra: 46501-0012/2005-9

Štore, dne 27. decembra 2006

Župan
Občine Štore
Miran Jurkošek l.r.

ŠKOFJA LOKA**56. Sklep o določitvi višine in načina plačevanja članarine Območni obrtni zbornici Škofja Loka za leto 2007**

Na podlagi 39. in 41. člena Obrtnega zakona (Uradni list RS, št. 40/04 – UPB1) in na podlagi 42. člena Statuta Območne obrtne zbornice Škofja Loka, sprejetega na 5. seji skupščine Območne obrtne zbornice Škofja Loka dne 14. 4. 2005, je skupščina Območne obrtne zbornice Škofja Loka na 3. pisni seji dne 27. 12. 2006 sprejela

S K L E P**o določitvi višine in načina plačevanja članarine Območni obrtni zbornici Škofja Loka za leto 2007**

I.

Članarino plačujejo člani Območne obrtne zbornice Škofja Loka (v nadaljnjem besedilu: zbornica) s statusom fizične in pravne osebe, ki opravljajo pridobitno dejavnost na območju, na katerem deluje zbornica, kot obrtno, obrti podobno ali domačo in umetnostno obrt, obrtno zadrugo in oblike njihovega združevanja.

Obveznost iz prvega odstavka te točke velja tudi za vse člane, ki so pristopili v članstvo na podlagi lastne pisno izkazane odločitve (prostovoljni člani).

II.

Člani iz prve točke tega sklepa, skladno z določenimi osnovami v drugem odstavku 39. člena Obrtnega zakona, plačujejo mesečno članarino, kot sledi:

– fizična oseba, ki je iz naslova opravljanja dejavnosti zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovana, plačuje

članarino v enaki višini, kot je članu bila določena za mesec november 2006, preračunano v evre po tečaju zamenjave;

– fizična oseba, ki iz naslova opravljanja dejavnosti ni zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovana, plačuje članarino v enaki višini, kot je članu bila določena za mesec november 2006, preračunano v evre po tečaju zamenjave;

– fizična oseba, ki osebno opravlja dejavnost domače ali umetnostne obrti in presega milijon in pol tolarjev skupnih prihodkov iz poslovanja v preteklem letu, plačuje članarino v enaki višini, kot je članu bila določena za mesec november 2006, preračunano v evre po tečaju zamenjave;

– fizična oseba, ki osebno opravlja dejavnost domače ali umetnostne obrti in ne presega milijon in pol tolarjev skupnih prihodkov iz poslovanja v preteklem letu, ne plačuje članarine;

– pravna oseba (gospodarska družba, obrtna zadruga in njihova združenja) plačuje članarino v enaki višini, kot je članu bila določena za mesec november 2006, preračunano v evre po tečaju zamenjave;

– fizične in pravne osebe, ki so postali člani zbornice po 1. 11. 2006, plačujejo članarino v višini 3.594,60 SIT mesečno oziroma 15 evrov, preračunano v evre po tečaju zamenjave;

– prostovoljni član, v višini 3.594,60 mesečno oziroma 15 evrov mesečno, preračunano v evre po tečaju zamenjave.

Članarino za leto 2006 (kamor sodi tudi članarina za mesec november 2006) je določila Skupščina Območne obrtne zbornice Škofja Loka dne 20. 12. 2005, s Sklepom o določitvi višine in načina plačevanja članarine Območni obrtni zbornici Škofja Loka, ki je objavljen v Uradnem listu RS, št. 121/05 in je sestavni del tega sklepa.

III.

Član, ki mu je na podlagi četrtega odstavka 11. člena Obrtnega zakona dovoljena začasna prekinitev dejavnosti, za čas prekinitve ne plača članarine.

IV.

Za člane iz prvega odstavka I. točke tega sklepa, ki opravljajo tudi neobrtne dejavnosti, se članarina zbornici obračuna v skladu s sklenjenim sporazumom s Kmetijsko gozdarsko zbornico Slovenije.

V.

V primeru, ko prične član zbornice z opravljanjem dejavnosti tekom meseca, nastane obveznost plačevanja članarine zbornici s prvim dnevom naslednjega meseca, oziroma ko preneha z opravljanjem dejavnosti tekom meseca, preneha obveznost plačevanja zadnjega dne v mesecu, v katerem je prenehal z opravljanjem dejavnosti.

VI.

Območna obrtna zbornica Škofja Loka člane s pisnim obvestilom oziroma odločbo seznani o odmeri članarine za leto 2007.

Članarina zapade v plačilo najpozneje do 15. dne v mesecu za pretekli mesec in se plačuje na prehodni – transakcijski račun št. 19100-0010141210, pri Deželni banki Slovenije d.d.

Fizične in pravne osebe, ki postanejo člani zbornice med letom, se seznani o odmeri članarine s smiselno uporabo določbe prvega odstavka te točke.

VII.

Članarina zbornice se lahko zmanjša ali odpiše osebam iz I. točke tega sklepa le na podlagi pisne vloge člana za vsak primer posebej, če tako odloči upravni odbor Območne obrtne zbornice Škofja Loka oziroma od njega s sklepom pooblaščen osebe.

O odločitvi iz prvega odstavka te točke je Območna obrtna zbornica Škofja Loka dolžna pisno obvestiti Upravni odbor Obrtne zbornice Slovenije.

VIII.

Območna obrtna zbornica Škofja Loka je pooblastila Obrtno zbornico Slovenije za skupno izdajanje obvestil oziroma odločb o odmeri članarine ter za druga dejanja, povezana s pobiranjem članarine.

Št. 3/2006

Škofja Loka, dne 27. decembra 2006

Predsednik
OOZ Škofja Loka
Milan Hafner l.r.

TRŽIČ

57. Pravilnik o spremembah Pravilnika o dodeljevanju sredstev za pospeševanje zaposlovanja v Občini Tržič

Na podlagi 10. člena Statuta Občine Tržič (Uradni list RS, št. 15/99, 20/01 in 79/01) in Pravilnika o dodeljevanju sredstev za pospeševanje zaposlovanja v Občini Tržič (Uradni list RS, št. 78/98 in 48/02) je Občinski svet Občine Tržič na 2. redni seji dne 27. 12. 2006 sprejel

P R A V I L N I K
o spremembah Pravilnika o dodeljevanju sredstev za pospeševanje zaposlovanja v Občini Tržič

1. člen

V prvi alineji 3. člena Pravilnika o dodeljevanju sredstev za pospeševanje zaposlovanja v Občini Tržič (Uradni list RS, št. 78/98 in 48/02 – v nadaljevanju Pravilnik) se črta besedilo »na Republiškem zavodu za zaposlovanje – Uradu za delo Tržič (v nadaljevanju RZZ) prijavljena kot«, v drugi alineji 3. člena pa se črta besedilo »na RZZ prijavljena kot«.

2. člen

Na koncu besedila prve alineje 6. člena Pravilnika se doda besedilo »ali članice EU oziroma EGP, oziroma ima status tujca, ki ima osebno delovno dovoljenje za nedoločen čas in stalno bivanje v RS,«.

V drugi alineji 6. člena Pravilnika se besedilo »bil prijavljen na RZZ« nadomesti z besedilom »bila brezposelna«, prav tako se v tej alineji nadomesti besedilo »štiri mesece« nadomesti z besedilom »en mesec«.

V četrti alineji 6. člena Pravilnika se besedilo »koledarskem letu« nadomesti z besedilom »razpisanem obdobju«.

Za peto alinejo se doda nova, šesta alineja, ki se glasi: »v obdobju leto in pol za isto osebo ni bila že pridobljena subvencija iz namenskih sredstev za pospeševanje zaposlovanja.«

3. člen

V celotnem besedilu Pravilnika se beseda »RZZ-ja« nadomesti z besedilom »Zavoda RS za zaposlovanje«.

4. člen

Besedilo 9. člena Pravilnika se v celoti nadomesti z besedilom

»Vsi prosilci morajo k vlogi predložiti naslednja dokazila:
– potrdilo o brezposelnosti,
– potrdilo o stalnem prebivališču v Občini Tržič,
– dokazilo o zaposlitvi,

delodajalci pa še:

– potrdilo o registraciji podjetja.«

5. člen

Besedilo 13. člena Pravilnika se v celoti nadomesti z besedilom »Če delovno razmerje, ki je sofinancirano na podlagi tega Pravilnika, preneha prej kot v treh letih od dneva sklenitve pogodbe o zaposlitvi oziroma pred pretekom pripravniškega obdobja, mora prejemnik subvencije zaposliti drugo brezposelno osebo ali vrniti sredstva občine v roku 30 dni od dneva izdaje sklepa s strani komisije iz 10. člena tega Pravilnika. Morebitni krivdni razlog zaposlene osebe pri prenehanju delovnega razmerja ne vpliva na obveznost delodajalca, da zaposli drugo brezposelno osebo oziroma, da vrne sredstva občini.

Če delovno razmerje (ki ni pripravniško obdobje) preneha iz kateregakoli razloga po preteku dveh let od sklenitve pogodbe o zaposlitvi, je prejemnik subvencije dolžan občini vrniti prejeto subvencijo, povečano za obresti, ki so določene v pogodbi o sofinanciranju zaposlovanja, v sorazmernem znesku glede na manjkajoče obdobje do treh let iz 1. odstavka tega člena, če ne more zaposliti druge brezposelne osebe.

Prav tako je prejemnik subvencije dolžan vrniti sredstva subvencije v primerih spremembe pogojev za pridobitev sredstev iz tega Pravilnika, ki so opredeljeni v pogodbi o sofinanciranju zaposlovanja.

Znesek, ki ga mora prejemnik subvencije vrniti, se poveča za obrestno mero, določeno v pogodbi o sofinanciranju zaposlovanja. V primeru zamude pri vračilu je prejemnik subvencije dolžan plačati zakonite zamudne obresti.

V primeru stečaja ali likvidacije prejemnika subvencije, se terjatev občine prijavi v stečajno ali likvidacijsko maso.«

6. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 111-01/98-07

Tržič, dne 27. decembra 2006

Župan
Občine Tržič
mag. Borut Sajovic l.r.

58. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o merilih za izdajo soglasja k obratovanju gostinskih obratov in kmetij, na katerih se opravlja gostinska dejavnost, v podaljšanem obratovalnem času v Občini Tržič

V skladu z 12. členom Zakona o gostinstvu (Uradni list RS, št. 4/06 – uradno prečiščeno besedilo), 4. členom Pravilnika o merilih za določitev obratovalnega časa gostinskih obratov in kmetij, na katerih se opravlja gostinska dejavnost (Uradni list RS, št. 78/99, 107/00 in 30/06), ter na podlagi 16. člena Statuta Občine Tržič (Uradni list RS, št. 41/95, 33/97) je Občinski svet Občine Tržič na 2. seji dne 27. 12. 2006 sprejel

P R A V I L N I K
o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o merilih za izdajo soglasja k obratovanju gostinskih obratov in kmetij, na katerih se opravlja gostinska dejavnost, v podaljšanem obratovalnem času v Občini Tržič

1. člen

V 3. členu Pravilnika o merilih za izdajo soglasja k obratovanju gostinskih obratov in kmetij, na katerih se opravlja go-

stinska dejavnost, v podaljšanem obratovalnem času v Občini Tržič (Uradni list RS, št. 78/99, 107/00 in 30/06 – v nadaljevanju pravilnik) se besedilo »ob oblikovanju« zamenja z besedilom »pred oblikovanjem. Prav tako se v tem členu zamenja besedilo »uradni zaznamek« z besedilom »zapisnik«.

2. člen

V 4. členu pravilnika se besedilo »oziroma kmetije v stanovanjskih naseljih« zamenja z besedilom »v stavbah s stanovanji ali v objektih na stanovanjskih območjih in izletniške kmetije na stanovanjskih območjih«.

3. člen

V 5. členu pravilnika se besedilo »Na območjih strnjenih naselij« zamenja z besedilom »V stavbah s stanovanji ali v objektih na stanovanjskih območjih in izletniške kmetije na stanovanjskih območjih«.

4. člen

V prvem odstavku 9. člena se besedilo »Gostinec oziroma kmet je k vlogi za obratovanje v podaljšanem obratovalnem času dolžan priložiti« zamenja z besedilom »Občinski organ pri preverjanju pogojev iz prejšnjega člena tega pravilnika lahko preveri«.

Za prvim odstavkom 9. člena se doda nov odstavek, ki se glasi

»Soglasja od prve do tretje alineje prvega odstavka tega člena občinski organ pridobi po uradni dolžnosti.«

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

5. člen

Ta pravilnik začne veljati 8 dni po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 013-08/00-07

Tržič, dne 27. decembra 2006

Župan
Občine Tržič
mag. Borut Sajovic l.r.

VERŽEJ

59. Sklep o določitvi ekonomskih cen vzgojno-varstvenih programov v vrtcu Veržej v letu 2007

Na podlagi 31. člena Zakona o vrtcih (ZVrt-UPB2; Uradni list RS, št. 100/05), 4., 5., 6., 7. in 22. člena Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cene programov v vrtcih, ki izvajajo javno službo (Uradni list RS, št. 97/03, 77/05 in 120/05), 20. in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (ZLS-UPB 1; Uradni list RS, št. 100/05 in 21/06 – odločba US) in 16. člena Statuta Občine Veržej (Uradni list RS, št. 37/99, 65/00 in 11/01) je Občinski svet Občine Veržej na seji dne 27. 12. 2006 sprejel

S K L E P

o določitvi ekonomskih cen vzgojno-varstvenih programov v vrtcu Veržej v letu 2007

1. člen

Ekonomske cene vzgojno-varstvenih programov v vrtcu Veržej, izračunane na podlagi metodologije po Pravilniku o metodologiji za oblikovanje cene programov v vrtcih, ki izvajajo javno službo, znašajo mesečno po otroku:

DNEVNI PROGRAM:

1. starostna skupina: od 1–3 leta	455,38 EUR
2. starostna skupina: 3–6 let	319,98 EUR

KRAJŠI PROGRAM (od 7. ure do 11.30 z malico, brez kosila):

1. starostna skupina: od 1–3 leta	227,69 EUR
2. starostna skupina: 3–6 let	159,99 EUR

2. člen

Staršem otrok, ki obiskujejo vrtce Veržej, se višina plačila, upoštevajoč določbo 22. člena Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen programov v vrtcih, ki izvajajo javno službo, določi v naslednji višini:

DNEVNI PROGRAM:

1. starostna skupina: od 1–3 leta	363,54 EUR
2. starostna skupina: 3–6 let	319,98 EUR

KRAJŠI PROGRAM (od 7. ure do 11.30 z malico, brez kosila):

1. starostna skupina: od 1–3 leta	181,77 EUR
2. starostna skupina: 3–6 let	159,99 EUR

Cene iz tega člena predstavljajo osnovo za uvrstitev staršev v lestvico po pravilniku o plačilih staršev za programe v vrtcih.

Občina kot ustanoviteljica zagotavlja vrtcu na podlagi zahtevkov za pretekli mesec manjkajočo razliko med dejanskimi stroški dela, materialnimi stroški in stroški živil ter prihodki s strani staršev in prihodki občin. Dejanski stroški se upoštevajo največ v višini iz 1. člena tega sklepa.

3. člen

Vpisovanje otrok v krajši program je možno do zaposlitve normativa ter maksimalno dovoljenega preseganja normativa. Prednost pri vpisu otrok v vrtce imajo tisti otroci, ki se vpisujejo v dnevni program.

4. člen

Za dneve napovedane odsotnosti otrok (ne grede na vzrok odsotnosti) se staršem od naslednjega dne naprej odplačila odšteje sorazmerni del vrednosti živil.

5. člen

Če otrok ne obiskuje vrtca več kot 21 delovnih dni, se staršem zaračuna za te dni 30% polne cene oskrbe.

6. člen

Ne glede na določbo iz prejšnjega člena se starše otrok, ki iz zdravstvenih razlogov ne obiskujejo vrtca več kot 21 delovnih dni, v celoti oprosti plačila vrtca. Starši tovrstno odsotnost otroka dokazujejo z originalnih zdravniškim potrdilom.

7. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 1. 2007.

8. člen

Z dnem veljavnosti tega sklepa preneha veljati Sklep o določitvi ekonomskih cen vzgojno-varstvenih programov v vrtcu Veržej (Uradni list RS, št. 17/06 in 82/06).

Št. 900-11/06-skl

Veržej, dne 27. decembra 2006

Župan
Občine Veržej
Slavko Petovar l.r.

60. Sklep o določitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Veržej za leto 2007

Na podlagi 16. člena in 120. člena Statuta Občine Veržej (Uradni list RS, št. 37/99, 65/00 in 11/01) in 12. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Ljutomer (Uradni list RS, št. 49/95 in 95/03) je Občinski svet Občine Veržej na seji dne 27. 12. 2006 sprejel

S K L E P

o določitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Veržej za leto 2007

1. člen

Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Veržej za leto 2007 znaša 0,008 EUR.

2. člen

Nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča po tem sklepu izterjuje Ministrstvo za finance, Davčna uprava Republike Slovenije, Davčni urad Murska Sobota.

3. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

4. člen

Z uveljavitvijo tega sklepa preneha veljati Sklep o določitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Veržej za leto 2006 (Uradni list RS, št. 120/05).

Št. 900-12/06-skl

Veržej, dne 27. decembra 2006

Župan
Občine Veržej
Slavko Petovar l.r.

VOJNIK

61. Sklep o ukinitvi javnega dobra

Na podlagi 18. člena Statuta Občine Vojnik (Uradni list RS, št. 82/98 in 68/02) ter 23. člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02) Občinski svet Občine Vojnik na 30. redni seji dne 11. 10. 2006 sprejel

S K L E P

o ukinitvi javnega dobra

1. člen

S tem sklepom se ukine kot javno dobro parc. št. 944 (pot 1075 m²) vpisana v zkv 364 k.o. Vojnik trg.

2. člen

Nepremičnina iz 1. člena tega sklepa preneha imeti značaj javnega dobra in postane lastnina Občine Vojnik, Keršova 8, Vojnik, matična št. 5880386.

3. člen

Ta sklep začne veljati takoj po objavi v Uradnem listu RS.

Šifra: 3200-0025/2006

Vojnik, dne 13. oktobra 2006

Župan
Občine Vojnik
Benedikt Podergajs l.r.

PREKLICI

62. Preklic Odloka o izvajanju obvezne javne gospodarske službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne in padavinske vode v Občini Brezovica

Na podlagi 30. člena Statuta Občine Brezovica (Uradni list RS, št. 73/06) je Občinski svet Občine Brezovica dne 21. 12. 2006 sprejel

P R E K L I C

Odloka o izvajanju obvezne javne gospodarske službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne in padavinske vode v Občini Brezovica

1. člen

Odlok o izvajanju obvezne javne gospodarske službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne in padavinske vode v Občini Brezovica, objavljen v Uradnem listu RS, št. 102-4385/06, se preklicuje.

2. člen

Še naprej velja in se uporablja dotedanji Odlok o razmejitvi območja izvajanja obvezne javne gospodarske službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne in padavinske vode v Občini Brezovica, ki je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 106/05.

Št. 20/2006

Brezovica, dne 21. decembra 2006

Župan
Občine Brezovica
Metod Ropret l.r.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR			KRANJ		
1.	Zakon o evidenci volilne pravice (uradno prečiščeno besedilo) (ZEVP-1-UPB1)	1	21.	Sklep o določitvi višine in načina plačevanja članarine Območni obrtni zbornici Kranj za leto 2007	66
2.	Zakon o gimnazijah (uradno prečiščeno besedilo) (ZGim-UPB1)	5	KRŠKO		
3.	Zakon o maturi (uradno prečiščeno besedilo) (ZMat-UPB1)	11	22.	Sklep o javni razgrnitvi predloga sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Industrijska cona Žadovinek, okoljskega poročila in revizije okoljskega poročila	67
4.	Zakon o nacionalnih poklicnih kvalifikacijah (uradno prečiščeno besedilo) (ZNPK-UPB2)	19	LAŠKO		
5.	Zakon o davčni službi (uradno prečiščeno besedilo) (ZDS-1-UPB2)	25	23.	Sklep o začasnem financiranju Občine Laško v obdobju januar–marec 2007	67
MINISTRSTVA			LOGATEC		
6.	Višina predpisane obrestne mere zamudnih obresti	35	24.	Sklep o določitvi višine in načina plačevanja članarine Območni obrtni zbornici Logatec za leto 2007	68
USTAVNO SODIŠČE			MISLINJA		
7.	Odločba o delni ugotovitvi neustavnosti Zakona o sodniški službi, Zakona o državnem tožilstvu, Zakona o državnem pravobranilstvu, Zakona o sistemu plač v javnem sektorju in Odloka o plačah funkcionarjev	35	25.	Sklep o določitvi povprečnih stroškov komunalne opreme poslovnih nepokritih površin na območju Občine Mislinja	69
8.	Odločba o razveljavitvi sklepa Višjega sodišča v Ljubljani	57	26.	Sklep o določitvi povprečnih stroškov komunalne opreme za objekte na območju Občine Mislinja	70
SODNI SVET			27.	Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Mislinja za leto 2007	71
9.	Sklep o javnem pozivu sodnikom k vložitvi kandidatur na prosto mesto predsednika Delovnega in socialnega sodišča v Ljubljani	58	28.	Sklep o določitvi povprečne gradbene cene stanovanj, povprečnih stroškov komunalnega urejanja stavbnih zemljišč in vrednosti stavbnega zemljišča v Občini Mislinja za leto 2007	71
OBČINE			29.	Sklep o najemnini grobov in uporabi mrliske vežice	71
CELJE			RAZKRIŽJE		
10.	Sklep o ukinitvi statusa zemljišč v splošni rabi v k.o. Celje, k.o. Tremerje in k.o. Košnica	59	30.	Odlok o spremembah Odloka o proračunu Občine Razkrižje za leto 2006	72
CERKNICA			31.	Odlok o spremembah Odloka o oprostitvi plačila občinskih prispevkov za družine z dvema ali več otroki	73
11.	Odredba o razporeditvi delovnega časa in uradnih ur v občinski upravi Občine Cerknica	59	32.	Sklep o določitvi ekonomskih cen vzgojno-varstvenih programov v vrtcu v Občini Razkrižje	73
DOBROVA - POLHOV GRADEC			33.	Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Razkrižje za leto 2007	73
12.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o proračunu Občine Dobrova - Polhov Gradec za leto 2006	60	34.	Sklep o povprečni gradbeni ceni, stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč in vrednosti stavbnih zemljišč v Občini Razkrižje za leto 2007	73
DOMŽALE			ROGAŠOVCI		
13.	Sklep o določitvi članarine Območni obrtni zbornici Domžale za leto 2007	61	35.	Ugotovitev občinske volilne komisije, da je mandat člana Občinskega sveta Občine Rogošovci prešel na naslednjega kandidata	74
DRAVOGRAD			SEVNICA		
14.	Sklep o določitvi višine in načina plačevanja članarine Območni obrtni zbornici Dravograd za leto 2007	62	36.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ureditvenem načrtu Šmarje ob Planinski cesti URN 34	74
IVANČNA GORICA			37.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o zazidalnem načrtu »Pod Srednjim hribom« Krmelj	75
15.	Sklep o imenovanju predsednika in članov Komisije Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica za statutarne-pravna vprašanja	62	38.	Odlok o spremembi Odloka o ustanovitvi javnega podjetja Plinovod Sevnica	75
16.	Sklep o imenovanju predsednika in članov Nadzornega odbora Občine Ivančna Gorica	63	39.	Odlok o spremembah Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč v Občini Sevnica	75
17.	Sklep o imenovanju predsednika in članov Odbora Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica za gospodarstvo, komunalo in varstvo okolja	63	40.	Sklep o imenovanju Občinske volilne komisije Občine Sevnica	76
18.	Sklep o imenovanju predsednice in članov Odbora Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica za družbene dejavnosti	63	41.	Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra	76
19.	Sklep o imenovanju predsednika in članov Odbora Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica za kmetijstvo in gozdarstvo	64	42.	Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra	76
KOMEN			43.	Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra	77
20.	Sklep o začasnem financiranju Občine Komen v obdobju januar–marec 2007	64	44.	Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra	77
			45.	Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra	77

SLOVENSKE KONJICE	
46.	Odlok o kategorizaciji občinskih cest (in kolesarskih poti) v Občini Slovenske Konjice 78
47.	Sklep o ukinitvi javnega dobra 88
ŠTORE	
48.	Spremembe Statuta Občine Štore 88
49.	Spremembe Poslovnika Občinskega sveta Občine Štore 88
50.	Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Štore za leto 2005 89
51.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o povprečni gradbeni ceni stanovanjske površine, povprečnih stroškov komunalnega urejanja stavbnih zemljišč in vrednosti m ² stavbnega zemljišča v Občini Štore 89
52.	Pravilnik o enkratni denarni pomoči za novorojence v Občini Štore 89
53.	Sklep o povečanju vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč 90
54.	Sklep o povečanju vrednosti točke za odmero komunalnih taks 90
55.	Sklep o podelitvi statusa javnega dobra 90
ŠKOFJA LOKA	
56.	Sklep o določitvi višine in načina plačevanja članarine Območni obrtni zbornici Škofja Loka za leto 2007 91
TRŽIČ	
57.	Pravilnik o spremembah Pravilnika o dodeljevanju sredstev za pospeševanje zaposlovanja v Občini Tržič 92
58.	Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o merilih za izdajo soglasja k obratovanju gostinskih obratov in kmetij, na katerih se opravlja gostinska dejavnost, v podaljšanem obratovalnem času v Občini Tržič 92
VERŽEJ	
59.	Sklep o določitvi ekonomskih cen vzgojno-varstvenih programov v vrtcu Veržej v letu 2007 93
60.	Sklep o določitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Veržej za leto 2007 94
VOJNIK	
61.	Sklep o ukinitvi javnega dobra 94
PREKLICI	
62.	Preklic Odloka o izvajanju obvezne javne gospodarske službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne in padavinske vode v Občini Brezovica 94

Uradni list RS – Razglasni del

Razglasni del je objavljen v elektronski izdaji št. 1/07
na spletnem naslovu: www.uradni-list.si

VSEBINA

Javna naročila po Zakonu o javnih naročilih (ZJN-1-UPB1)	
(Uradni list RS, št. 36/04)	
Javni razpisi	1
Blago	1
Gradnje	31
Storitve	39
Javni razpisi na vodnem, energetske, telekomunikacijskem in transportnem področju	50
Blago	50
Obvestila o oddaji naročila	50
Blago	50
Gradnje	60
Storitve	62
Obvestila o oddaji naročila na vodnem, energetske, telekomunikacijskem in transportnem področju	64
Blago	64
Gradnje	64
Storitve	66
Javni razpisi	67
Javne dražbe	72
Razpisi delovnih mest	73
Druge objave	79
Evidence sindikatov	81
Objave po Zakonu o medijih	82
Objave gospodarskih družb	82
Sklepi o povečanju in zmanjšanju kapitala	82
Sklici skupščin	82
Razširitve dnevnih redov	84
Zavarovanja terjatev	84
Objave sodišč	85
Objave po Zakonu o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji	85
Izvršbe	88
Objave zemljiškoknjižnih zadev	88
Oklici o začasnih zastopnikih in skrbnikih	89
Oklici dedičem	89
Oklici pogrešanih	89
Kolektivni delovni spori	90
Sodni register, vpisi po Zakonu o gospodarskih družbah	90
Prenehanje družb po skrajšanem postopku	90
Preklici	92
Potne listine in maloobmejne prepustnice preklicujejo	92
Osebnostne izkaznice preklicujejo	92
Vozniška dovoljenja preklicujejo	94
Zavarovalne police preklicujejo	96
Spričevala preklicujejo	96
Drugo preklicujejo	96

